

Namo tassa bhagavato arahato sammāsambuddhassa

Khuddakanikāye

Khuddakapāṭha-aṭṭhakathā

Ganthārambhakathā

Buddhaṃ (..0001) **saraṇaṃ gacchāmi;**

Dhammaṃ saraṇaṃ gacchāmi.

Saṅghaṃ saraṇaṃ gacchāmīti.

Ayaṃ saraṇagamanaṇiddeso khuddakānaṃ ādi.

Imassa dāni atthaṃ paramatthajotikāya khuddakaṭṭhakathāya vivarituṃ vibhajituṃ uttānikātuṃ idaṃ vuccati-

Uttamaṃ vandaneyyānaṃ, vanditvā ratanattayaṃ;

khuddakānaṃ karissāmi, kesañci atthavaṇṇanaṃ.

Khuddakānaṃ gambhīrattā, kiñcāpi atidukkarā;

vaṇṇanā mādisenesā, abodhantena sāsanaṃ.

Ajjāpi tu abbochinno, pubbācariyanicchayo;

tatheva ca ṭhitaṃ yasmā, navaṅgaṃ satthusāsanaṃ.

Tasmāhaṃ kātumicchāmi, atthasaṃvaṇṇanaṃ imaṃ;

sāsanañceva nissāya, porāṇaṅca vinicchayaṃ.

Saddhammabahumānena, nāttukkaṃsanakamyatā;

nāññesaṃ vambhanatthāya, taṃ suṇātha samāhitāti.

Khuddakavavatthānaṃ

Tattha (..0002) “**khuddakānaṃ karissāmi, kesañci atthavaṇṇanan**” ti vuttattā khuddakāni tāva vavatthapetvā pacchā atthavaṇṇanaṃ karissāmi. Khuddakāni nāma khuddakanikāyassa ekadeso, khuddakanikāyo nāma pañcannaṃ nikāyānaṃ ekadeso. Pañca nikāyā nāma-

Dīghamajjhimasamyutta, aṅguttarikakhuddakā;

nikāyā pañca gambhīrā, dhammato atthato cime.

Tattha brahmajālasuttādīni catuttimsa suttāni **dīghanikāyo**. Mūlapariyāyasuttādīni diyaḍḍhasataṃ dve ca suttāni **majjhimanikāyo**. Oghataraṇasuttādīni satta suttasahassāni satta ca suttasatāni dvāsaṭṭhi ca suttāni **saṃyuttanikāyo**. Cittapariyādānasuttādīni nava suttasahassāni pañca ca suttasatāni sattapaññāsaṅca

suttāni **aṅguttaranikāyo**. Khuddakapāṭho, dhammapadam, udānam, itivuttakam, suttanipāto, vimānavatthu, petavatthu, theragāthā, therīgāthā, jātakam, niddeso, paṭisambhidā, apadānam, buddhavamaṃso, cariyāpiṭakam, vinayābhidhammapiṭakāni, ṭhapetvā vā cattāro nikāye avasesam buddhavacanam **khuddakanikāyo**.

Kasmā panesa khuddakanikāyoti vuccati? Bahūnam khuddakānam dhammakhandhānam samūhato nivāsato ca. Samūhanivāsā hi “nikāyo”ti vuccanti. “Nāham, bhikkhave, aññaṃ ekanikāyampi samanupassāmi evaṃ cittaṃ, yathayidaṃ, bhikkhave, tiracchānagatā pāṇā (saṃ. ni. 3.100). Poṇikanikāyo, cikkhallikanikāyo”ti evamādinī cettha sādhakāni sāsanato lokato ca. Ayamassa khuddakanikāyassa ekadeso. Imāni suttantapiṭakapariyāpannāni atthato vivarituṃ vibhajituṃ uttānikātuñca adhippetāni khuddakāni, tesampi khuddakānam saraṇasikkhāpada-dvattiṃsākārakumārapañhamaṅgalasutta- ratanasuttatirokuṭṭanidhikaṇḍamettasuttānam vasena navappabhedo khuddakapāṭho ādi ācariyaparamparāya vācanā-maggaṃ āropitavasena na bhagavatā vuttavasena. Bhagavatā hi vuttavasena-

“Anekajātisaṃsāram, sandhāvissaṃ anibbisaṃ;
gahakāram gavesanto, dukkhā jāti punappunaṃ.

“Gahakāraka (..0003) diṭṭhosi, puna gehaṃ na kāhasi;
sabbā te phāsukā bhaggā, gahakūṭaṃ visaṅkhatam;

visaṅkhāragataṃ cittaṃ, taṇhānaṃ khayamajjhagā”ti. (dha. pa. 153-154)-

Idaṃ gāthādvayaṃ sabbassāpi buddhavacanassa ādi. Tañca manasāva vuttavasena, na vacībhedaṃ katvā vuttavasena. Vacībhedaṃ pana katvā vuttavasena-

“Yadā have pātubhavanti dhammā,

ātāpino jhāyato brāhmaṇassa;

athassa kaṅkhā vapayanti sabbā,

yato pajānāti sahetudhamman”ti. (udā. 1; mahāva. 1)-

Ayaṃ gāthā ādi. Tasmā yvāyaṃ navappabhedo khuddakapāṭho imesaṃ khuddakānam ādi, tassa ādito pabhuti atthasaṃvaṇṇanaṃ ārabhissāmi.

Nidānasodhanaṃ

Tassa cāyamādi “**buddhaṃ saraṇaṃ gacchāmi, dhammaṃ saraṇaṃ gacchāmi, saṅghaṃ saraṇaṃ gacchāmi**” ti. Tassāyaṃ atthavaṇṇanāya mātikā-

“Kena kattha kadā kasmā, bhāsitaṃ saraṇattayaṃ;
kasmā cidhādito vutta, mavuttamapi ādito.

“Nidānasodhanaṃ katvā, evamettha tato paraṃ;
buddhaṃ saraṇagamaṇaṃ, gamakañca vibhāvaye.

“Bhedābhedaṃ phalañcāpi, gamaniyañca dīpaye;
dhammaṃ saraṇamiccādi, dvayepesa nayo mato.

“Anupubbavavatthāne, kāraṇañca viniddise;
saraṇattayametañca, upamāhi pakāsaye” ti.

Tattha paṭhamagāthāya tāva idaṃ saraṇattayaṃ kena bhāsitaṃ, kattha bhāsitaṃ, kadā bhāsitaṃ, kasmā bhāsitaṃ avuttamapicādito tathāgatena kasmā

idhādito vuttanti pañca pañhā.

Tesaṃ (..0004) vissajjanā **kena bhāsitanti** bhagavatā bhāsitaṃ, na sāvakehi, na isihi, na devatāhi. **Katthāti** bārāṇasiyaṃ isipatane migadāye. **Kadāti** āyasmante yase saddhiṃ sahāyakehi arahattaṃ patte ekasatṭhiyā arahantesu bahujanahitāya loke dhammadesanaṃ karontesu. Kasmāti pabbajjatthañca upasampadattthañca. Yathāha-

“Evañca pana, bhikkhave, pabbājetabbo upasampādetabbo. Paṭhamaṃ kesamassuṃ ohāretvā kāsāyāni vatthāni acchādāpetvā ekaṃsaṃ uttarāsaṅgaṃ kārāpetvā bhikkhūnaṃ pāde vandāpetvā ukkuṭikaṃ nisīdāpetvā añjaliṃ paggaṇhāpetvā ‘evaṃ vadehīti vattabbo ‘buddhaṃ saraṇaṃ gacchāmi, dhammaṃ saraṇaṃ gacchāmi, saṅghaṃ saraṇaṃ gacchāmi’”ti (mahāva. 34).

Kasmā cidhādito vuttanti idañca navaṅgaṃ satthusāsanaṃ tīhi piṭakehi saṅgaṇhitvā vācanāmaggaṃ āropentehi pubbācariyehi yasmā iminā maggena devamanussā upāsakabhāvena vā pabbajitabhāvena vā sāsanaṃ otaranti, tasmā sāsano-tārassa maggabhūtattā idha khuddakapāṭhe ādito vuttanti ñātappaṃ.

Kataṃ nidānasodhanaṃ.

1. Saraṇattayavaṇṇanā

Buddhavibhāvanā

Idāni yaṃ vuttaṃ “**buddhaṃ saraṇagamaṃ, gamakañca vibhāvaye**”ti, tattha sabbadhammesu appaṭihatañāṇanimittānuttaravimokkhādhigamaparibhāvitaṃ khandhasantānamupādāya, paññattito sabbaññutaññānapadaṭṭhānaṃ vā saccābhisambodhimupādāya paññattito sattaviseso buddho. Yathāha-

“Buddhoti (..0005) yo so bhagavā sayambhū anācariyako pubbe ananussutesu dhammesu sāmaṃ saccāni abhisambujjhi, tattha ca sabbaññutaṃ patto, balesu ca vasībhāvan”ti (mahāni. 192; cūḷani. pārāyanatthutigaṭhāniddeśa 97; paṭi. ma. 1.161).

Ayaṃ tāva atthato buddhavibhāvanā.

Byañjanato pana “bujjhitāti buddho, bodhetāti buddho”ti evamādinā nayena veditabbo. Vuttañcetaṃ-

“Buddhoti kenatṭhena buddho? Bujjhitā saccānīti buddho, bodhetā pajāyāti buddho, sabbaññutāya buddho, sabbadassāvitāya buddho, anaññaneyyatāya buddho, vikasitāya buddho, khīṇāsavasaṅkhātena buddho, nirupakkilesasaṅkhātena buddho, ekantavītarāgoti buddho, ekantavītadosoti buddho, ekantavītamohoti buddho, ekantanikkilesoti buddho, ekāyanamaggaṃ gatoti buddho, eko anuttaraṃ sammāsambodhiṃ abhisambuddhoti buddho, abuddhivihatattā buddhipaṭilābhā buddho. Buddhoti nettaṃ nāmaṃ mātarā kataṃ, na pitarā kataṃ, na

bhātarā kataṃ, na bhaginiyā kataṃ, na mittāmaccehi kataṃ, na ñātisālohitehi kataṃ, na samaṇabrāhmaṇehi kataṃ, na devatāhi kataṃ, vimokkhantikametaṃ buddhānaṃ bhagavantānaṃ bodhiyā mūle saha sabbaññutaññāṇassa paṭilābhā sacchikā paññatti yadidaṃ buddho”ti (mahāni. 192; cūḷani. pārāyanatthutigāthāniddeśa 97; paṭi. ma. 1.162).

Ettha ca yathā loke avagantā avagatoti vuccati, evaṃ **bujjhitaṃ saccānīti** buddho.

Yathā paṇṇasosā vātā paṇṇasusāti vuccanti, evaṃ **bodhetā pajāyāti** buddho.

Sabbaññutāya buddhoti sabbadhammabujjhanasamatthāya buddhiyā buddhoti vuttaṃ hoti.

Sabbadassāvitāya buddhoti sabbadhammabodhanasamatthāya buddhiyā buddhoti vuttaṃ hoti.

Anaññaneyyatāya buddhoti aññena abodhito sayameva buddhattā buddhoti vuttaṃ hoti.

Vikāsītāya buddhoti nānāguṇavikāsanato padumamiva vikāsanatthēna buddhoti vuttaṃ hoti.

Khīṇāsavasāṅkhātena buddhoti evamādīhi cittasaṅkokakaradhammapahānato (..0006) niddākkhayavibuddho puriso viya sabbakilesaniddākkhayavibuddhattā buddhoti vuttaṃ hoti.

Ekāyanamaggam gatoti buddhoti buddhiyatthānaṃ gamanattapariyāyato yathā maggaṃ gatopi puriso gatoti vuccati, evaṃ ekāyanamaggam

gatattāpi buddhoti vuccatīti dassetuṃ vuttaṃ. **Eko anuttaraṃ sammāsambodhiṃ abhisambuddhoti buddhoti** na parehi buddhattā buddho, kintu sayameva anuttaraṃ sammāsambodhiṃ abhisambuddhattā buddhoti vuttaṃ hoti. **Abuddhivihattattā buddhipaṭilābhā buddhoti** buddhi buddhaṃ bodhoti pariyāyavacanametam. Tattha yathā nīlarattaguṇayogato “nīlo paṭo, ratto paṭo”ti vuccati, evaṃ buddhiguṇayogato buddhoti ñāpetuṃ vuttaṃ hoti. Tato paraṃ **buddhoti netam nāmanti** evamādi atthamanugatā ayaṃ paññattīti bodhanattham vuttanti evarūpena nayena sabbesaṃ padānaṃ buddhasaddassa sādhanasamattho attho veditabbo.

Ayaṃ byañjanatopi buddhavibhāvanā.

Saraṇagamanagamakavibhāvanā

Idāni **saraṇagamanādīsu** hiṃsatīti saraṇaṃ, saraṇagatānaṃ teneva saraṇagamanena bhayaṃ santāsaṃ dukkhaṃ duggatiṃ parikkilesaṃ hiṃsati vidhamati nīharati nirodhetīti attho. Atha vā hite pavattanena ahitā ca nivattanena sattānaṃ bhayaṃ hiṃsatīti buddho, bhavakantārā uttaraṇena assāsādānena ca dhammo, appakānampi kārānaṃ vipulaphalapaṭilābhakaraṇena saṅgho. Tasmā imināpi pariyāyena taṃ ratanattayaṃ saraṇaṃ. Tappasādataggarutāhi vihataviddhaṃsitakilesaṃ tapparāyaṇatākārappavatto aparappaccayo vā cittuppādo saraṇagamanam. Taṃsamaṅgī satto taṃ saraṇaṃ gacchati, vuttappakārena cittuppādena “esa me saraṇaṃ, esa me parāyaṇaṃ”ti evametam upetīti attho. Upento ca “ete mayaṃ, bhante, bhagavantaṃ saraṇaṃ gacchāma, dhammañca, upāsake no bhagavā dhāretū”ti tapussabhallikādayo (..0007) viya samādānena vā, “sathā me, bhante, bhagavā, sāvako hamasmī”ti (saṃ. ni. 2.154) mahākassapādayo viya sissabhāvūpagamanena vā, “evaṃ vutte brahmāyu brāhmaṇo uṭṭhāyāsanaṃ ekamaṃsaṃ uttarāsaṅgaṃ karitvā yena bhagavā tenañjalim paṇāmetvā tikkhattuṃ udānaṃ udānesi ‘Namo tassa bhagavato arahato sammāsambuddhassa. Namo tassa ...pe... sammāsambuddhassa’”ti (ma. ni. 2.388) brahmāyu-ādayo viya tappoṇattena vā, kammaṭṭhānānuyogino viya attasanniyyātanena vā, ariyapuggalā viya saraṇagamanupakkilesasamucchedena vāti anekappakāraṃ visayato kiccatto ca upeti.

Ayaṃ saraṇagamanassa gamakassa ca vibhāvanā.

Bhedābheda phaladīpanā

Idāni “**bhedābhedaṃ phalañcāpi, gamanīyañca dīpaye**”ti vuttānaṃ bhedādīnaṃ ayaṃ dīpanā, evaṃ saraṇagatassa puggalassa duvidho saraṇagamanabhedo-sāvajjo ca anavajjo ca. Anavajjo kālakiriyāya, sāvajjo aññasatthari vuttappakārapavattiyā, tasmiñca vuttappakāraviparītapavattiyā. So duvidhopi puthujjanānameva. Buddhaguṇesu aññāṇasaṃsayamicchāññāppavattiyā anādarādippavattiyā ca tesam saraṇaṃ saṃkiliṭṭhaṃ hoti. Ariyapuggalā pana abhinnasaraṇā ceva asaṃkiliṭṭhasaraṇā ca honti. Yathāha “aṭṭhānametaṃ, bhikkhave, anavakāso, yaṃ diṭṭhisampanno puggalo aññaṃ sathāraṃ uddiseyyā”ti (a. ni. 1.276; ma. ni. 3.128;

vibha. 809). Puthujjanā tu yāvadeva saraṇabhedaṃ na pāpuṇanti, tāvadeva abhinna-saraṇā. Sāvajjova nesam saraṇabhedo, samkilesa ca anittaphalado hoti. Anavajjo avipākattā aphalo, abhedo pana phalato itthameva phalaṃ deti.

Yathāha-

“Yekeci (..0008) buddhaṃ saraṇaṃ gatāse, na te gamissanti apāyabhūmiṃ. pahāya mānusaṃ dehaṃ, devakāyaṃ paripūressanti”ti. (dī. ni. 2.332; sam. ni. 1.37);

Tatra ca ye saraṇagamanupakkilesasamucchedena saraṇaṃ gatā, te apāyaṃ na gamissanti. Itare pana saraṇagamanena na gamissantīti evaṃ gāthāya adhippāyo veditabbo.

Ayaṃ tāva bhedābhedaphaladīpanā.

Gamaṇiyadīpanā

Gamaṇiyadīpanāyaṃ codako āha- “buddhaṃ saraṇaṃ gacchāmi”ti ettha yo buddhaṃ saraṇaṃ gacchati, esa buddhaṃ vā gaccheyya saraṇaṃ vā, ubhaya-thāpi ca ekassa vacanaṃ niratthakaṃ. Kasmā? Gamanakiriyāya kammadvayābhāvato. Na hettha “ajaṃ gāmaṃ neti”ti-ādīsu viya dvikammakattaṃ akkharacintakā icchanti.

“Gacchateva pubbaṃ disaṃ, gacchati pacchimaṃ disaṃ”ti-ādīsu (sam. ni. 1.159; 3.87) viya sātthakamevāti ce? Na, buddhasaraṇānaṃ samānādhikaraṇabhāvassānadhīppetato. Etesaṅhi samānādhikaraṇabhāve adhippete paṭihatacittopi buddhaṃ upasaṅkamanto buddhaṃ saraṇaṃ gato siyā. Yaṅhi taṃ buddhoti visesitaṃ saraṇaṃ, tamevesa gatoti. “Etaṃ kho saraṇaṃ khemaṃ, etaṃ saraṇa-muttaman”ti (dha. pa. 192) vacanato samānādhikaraṇattamevāti ce? Na, tattheva tabbhāvato. Tattheva hi gāthāpade etaṃ buddhādiratanattayaṃ saraṇagatānaṃ bhayaharaṇattasaṅkhāte saraṇabhāve abyabhicaraṇato “khemamuttamaṅca saraṇaṃ”ti ayaṃ samānādhikaraṇabhāvo adhippeto, aññattha tu gamisambandhe sati saraṇagamanassa appasiddhito anadhippetoti asādhakametaṃ. “Etaṃ (..0009) saraṇamāgamma, sabbadukkhā pamuccatī”ti ettha gamisambandhepi saraṇagamanapasiddhito samānādhikaraṇattamevāti ce? Na pubbe vuttadosappa-saṅgato. Tatrāpi hi samānādhikaraṇabhāve sati etaṃ buddhadhammasaṅghasaraṇaṃ paṭihatacittopi āgamma sabbadukkhā pamucceyyāti evaṃ pubbe vuttadosappa-saṅgo eva siyā, na ca no dosena atthi atthoti asādhakametaṃ. Yathā “mamaṅhi, ānanda, kalyāṇamittaṃ āgamma jātidhammā sattā jātiyā parimuccanti”ti (sam. ni. 129) ettha bhagavato kalyāṇamittassa ānubhāvena parimuccamānā sattā “kalyāṇamittaṃ āgamma parimuccanti”ti vuttā. Evamidhāpi buddhadhammasaṅghassa saraṇassānubhāvena muccamāno “etaṃ saraṇamāgamma, sabbadukkhā pamuccatī”ti vuttoti evamettha adhippāyo veditabbo.

Evaṃ sabbathāpi na buddhassa gamaṇiyattaṃ yujjati, na saraṇassa, na ubhaya-saṃ, icchitabbaṅca gacchāmiṃti niddiṭṭhassa gamakassa gamaṇiyaṃ, tato vattabbā ettha yuttīti. Vuccate-

Buddhoyevettha gamaniyo, gamanākāradassanattamaṃ tu taṃ saraṇavacanaṃ, buddhaṃ saraṇanti gacchāmi. Esa me saraṇaṃ, esa me parāyaṇaṃ, aghassa, tātā, hitassa ca vidhātāti iminā adhippāyena etaṃ gacchāmi bhajāmi sevāmi payirupāsāmi, evaṃ vā jānāmi bujjhāmiti. Yesañhi dhātūnaṃ gati-attho buddhipi tesamaṃ atthoti. Iti-saddassa appayogā ayuttamiti ce? Taṃ na. Tattha siyā- yadi cettha evamattho bhaveyya, tato “aniccaṃ rūpaṃ aniccaṃ rūpanti yathābhūtaṃ pajānāti”ti evamādisu (saṃ. ni. 3.55, 85) viya iti-saddo payutto siyā, na ca payutto, tasmā ayuttametanti. Tañca na, kasmā? Tadatthasambhavā. “Yo ca buddhañca dhammañca saṅghañca saraṇaṃ gato”ti evamādisu (dha. pa. 190) viya idhāpi itisaddassa attho sambhavati, na ca vijjamānatthasambhavā iti-saddā sabbattha payujjanti, appayuttassāpettha payuttassa viya itisaddassa attho viññātabbo aññesu ca evaṃjātikesu, tasmā adoso eva soti. “Anujānāmi, bhikkhave, tīhi saraṇagamanehi pabbajjan”ti-ādīsu (mahāva. 34) saraṇasseva gamaniyato yaṃ vuttaṃ “gamanākāradassanattamaṃ tu saraṇavacanaṃ”ti, taṃ na yuttamiti ce. Taṃ nāyuttaṃ. Kasmā? Tadatthasambhavā eva. Tatrāpi hi tassa attho sambhavati, yato pubbasadisameva appayuttopi payutto viya veditabbo. Itarathā hi pubbe vuttadosappasaṅgo eva siyā, tasmā yathānusiṭṭhameva gahetabbaṃ.

Ayaṃ gamaniyadīpanā.

Dhammasaṅghasaraṇavibhāvanā

Idāni yaṃ vuttaṃ “**dhammaṃ saraṇamiccādi, dvayepesa nayo mato**”ti ettha vuccate- yvāyaṃ “buddhaṃ saraṇaṃ gacchāmi”ti ettha atthavaṇṇanānayo vutto, “dhammaṃ saraṇaṃ gacchāmi, saṅghaṃ saraṇaṃ gacchāmi”ti etasmimpi pada-dvaye esova veditabbo. Tatrāpi hi dhammasaṅghānaṃ atthato byañjanato ca vibhāvanamattameva asadisamaṃ, sesamaṃ vuttasadisameva. Yato yadevettha asadisamaṃ, taṃ vuccate- maggaphalanibbānāni dhammoti eke. Bhāvitamaggānaṃ sacchikatanibbānānañca apāyesu apatanabhāvena dhāraṇato paramassāsavidhānato ca maggavirāgā eva imasmiṃ atthe dhammoti amhākaṃ khanti, aggappasādasuttañceva sādhaṃ. Vuttañcettha “yāvatā, bhikkhave, dhammā saṅkhatā, ariyo aṭṭhaṅgiko maggo tesamaṃ aggamakkhāyati”ti evamādi (a. ni. 4.34; itivu. 90).

Catubbidha-ariyamaggasamaṅgīnaṃ catusāmaññaphalasaṃmadhivāsitaṃ khandhasantānānañca puggalānaṃ samūho diṭṭhisīlasaṅghātena saṃhatattā saṅgho. Vuttañcetamaṃ bhagavatā-

“Taṃ kiṃ maññasi, ānanda, ye vo mayā dhammā abhiññā desitā, seyyathidaṃ, cattāro satipaṭṭhānā, cattāro sammappadhānā, cattāro iddhipādā, pañcindriyāni, pañca balāni, satta bojjhaṅgā, ariyo aṭṭhaṅgiko maggo, passasi no tvaṃ, ānanda, imesu dhammesu dvepi bhikkhū nānāvāde”ti (ma. ni. 3.43).

Ayañhi paramatthasaṅgho saraṇanti gamaniyo. Sutte ca “āhuneyyo pāhuneyyo dakkhiṇeyyo añjalikaraṇiyo anuttaraṃ puññakkhettaṃ lokassā”ti (..0011) (itivu. 90; a. ni. 4.34, 181) vutto. Etaṃ pana saraṇaṃ gatassa aññasmimpi bhikkhusaṅghe vā bhikkhunisaṅghe vā buddhappamukhe vā saṅghe sammutisaṅghe vā catu-

ggādibhede ekapuggalepi vā bhagavantaṃ uddissa pabbajite vandanādikiriyāya saraṇagamanam neva bhijjati na saṃkilissati, ayamettha viseso. Vuttāvasesantu imassa dutiyassa ca saraṇagamanassa bhedābhedādividhānam pubbe vuttanaye-
neva veditabbam. Ayaṃ tāva “dhammam saraṇamiccādi, dvayepesa nayo mato”ti etassa vaṇṇanā.

Anupubbavavatthānakāraṇaniddeso

Idāni **anupubbavavatthāne, kāraṇaṅca viniddiseti** ettha etesu ca tisu saraṇavacanesu sabbasattānam aggoti katvā paṭhamam buddho, tappabhavato tadupadesitato ca anantaram dhammo, tassa dhammassa ādhārakato tadāsevanato ca ante saṅgho. Sabbasattānam vā hite niyojakoti katvā paṭhamam buddho, tappabhavato sabbasattahitattā anantaram dhammo, hitādhigamāya paṭipanno adhigatahito cāti katvā ante saṅgho saraṇabhāvena vavatthapetvā pakāsītoti evaṃ anupubbavavatthāne kāraṇaṅca viniddise.

Upamāpakāsanā

Idāni yampi vuttam “**saraṇattayametaṅca, upamāhi pakāsaye**” ti, tampi vuccate-
ettha pana puṇṇacando viya buddho, candakiraṇanikaro viya tena desito dhammo, puṇṇacandakiraṇasamuppāditapīṇito loko viya saṅgho. Bālasūriyo viya buddho, tassa rasmijālamiva vuttappakāro dhammo, tena vihatandhakāro loko viya saṅgho. Vanadāhakaपुरiso viya buddho, vanadahanaggi viya kilesavanadahano dhammo, daḍḍhavanattā khettabhūto viya bhūmibhāgo daḍḍhakilesattā puññakkhettabhūto saṅgho. Mahāmegho viya buddho, salilavuṭṭhi viya dhammo, vuṭṭhinipātūpasamitareṇu viya janapado upasamitakilesareṇu saṅgho. Susārathi (..0012) viya buddho, assājānīyavinayūpāyo viya dhammo, suvinītassājānīyasamūho viya saṅgho. Sabbadiṭṭhisalluddharaṇato sallakatto viya buddho, salluddharaṇūpāyo viya dhammo, samuddhaṭasallo viya jano samuddhaṭadiṭṭhisallo saṅgho. Mohapaṭala-samuppāṭanato vā sālākiyo viya buddho, paṭalasangamuppāṭanupāyo viya dhammo, samuppāṭitapaṭalo vipprasannalocano viya jano samuppāṭitamohapaṭalo vipprasannañāṇalocano saṅgho. Sānusayakilesabyādhiharaṇasamatthatāya vā kusalo vejjo viya buddho, sammā payuttabhesajjamiva dhammo, bhesajjapayogena samupasantabyādhi viya janasangamūpāyo samupasantakilesabyādhanusayo saṅgho.

Atha vā sudesako viya buddho, sumaggo viya khemantabhūmi viya ca dhammo, maggappaṭipanno khemantabhūmippatto viya saṅgho. Sunāviko viya buddho, nāvā viya dhammo, pārappatto sampattiko viya jano saṅgho. Himavā viya buddho, tappabhavosadhamiva dhammo, osadhūpabhogena nirāmayo viya jano saṅgho. Dhanado viya buddho, dhanaṃ viya dhammo, yathādhippāyaṃ laddhadhano viya jano sammāladdha-ariyadhano saṅgho. Nidhidassanako viya buddho, nidhi viya dhammo, nidhippato viya jano saṅgho.

Apica abhayado viya vīrapuriso buddho, abhayamiva dhammo, sampattābhayo viya jano accantasabbabhayo saṅgho. Assāsako viya buddho, assāso viya dhammo, assatthajano viya saṅgho. Sumitto viya buddho, hitūpadeso viya dhammo, hitūpayogena pattasadattho viya jano saṅgho. Dhanākaro viya buddho, dhanasāro viya dhammo, dhanasārūpabhogo viya jano saṅgho. Rājakumāranhā-pako viya buddho, sīsanhānasalilaṃ viya dhammo, sunhātarājakumāravaggo viya saddhammasalilasunhāto saṅgho. Alaṅkārakārako viya buddho, alaṅkāro viya dhammo, alaṅkatarājaputtagaṇo viya saddhammālaṅkato saṅgho. Candana-rukkho viya buddho, tappabhavagandho viya dhammo, candanupabhogena santa-pariḷāho viya jano saddhammūpabhogena santapariḷāho saṅgho. Dāyajasampadānako viya pitā buddho, dāyajaṃ viya dhammo, dāyajaharo puttavaggo viya saddhammadāyajaharo saṅgho. Vikasitapadumaṃ (..0013) viya buddho, tappa-bhavamadhu viya dhammo, tadupabhogībhamaragaṇo viya saṅgho. Evaṃ saraṇa-ttayametañca, upamāhi pakāsaye.

Ettāvatā ca yā pubbe “**kena kattha kadā kasmā, bhāsitaṃ saraṇattayan**” ti-ādīhi catūhi gāthāhi atthavaṇṇanāya mātikā nikkhittā, sā atthato pakāsītā hotīti.

Paramatthajotikāya khuddakapāṭha-aṭṭhakathāya

Saraṇattayavaṇṇanā niṭṭhitā.

2. Sikkhāpadavaṇṇanā

Sikkhāpadapāṭhamātikā

Evaṃ saraṇagamanehi sāsanotāraṃ dassetvā sāsanaṃ otiṇṇena upāsakena vā pabbajitena vā yesu sikkhāpadesu paṭhamam sikkhitabbaṃ, tāni dassetum nikkhittassa sikkhāpadapāṭhassa idāni vaṇṇanatthaṃ ayaṃ mātikā-

“Yena yattha yadā yasmā, vuttānetāni taṃ nayaṃ;
vatvā katvā vavatthānaṃ, sādharmaṇavisesato.

“Pakatiyā ca yaṃ vajjaṃ, vajjaṃ paṇṇattiyā ca yaṃ;
vavatthapetvā taṃ katvā, padānaṃ byañjanatthato.

“Sādhāraṇānaṃ sabbesaṃ, sādhāraṇavibhāvanaṃ;
atha pañcasu pubbesu, visesatthappakāsato.

“Pāṇātipātāpabhūti-hekatānānatādito;
ārammaṇādānabhedā, mahāsāvajjato tathā.

“Payogaṅgasamuṭṭhānā, vedanāmūlakammato;
viramato ca phalato, viññātabbo vinicchayo.

“Yojetabbaṃ (..0014) tato yuttaṃ, pacchimesvapi pañcasu;
āveṇikañca vattabbaṃ, ñeyyā hīnādītāpi cā”ti.

Tattha etāni pāṇātipātāveramaṇīti-ādīni dasa sikkhāpadāni bhagavatā eva vuttāni, na sāvakādīhi. Tāni ca sāvattiyāṃ vuttāni jetavane anāthapiṇḍikassa ārāme āyasmantaṃ rāhulaṃ pabbājetvā kapilavatthuto sāvattiyāṃ anuppattena sāmaṇerānaṃ sikkhāpadavavattāpanatthaṃ. Vuttaṃ hetāṃ-

“Atha kho bhagavā kapilavatthusmiṃ yathābhirantaṃ viharitvā yena sāvattiyā tena cārikaṃ pakkāmi. Anupubbena cārikaṃ caramāno yena sāvattiyā tadavasari. Tatra sudaṃ bhagavā sāvattiyāṃ viharati jetavane anāthapiṇḍikassa ārāme. Tena kho pana samayena ...pe... atha kho sāmaṇerānaṃ etadahosi- ‘kati nu kho amhākaṃ sikkhāpadāni, kattha ca amhehi sikkhitabban’”ti. Bhagavato etamatthaṃ ārocesuṃ- “anujānāmi, bhikkhave, sāmaṇerānaṃ dasa sikkhāpadāni, tesu ca sāmaṇerehi sikkhituṃ, pāṇātipātāveramaṇī ...pe... jātarūparajatapaṭiggahaṇā veramaṇī”ti (mahāva. 105).

Tānetāni “samādāya sikkhati sikkhāpadesū”ti (dī. ni. 1.193; ma. ni. 2.24; vibha. 508) suttānusārena saraṇagamanesu ca dassitapāṭhānusārena “pāṇātipātā veramaṇīsikkhāpadaṃ samādiyāmi”ti evaṃ vācanāmaggaṃ āropitānīti veditabbāni. Evaṃ tāva “yena yattha yadā yasmā, vuttānetāni taṃ nayaṃ vatvā”ti so nayo daṭṭhabbo.

Sādhāraṇavisesavavattānaṃ

Ettha ca ādito dve catutthapañcamāni upāsakānaṃ sāmaṇerānañca sādhāraṇāni niccasīlavasena. Uposathasīlavasena pana upāsakānaṃ sattamaṭṭhamaṃ cekaṃ aṅgaṃ katvā sabbapacchimavajjāni sabbānīpi sāmaṇerehi sādhāraṇāni, pacchimaṃ pana sāmaṇerānameva visesabhūtanti evaṃ sādhāraṇavisesato vavattānaṃ kātabbaṃ. Purimāni cettha pañca ekanta-akusalacittasamuṭṭhānattā pāṇātipātādīnaṃ pakativajjato veramaṇiyā, sesāni (..0015) paṇṇattivajjatoti evaṃ pakatiyā ca yaṃ vajjaṃ, vajjaṃ paṇṇattiyā ca yaṃ, taṃ vavattāpetabbaṃ.

Sādhāraṇavibhāvanā

Yasmā cettha “veramaṇīsikkhāpadaṃ samādiyāmi”ti etāni sabbasādhāraṇāni padāni, tasmā etesaṃ padānaṃ byañjanato ca atthato ca ayaṃ sādhāraṇavibhāvanā veditabbā-

Tattha **byañjanato** tāva veraṃ maṇatīti veramaṇī, veraṃ pajahati, vinodeti,

byantikaroti, anabhāvaṃ gametīti attho. Viramati vā etāya karaṇabhūtāya veramaṇī puggaloti, vikārassa vekāraṃ katvā veramaṇī. Teneva cettha “veramaṇī-sikkhāpadaṃ viramaṇīsikkhāpadaṃ”ti dvidhā sajjhāyaṃ karonti. Sikkhitabbāti sikkhā, pajjate anenāti padaṃ. Sikkhāya padaṃ sikkhāpadaṃ, sikkhāya adhigamūpāyoti attho. Atha vā mūlaṃ nissayo patiṭṭhāti vuttaṃ hoti. Veramaṇī eva sikkhāpadaṃ veramaṇīsikkhāpadaṃ, viramaṇīsikkhāpadaṃ vā dutiyena nayena. Sammā ādiyāmi samādiyāmi, avitikkamanādhippāyena akhaṇḍakāritāya acchiddakāritāya asabalakāritāya ca ādiyāmiti vuttaṃ hoti.

Atthato pana veramaṇīti kāmāvacarakusalacittasampayuttā virati, sā pāṇātipātā viramantassa “yā tasmim̐ samaye pāṇātipātā ārati virati paṭivirati veramaṇī akiriyaṃ akaraṇaṃ anajjhāpatti velā-anatikkamo setughāto”ti evamādinā (vibha. 704) nayena vibhaṅge vuttā. Kāmañcesā veramaṇī nāma lokuttarāpi atthi, idha pana samādiyāmiti vuttattā samādānavasena pavattārahā, tasmā sā na hotīti kāmāvacarakusalacittasampayuttā viratīti vuttā.

Sikkhāti tisso sikkhā adhisīlasikkhā, adhicitasikkhā, adhipaññāsikkhāti. Imasmim̐ panatthe sampattaviratisīlaṃ lokikā vipassanā rūpārūpajhānāni ariyamaggo ca sikkhāti adhippetā. Yathāha-

“Katame dhammā sikkhā? Yasmiṃ samaye kāmāvacaraṃ kusalaṃ cittaṃ uppannaṃ hoti, somanassasahagataṃ ñāṇasampayuttaṃ ...pe... tasmim̐ samaye (..0016) phasso hoti ...pe... avikkhepo hoti, ime dhammā sikkhā.

“Katame dhammā sikkhā? Yasmiṃ samaye rūpūpapattiyā maggaṃ bhāveti vivicceva kāmehi vivicca akusalehi dhammehi ...pe... paṭhamaṃ jhānaṃ ...pe... pañcamaṃ jhānaṃ upasampajja viharati ...pe... avikkhepo hoti, ime dhammā sikkhā.

“Katame dhammā sikkhā? Yasmiṃ samaye arūpūpapattiyā ...pe... nevasaññānāsaññāyatanaśahagataṃ ...pe... avikkhepo hoti, ime dhammā sikkhā.

“Katame dhammā sikkhā? Yasmiṃ samaye lokuttaraṃ jhānaṃ bhāveti niyyānikaṃ ...pe... avikkhepo hoti, ime dhammā sikkhā”ti (vibha. 712-713).

Etāsu sikkhāsu yāya kāyaci sikkhāya padaṃ adhigamūpāyo, atha vā mūlaṃ nissayo patiṭṭhāti sikkhāpadaṃ. Vuttañhetam- “sīlaṃ nissāya sīle patiṭṭhāya satta bojhaṅge bhāvento bahulikaronto”ti evamādi (saṃ. ni. 5.182). Evamettha sādharmaṇaṃ padānaṃ sādharmaṇā byañjanato atthato ca vibhāvanā kātabbā.

Purimapañcasikkhāpadavaṇṇanā

Idāni yaṃ vuttaṃ- “**atha pañcasu pubbesu, visesatthappakāsato ...pe... viññātabbo vinicchayo**”ti, tatthetaṃ vuccati- **pāṇātipātoti** ettha tāva **pāṇoti** jīvitindriyappaṭibaddhā khandhasantati, taṃ vā upādāya paññatto satto. Tasmim̐ pana pāṇe pāṇasaññino tassa pāṇassa jīvitindriyupacchedaka-upakkamasamuṭṭhāpikā kāyavacīdvārānaṃ aññataradvārappavattā vadhakacetanā pāṇātipāto. **Adinnādānanti** ettha adinnanti parapariggahitaṃ, yattha paro yathākāmakāritaṃ āpajjanto adaṇḍāraho anupavajjo ca hoti, tasmim̐ parapariggahite parapariggahitasaññino tadā-

dāyaka-upakkamasamuṭṭhāpikā kāyavacīdvārānaṃ aññataradvārappavattā eva theyyacetanā adinnādānaṃ. **Abrahmacariyanti** asetṭhacariyaṃ, dvayaṃdvayasa-māpattimethunappaṭisevanā kāyadvārappavattā asaddhamappaṭisevanaṭṭhānavitikkamacetanā abrahmacariyaṃ (..0017). **Musāvādoti** ettha **musāti** visaṃvādana-purekkhārassa atthabhañjanako vacīpayogo kāyapayogo vā, visaṃvādanādhippāyena panassa paravisaṃvādakakāyavacīpayogasamuṭṭhāpikā kāyavacīdvārāna-meva aññataradvārappavattā micchācetanā musāvādo. **Surāmerayamajjapamāda-ṭṭhānanti** ettha pana **surāti** pañca surā- piṭṭhasurā, pūvasurā, odanasurā, kiṇṇapakkhittā, sambhārasaṃyuttā cāti. **Merayampi** pupphāsavo, phalāsavo, guḷāsavo, madhvāsavo, sambhārasaṃyutto cāti pañcavidhaṃ. **Majjanti** tadubhayameva madaniyaṭṭhena majjaṃ, yaṃ vā panaññampi kiñci atthi madaniyaṃ, yena pītena matto hoti pamatto, idaṃ vuccati majjaṃ. **Pamādaṭṭhānanti** yāya cetanāya taṃ pivati ajjhoharati, sā cetanā madappamādahetuto pamādaṭṭhānanti vuccati, yato ajjhoharaṇādhippāyena kāyadvārappavattā surāmerayamajjānaṃ ajjhoharaṇacetanā “surāmerayamajjapamādaṭṭhānan”ti veditabbā. Evaṃ tāvettha pāṇātipāta-ppabhutīhi viññātabbo vinicchayo.

Ekatānānatādivinicchayaṃ

Ekatānānatāditoti ettha āha- kiṃ pana vajjhavadhakappayogacetanādīnaṃ ekatāya pāṇātipātassa aññassa vā adinnādānādino ekattaṃ, nānatāya nānattaṃ hoti, udāhu noti. Kasmā panetaṃ vuccati? Yadi tāva ekatāya ekattaṃ, atha yadā ekaṃ vajjhaṃ bahū vadhakā vadhenti, eko vā vadhako bahuke vajjhe vadheti, ekena vā sāhatthikādinā payogena bahū vajjhā vadhīyanti, ekā vā cetanā bahūnaṃ vajjhānaṃ jīvitindriyupacchedakapayogaṃ samuṭṭhāpeti, tadā

ekena pāṇātipātena bhavitabbaṃ. Yadi pana nānatāya nānattaṃ. Atha yadā eko vadhako ekassatthāya ekaṃ payogaṃ karonto bahū vajjhe vadheti, bahū vā vadhakā devadattayaññadattasomadattādīnaṃ bahūnamatthāya bahū payoge karontā ekameva devadattaṃ yaññadattaṃ somadattaṃ vā vadhenti, bahūhi vā sāhatthikādīhi payogehi eko vajjho vadhiyati. Bahū vā cetanā ekasseva vajjhassa jīvitindriyupacchedakapayogaṃ samuṭṭhāpenti, tadā bahūhi pāṇātipātehi bhavitabbaṃ. Ubhayampi cetamayuttaṃ. Atha neva etesaṃ vajjhādīnaṃ ekatāya ekattaṃ, nānatāya nānattaṃ, aññatheva tu ekattaṃ nānattañca hoti, taṃ vattabbaṃ pāṇātipātassa, evaṃ sesānampīti.

Vuccate (..0018)- tattha tāva pāṇātipātassa na vajjhavadhakādīnaṃ paccekamekatāya ekatā, nānatāya nānatā, kintu vajjhavadhakādīnaṃ yuganandhamekatāya ekatā, dvinnampi tu tesāṃ, tato aññatarassa vā nānatāya nānatā. Tathā hi bahūsu vadhakesu bahūhi sarakkhepādīhi ekena vā opātakhaṇanādīnā payogena bahū vajjhe vadhentesupi bahū pāṇātipātā honti. Ekasmiṃ vadhake ekena, bahūhi vā payogehi tappayogasamuṭṭhāpikāya ca ekāya, bahūhi vā cetanāhi bahū vajjhe vadhentepi bahū pāṇātipātā honti, bahūsu ca vadhakesu yathāvuttappakārehi bahūhi, ekena vā payogena ekaṃ vajjhaṃ vadhentesupi bahū pāṇātipātā honti. Esa nayo adinnādānādīsūpīti. Evamettha ekatānānatādītōpi viññātabbo vini-cchayo.

Ārammaṇatōti pāṇātipātō cettha jīvitindriyārammaṇō. Adinnādāna-abrahmacariyasurāmerayamajjapamādaṭṭhānāni rūpadhammesu rūpāyatanādi-aññatarasañkhārārammaṇāni. Musāvādo yassa musā bhaṇati, tamārabhitvā pavattanato sattārammaṇō. Abrahmacariyampi sattārammaṇanti eke. Adinnādānañca yadā satto haritabbo hoti, tadā sattārammaṇanti. Api cettha sañkhāravaseneva sattārammaṇaṃ, na paṇṇattivasenāti. Evamettha ārammaṇatōpi viññātabbo vinicchayo.

Ādānatōti pāṇātipātāveramaṇisikkhāpadādīni cetāni sāmaṇerena bhikkhusantike samādinneva samādināni honti, upāsakena pana attanā samādiyante-nāpi samādināni honti, parassa santike samādiyante-nāpi. Ekajjhaṃ samādinānipi samādināni honti, paccekaṃ samādinānipi. Kintu nānaṃ ekajjhaṃ samādiyato ekāyeva virati, ekāva cetanā hoti, kiccavasena panetāsaṃ pañcavidhattaṃ viññāyati. Paccekaṃ samādiyato pana pañceva viratiyo, pañca ca cetanā hontīti veditabbā. Evamettha ādānatōpi viññātabbo vinicchayo.

Bhedatōti sāmaṇerānañcettha ekasmiṃ bhinne sabbānipi bhinnāni honti. Pārājikaṭṭhāniyāni hi tāni tesāṃ, yaṃ taṃ vītikkantaṃ hoti, teneva kammabaddho. Gahaṭṭhānaṃ pana ekasmiṃ bhinne ekameva bhinnaṃ hoti, yato (..0019) tesāṃ taṃsamādāneneva puna pañcaṅgikattaṃ sīlassa sampajjati. Apare panāhu-“visuṃ visuṃ samādinnesu ekasmiṃ bhinne ekameva bhinnaṃ hoti, ‘pañcaṅgasamannāgataṃ sīlaṃ samādiyāmīti’ evaṃ pana ekato samādinnesu ekasmiṃ bhinne sesānipi sabbāni bhinnāni honti. Kasmā? Samādinnessa abhinnattā, yaṃ taṃ vītikkantaṃ, teneva kammabaddho”ti. Evamettha bhedatōpi viññātabbo vini-cchayo.

Mahāsāvajjatōti guṇavirahitesu tiracchānagatādīsū paṇesu khuddake paṇe

pāṇātipāto appasāvajjo, mahāsarīre mahāsāvajjo. Kasmā? Payogamahantatāya. Payogasamattepi vatthumahantatāya. Guṇavantesu pana manussādīsu appa-
guṇe pāṇātipāto appasāvajjo, mahāguṇe mahāsāvajjo. Sarīraguṇānantu sama-
bhāve sati kilesānaṃ upakkamañca mudutāya appasāvajjatā, tibbatāya mahā-
sāvajjatā ca veditabbā. Esa nayo sesesupi. Api cettha surāmerayamajjapamāda-
ṭṭhānameva mahāsāvajjaṃ, na tathā pāṇātipātādayo. Kasmā? Manussabhūta-
ssāpi ummattakabhāvasaṃvattanena ariyadhammantarāyakaraṇatoti. Evamettha
mahāsāvajjatopi viññātabbo vinicchayo.

Payogatoti ettha ca pāṇātipātassa sāhatthiko, āṇattiko, nissaggiyo, thāvaro, vijjā-
mayo, iddhimayoti chappayogā. Tattha kāyena vā kāyappaṭibaddhena vā paha-
raṇaṃ sāhatthiko payogo, so uddissānuddissabhedato duvidho hoti. Tattha uddi-
ssake yaṃ uddissa paharati, tasseva maraṇena kammunā bajjhati. “Yo koci mara-
tū”ti evaṃ anuddissake pahārapaccayā yassa kassaci maraṇena. Ubhayathāpi ca
paharitamatte vā maratu, pacchā vā teneva rogena, paharitakkhaṇe eva
kammunā bajjhati. Maraṇādhippāyena ca pahāraṃ datvā tena amatassa puna
añña citta pahāre dinne pacchāpi yadi paṭhamapahāreneva marati, tadā eva
kammunā baddho hoti. Atha dutiyapahārena, natthi pāṇātipāto. Ubhayehi matepi
paṭhamapahāreneva kammunā baddho, ubhayehi amate nevatthi pāṇātipāto.
Esa nayo bahukehipi (..0020) ekassa pahāre dinne. Tatrāpi hi yassa pahārena
marati, tasseva kammabaddho hoti.

Adhiṭṭhahitvā pana āṇāpanaṃ āṇattiko payogo. Tatthapi sāhatthike payoge
vuttanayeneva kammabaddho anussaritabbo. Chabbidho cettha niyamo vedi-
tabbo-

“Vatthu kālo ca okāso, āvudhaṃ iriyāpatho;

kiriyaṃvisesoti ime, cha āṇattiniyāmakā”ti. (pāci. aṭṭha. 2.174);

Tattha **vatthūti** māretabbo pāṇo. **Kāloti** pubbaṇhasāyanhādikālo ca, yobbanathā-
variyādikālo ca. **Okāsoti** gāmo vā nigamo vā vanaṃ vā racchā vā siṅghāṭakaṃ
vāti evamādi. **Āvudhanti** asi vā usu vā satti vāti evamādi. **Iriyāpathoti** māreta-
bbassa mārakassa ca ṭhānaṃ vā nisajjā vāti evamādi.

Kiriyaṃvisesoti vijjanaṃ vā chedanaṃ vā bhedanaṃ vā saṅkhamuṇḍikaṃ vāti
evamādi. Yadi hi vatthuṃ viṣaṃvādetvā “yaṃ mārehī”ti āṇatto, tato aññaṃ māreti,
āṇāpakassa natthi kammabaddho. Atha vatthuṃ aviṣaṃvādetvā māreti, āṇāpa-
kassa āṇattikkhaṇe āṇattassa māraṇakkhaṇeti ubhayesampi kammabaddho. Esa
nayo kālādīsipi.

Māraṇatthantu kāyena vā kāyappaṭibaddhena vā paharaṇanissajjanaṃ nissa-
ggiyo payogo. Sopi uddissānuddissabhedato duvidho eva, kammabaddho cettha
pubbe vuttanayeneva veditabbo.

Māraṇatthameva opātakhaṇanaṃ, apassena-upanikkhipanaṃ, bhesajjavisa-
yantaḍippayojanaṃ vā thāvaro payogo. Sopi uddissānuddissabhedato duvidho, yato
tatthapi pubbe vuttanayeneva kammabaddho veditabbo. Ayantu viseso- mūla-
ṭṭhena opātādīsipi paresaṃ mūlena vā mudhā vā dinnesupi yadi tappaccayā koci
marati, mūlaṭṭhasseva kammabaddho. Yadihi ca tena añña vā tattha opāte vinā-

setvā bhūmisame katepi paṃsudhovakā vā paṃsuṃ gaṇhantā, mūlakhaṇakā vā mūlāni khaṇantā āvāṭaṃ karonti (..0021), deve vā vassante kaddamo jāyati, tattha ca koci otarivā vā laggivā vā marati, mūlaṭṭhasseva kammabaddho. Yadi pana yena laddhaṃ, so añño vā taṃ vitthaṭataraṃ gambhīrataraṃ vā karoti, tappaccayāva koci marati, ubhayesampi kammabaddho. Yathā tu mūlāni mūlehi saṃsāndanti, tathā tatra thale kate muccati. Evaṃ apassenādīsupi yāva tesam pavatti, tāva yathāsambhavaṃ kammabaddho veditabbo.

Māraṇatthaṃ pana vijjāparijappanaṃ vijjāmayo payogo. Dāṭhāvudhādīnaṃ dāṭhākoṭānādīmiva māraṇatthaṃ kammavipākajiddhivikāraṇaṃ iddhimayo payogoti. Adinnādānassa tu theyyapasayhapaṭicchannaparikkappakusāvahārava-sappavattā sāhatthikāṇattikādayo payogā, tesampi vuttānusārenea pabhedo veditabbo. Abrahmacariyādīnaṃ tiṇṇampi sāhatthiko eva payogo labbhatīti. Evamettha payogatopi viññātabbo vinicchayo.

Aṅgatoti ettha ca pāṇātipātassa pañca aṅgāni bhavanti- pāṇo ca hoti, pāṇasaññī ca, vadhakacittañca paccupaṭṭhitaṃ hoti, vāyamati, tena ca maratīti. Adinnādānassāpi pañceva- parapariggahitañca hoti, parapariggahitasaññī ca, theyyacittañca paccupaṭṭhitaṃ hoti, vāyamati, tena ca ādātabbaṃ ādānaṃ gacchatīti. Abrahmacariyassa pana cattāri aṅgāni bhavanti- ajjhācariyavatthu ca hoti, tattha ca sevanacittaṃ paccupaṭṭhitaṃ hoti, sevanapaccayā payogañca samāpajjati, sādiyati cāti, tathā paresaṃ dvinnampi. Tattha musāvādassa tāva musā ca hoti taṃ vatthu, viṣaṃvādanacittañca paccupaṭṭhitaṃ hoti, tajjo ca vāyāmo, paraviṣaṃvādanañca viññāpayamānā viññatti pavattatīti cattāri aṅgāni veditabbāni. Surāmerayamajjapamādaṭṭhānassa pana surādīnañca aññatarāṃ hoti madaniyapātukamyatācittañca paccupaṭṭhitaṃ hoti, tajjañca vāyāmaṃ āpajjati, pīte ca pavisatīti imāni cattāri aṅgānīti. Evamettha aṅgatopi viññātabbo vinicchayo.

Samuṭṭhānatoti pāṇātipāta-adinnādānamusāvādā cettha kāyacittato, vācācittato, kāyavācācittato cāti tisamuṭṭhānā honti. Abrahmacariyaṃ kāyacittavasena ekasamuṭṭhānameva. Surāmerayamajjapamādaṭṭhānaṃ kāyato ca, kāyacittato cāti dvisamuṭṭhānanti. Evamettha samuṭṭhānatopi viññātabbo vinicchayo.

Vedanātoti (..0022) ettha ca pāṇātipāto dukkhavedanāsampayuttova. Adinnādānaṃ tisu vedanāsu aññataravedanāsampayuttaṃ, tathā musāvādo. Itarāni dve sukhāya vā adukkhamasukhāya vā vedanāya sampayuttānīti. Evamettha vedanātopi viññātabbo vinicchayo.

Mūlatoti pāṇātipāto cettha dosamohamūlo. Adinnādānamusāvādā lobhamohamūlā vā dosamohamūlā vā. Itarāni dve lobhamohamūlānīti. Evamettha mūlatopi viññātabbo vinicchayo.

Kammatoti pāṇātipāta-adinnādāna-abrahmacariyāni cettha kāyakammameva kammaṭṭhappattāneva ca, musāvādo vacīkammameva. Yo pana atthabhañjako, so kammaṭṭhappatto. Itaro kammameva. Surāmerayamajjapamādaṭṭhānaṃ kāyakammamevātī. Evamettha kammatopi viññātabbo vinicchayo.

Viramatoti ettha āha “pāṇātipātādīhi viramanto kuto viramati” ti? Vuccate- samādānavasena tāva viramanto attano vā paresaṃ vā pāṇātipātādi-akusalato vira-

mati. Kimārabhitvā? Yato viramati, tadeva. Sampattavasenāpi viramanto vuttappa-kārākusalatova. Kimārabhitvā? Pāṇātipātādīnaṃ vuttārammaṇāneva. Keci pana bhaṇanti “surāmerayamajjasāṅkhāte saṅkhāre ārabhitvā surāmerayamajjapamā-daṭṭhānā viramati, sattaṅgāreṣu yaṃ pana avaharitabbaṃ bhaṅgitabbañca, taṃ ārabhitvā adinnādānā musāvādā ca, satteyevārabhitvā pāṇātipātā abrahmacariyā cā”ti. Tadaññe “evaṃ sante ‘aññaṃ cintento aññaṃ kareyya, yañca pajahati, taṃ na jāneyyā’ti evaṃdiṭṭhikā hutvā anicchamānā yadeva pajahati, taṃ attano pāṇātipātādi-akusalamevārabhitvā viramati”ti vadanti. Tadayuttaṃ. Kasmā? Tassa paccuppannābhāvato bahiddhābhāvato ca. Sikkhāpadānañhi vibhaṅgapāṭhe “pañcannaṃ sikkhāpadānaṃ kati kusalā ...pe... kati araṇā”ti pucchitvā “kusalāyeva, siyā sukhāya vedanāya sampayuttā”ti (vibha. 716) evaṃ pavattamāne vissajjane “paccuppannārammaṇā”ti ca “bahiddhārammaṇā”ti ca evaṃ paccuppanna-bahiddhārammaṇattaṃ vuttaṃ, taṃ attano pāṇātipātādi-akusalaṃ ārabhitvā viramantassa na yujjati. Yaṃ pana vuttaṃ- “aññaṃ (..0023) cintento aññaṃ kareyya, yañca pajahati, taṃ na jāneyyā”ti. Tattha vuccate- na kiccasādhavasena pavattento aññaṃ cintento aññaṃ karotīti vā, yañca pajahati, taṃ na jānātīti vā vuccati.

“Ārabhitvāna amataṃ, jahanto sabbapāpake;
nidassanañcetta bhava, maggaṭṭhoriyapuggalo”ti.

Evamettha viramatopi viññātabbo vinicchayo.

Phalatoti sabbe eva cete pāṇātipātādayo duggatiphalanibbattakā honti, sugatiyañca aniṭṭhākantāmanāpavipākanibbattakā honti, samparāye diṭṭhadhamme eva ca

avesārajjādiphalanibbattakā. Apica “yo sabbalahuso pāṇātipātassa vipāko manu-
ssabhūtassa appāyukasaṃvattaniko hoti”ti (a. ni. 8.40) evamādinā nāyenettha
phalatopi viññātabbo vinicchayo.

Api cettha pāṇātipātādiveramaṇīnampi samuṭṭhānavedanāmūlakammaphalato
viññātabbo vinicchayo. Tatthāyaṃ viññāpanā- sabbā eva cetā veramaṇiyo catūhi
samuṭṭhahanti kāyato, kāyacittato, vācācittato, kāyavācācittato cāti. Sabbā eva ca
sukhavedanāsampayuttā vā, adukkhamasukhavedanāsampayuttā vā, alobhādo-
samulā vā alobhādosāmohamulā vā. Catassopi cettha kāyakammaṃ, musāvādā-
veramaṇi vacīkammaṃ, maggakkhaṇe ca cittatova samuṭṭhahanti, sabbāpi mano-
kammaṃ.

Pāṇātipātā veramaṇiyā cettha aṅgapaccaṅgasampannatā ārohapariṇāhasa-
mpattitā jivasampattitā suppatiṭṭhitapādatā cārutā mudutā sucitā sūratā mahabba-
latā vissatthavacanatā lokapiyatā nelatā abhejjaparīsatā acchambhitā duppadhaṃ-
sitā parūpakkamena amaraṇatā anantaparivāratā surūpatā susaṅghānatā appābā-
dhatā asokitā piyehi manāpehi saddhiṃ avippayogatā dīghāyukatāti evamādinī
phalāni.

Adinnādānā veramaṇiyā mahaddhanatā pahūtadhanadhaññatā anantabhogā
anuppannabhoguppattitā uppannabhogathāvaratā icchitānaṃ bhogānaṃ khippa-
ppaṭilābhitā rājacorudakaggi-appiyadāyādehi asādhāraṇabhogā (..0024) asā-
dhāraṇadhanappaṭilābhitā lokuttamatā natthikabhāvassa ajānanatā sukhavihāri-
tāti evamādinī.

Abrahmacariyā veramaṇiyā vigatapaccatthikatā sabbajanapiyatā annapānava-
tthasayanādīnaṃ lābhitā sukhasayanatā sukappaṭibujjhanatā apāyabhayavinimu-
ttatā itthibhāvappaṭilābhassa vā napuṃsakabhāvappaṭilābhassa vā abhabbatā
akkodhanatā paccakkhakarītā apatitakkhandhatā anadhomukhatā itthipurisānaṃ
aññamaññapiyatā paripuṇṇindriyatā paripuṇṇalakkhaṇatā nirāsaṅkatā appos-
skatā sukhavihāritā akutobhayatā piyavippayogābhāvatāti evamādinī.

Musāvādā veramaṇiyā vippasannindriyatā vissaṭṭhamadhurabhāṇitā samasita-
suddhadantatā nātithūlatā nātikisatā nātirassatā nātidīghatā sukhasamphassatā
uppalagandhamukhatā sussūsakaparijanatā ādeyyavacanatā kamaluppalasadisa-
mudulohitanujivhatā anuddhatatā acapalatāti evamādinī.

Surāmerayamajjapamādatṭhānā veramaṇiyā atītānāgatapaccuppannesu sabba-
kiccakaraṇiyesu khippaṃ paṭijānanatā sadā upaṭṭhitasatitā anumattakatā ṇāṇa-
vantatā analasatā ajaḷatā anelamūgatā amattatā appamattatā asammohatā accha-
mbhitā asārambhitā anussaṅkitā saccavāditā apisuṇāpharusāsamphapalāpavā-
ditā rattindivamatanditatā kataññutā kataveditā amaccharitā cāgavantatā sīlava-
ntatā ujutā akkodhanatā hirimanatā ottappitā ujudiṭṭhikatā mahāpaññatā medhā-
vitā paṇḍitatā atthānatthakusalatāti evamādinī phalāni. Evamettha pāṇātipātādive-
ramaṇīnaṃ samuṭṭhānavedanāmūlakammaphalatopi viññātabbo vinicchayo.

Pacchimapañcasikkhāpadavaṇṇanā

Idāni yaṃ vuttaṃ-

“Yojetabbaṃ tato yuttaṃ, pacchimesvapi pañcasu;
āveṇikañca vattabbaṃ, ñeyyā hīnāditāpi cā”ti.

Tassāyaṃ (..0025) atthavaṇṇanā- etissā purimapañcasikkhāpadavaṇṇanāya yaṃ yujjati, taṃ tato gahetvā pacchimesvapi pañcasu sikkhāpadesu yojetabbaṃ. Tatthāyaṃ yojanā- yatheva hi purimasikkhāpadesu **ārammaṇato** ca surāmerayamajjapamādaṭṭhānaṃ rūpāyatanādi-aññatarasañkhārārammaṇaṃ, tathā idha vikālabhojanaṃ. Etena nayena sabbesaṃ ārammaṇabhedo veditabbo. **Ādānato** ca yathā purimāni sāmaṇerena vā upāsakena vā samādiyantena samādinnāni honti, tathā etānipi. **Aṅgato**pi yathā tattha paṇātipātādīnaṃ aṅgabhedo vutto, evamidhāpi vikālabhojanassa cattāri aṅgāni- vikālo, yāvakaḷikaṃ, ajjhoharaṇaṃ, anummattakatāti. Etenānusārena sesānampi aṅgavibhāgo veditabbo. Yathā ca tattha **samuṭṭhānato** surāmerayamajjapamādaṭṭhānaṃ kāyato ca kāyacittato cāti dvisa-
muṭṭhānaṃ, evamidha vikālabhojanaṃ. Etena nayena sabbesaṃ samuṭṭhānaṃ veditabbo. Yathā ca tattha **vedanāto** adinnādānaṃ tisu vedanāsu aññataravedanāsampayuttaṃ, tathā idha vikālabhojanaṃ. Etena nayena sabbesaṃ vedanāsa-
mpayogo veditabbo. Yathā ca tattha abrahmacariyaṃ lobhamohamūlaṃ, evamidha vikālabhojanaṃ. Aparāni ca dve etena nayena sabbesaṃ mūlabhedo veditabbo. Yathā ca tattha paṇātipātādayo kāyakammaṃ, evamidhāpi vikālabhojanā-
dīni. Jātarūparajatappaṭiggahaṇaṃ pana kāyakammaṃ vā siyā vacīkammaṃ vā kāyadvārādīhi pavattisabbhāvapariyāyena, na kammāpathavasena. **Viramatoti** yathā ca tattha viramanto attano vā paresaṃ vā paṇātipātādi-akusalato viramati, evamidhāpi vikālabhojanādi-akusalato, kusalatopi vā ekato. Yathā ca purimā pañca veramaṇiyo catusamuṭṭhānā kāyato, kāyacittato, vācācittato, kāyavācācī-
tato cāti, sabbā sukhavedanāsampayuttā vā adukkhamasukhavedanāsampa-
yuttā vā, alobhādosamūlā vā alobhādosā mohamūlā vā, sabbā ca nānappakāra-
i-
ṭṭhaphalanibbattakā, tathā idhāpīti.

“Yojetabbaṃ tato yuttaṃ, pacchimesvapi pañcasu;
āveṇikañca vattabbaṃ, ñeyyā hīnāditāpi cā”ti.-

Ettha pana **vikālabhojananti** majjhanhikavītikame bhojanaṃ. Etañhi anuññāta-
kāle vītikante bhojanaṃ, tasmā “vikālabhojanan”ti vuccati (..0026), tato vikālabho-
janā. **Naccagītavāditavisūkadassananti** ettha **naccaṃ** nāma yaṃkiñci naccaṃ,
gītanti yaṃkiñci gītaṃ, **vāditanti** yaṃkiñci vāditaṃ. **Visūkadassananti** kilesuppatti-
paccayato kusalapakkhabhīndanena visūkānaṃ dassanaṃ, visūkabhūtaṃ vā
dassanaṃ visūkadassanaṃ. Naccā ca gītā ca vādītā ca visūkadassanā ca nacca-
gītavāditavisūkadassanā. Visūkadassanañcetta brahmajāle vuttanayeneva gahe-
tabbaṃ. Vuttañhi tattha-

“Yathā vā paneke bhonto samaṇabrāhmaṇā saddhādeyyāni bhojanāni
bhujitvā te evarūpaṃ visūkadassanamanuyuttā viharanti, seyyathidaṃ,
naccaṃ gītaṃ vāditaṃ pekkhaṃ akkhānaṃ paṇissaraṃ vetālaṃ kumbha-
thūnaṃ sobhanakaṃ caṇḍālaṃ vaṃsaṃ dhovanaṃ hatthiyuddhaṃ assa-
yuddhaṃ mahimsayuddhaṃ usabhayuddhaṃ ajayuddhaṃ meṇḍayuddhaṃ

kukkuṭayuddham vaṭṭakayuddham daṇḍayuddham muṭṭhiyuddham nibbuddham uyyodhikaṃ balaggaṃ senābyūhaṃ anīkadassanaṃ iti vā, iti evarūpā visūkadassanā paṭivirato samaṇo gotamo”ti (dī. ni. 1.12).

Atha vā yathāvuttenatthena naccagītavāditāni eva visūkāni naccagītavāditavisūkāni, tesam dassanaṃ naccagītavāditavisūkadassanaṃ, tasmā naccagītavāditavisūkadassanā. “Dassanasavanā”ti vattabbe yathā “so ca hoti micchādiṭṭhiko viparītadassano”ti evamādīsu (a. ni. 1.308) acakkhudvārappavattampi visayaggaḥaṇaṃ “dassanan”ti vuccati, evaṃ savanampi “dassanan”tveva vuttaṃ. Dassana-kamyatāya upasaṅkamtivā passato eva cettha vitikkamo hoti. Ṭhitanisinnasayanokāse pana āgataṃ gacchantassa vā āpāthagataṃ passato siyā saṃkilesa, na vitikkamo. Dhammūpasamhitampi cettha gītaṃ na vaṭṭati, gītūpasamhito pana dhammo vaṭṭatīti veditabbo.

Mālādīni dhāraṇādīhi yathāsaṅkhyāṃ yojetabbāni. Tattha **mālā**ti yaṃkiñci pupphajātaṃ. **Vilepananti** yaṃkiñci vilepanatthaṃ pisitvā paṭiyattaṃ. Avasesaṃ sabbampi vāsacuṇṇadhūpanādikaṃ gandhajātaṃ **gandho**. Taṃ sabbampi maṇḍanavibhūsanatthaṃ na vaṭṭati, bhesajjathantu vaṭṭati, pūjanatthañca abhihaṭaṃ sādīyato na kenaci pariyāyena na vaṭṭati. **Uccāsayananti** pamāṇātikkantaṃ vuccati. **Mahāsayananti** akappiyasayanaṃ akappiyattharaṇaṃ. Tadubhayampi sādīyato (..0027) na kenaci pariyāyena vaṭṭati. **Jātarūpanti** suvaṇṇaṃ. **Rajatanti** kahāpaṇo, lohamāsakadārumāsakajatumāsakādi yaṃ yaṃ tattha tattha vohāraṃ gacchati, tadubhayampi jātarūparajataṃ. Tassa yena kenaci pakārena sādīyanaṃ paṭiggaho nāma, so na yena kenaci pariyāyena vaṭṭatīti evaṃ āveṇikaṃ vattabbaṃ.

Dasapi cetāni sikkhāpadāni hīnena chandena cittavīriyavīmaṃsāhi vā samādinnaṃ hīnāni, majjhimehi majjhimāni, paṇītehi paṇītāni. Taṇhādiṭṭhimānehi vā upakkiliṭṭhāni hīnāni, anupakkiliṭṭhāni majjhimāni, tattha tattha paññāya anuggahitāni paṇītāni. Nāṇavippayuttana vā kusalacittana samādinnāni hīnāni, sasaṅkhārikañānasampayuttana majjhimāni, asaṅkhārikena paṇītānīti evaṃ ñeyyā hīnādītāpi cāti.

Ettāvatā ca yā pubbe “**yena yattha yadā yasmā**”ti-ādīhi chahi gāthāhi sikkhāpadapāṭhassa vaṇṇanatthaṃ mātikā nikkhattā, sā atthato pakāsītā hotīti.

Paramatthajotikāya khuddakapāṭha-aṭṭhakathāya

Sikkhāpadavaṇṇanā niṭṭhitā.

3. Dvattiṃsākāraṇaṇā

Padasambandhavaṇṇanā

Idāni yadidaṃ evaṃ dasahi sikkhāpadehi parisuddhapayogassa sīle patiṭṭhi-

tassa kulaputtassa āsayaparisuddhattham cittabhāvanatthañca aññatra buddhu-
ppādā appavattapubbam sabbatitthiyānam avisayabhūtam tesu tesu suttantesu-

“Ekadhammo, bhikkhave, bhāvito bahulīkato mahato saṃvegāya saṃvattati.
Mahato atthāya saṃvattati. Mahato yogakkhemāya saṃvattati. Mahato satisa-
mpajaññāya saṃvattati. Nāṇadassanappaṭilābhāya saṃvattati. Diṭṭhadhamma-
sukhavihārāya saṃvattati. Vijjāvimuttiphalasacchikiriyāya saṃvattati. Katamo (..00
ekadhammo? Kāyagatā sati. Amataṃ te, bhikkhave, na paribhuñjanti, ye kāya-
gatāsatiṃ na paribhuñjanti. Amataṃ te, bhikkhave, paribhuñjanti, ye kāyagatā-
satiṃ paribhuñjanti. Amataṃ tesam, bhikkhave, aparibhuttaṃ paribhuttaṃ, pari-
hīnaṃ aparihīnaṃ, viraddhaṃ āraddhaṃ, yesam kāyagatā sati āraddhā”ti. (a.
ni. 1.564-570)-

Evaṃ bhagavatā anekākārena pasamsitvā-

“Kathaṃ bhāvitā, bhikkhave, kāyagatāsati kathaṃ bahulīkatā mahabbalā
hoti mahānisamsā? Idha, bhikkhave, bhikkhu araññagato vā”ti (ma. ni. 3.154)-
Ādinā nayena ānāpānapabbaṃ iriyāpathapabbaṃ catusampajaññapabbaṃ paṭi-
kūlamanasikārapabbaṃ dhātumanasikārapabbaṃ nava sivathikapabbānīti
imesaṃ cuddasannaṃ pabbānaṃ vasena kāyagatāsatikammaṭṭhānaṃ niddiṭṭhaṃ.
Tassa bhāvanāniddeso anuppatto. Tattha yasmā iriyāpathapabbaṃ catusampaja-
ññapabbaṃ dhātumanasikārapabbanti imāni tīṇi vipassanāvasena vuttāni. Nava
sivathikapabbāni vipassanāññānesuyeva ādinavānupassanāvasena vuttāni. Yāpi
cettha uddhumātakādīsu samādhivāsena vuttāni. Tesu ānāpānapabbaṃ ānāpā-
nassativāsena visuṃ kammaṭṭhānaṃyeva. Yaṃ panetaṃ-

“Puna caparaṃ, bhikkhave, bhikkhu imameva kāyaṃ uddhaṃ pādatalā adho
kesamatthakā tacapariyantaṃ pūraṃ nānappakārassa asucino paccavekkhati
‘atthi imasmim kāye kesā, lomā ...pe... muttan”ti

(ma. ni. 3.154).

Evam tatha tatha matthaluṅgaṃ aṭṭhimiñjēna saṅgahetvā desitaṃ kāyagatāsati-koṭṭhāsabhāvanāpariyāyaṃ dvattiṃsākārakammaṭṭhānaṃ āradhāya, tassāyaṃ atthavaṇṇanā-

Tattha **atthī** saṃvijjanti. **Imasminti** yvāyaṃ uddham pādatalā adho kesamattakā tacapariyanto pūro nānappakārassa asucinoti vuccati, tasmim̃ (..0029). **Kāyeti** sarīre. Sarīrañhi asucisañcayato, kucchitānaṃ vā kesādīnañceva cakkhuro-gādīnañca rogasatānaṃ āyabhūtato kāyoti vuccati. **Kesā ...pe... muttanti** ete kesādayo dvattiṃsākārā, tatha “atthi imasmim̃ kāye kesā atthi lomā”ti evaṃ sambandho veditabbo. Tena kiṃ kathitaṃ hoti? Imasmim̃ pādatalā paṭṭhāya upari, kesamatthakā paṭṭhāya heṭṭhā, tacato paṭṭhāya paritoti ettake byāmamatte kaḷevare sabbākārenāpi vicinanto na koci kiñci muttaṃ vā maṇiṃ vā veḷuriyaṃ vā agaruṃ vā candanaṃ vā kuṅkumaṃ vā kappūraṃ vā vāsacuṇṇādiṃ vā aṇumattampi sucibhāvaṃ passati, atha kho paramaduggandhajegucchaṃ assirikada-ssanaṃ nānappakāraṃ kesalomādibhedam̃ asucimeva passatīti.

Ayaṃ tāvettha padasambandhato vaṇṇanā.

Asubhabhāvanā

Asubhabhāvanāvasena panassa evaṃ vaṇṇanā veditabbā- evametasmim̃ pāṇātipātāveramaṇisikkhāpadādibhede sīle patiṭṭhitena payogasuddhena ādikammikena kulaputtēna āsayasuddhiyā adhigamanattham̃ dvattiṃsākārakammaṭṭhā-nabhāvanānuyogamanuyuñjitukāmena paṭṭhamam̃ tāvassa āvāsakulalābhagaṇa-kammaddhānañātigantharoga-iddhipalibodhena kittipalibodhena vā saha dasa palibodhā honti. Athānena āvāsakulalābhagaṇañātikittisu saṅgappahānena, kammaddhānaganthesu abyāpārena, rogassa tikicchāyāti evaṃ te dasa palibodhā upacchinditabbā, athānena upacchinnapalibodhena anupacchinnanekkhammābhilāsenā koṭṭippattasallekhavuttitaṃ pariggahetvā khuddānukhuddakampi vinayācāraṃ appajahantena āgamādhigamasamannāgato tato aññataraṅgasamannāgato vā kammaṭṭhānadāyako ācariyo vinayānurūpena vidhinā upagantabbo, vattasampadāya ca ārādhita-cittassa tassa attano adhippāyo nivedetabbo. Tena tassa nimittajjhāsayacariyādhimuttibhedam̃ ñatvā yadi etaṃ kammaṭṭhānamanu-rūpaṃ, atha (..0030) yasmim̃ vihāre attanā vasati, yadi tasmim̃yeva sopi vasitukāmo hoti, tato saṅkhepato kammaṭṭhānaṃ dātabbaṃ. Atha aññatra vasitukāmo hoti, tato pahātabbapariggahetabbādikathanavasena sapurekkhāraṃ rāgacaritā-nukulādikathanavasena sappabhedam̃ vitthārena kathetabbaṃ. Tena taṃ sapurekkhāraṃ sappabhedam̃ kammaṭṭhānaṃ uggahetvā ācariyaṃ āpucchitvā yāni tāni-

“Mahāvāsaṃ navāvāsaṃ, jarāvāsañca panthaniṃ;

soṇḍiṃ paṇṇaṃ pupphaṃ, phalaṃ patthitameva ca.

“Nagaraṃ dārunā khettaṃ, visabhāgena paṭṭanaṃ;

paccantasīmāsappāyaṃ, yattha mitto na labbhati.

“Aṭṭhārasetāni ṭhānāni, iti viññāya paṇḍito;

ārakā parivajjeyya, maggaṃ sappaṭibhayaṃ yathā”ti. (visuddhi. 1.52)-

Evaṃ aṭṭhārasa senāsanāni parivajjetabbānīti vuccanti. Tāni vajjetvā, yaṃ taṃ-

“Kathañca, bhikkhave, senāsaṇaṃ pañcaṅgasamannāgataṃ hoti? Idha, bhikkhave, senāsaṇaṃ nātidūraṃ hoti, naccāsannaṃ, gamanāgamanasaṃpannaṃ, divā appākiṇṇaṃ, rattiṃ appasaddaṃ appanigghosaṃ appaḍaṃsaṃmakasavātātapasarīsapasamphassaṃ. Tasmim̐ kho pana senāsane viharantaṃ appakasirena uppajjanti cīvarapiṇḍapātasenaṃ senāsanagilānapaccayabhesajjaparikkhārā. Tasmim̐ kho pana senāsane therā bhikkhū viharanti bahussutā āgatāgamā dhammadharā vinayadharā mātikādharā, te kālena kālaṃ upasaṅkamitvā paripucchati paripaṇḥati ‘idaṃ, bhante, kathaṃ, imassa ko attho’ti? Tassa, te āyasmanto avivaṭaṅgeva vivaranti, anuttānikatañca uttāniṃ karonti, anekavihitesu ca kaṅkhāṭhāniyesu dhammesu kaṅkhaṃ paṭivinodenti. Evaṃ kho, bhikkhave, senāsaṇaṃ pañcaṅgasamannāgataṃ hoti”ti (a. ni. 10.11).-

Evaṃ pañcaṅgasamannāgataṃ senāsaṇaṃ vuttaṃ. Tathārūpaṃ senāsaṇaṃ upagamma katasabbakiccena kāmesu ādīnaṃ, nekkhamme ca ānisaṃsaṃ paccavekkhitvā buddhasubuddhatāya (..0031) dhammasudhammatāya saṅghasuppaṭipannatāya ca anussaraṇena cittaṃ pasādetvā yaṃ taṃ-

“Vacasā manasā ceva, vaṇṇasaṅṭhānato disā;

okāsato paricchedā, sattadhuggahaṇaṃ vidū”ti.-

Evaṃ sattavidhaṃ uggahakosallaṃ; anupubbato, nātisīghato, nātisaṅkato, vikkheppaṭṭibāhanato, paṇṇattisamatikkamato, anupubbamuñcanaṃ, appanāto, tayo ca suttantāti evaṃ dasavidhaṃ manasikāraṃkosallañca vuttaṃ. Taṃ apariccajantaṃ dvattiṃsākārahāvanā ārabhitabbā. Evañhi ārabhato sabbākārena dvattiṃsākārahāvanā sampajjati no aññathā.

Tattha āditova tacapañcakaṃ tāva gahetvā api tepītakena “kesā lomā”ti-ādinā nayena anulomato, tasmim̐ paguṇībhūte “taco dantā”ti evamādinā nayena paṭilomato, tasmim̐ paguṇībhūte tadubhayanayeneva anulomappaṭilomato bahi visaṭavittakkavicchedanattaṃ pālīpaguṇībhāvatthañca vacasā koṭṭhāsasabhāvapariḅᅇhatthaṃ manasā ca addhamāsaṃ bhāvetabbaṃ. Vacasā hissa bhāvanā bahi visaṭavittakke vicchinditvā manasā bhāvanāya pālīpaguṇatāya ca paccayo hoti, manasā bhāvanā asubhavaṇṇalakkhaṇaṃ aññataravasena pariggahassa, atha teneva nayena vakkapañcakaṃ addhamāsaṃ, tato tadubhayaṃ addhamāsaṃ, tato papphāsapañcakaṃ addhamāsaṃ, tato taṃ pañcakattayampi addhamāsaṃ, atha ante avuttampi matthaluṅgaṃ pathaviḅᅇhātu-ākārehi saddhiṃ ekato bhāvanattaṃ idha pakkhipitvā matthaluṅgapañcakaṃ addhamāsaṃ, tato pañcakacattukkampi addhamāsaṃ, atha medachakkamaddhamāsaṃ, tato medachakkena saha pañcakacattukkampi addhamāsaṃ, atha muttachakkamaddhamāsaṃ, tato sabbameva dvattiṃsākāramaddhamāsaṃ evaṃ cha māse vaṇṇasaṅṭhānadisokāsaparicchedato vavatthapentena bhāvetabbaṃ. Etaṃ majjhimaṃ paññaṃ puggalaṃ sandhāya vuttaṃ. Mandapaññaṃ tu yāvajīvaṃ bhāvetabbaṃ tikkhapaññaṃ na cireneva bhāvanā sampajjati.

Etthāha (..0032)- “kathaṃ panāyamimaṃ dvattiṃsākāraṃ vaṇṇādito vavattha-

peti”ti? Ayañhi “atthi imasmim kāye kesā”ti evamādinā nayena tacapañcakādivi-
bhāgato dvattiṃsākāraṃ bhāvento **kesā** tāva vaṇṇato kāḷakāti vavatthapeti, yādi-
sakā vānena diṭṭhā honti. Saṅghānato dīghavaṭṭalikā tulādaṇḍamivāti vavatthapeti.
Disato pana yasmā imasmim kāye nābhito uddhaṃ uparimā disā adho heṭṭhimāti
vuccati, tasmā imassa kāyassa uparimāya disāya jātāti vavatthapeti. Okāsato nalā-
ṭantakaṇṇacūḷikagalavāṭakaparicchinne sīsacamme jātāti. Tattha yathā vammika-
matthake jātāni kuṇṭhatiṇāni na jānanti “mayaṃ vammikamatthake jātānī”ti; napi
vammikamatthako jānāti “mayi kuṇṭhatiṇāni jātānī”ti; evameva na kesā jānanti
“mayaṃ sīsacamme jātā”ti, napi sīsacammaṃ jānāti “mayi kesā jātā”ti. Ābhogapa-
ccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā acetanā abyākatā suññā paramaduggandha-
jegucchappaṭikūlā, na satto na puggaloti vavatthapeti. Paricchedatoti duvidho
paricchedo sabhāgavisabhāgavasena. Tattha kesā heṭṭhā patiṭṭhitacammatalena
tatha vīhaggamattaṃ pavisitvā patiṭṭhitena attano mūlatalena ca upari ākāsena
tiriyaṃ aññamaññena paricchināti evaṃ sabhāgaparicchedato, kesā na avase-
sa-ekatiṃsākārā. Avasesā ekatiṃsā na kesāti evaṃ visabhāgaparicchedato ca
vavatthapeti. Evaṃ tāva kese vaṇṇādito vavatthapeti.

Avasesesu **lomā** vaṇṇato yebhuyyena nīlavaṇṇāti vavatthapeti, yādisakā
vānena diṭṭhā honti. Saṅghānato oṇatacāpasanṭhānā, upari vaṅkatālahīrasanṭhānā
vā, disato dvīsu disāsu jātā, okāsato hatthatalapādātale ṭhapetvā yebhuyyena ava-
sesasarīracamme jātāti.

Tattha yathā purāṇagāmaṭṭhāne jātāni dabbatiṇāni na jānanti “mayaṃ purāṇa-
gāmaṭṭhāne jātānī”ti, na ca purāṇagāmaṭṭhānaṃ jānāti “mayi dabbatiṇāni jātānī”ti,
evameva na lomā jānanti “mayaṃ sarīracamme jātā”ti, napi sarīracammaṃ jānāti
“mayi lomā jātā”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā acetanā abyā-
katā suññā (..0033) paramaduggandhajegucchappaṭikūlā, na satto na puggaloti
vavatthapeti. Paricchedato heṭṭhā patiṭṭhitacammatalena tatha likkhāmatthaṃ pavi-
sitvā patiṭṭhitena attano mūlena ca upari ākāsena tiriyaṃ aññamaññena paricchi-
nnāti vavatthapeti. Ayametesam sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana
kesasadiso evāti evaṃ lome vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ **nakhā** yassa paripuṇṇā, tassa vīsati. Te sabbepi vaṇṇato maṃsavi-
nimuttokāse setā, maṃsasambandhe tambavaṇṇāti vavatthapeti. Saṅghānato
yathāsakapatiṭṭhitokāsasanṭhānā, yebhuyyena madhukaphalaṭṭhikasanṭhānā,
macchasakalīkasanṭhānā vāti vavatthapeti. Disato dvīsu disāsu jātā, okāsato aṅgu-
līnaṃ aggesu patiṭṭhitāti.

Tattha yathā nāma gāmadārakehi daṇḍakaggesu madhukaphalaṭṭhikā ṭhapitā
na jānanti “mayaṃ daṇḍakaggesu ṭhapitā”ti, napi daṇḍakā jānanti “amhesu
madhukaphalaṭṭhikā ṭhapitā”ti; evameva nakhā na jānanti “mayaṃ aṅgulīnaṃ
aggesu patiṭṭhitā”ti, napi aṅguliyo jānanti “amhākaṃ aggesu nakhā patiṭṭhitā”ti.
Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā acetanā ...pe... na puggaloti vava-
tthapeti. Paricchedato heṭṭhā mūle ca aṅgulimaṃsena, tatha patiṭṭhitatalena vā
upari agge ca ākāsena, ubhatopassesu aṅgulīnaṃ ubhatokoṭīcammena paricchi-
nnāti vavatthapeti. Ayametesam sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana

kesasadiso evāti evaṃ nakhe vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ **dantā** yassa paripuṇṇā, tassa dvattiṃsa. Te sabbepi vaṇṇato seta-vaṇṇāti vavatthapeti. Yassa samasaṅghitā honti, tassa kharapattacchinnasaṅkha-ṇālamiva samaganthitasetakusumamakuḷamālā viya ca khāyanti. Yassa visama-ṇālamiva samaganthitasetakusumamakuḷamālā viya nānāsaṅghānāti saṅghānato vavatthapeti. Tesañhi ubhayadantapantipariyosānesu heṭṭhato uparito ca dve dve katvā aṭṭha dantā catukoṭṭikā catumūlikā āsandikasaṅghānā, tesam orato teneva (..00 kamena sanniviṭṭhā aṭṭha dantā tikoṭṭikā timūlikā siṅghāṭakasaṅghānā. Tesampi orato teneva kamena heṭṭhato uparito ca ekamekaṃ katvā cattāro dantā dvikoṭṭikā dvimūlikā yānakūpatthambhinisaṅghānā. Tesampi orato teneva kamena sanniviṭṭhā cattāro dāṭhādantā ekakoṭṭikā ekamūlikā mallikāmakūḷasaṅghānā. Tato ubhayadantapantivemajjhe heṭṭhā cattāro upari cattāro katvā aṭṭha dantā ekakoṭṭikā ekamūlikā tumbabijasaṅghānā. Disato uparimāya disāya jātā. Okāsato uparimā uparimahanukaṭṭhike adhokoṭṭikā, heṭṭhimā heṭṭhimahanukaṭṭhike uddhamkoṭṭikā hutvā patiṭṭhitāti.

Tattha yathā navakammikapurisenā heṭṭhā silātale patiṭṭhāpitā uparimatāle pavesitā thambhā na jānanti “mayaṃ heṭṭhāsilātale patiṭṭhāpitā, uparimatāle pavesitā”ti, na heṭṭhāsilātalaṃ jānāti “mayi thambhā patiṭṭhāpitā”ti, na uparimatālaṃ jānāti “mayi thambhā pavitṭhā”ti; evameva dantā na jānanti “mayaṃ heṭṭhāhanukaṭṭhike patiṭṭhitā, uparimahanukaṭṭhike pavitṭhā”ti, nāpi heṭṭhāhanukaṭṭhikaṃ jānāti “mayi dantā patiṭṭhitā”ti, na uparimahanukaṭṭhikaṃ jānāti “mayi dantā pavitṭhā”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato heṭṭhā hanukaṭṭhikūpena hanukaṭṭhikaṃ pavisitvā patiṭṭhitena attano mūlatalena ca upari

ākāseṇa tiriyaṃ aññaṃaññaṇaṃ paricchinṇāti vavatthapeti. Ayametesam sabbhāga-paricchedo, visabbhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ dante vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato param antosarīre nānākuṇapasañcayappaṭicchādakaṃ **taco** vaṇṇato setoti vavatthapeti. So hi yadipi chavirāgarañjitattā kālakodātādivaṇṇavasena nānāvaṇṇo viya dissati, tathāpi sabbhāgavaṇṇena seto eva. So panassa setabhāvo aggijālābhigātapaharaṇapahārādīhi viddhamṣitāya chaviyā pākaṭo hoti. Saṅghānato saṅkhepena kañcukasaṅghāno, vitthārena nānāsaṅghānoti. Tathā hi pādaṅgulittaco kosakāraṅgasaṅghāno, piṭṭhipādattaco puṭabaddhūpāhanasaṅghāno, jaṅghattaco bhattapuṭakatālapaṇṇasaṅghāno (..0035), ūruttaco taṇḍulabharitadīghatthavikasaṅghāno, ānisadattaco udakapūritapaṭaparissāvanasaṅghāno, piṭṭhitaco phalakonaddhacammaṅghāno, kucchittaco vīṇādoṇikonaddhacammaṅghāno, urattaco yebhuyyena caturassasaṅghāno, dvibāhuttaco tūṇironaddhacammaṅghāno, piṭṭhihatthattaco khurakosasaṅghāno phaṇakatthavikasaṅghāno vā, hatthaṅgulittaco kuñcikaṅgasaṅghāno, gīvattaco galakañcukasaṅghāno, mukhattaco chiddāvachiddakimikulāvakasaṅghāno, sīsattaco pattatthavikasaṅghānoti.

Tacapariggaṇhakena ca yogāvācarena uttarotṭhato paṭṭhāya tacassa maṃsassa ca antarena cittaṃ pesentena paṭhamam tāva mukhattaco vavatthapetaṭṭho, tato sīsattaco, atha bahigīvattaco, tato anulomena paṭilomena ca dakkhiṇahattattaco. Atha teneva kamena vāmahattattaco, tato piṭṭhittaco, atha ānisadattaco, tato anulomena paṭilomena ca dakkhiṇapādattaco, atha vāmapādattaco, tato vatthi-udarahadaya-abbhantaragīvattaco, tato heṭṭhimahanukattaco, atha adharotṭhattaco. Evaṃ yāva puna upari oṭṭhattacoti. Disato dvīsu disāsu jāto. Okāsato sakalasarīraṃ pariyonandhitvā ṭhitoti.

Tattha yathā allacamma-pariyonaddhāya peḷāya na allacammaṃ jānāti “mayā peḷā pariyonaddhā”ti, napi peḷā jānāti “ahaṃ allacammaṃ pariyonaddhā”ti; evameva na taco jānāti “mayā idaṃ cātumahābhūtikaṃ sarīraṃ onaddhan”ti, napi idaṃ cātumahābhūtikaṃ sarīraṃ jānāti “ahaṃ tacena onaddhan”ti. Abhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Kevalaṃ tu-

“Allacammaṃ paṭicchanno, navadvāro mahāvaṇṇo;
samantato paggharati, asucipūtigandhiyo”ti.

Paricchedato heṭṭhā maṃseṇa tattha patiṭṭhitatalena vā upari chaviyā paricchinnoti vavatthapeti. Ayametassa sabbhāgaparicchedo, visabbhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ tacam vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato (..0036) param sarīre navapesisatappabhedam **maṃsam** vaṇṇato rattaṃ pālibhaddakapupphasannibhanti vavatthapeti. Saṅghānato nānāsaṅghānanti. Tathā hi tattha jaṅghamaṃsam tālapattapuṭabhattasaṅghānaṃ, avikasitaketakīma-kuḷasaṅghānantipi keci. Ūrumaṃsam sudhāpisananisadapotakasaṅghānaṃ, ānisadamāṃsam uddhanakoṭisaṅghānaṃ, piṭṭhimāṃsam tālaguḷapaṭalasaṅghānaṃ, phāsukadvayamaṃsam vaṃsamayakoṭṭhakucchipadesamhi tanumattikālepasaṅghānaṃ, thanamaṃsam vaṭṭetvā avakkhittaddhamattikāpiṇḍasaṅghānaṃ, dvebhūmaṃsam naṅguṭṭhasīsapāde chetvā nīccammaṃ katvā ṭhapitamahāmūsikasa-

ṅṭhānaṃ, maṃsasūnakasaṅṭhānantipi eke. Gaṇḍamaṃsaṃ gaṇḍappadese ṭhapi-
takarañjabījasaṅṭhānaṃ, maṇḍūkasaṅṭhānantipi eke. Jivhāmaṃsaṃ nuhīpattasa-
ṅṭhānaṃ, nāsāmaṃsaṃ omukhanikkhittapaṇṇakosasaṅṭhānaṃ,..akkhikūpa-
maṃsaṃ addhapakka-udumbarasaṅṭhānaṃ, sīsamaṃsaṃ pattapacanakaṭāhata-
nulepasaṅṭhānanti. Maṃsapariggaṇhakena ca yogāvacarena etāneva oḷārikamaṃ-
sāni saṅṭhānato vavatthapetabbāni. Evañhi vavatthāpayato sukhumāni maṃsāni
ñāṇassa āpāthaṃ āgacchantīti. Disato dvīsu disāsu jātaṃ. Okāsato sādhikāni tīṇi
aṭṭhisatāni anulimpitvā ṭhitanti.

Tattha yathā thūlamattikānulittāya bhittiyā na thūlamattikā jānāti “mayā bhitti
anulittā”ti, napi bhitti jānāti “ahaṃ thūlamattikāya anulittā”ti, evamevaṃ na navape-
sisatappabhedamaṃsaṃ jānāti “mayā aṭṭhisatattayaṃ anulittan”ti, napi aṭṭhisat-
tattayaṃ jānāti “ahaṃ navapesiatappabhedena maṃsena anulittan”ti. Ābhogapa-
ccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Kevalaṃ tu-

“Navapesiatā maṃsā, anulittā kaḷevamaṃ;

nānākimikulākiṇṇaṃ, mīḷhaṭṭhānaṃva pūtikan”ti.

Paricchedato heṭṭhā aṭṭhisāṅghāṇena tattha patitṭhitatalena vā upari tacena
tiriyamaṃ aññamaññaṇena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgapari-
cchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evamaṃ maṃsaṃ vaṇṇādito
vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīre navasatappabhedā **nhārū** vaṇṇato setāti vavatthapeti, madhu-
vaṇṇātipi eke. Saṅṭhānato nānāsaṅṭhānāti. Tathā (..0037) hi tattha mahantā
mahantā nhārū kandalamakuḷasaṅṭhānā, tato sukhumatarā sūkaravāgurarajjusa-
ṅṭhānā, tato aṇukatarā pūtilatāsaṅṭhānā, tato aṇukatarā sihaḷamahāvīṇātantisā-
ṅṭhānā, tato aṇukatarā thūlasuttakasaṅṭhānā, hatthapiṭṭhipādapiṭṭhisu nhārū saku-
ṇapādasaṅṭhānā, sīse nhārū gāmadārakānaṃ sīse ṭhapitaviraḷataradukūlasa-
ṅṭhānā, piṭṭhiyā nhārū temetvā ātape pasāritamacchajālasaṅṭhānā, avasesā
imasmim sarīre taṃtaṃ-aṅgapaccaṅgānugatā nhārū sarīre paṭimukkajālakañcuka-
saṅṭhānāti. Disato dvīsu disāsu jātā. Tesu ca dakkhiṇakaṇṇacūlikato paṭṭhāya
pañca kaṇḍaranāmakā mahānhārū purato ca pacchato ca vinandhamānā vāma-
passamaṃ gatā, vāmakaṇṇacūlikato paṭṭhāya pañca purato ca pacchato ca vinandha-
mānā dakkhiṇapassamaṃ gatā, dakkhiṇagalavāṭakato paṭṭhāya pañca purato ca
pacchato ca vinandhamānā vāmapassamaṃ gatā, vāmagalavāṭakato paṭṭhāya
pañca purato ca pacchato ca vinandhamānā dakkhiṇapassamaṃ gatā, dakkhiṇa-
hatthamaṃ vinandhamānā purato ca pacchato ca pañca pañcāti dasa kaṇḍaranā-
makā eva mahānhārū āruḷhā. Tathā vāmahatthamaṃ, dakkhiṇapādaṃ, vāmapāda-
ñcāti evamete saṭṭhi mahānhārū sarīradhārakā sarīraniyāmakātipi vavatthapeti.
Okāsato sakalasarīre aṭṭhicammānaṃ aṭṭhimamaṃsānañca antare aṭṭhīni ābandha-
mānā ṭhitāti.

Tattha yathā vallisantānabaddhesu kuṭṭadārūsu na vallisantānā jānanti
“amhehi kuṭṭadārūni ābaddhāni”ti, napi kuṭṭadārūni jānanti “mayamaṃ vallisantānehi
ābaddhāni”ti; evameva na nhārū jānanti “amhehi tīṇi aṭṭhisatāni ābaddhāni”ti,
napi tīṇi aṭṭhisatāni jānanti “mayamaṃ nhārūhi ābaddhāni”ti. Ābhogapaccavekkhaṇa-

virahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Kevalam tu-

“Navanhārusatā honti, byāmamatte kaḷevare;
bandhanti aṭṭhisāṅghāṭam, agāramiva valliyo”ti.

Paricchato heṭṭhā tīhi aṭṭhisatehi tattha patitṭhitatalehi vā upari tacamaṃsehi tiriyaṃ aññamaññaena paricchinnāti vavatthapeti. Ayametesam sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ nhārū vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato (..0038) param sarīre dvattiṃsadantaṭṭhikānaṃ visuṃ gahitattā sesāni catu-
saṭṭhi hatthaṭṭhikāni catusaṭṭhi pādaṭṭhikāni catusaṭṭhi mudukaṭṭhikāni maṃsani-
ssitāni dve paṇhikaṭṭhīni ekekasmim pāde dve dve goppakaṭṭhikāni dve jaṅgha-
ṭṭhikāni ekaṃ jaṅṇukaṭṭhi ekaṃ ūruṭṭhi dve kaṭiṭṭhīni aṭṭhārasa piṭṭhikaṅṭakaṭṭhīni
catuvīsati phāsukaṭṭhīni cuddasa uraṭṭhīni ekaṃ hadayaṭṭhi dve akkhakaṭṭhīni dve
piṭṭhibāhaṭṭhīni dve bāhaṭṭhīni dve dve aggabāhaṭṭhīni satta gīvaṭṭhīni dve hanuka-
ṭṭhīni ekaṃ nāsikaṭṭhi dve akkhiṭṭhīni dve kaṅṇaṭṭhīni ekaṃ nalāṭaṭṭhi ekaṃ
muddhaṭṭhi nava sīsakapālaṭṭhīnīti evamādinā nayena vuttappabhedāni **aṭṭhīni**
sabbāneva vaṇṇato setānīti vavatthapeti.

Saṅṭhānato nānāsaṅṭhānāni. Tathā hi tattha aggapādaṅguliyaṭṭhīni katakabijasa-
ṅṭhānāni, tadanantarāni aṅgulīnaṃ majjhapabbaṭṭhīni aparipuṇṇapanasaṭṭhisā-
ṅṭhānāni, mūlapabbaṭṭhīni paṇavasāṅṭhānāni, morasakalisaṅṭhānānītipi eke.
Piṭṭhipādaṭṭhīni koṭṭitakandalakandarāsisāṅṭhānāni paṇhikaṭṭhīni ekaṭṭhitālapala-
bījasaṅṭhānāni, goppakaṭṭhīni ekatobaddhakiḷāgoḷakasaṅṭhānāni, jaṅghaṭṭhikesu
khuddakaṃ dhanudaṅḍasaṅṭhānaṃ, mahantaṃ khuppipāsāmilātadhamaṇipitṭhi-
saṅṭhānaṃ, jaṅghaṭṭhikassa goppakaṭṭhikesu patitṭhitaṭṭhānaṃ apanītatacakhajjū-
rikaḷīrasaṅṭhānaṃ, jaṅghaṭṭhikassa jaṅṇukaṭṭhike patitṭhitaṭṭhānaṃ mudiṅgama-
tthakasaṅṭhānaṃ jaṅṇukaṭṭhi ekapassato ghaṭṭitapheṇasaṅṭhānaṃ, ūruṭṭhīni dutta-
cchitavāsipharasudaṅḍasaṅṭhānāni, ūruṭṭhikassa kaṭaṭṭhike patitṭhitaṭṭhānaṃ
suvaṇṇakārānaṃ aggijālanakasalākābundisaṅṭhānaṃ, tappatitṭhitokāso agga-
cchinnapunnāgaphalasaṅṭhāno, kaṭiṭṭhīni dvepi ekābaddhāni hutvā kumbhakā-
rehi katacullisaṅṭhānāni, tāpasabhisikāsaṅṭhānānītipi eke. Ānisadaṭṭhīni heṭṭhāmu-
khaṭṭhapitasappaphaṇasaṅṭhānāni, sattaṭṭhaṭṭhānesu chiddāvachiddāni aṭṭhārasa
piṭṭhikaṅṭakaṭṭhīni abhantarato uparūpari ṭhapitasīsakapaṭṭaveṭhakasaṅṭhānāni,
bāhirato vaṭṭanāvalisaṅṭhānāni, tesam antarantarā kakacadantasadisāni dve tīhi
kaṅṭakāni honti, catuvīsatiyā (..0039) phāsukaṭṭhīsu paripuṇṇāni paripuṇṇasīhaḷa-
dāttasaṅṭhānāni, aparipuṇṇāni aparipuṇṇasīhaḷadāttasaṅṭhānāni, sabbāneva odā-
takukkuṭassa pasāritapakkhadvayasaṅṭhānānītipi eke. Cuddasa uraṭṭhīni jiṅṇasa-
ndamānikaphalakapantisaṅṭhānāni, hadayaṭṭhi dabbiphaṇasaṅṭhānaṃ, akkhaka-
ṭṭhīni khuddakalohavāsidaṅḍasaṅṭhānāni, tesam heṭṭhā aṭṭhi addhacandasa-
ṅṭhānaṃ, piṭṭhibāhaṭṭhīni pharasuphaṇasaṅṭhānāni, upaḍḍhacchinnasīhaḷakudāla-
saṅṭhānānītipi eke. Bāhaṭṭhīni ādāsadaṅḍasaṅṭhānāni, mahāvāsidaṅḍasaṅṭhānā-
nītipi eke. Aggabāhaṭṭhīni yamakātālakandasaṅṭhānāni, maṇibandhaṭṭhīni ekato
alliyāpetvā ṭhapitasīsakapaṭṭaveṭhakasaṅṭhānāni, piṭṭhihatthaṭṭhīni koṭṭitakandala-
kandarāsisāṅṭhānāni, hatthaṅgulimūlapabbaṭṭhīni paṇavasāṅṭhānāni, majjhapa-

bbaṭṭhīni aparipuṇṇapanasaṭṭhisañṭhānāni, aggapabbatṭhīni katakabījasañṭhānāni, satta gīvaṭṭhīni daṇḍe vijjhivā paṭipāṭiyā ṭhapitavaṃsakaḷīrakhaṇḍasañṭhānāni, heṭṭhimahanukaṭṭhi kammārānaṃ ayokūṭayottakasañṭhānaṃ, uparimahanukaṭṭhi avalekhanasatthakasañṭhānaṃ, akkhināsakūpaṭṭhīni apanītamiñjataruṇatālatṭhisañṭhānāni, nalāṭaṭṭhi adhomukhaṭhapitabhinnasaṅkhakapālasañṭhānaṃ, kaṇṇacūḷikaṭṭhīni nhāpitakhurakosasañṭhānāni, nalāṭakaṇṇacūḷikānaṃ upari paṭṭa-bandhanokāse aṭṭhibahalaghaṭapūṇṇapaṭapilotikakhaṇḍasañṭhānaṃ, muddhanatṭhi mukhacchinnavaṅkanāḷikerasañṭhānaṃ, sīsaṭṭhīni sibbetvā ṭhapitajajarālābukaṭṭhasañṭhānānīti. Disato dvīsu disāsu jātāni.

Okāsato avisesena sakalasarīre ṭhitāni, visesena tu sīsaṭṭhīni gīvaṭṭhikesu patiṭṭhitāni, gīvaṭṭhīni piṭṭhikaṇṭakaṭṭhīsu patiṭṭhitāni, piṭṭhikaṇṭakaṭṭhīni kaṭṭhīsu patiṭṭhitāni, kaṭṭhīni ūruṭṭhikesu patiṭṭhitāni, uruṭṭhīni jaṇṇukaṭṭhikesu, jaṇṇukaṭṭhīni jaṅghaṭṭhikesu, jaṅghaṭṭhīni gopphakaṭṭhikesu, gopphakaṭṭhīni piṭṭhipādaṭṭhikesu patiṭṭhitāni, piṭṭhipādaṭṭhikāni ca gopphakaṭṭhīni ukkhipivā ṭhitāni, gopphakaṭṭhīni jaṅghaṭṭhīni ...pe... gīvaṭṭhīni sīsaṭṭhīni ukkhipivā ṭhitānīti etenānusārena avasesānīpi aṭṭhīni veditabbāni.

Tattha yathā iṭṭhakagopānasicayādīsu na uparimā iṭṭhakādayo jānanti “mayamaṃ heṭṭhimesu patiṭṭhitā”ti, napi heṭṭhimā jānanti “mayamaṃ uparimāni ukkhipivā ṭhitā”ti; evameva na sīsaṭṭhikāni jānanti “mayamaṃ gīvaṭṭhikesu (..0040) patiṭṭhitānī”ti ...pe... na gopphakaṭṭhikāni jānanti “mayamaṃ piṭṭhipādaṭṭhikesu patiṭṭhitānī”ti, napi piṭṭhipādaṭṭhikāni jānanti “mayamaṃ gopphakaṭṭhīni ukkhipivā ṭhitānī”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Kevalamaṃ tu imāni sādḥikāni tīṇi aṭṭhisatāni navahi nhārusatehi navahi ca maṃsapesisatehi ābaddhānulittāni, ekaghanacammāpariyonaddhāni, sattarasaharaṇīsaḥassānugatasinehasinehitāni, navanavutilomakūpasahassaparissavamānasedajallikāni asītikimikulāni, kāyotveva saṅkhyamaṃ gatāni, yamaṃ sabhāvato upaparikkhanto yogāvācaro na kiñci gayhūpagamaṃ passati, kevalamaṃ tu nhārusambandhamaṃ nānākuṇapasaṅkiṇṇamaṃ aṭṭhisāṅghāṭameva

passati. Yaṃ disvā dasabalassa puttabhāvaṃ upeti. Yathāha-

“Paṭipāṭiyatṭhīni tṭhitāni koṭiyā,
anekasandhiyamito na kehici;
baddho nahārūhi jarāya codito,
acetano kaṭṭhakaliṅgarūpamo.

“Kuṇapaṃ kuṇape jātaṃ, asucimhi ca pūtini;
duggandhe cāpi duggandhaṃ, bhedanamhi ca vayadhammaṃ.

“Aṭṭhipuṭe aṭṭhipuṭo, nibbatto pūtini pūtikāyamhi;
tamhi ca vinetha chandaṃ, hessatha puttā dasabalassā” ti ca.

Paricchedato anto aṭṭhimiñjēna uparito maṃsena agge mūle ca aññamaññēna paricchinnānīti vavatthapeti. Ayametesam sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ aṭṭhīni vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīre yathāvuttappabhedānaṃ aṭṭhīnaṃ abbhantaragataṃ **aṭṭhimiñjaṃ** vaṇṇato setanti vavatthapeti. Saṅghānato attano okāsasaṅghānanti. Seyyathidaṃ- mahantamahantānaṃ aṭṭhīnaṃ abbhantaragataṃ sedetvā vaṭṭetvā mahantesu vaṃsanaḷakapabbesu pakkhittamahāvettaṅkurasāṅghānaṃ, khuddānukhuddakānaṃ (..0041) abbhantaragataṃ sedetvā vaṭṭetvā khuddānukhuddakesu vaṃsanaḷakapabbesu pakkhittatanuvettaṅkurasāṅghānanti. Disato dvīsu disāsu jātaṃ. Okāsato aṭṭhīnaṃ abbhantare patiṭṭhitanti.

Tattha yathā veḷunaḷakādīnaṃ antogatāni dadhiphāṇitāni na jānanti “mayaṃ veḷunaḷakādīnaṃ antogatānī” ti, napi veḷunaḷakādayo jānanti “dadhiphāṇitāni amhākaṃ antogatānī” ti; evameva na aṭṭhimiñjaṃ jānāti “ahaṃ aṭṭhīnaṃ antogatan” - ti, napi aṭṭhīni jānanti “aṭṭhimiñjaṃ amhākaṃ antogatan” ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato aṭṭhīnaṃ abbhantaratalehi aṭṭhimiñjabhāgena ca paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ aṭṭhimiñjaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīrassa abbhantare dvigoḷakappabhedam **vakkaṃ** vaṇṇato mandarattaṃ pāḷibhaddakaṭṭhivaṇṇanti vavatthapeti. Saṅghānato gāmadārakānaṃ suttāvutakīḷagoḷakasaṅghānaṃ, ekavaṇṇasahakāradvayasaṅghānantipi eke. Disato uparimāya disāya jātaṃ. Okāsato galavātakā vinikkhantena ekamūlena thokaṃ gantvā dvidhā bhinnena thūlanhārunā vinibaddhaṃ hutvā hadayamaṃsaṃ parikkhipitvā tṭhitanti.

Tattha yathā vaṇṭūpanibaddhaṃ sahakāradvayaṃ na jānāti “ahaṃ vaṇṭena upanibaddhan” ti, napi vaṇṭam jānāti “mayā sahakāradvayaṃ upanibaddhan” ti; evameva na vakkaṃ jānāti “ahaṃ thūlanhārunā upanibaddhan” ti, napi thūlanhāru jānāti “mayā vakkaṃ upanibaddhan” ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato vakkaṃ vakkabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ vakkaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīrassa abbhantare **hadayaṃ** vaṇṇato rattaṃ rattapadumapattapiṭṭhivaṇṇanti vavatthapeti. Saṅghānato bāhirapattāni apanetvā adhomukhaṭṭhapita-

padumamakuḷasaṅṭhānaṃ, tañca aggacchinnapunnāgaphalamiva vivaṭekapassamaṃ bahi maṭṭhaṃ anto kosātakīphalassa abbhantarasadisaṃ. Paññābahu-lānaṃ thokaṃ (..0042) vikaṣitaṃ, mandapaññānaṃ makuḷitameva. Yaṃ rūpaṃ nissāya manodhātu ca manoviññāṇadhātu ca pavattanti, taṃ apanetvā avasesamaṃsapiṇḍasaṅkhātahadayabbhantare addhapasatamattaṃ lohitaṃ saṅṭhāti, taṃ rāgacaritassa rattaṃ, dosacaritassa kāḷakaṃ, mohacaritassa maṃsadhovanodakasadisaṃ, vitakkacaritassa kulatthayūsavaṇṇaṃ, saddhācaritassa kaṇikārapupphavaṇṇaṃ, paññācaritassa acchaṃ vipprasannaṃ nāvilāṃ, niddhotajātimaṇi viya jutimantaṃ khāyati. Disato uparimāya disāya jātaṃ. Okāsato sarīrabbhantare dvinnaṃ thanānaṃ majjhe patiṭṭhanti.

Tattha yathā dvinnaṃ vātapānakavāṭakānaṃ majjhe ṭhito aggaḷatthambhako na jānāti “ahaṃ dvinnaṃ vātapānakavāṭakānaṃ majjhe ṭhito”ti, napi vātapānakavāṭakāni jānanti “amhākaṃ majjhe aggaḷatthambhako ṭhito”ti; evamevaṃ na hadayaṃ jānāti “ahaṃ dvinnaṃ thanānaṃ majjhe ṭhitaṃ”ti, napi thanāni jānanti “hadayaṃ amhākaṃ majjhe ṭhitaṃ”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato hadayaṃ hadayaabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiṣo evāti evaṃ hadayaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīrassa abbhantare **yakanasaññitaṃ** yamakamaṃsapiṇḍaṃ vaṇṇato rattaṃ rattakumudabāhirapattapiṭṭhivaṇṇanti vavatthapeti. Saṅṭhānato ekamūlaṃ hutvā agge yamakaṃ kovīḷārapattasaṅṭhānaṃ, tañca dandhānaṃ ekaṃyeva hoti mahantaṃ, paññavantānaṃ dve vā tīṇi vā khuddakānīti. Disato uparimāya disāya jātaṃ. Okāsato dvinnaṃ thanānaṃ abbhantare dakkhiṇapassaṃ nissāya ṭhanti.

Tattha yathā piṭharakapasse laggā maṃsapesi na jānāti “ahaṃ piṭharakapasse laggā”ti, napi piṭharakapassaṃ jānāti “mayi maṃsapesi laggā”ti; evameva na yakanānaṃ jānāti “ahaṃ dvinnaṃ thanānaṃ abbhantare dakkhiṇapassaṃ nissāya ṭhitaṃ”ti, napi thanānaṃ abbhantare dakkhiṇapassaṃ jānāti “maṃ nissāya yakanānaṃ ṭhitaṃ”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato pana yakanānaṃ yakanabhāgena (..0043) paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiṣo evāti evaṃ yakanānaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīre paṭicchannāpaṭicchannabhedato duvidhaṃ **kilomakaṃ** vaṇṇato setaṃ dukūlapilotikavaṇṇanti vavatthapeti. Saṅṭhānato attano okāsasaṅṭhānaṃ. Disato dvīsu disāsu jātaṃ. Okāsato paṭicchannakilomakaṃ hadayañca vakkañca parivāretvā, appaṭicchannakilomakaṃ sakalasarīre cammassa heṭṭhato maṃsaṃ pariyoṇandhitvā ṭhanti.

Tattha yathā pilotikāya paliveṭhite maṃse na pilotikā jānāti “mayā maṃsaṃ paliveṭhitaṃ”ti, napi maṃsaṃ jānāti “ahaṃ pilotikāya paliveṭhitaṃ”ti; evameva na kilomakaṃ jānāti “mayā hadayaavakkāni sakalasarīre ca cammassa heṭṭhato maṃsaṃ paliveṭhitaṃ”ti. Napi hadayaavakkāni sakalasarīre ca maṃsaṃ jānāti “ahaṃ kilomakena paliveṭhitaṃ”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā

...pe... na puggaloti. Paricchedato heṭṭhā maṃsena upari cammena tiriyaṃ kilomakabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ kilomakaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīrassa abbhantare **pihakaṃ** vaṇṇato nīlaṃ milātanigguṇḍīpu-pphavaṇṇanti vavatthapeti. Saṅghānato yebhuyyena sattaṅgulappamāṇaṃ abandhanaṃ kāḷavacchakajivhāsaṅghānaṃ. Disato uparimāya disāya jātaṃ. Okāsato hadayassa vāmapasse udarapaṭalassa matthakapassaṃ nissāya ṭhitaṃ, yamhi paharaṇapahārena bahi nikkhante sattānaṃ jīvitakkhaya hotīti.

Tattha yathā koṭṭhakamatthakapassaṃ nissāya ṭhitā na gomayapiṇḍi jānāti “ahaṃ koṭṭhakamatthakapassaṃ nissāya ṭhitā”ti, napi koṭṭhakamatthakapassaṃ jānāti “gomayapiṇḍi maṃ nissāya ṭhitā”ti; evameva na pihakaṃ jānāti “ahaṃ udarapaṭalassa matthakapassaṃ nissāya ṭhitan”ti, napi udarapaṭalassa matthakapassaṃ jānāti “pihakaṃ maṃ nissāya ṭhitan”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato (..0044) pihakaṃ pihakabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ pihakaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīrassa abbhantare dvattiṃsamaṃsakaṇḍappabhedam **papphāsam** vaṇṇato rattam nātiparipakka-udumbaravaṇṇanti vavatthapeti. Saṅghānato visamacchinnapūvasaṅghānaṃ, chadaniṭṭhakakhaṇḍapuñjasaṅghānantipi eke. Tadetam abbhantare asitapītādīnaṃ abhāve uggatena kammajatejusmanā abbhāhatattā saṅkhāditapalālapīṇḍamiva niraṣaṃ nirojaṃ hoti. Disato uparimāya disāya jātaṃ. Okāsato sarīrabbhantare dvinnaṃ thanānaṃ abbhantare hadayañca yakanañca upari chādetvā olambantaṃ ṭhitanti.

Tattha yathā jiṇṇakoṭṭhabbhantare lambamāno sakuṇakulāvako na jānāti “ahaṃ jiṇṇakoṭṭhabbhantare lambamāno ṭhito”ti, napi jiṇṇakoṭṭhabbhantaram jānāti “sakuṇakulāvako mayi lambamāno ṭhito”ti; evameva na papphāsam jānāti “ahaṃ sarīrabbhantare dvinnaṃ thanānaṃ antare lambamānaṃ ṭhitan”ti, napi sarīrabbhantare dvinnaṃ thanānaṃ antaram jānāti “mayi papphāsam lambamānaṃ ṭhitan”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato papphāsam papphāsabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ papphāsam vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ antosarīre purisassa dvattiṃsahattham, itthiyā aṭṭhavīsatihattham, ekavīsatiyā ṭhānesu obhaggaṃ **antaṃ** vaṇṇato setam sakkharasudhāvaṇṇanti vavatthapeti. Saṅghānato sīsam chinditvā lohitaḍḍiyaṃ saṃvelletvā ṭhapitadhammanisaṅghānaṃ. Disato dvīsu disāsu jātaṃ. Okāsato upari galavāṭake heṭṭhā ca karīsamagge vinibandhattā galavāṭakakarīsamaggapariyante sarīrabbhantare ṭhitanti.

Tattha yathā lohitaḍḍiyaṃ ṭhapitam chinnaśīsam dhammanikaḷevaram na jānāti “ahaṃ lohitaḍḍiyaṃ ṭhitan”ti, napi lohitaḍḍi jānāti “mayi chinnaśīsam dhammanikaḷevaram ṭhitan”ti; evameva na antaṃ jānāti “ahaṃ sarīrabbhantare ṭhitan”ti, napi sarīrabbhantaram jānāti “mayi antaṃ ṭhitan”ti. Ābhogapaccavekkha-

ṇavirahitā (..0045) hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato antaṃ antabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiṣo evāti evaṃ antaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ antosarīre antantare **antaguṇaṃ** vaṇṇato setaṃ dakasītalikamūlavavāṇanti vavatthapeti. Saṅghānato dakasītalikamūlasaṅghānamevāti, gomuttasaṅghānantipi eke. Disato dvīsu disāsu jātaṃ. Okāsato kudālapharasukammādīni karontānaṃ yantākaḍḍhanakāle yantasuttakamiva yantaphalakāni antabhoge ekato aggaḷante ābandhitvā pādapuñchanarajjumaṇḍalakassa antarā taṃ sibbitvā ṭhitarajjukā viya ekavīsatiyā antabhogānaṃ antarā ṭhitanti.

Tattha yathā pādapuñchanarajjumaṇḍalakaṃ sibbitvā ṭhitarajjukā na jānāti “mayā pādapuñchanarajjumaṇḍalakaṃ sibbitan”ti, napi pādapuñchanarajjumaṇḍalakaṃ jānāti “rajjukā maṃ sibbitvā ṭhitā”ti, evameva antaguṇaṃ na jānāti “ahaṃ antaṃ ekavīsatibhogabbhantare ābandhitvā ṭhitan”ti, napi antaṃ jānāti “antaguṇaṃ maṃ ābandhitvā ṭhitan”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato antaguṇaṃ antaguṇabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiṣo evāti evaṃ antaguṇaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

bhojanādikaṃ udaragginā pheṇuddehakaṃ pakkaṃ pakkaṃ saṅhakarāṇiyā piṭṭhamiva saṅhabhāvaṃ āpajjitvā antabilena ogaḷitvā omadditvā vaṃsanaḷake pakkhittapaṇḍumattikā viya sannicitāṃ hutvā tiṭṭhati.

Tattha yathā vaṃsanaḷake omadditvā pakkhittapaṇḍumattikā na jānāti “ahaṃ vaṃsanaḷake ṭhitā”ti, napi vaṃsanaḷako jānāti “mayi paṇḍumattikā ṭhitā”ti; evameva na karīsaṃ jānāti “ahaṃ pakkāsaye ṭhitan”ti, napi pakkāsayo jānāti “mayi karīsaṃ ṭhitan”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato karīsaṃ karīsabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ karīsaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīre sīsakaṭāhabbhantare **matthaluṅgaṃ** vaṇṇato setaṃ ahichattakapiṇḍivaṇṇanti vavatthapeti. Pakkuthitaduddhavaṇṇantipi eke. Saṅṭhānato okāsasaṅṭhānaṃ. Disato uparimāya disāya jātaṃ. Okāsato sīsakaṭāhassa abbhantare cattāro sibbinimagge nissāya samodhāya ṭhapitā cattāro piṭṭhapiṇḍikā viya samohitaṃ catumatthaluṅgapiṇḍappabhedāṃ hutvā ṭhitanti.

Tattha yathā purāṇalābukaṭāhe pakkhittapiṭṭhapiṇḍi pakkuthitaduddhaṃ vā na jānāti “ahaṃ purāṇalābukaṭāhe ṭhitan”ti, napi purāṇalābukaṭāhaṃ jānāti “mayi piṭṭhapiṇḍi pakkuthitaduddhaṃ vā ṭhitan”ti; evameva na matthaluṅgaṃ jānāti “ahaṃ sīsakaṭāhabbhantare ṭhitan”ti, napi sīsakaṭāhabbhantaraṃ jānāti “mayi matthaluṅgaṃ ṭhitan”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato matthaluṅgaṃ matthaluṅgabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ matthaluṅgaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato (..0048) paraṃ sarīre baddhābaddhabhedato duvidhampi **pittaṃ** vaṇṇato bahalamadhukatelavaṇṇanti vavatthapeti. Abaddhapittaṃ milātabakulapupphavaṇṇantipi eke. Saṅṭhānato okāsasaṅṭhānaṃ. Disato dvīsu disāsu jātaṃ. Okāsato abaddhapittaṃ kesalomanakhadantānaṃ maṃsavinimuttaṭṭhānaṃ thaddhasukkhaḥcammañca vajjetvā udakamiva telabindu avasesasarīraṃ byāpetvā ṭhitaṃ, yamhi kupite akkhīni pītakāni honti bhamanti, gattaṃ kampaṭi kaṇḍūyati. Baddhapittaṃ hadayapapphāsānamantare yakanamaṃsaṃ nissāya patiṭṭhite mahākosātakikosakasadise pittakosake ṭhitaṃ, yamhi kupite sattā ummattakā honti, vipallatthacittā hirottappaṃ chaḍḍetvā akattabbaṃ karonti, abhāsitabbaṃ bhāsanti, acintitabbaṃ cintenti.

Tattha yathā udakaṃ byāpetvā ṭhitaṃ telaṃ na jānāti “ahaṃ udakaṃ byāpetvā ṭhitan”ti, napi udakaṃ jānāti “telaṃ maṃ byāpetvā ṭhitan”ti; evameva na abaddhapittaṃ jānāti “ahaṃ sarīraṃ byāpetvā ṭhitan”ti, napi sarīraṃ jānāti “abaddhapittaṃ maṃ byāpetvā ṭhitan”ti. Yathā ca kosātakikosake ṭhitaṃ vassodakaṃ na jānāti “ahaṃ kosātakikosake ṭhitan”ti, napi kosātakikosako jānāti “mayi vassodakaṃ ṭhitan”ti; evameva na baddhapittaṃ jānāti “ahaṃ pittakosake ṭhitan”ti, napi pittakosako jānāti “mayi baddhapittaṃ ṭhitan”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato pittaṃ pittabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesa-

sadiso evāti evaṃ pittaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīrabbhantare ekapattapūrappamāṇaṃ **semhaṃ** vaṇṇato setaṃ kacchakapaṇṇarasavaṇṇanti vavatthapeti. Saṅghānato okāsasaṅghānaṃ. Disato uparimāya disāya jātaṃ. Okāsato udarapaṭale ṭhitanti. Yaṃ (..0049) pānabhojanā-di-ajjhoharaṇakāle seyyathāpi nāma uduke sevālapaṇakaṃ kaṭṭhe vā kathale vā patante chijjivā dvidhā hutvā puna ajjhottharivā tiṭṭhati, evameva pānabhojanā-dimhi nipatante chijjivā dvidhā hutvā puna ajjhottharivā tiṭṭhati, yamhi ca mandībhūte pakkamiva gaṇḍaṃ pūtikamiva kukkuṭaṇḍaṃ udarapaṭalaṃ paramajegu-cchakuṇapagandhaṃ hoti. Tato uggatena ca gandhena uggāropi mukhampi duggandhaṃ pūtikūṇapasadiṣaṃ hoti, so ca puriso “apehi duggandhaṃ vāyasi”ti vattabbaṃ āpajjati, yañca abhivaḍḍhitaṃ bahalattamāpannaṃ paṭikujjanaphala-kamiva vaccakuṭiyā udarapaṭalabbhantare eva kuṇapagandhaṃ sannirumbhitvā tiṭṭhati.

Tattha yathā candanikāya uparipheṇapaṭalaṃ na jānāti “ahaṃ candanikāya ṭhitan”ti, napi candanikā jānāti “mayi pheṇapaṭalaṃ ṭhitan”ti; evameva na semhaṃ jānāti “ahaṃ udarapaṭale ṭhitan”ti, napi udarapaṭalaṃ jānāti “mayi semhaṃ ṭhitanti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato semhaṃ semhabhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ semhaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīre **pubbo** vaṇṇato paṇḍupalāsavaṇṇoti vavatthapeti. Saṅghānato okāsasaṅghāno. Disato dvīsu disāsu jāto. Okāsato pubbassa okāso nāma nibaddho natthi. Yattha pubbo sannicito tiṭṭheyya, yatra yatra khāṇukaṇṭakappaha-raṇaggijālādīhi abhigate sarīrappadeso lohitaṃ saṅghahitvā paccati, gaṇḍapiḷakā-dayo vā uppajjanti, tatra tatra tiṭṭhati.

Tattha yathā rukkhassa tattha tattha pharasudhārādīhi pahatappadeso avaga-ḷitvā ṭhito niyyāso na jānāti “ahaṃ rukkhassa pahatappadeso ṭhito”ti, napi rukkhassa pahatappadeso jānāti “mayi niyyāso ṭhito”ti; evameva na pubbo jānāti “ahaṃ sarīrassa tattha tattha khāṇukaṇṭakādīhi abhigatappadeso gaṇḍapiḷakā-dīnaṃ utṭhitappadeso vā ṭhito”ti, napi sarīrappadeso jānāti “mayi pubbo ṭhito”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā (..0050) hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato pubbo pubbabhāgena paricchinnoti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ pubbaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīre sannicitalohitaṃ saṃsaraṇalohitanti evaṃ duvidhe **lohite** sannicitalohitaṃ tāva vaṇṇato bahalakuthitalākhārasavaṇṇanti vavatthapeti, saṃsaraṇalohitaṃ acchalākhārasavaṇṇanti. Saṅghānato sabbampi attano okāsa-saṅghānaṃ. Disato sannicitalohitaṃ uparimāya disāya jātaṃ, saṃsaraṇalohitaṃ dvīsupīti. Okāsato saṃsaraṇalohitaṃ kesalomanakhadantānaṃ maṃsavinimutta-ṭṭhānañceva thaddhasukkhacammañca vajjetvā dhamanijālānusārena sabbaṃ upādinnakasarīraṃ pharivā ṭhitaṃ. Sannicitalohitaṃ yakanassa heṭṭhābhāgaṃ pūretvā ekapattapūraṇamattaṃ vakkhadayapapphāsānaṃ upari thokaṃ thokaṃ

binduṃ pātentam vakkahadayayakanapapphāse tementam ṭhitam, yamhi vakkahadayādīni atemente sattā pipāsītā honti.

Tattha yathā jajjarakapāle ṭhitam udakam heṭṭhā leḍḍukhaṇḍādīni tementam na jānāti “aham jajjarakapāle ṭhitam heṭṭhā leḍḍukhaṇḍādīni tememī” ti, napi jajjarakapālam heṭṭhā leḍḍukhaṇḍādīni vā jānanti “mayi udakam ṭhitam, amhe vā tementam ṭhitan” ti; evameva na lohitaṃ jānāti “aham yakanassa heṭṭhābhāge vakkahadayādīni tementam ṭhitan” ti, napi yakanassa heṭṭhābhāgaṭṭhānam vakkahadayādīni vā jānanti “mayi lohitaṃ ṭhitam, amhe vā tementam ṭhitan” ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato lohitaṃ lohitaḥbhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiṣo evāti evaṃ lohitaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīre **sedo** vaṇṇato pasannatilatelavaṇṇoti vavatthapeti. Saṅṭhānato okāsasaṅṭhāno. Disato dvīsu disāsu jāto. Okāsato sedassa okāso nāma nibaddho natthi, yattha sedo lohitaṃ viya sadā tiṭṭheyya. Yasmā vā yadā aggisāntāpasūriyasantāpa-utuvikārādīhi (..0051) sarīraṃ santapati, atha udakato abbūḷhamattavisamacchinnabhisamuḷālakumudanālakalāpa-udakamiva sabbakesalomakūpavivarehi paggharati. Tasmā tesam kesalomakūpavivarānam vasena taṃ saṅṭhānato vavatthapeti. “Sedapariggaṇhakena ca yogāvacarena kesalomakūpavivare pūretvā ṭhitavaseneva sedo manasikātabbo” ti vuttaṃ pubbācariyehi.

Tattha yathā bhisamuḷālakumudanālakalāpavivarehi paggharantaṃ udakam na jānāti “aham bhisamuḷālakumudanālakalāpavivarehi paggharāmī” ti, napi bhisamuḷālakumudanālakalāpavivarā jānanti “amhehi udakam paggharati” ti; evameva na sedo jānāti “aham kesalomakūpavivarehi paggharāmī” ti, napi kesalomakūpavivarā jānanti “amhehi sedo paggharati” ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato sedo sedabhāgena paricchinnoti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiṣo evāti evaṃ sedam vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīre cammamaṃsantare **medo** vaṇṇato phālitaliddivaṇṇoti vavatthapeti. Saṅṭhānato okāsasaṅṭhāno. Tathā hi sukhino thūlasarīrassa cammamaṃsantare pharivā ṭhito haliddirattadukūlapilotikasaṅṭhāno, kisasarīrassa jaṅghamaṃsa-ūrumaṃsapitṭhikaṇṭakanissitapitṭhimaṃsa-udarapaṭalamāṃsāni nissāya saṃvellitvā ṭhapitaliddirattadukūlapilotikakhaṇḍasaṅṭhāno. Disato dvīsu disāsu jāto. Okāsato thūlasarīrassa sakalasarīraṃ pharivā

kisassa jaṅghāmaṃsādīni nissāya t̥hito, yo sinehasaṅkhātōpi hutvā paramajegu-
cchattā na matthakatelattham̐ na gaṇḍūsatelattham̐ na dīpajālanattham̐ saṅga-
yhati.

Tattha yathā maṃsapuñjam̐ nissāya t̥hitā haliddirattadukūlapilotikā na jānāti
“ahaṃ maṃsapuñjam̐ nissāya t̥hitā”ti, napi maṃsapuñjo jānāti “haliddirattadukūla-
pilotikā maṃ nissāya t̥hitā”ti; evameva na medo jānāti “ahaṃ sakalasarīram̐
jaṅghādīsu vā maṃsam̐ nissāya t̥hito”ti, napi sakalasarīram̐ jānāti jaṅghādīsu vā
maṃsam̐ “medo maṃ nissāya t̥hito”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete
dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato medo heṭṭhā maṃsena, upari-
cammena, samantato medabhāgena (..0052) paricchinnoti vavatthapeti. Ayame-
tassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ
medaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīre **assu** vaṇṇato pasannatilavelavaṇṇanti vavatthapeti. Saṅṭhā-
nato okāsasaṅṭhānam̐. Disato uparimāya disāya jātā. Okāsato akkhikūpakesu
t̥hitanti. Na cetāṃ pittakosake pittamiva akkhikūpakesu sadā sannicitaṃ hutvā
tiṭṭhati, kintu yadā somanassajātā sattā mahāhasitaṃ hasanti, domanassajātā
rodanti paridevanti, tathārūpaṃ visamāhāram̐ vā haranti, yadā ca tesāṃ akkhīni
dhūmarajapaṃsukādīhi abhihaññanti, tadā etehi somanassadomanassavisamāhā-
rādīhi samuṭṭhahitvā assu akkhikūpakesu pūretvā tiṭṭhati paggharati ca. “Assupa-
riggaṇhakena ca yogāvacarena akkhikūpake pūretvā t̥hitavaseneva taṃ manasi-
kātabban”ti pubbācariyā vaṇṇayanti.

Tattha yathā matthakacchinnataruṇatālaṭṭhikūpakesu t̥hitaṃ udakaṃ na jānāti
“ahaṃ matthakacchinnataruṇatālaṭṭhikūpakesu t̥hitaṃ”ti, napi matthakacchinnata-
ruṇatālaṭṭhikūpakā jānanti “amhesu udakaṃ t̥hitaṃ”ti; evameva na assu jānāti
“ahaṃ akkhikūpakesu t̥hitaṃ”ti, napi akkhikūpakā jānanti “amhesu assu t̥hitaṃ”ti.
Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato
assu assubhāgena paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo,
visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ assum̐ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīre vilīnasinehasaṅkhātā **vasā** vaṇṇato ācāme āsittatelavaṇṇāti
vavatthapeti. Saṅṭhānato okāsasaṅṭhānā. Disato dvīsu disāsu jātā. Okāsato
hatthatalahatthapiṭṭhipādatalapādapiṭṭhināsāpuṭanalāṭa-aṃsakūṭesu t̥hitāti. Na
cesā etesu okāsesu sadā vilīnā eva hutvā tiṭṭhati, kintu yadā aggisantāpasūriyasa-
ntāpa-utuvisabhāgadadhātuvisabhāgehi te padesā usmājātā honti, tadā tattha vilī-
nāva hutvā pasannasalilāsu udakasoṇḍikāsu nīhāro viya sarati.

Tattha (..0053) yathā udakasoṇḍiyo ajjhottharivā t̥hito nīhāro na jānāti “ahaṃ
udakasoṇḍiyo ajjhottharivā t̥hito”ti, napi udakasoṇḍiyo jānanti “nīhāro amhe ajjho-
ttharivā t̥hito”ti; evameva na vasā jānāti “ahaṃ hatthatalādīni ajjhottharivā
t̥hitā”ti, napi hatthatalādīni jānanti “vasā amhe ajjhottharivā t̥hitā”ti. Ābhogapacca-
vekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato vasā vasā-
bhāgena paricchinnāti vavatthapeti. Ayametissā sabhāgaparicchedo, visabhāga-
paricchedo pana kesasadiso evāti evaṃ vasaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ sarīre mukhassabbhantare **kheḷo** vaṇṇato seto pheṇavaṇṇoti vava-

tthapeti. Saṅṭhānato okāsasaṅṭhānoti, samuddapheṇasaṅṭhānotipi eke. Disato uparimāya disāya jāto. Okāsato ubhohi kapolapassehi orohitvā jivhāya ṭhitoti. Na ceso ettha sadā sannicito hutvā tiṭṭhati, kintu yadā sattā tathārūpaṃ āhāraṃ passanti vā saranti vā, uṇhatittakaṭukaloṇambilānaṃ vā kiñci mukhe ṭhapenti. Yadā ca tesam hadayaṃ āgilāyati, kismiñcideva vā jigucchā uppajjati, tadā kheḷo uppajjitvā ubhohi kapolapassehi orohitvā jivhāya saṅṭhāti. Aggajivhāya cesa kheḷo tanuko hoti, mūlajivhāya bahalo, mukhe pakkhittañca puthukaṃ vā taṇḍulaṃ vā aññaṃ vā kiñci khādaniyaṃ nadipuline khatakūpasalilamiva parikkhayamagacchantaova sadā temanasaṃmattho hoti.

Tattha yathā nadipuline khatakūpatale saṅṭhitaṃ udakaṃ na jānāti “ahaṃ kūpatale saṅṭhitaṃ”ti, napi kūpatalaṃ jānāti “mayi udakaṃ ṭhitaṃ”ti; evameva na kheḷo jānāti “ahaṃ ubhohi kapolapassehi orohitvā jivhātale saṅṭhito”ti, napi jivhātalaṃ jānāti “mayi ubhohi kapolapassehi orohitvā kheḷo saṅṭhito”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato kheḷo kheḷabhāgena paricchinnoti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ kheḷaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato (..0054) paraṃ sarīre **siṅghāṇikā** vaṇṇato setā taruṇatālamīṅjavaṇṇāti vavatthapeti. Saṅṭhānato okāsasaṅṭhānā, sedetvā sedetvā nāsāpuṭe nirantaraṃ pakkhittavettaṅkurasāṅṭhānātipi eke. Disato uparimāya disāya jātā. Okāsato nāsāpuṭe pūretvā ṭhitāti. Na cesā ettha sadā sannicitā hutvā tiṭṭhati, kintu seyyathāpi nāma puriso paduminipatte dadhiṃ bandhitvā heṭṭhā paduminipattaṃ kaṇṭakena vijjheyya, atha tena chiddena dadhipiṇḍaṃ gaḷitvā bahi papateyya; evameva yadā sattā rodanti, visabhāgāhāra-utuvasena vā sañjātadhātukkabhā honti, tadā antosiato pūtisemhabhāvaṃ āpannaṃ matthaluṅgaṃ gaḷitvā tālumatthakavivarena otaritvā nāsāpuṭe pūretvā tiṭṭhati.

Tattha yathā sippikāya pakkhittaṃ pūtidadhi na jānāti “ahaṃ sippikāya ṭhitaṃ”ti, napi sippikā jānāti “mayi pūtikaṃ dadhi ṭhitaṃ”ti; evameva na siṅghāṇikā jānāti “ahaṃ nāsāpuṭesu ṭhitā”ti, napi nāsāpuṭā jānanti “amhesu siṅghāṇikā ṭhitā”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato siṅghāṇikā siṅghāṇikabhāgena paricchinnāti vavatthapeti. Ayametissā sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ siṅghāṇikaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ antosarīre **lasikā**ti sarīrasandhīnaṃ abbhantare picchilakuṇapaṃ. Sā vaṇṇato kaṇikāriyyāsavaṇṇāti vavatthapeti. Saṅṭhānato okāsasaṅṭhānā. Disato dvīsu disāsu jātā. Okāsato aṭṭhisandhīnaṃ abbhāñjanakiccaṃ sādhamānā asītisatasandhīnaṃ abbhantare ṭhitāti. Yassa cesā mandā hoti, tassa uṭṭhahantassa nisīdantassa abhikkamantassa paṭikkamantassa samiñjantassa pasārentassa aṭṭhikāni kaṭakaṭāyanti, accharikāsaddaṃ karonto viya vicarati, ekayojanadvijojanamattampi addhānaṃ gatassa vāyodhātu kuppāti, gattāni dukkhanti yassa pana cesā bahukā hoti, tassa uṭṭhānanisajjādīsu na aṭṭhīni kaṭakaṭāyanti, dīghampi addhānaṃ gatassa na vāyodhātu kuppāti, na gattāni dukkhanti.

Tattha (..0055) yathā abbhāñjanatelaṃ na jānāti “ahaṃ akkhaṃ abbhāñjitvā

ṭhitan”ti, napi akkho jānāti “maṃ telam abbhāñjitvā ṭhitan”ti; evameva na lasikā jānāti “ahaṃ asītisatasandhiyo abbhāñjitvā ṭhitā”ti, napi asītisatasandhiyo jānanti “lasikā amhe abbhāñjitvā ṭhitā”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato lasikā lasikabhāgena paricchinnāti vavatthapeti. Ayametissā sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ lasikaṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tato paraṃ antosarīre **muttam** vaṇṇato māsakhārodakavaṇṇanti vavatthapeti. Saṅṭhānato udakaṃ pūretvā adhomukhaṭṭhapita-udakakumbha-antaragata-udaka-saṅṭhānaṃ. Disato heṭṭhimāya disāya jātaṃ. Okāsato vatthissabbhantare ṭhitanti. Vatthi nāma vatthipuṭo vuccati, yattha seyyathāpi nāma candanikāya pakkhitte amukhe peḷāghaṭṭe candanikāraso pavisati, na cassa pavisanamaggo paññāyati; evameva sarīrato muttam pavisati, na cassa pavisanamaggo paññāyati nikkhamanamaggo eva tu pākaṭṭo hoti, yamhi ca muttassa bharite “passāvaṃ karomā”ti sattānaṃ āyūhanaṃ hoti. Tattha yathā candanikāya pakkhitte amukhe peḷāghaṭṭe ṭhito candanikāraso na jānāti “ahaṃ amukhe peḷāghaṭṭe ṭhito”ti, napi peḷāghaṭṭo jānāti “mayi candanikāraso ṭhito”ti; evameva muttam na jānāti “ahaṃ vatthimhi ṭhitan”ti, napi vatthi jānāti “mayi muttam ṭhitan”ti. Ābhogapaccavekkhaṇavirahitā hi ete dhammā ...pe... na puggaloti. Paricchedato vatthi-abbhantarena ceva muttabhāgena ca paricchinnanti vavatthapeti. Ayametassa sabhāgaparicchedo, visabhāgaparicchedo pana kesasadiso evāti evaṃ muttam vaṇṇādito vavatthapeti. Evamayaṃ imaṃ dvattiṃsākāraṃ vaṇṇādito vavatthapeti.

Tassevaṃ imaṃ dvattiṃsākāraṃ vaṇṇādivasena vavatthapentassa taṃ taṃ bhāvanānuyogaṃ āgamma kesādayo paguṇā honti, koṭṭhāsabhāvena upaṭṭhahanti. Tato pabhuti seyyathāpi nāma cakkhumato purisassa dvattiṃsavaṇṇānaṃ pupphānaṃ ekasuttaganthitaṃ mālaṃ oloketassa sabbapupphāni apubbāpariyamiva pākaṭṭāni honti; evameva “atthi imasmiṃ kāye (..0056) kesā”ti imaṃ kāyaṃ satiyā oloketassa sabbe te dhammā apubbāpariyamiva pākaṭṭā honti. Kesesu āvajjitesu asaṅṭhahamānāva sati yāva muttam, tāva pavattati. Tato pabhuti tassa āhiṇḍantā manussatiracchānādayo ca sattākāraṃ vijahitvā koṭṭhāsarāsivaseneva upaṭṭhahanti, tehi ca ajjhohariyamānaṃ pānabhojanādi koṭṭhāsarāsīmhi pakkhippamānamiva upaṭṭhātīti.

Etthāha “athānena tato paraṃ kiṃ kātābbaṃ”ti? Vuccate- tadeva nimittaṃ āsevitabbaṃ bhāvetabbaṃ bahulīkātabbaṃ suvavatthitaṃ vavatthapetabbaṃ. Kathaṃ panāyaṃ taṃ nimittaṃ āsevati bhāveti bahulīkaroti suvavatthitaṃ vavatthapetīti? Ayañhi taṃ kesādīnaṃ koṭṭhāsabhāvena upaṭṭhānanimittaṃ āsevati, satiyā alliyati bhajati upagacchati, satigabbhaṃ gaṇhāpeti. Tattha laddhaṃ vā satim vaḍḍhento taṃ bhāvetīti vuccati. Bahulīkarotīti punappunaṃ satisampayuttaṃ vitakkavicārabbhāhataṃ karoti. Suvavatthitaṃ vavatthapetīti yathā suṭṭhu vavatthitaṃ hoti, na puna antaradhānaṃ gacchati, tathā taṃ satiyā vavatthapeti, upadhāreti upanibandhati.

Atha vā yaṃ pubbe anupubbato, nātisīghato, nātisaṅkato, vikkhepappahānato, paṇṇattisamatikkamanato, anupubbamuñcanato, lakkhaṇato, tayo ca suttantāti

evaṃ dasavidhaṃ manasikāraṅkosallaṃ vuttaṃ. Tattha anupubbato manasikaronto āsevati, nāṭisīghato nāṭisaṅkato ca manasikaronto bhāveti, vikkhepappahānato manasikaronto bahulī karoti, paṇṇattisamatikkamanādito manasikaronto suvavatthitaṃ vavatthapetīti veditabbo.

Etthāha “kathaṃ paṇāyaṃ anupubbādivasena ete dhamme manasi karotī”ti? Vuccate- ayañhi kese manasi karitvā tadanantaraṃ lome manasi karoti, na nakhe. Tathā lome manasi karitvā tadanantaraṃ nakhe manasi karoti, na dante. Esa nayo sabbattha. Kasmā? Uppaṭipāṭiyā hi manasikaronto seyyathāpi nāma akusalo puriso dvattiṃsapadaṃ nisseṇiṃ uppaṭipāṭiyā ārohanto kilantakāyo tato nisseṇito (..0057) papatati, na ārohanaṃ sampādeti; evameva bhāvanāsampattivasena adhigantabbassa assādassa anadhigamanato kilantacitto dvattiṃsākārabhāvanāto papatati, na bhāvanaṃ sampādetīti.

Anupubbato manasikarontopi ca kesā lomāti **nāṭisīghatopi** manasi karoti. Atisīghato hi manasikaronto seyyathāpi nāma addhānaṃ gacchanto puriso samavisa-marukkhathalaninnadvedhāpathādīni magganimittāni upalakkhetuṃ na sakkoti, tato na maggakusalo hoti, addhānañca parikkhayaṃ neti; evameva vaṇṇasaṅghānādīni dvattiṃsākāranimittāni upalakkhetuṃ na sakkoti, tato na dvattiṃsākāre kusalo hoti, kammatṭhānañca parikkhayaṃ neti.

Yathā ca nāṭisīghato, evaṃ **nāṭisaṅkatopi** manasi karoti. Atisaṅkato hi manasikaronto seyyathāpi nāma puriso addhānamaggaṃ paṭipanno antarāmagge rukkhapabbatataḷākādīsu vilambamāno icchitappadesaṃ apāpuṇanto antarāmaggeyeva sīhabyagghādīhi anayabyasanaṃ pāpuṇāti; evameva dvattiṃsākārabhāvanāsampadaṃ apāpuṇanto bhāvanāvicchedena antarāyeva kāmavitakkādīhi

anayabyasanaṃ pāpuṇāti.

Nātisaṅkato manasikarontopi ca **vikkhepappahānato**pi manasi karoti. Vikkhepappahānato nāma yathā aññesu navakammādisu cittaṃ na vikkhipati, tathā manasi karoti. Bahiddhā vikkhepamānacitto hi kesādīsveva asamāhitacetovitakko bhāvanāsampadaṃ apāpuṇitvā antarāva anayabyasanaṃ āpajjati takkasilāga-mane bodhisattassa sahāyakā viya. Avikkhipamānacitto pana kesādīsveva samāhitacetovitakko bhāvanāsampadaṃ pāpuṇāti bodhisatto viya takkasilarajjasampadanti. Tassevaṃ vikkhepappahānato manasikaroto adhikāracariyādhimuttinaṃ vasena te dhammā asubhato vā vaṇṇato vā suññato vā upaṭṭhahanti.

Atha paṇṇattisamatikkamanato te dhamme manasi karoti. **Paṇṇattisamatikkamanatoti** kesā lomāti evamādivohāraṃ samatikkamitvā vissajjetvā yathūpaṭṭhitānaṃ asubhādīnaṃyeva vasena manasi karoti. Kathaṃ (..0058)? Yathā araññanivāsū-pagatā manussā aparicitabhūmibhāgattā udakaṭṭhānasañjānanatthaṃ sākābhāṅgādinimittaṃ katvā tadanusārena gantvā udakaṃ paribhuñjanti, yadā pana paricitabhūmibhāgā honti, atha taṃ nimittaṃ vissajjetvā amanasikatvāva udakaṭṭhānaṃ upasaṅkamitvā udakaṃ paribhuñjanti, evamevāyaṃ kesā lomāti-ādinā taṃtaṃvohāraṃ vasena paṭhamaṃ te dhamme manasākāsi, tesu dhammesu asubhādīnaṃ aññataravasena upaṭṭhahantesu taṃ vohāraṃ samatikkamitvā vissajjetvā asubhādītova manasi karoti.

Etthāha “kathaṃ panassa ete dhammā asubhādito upaṭṭhahanti, kathaṃ vaṇṇato, kathaṃ suññato vā, kathañcāyamate asubhato manasi karoti, kathaṃ vaṇṇato, kathaṃ suññato vā”ti? Kesā tāvassa vaṇṇasaṅghānagandhāsayaokāsavasena pañcadhā asubhato upaṭṭhahanti, pañcadhā eva ayamete asubhato manasi karoti. Seyyathidaṃ- kesā nāmete vaṇṇato asubhā paramappaṭikūlajegucchā. Tathā hi manussā divā pānabhojane patitaṃ kesavaṇṇaṃ vākaṃ vā suttaṃ vā disvā kesasaññāya manoramampi pānabhojanaṃ chaḍḍenti vā jigucchanti vā. Saṅghānatopi asubhā. Tathā hi rattiṃ pānabhojane patitaṃ kesasaṅghānaṃ vākaṃ vā suttaṃ vā phusitvā kesasaññāya manoramampi pānabhojanaṃ chaḍḍenti vā jigucchanti vā. Gandhatopi asubhā. Tathā hi telamakkhanapupphadhūmādisa-ñkhārehi virahitānaṃ kesānaṃ gandho paramajeguccho hoti, aggīsu pakkhittassa kesassa gandhaṃ ghāyitvā sattā nāsikaṃ pidhenti, mukhampi vikujjenti. Āsayatopi asubhā. Tathā hi nānāvidhena manussāsucinissandena saṅkāraṭṭhāne taṇḍuleyyakādīni viya pittasemhapubbalohitanissandena te ācitā vuddhiṃ virūhiṃ vepullaṃ gamitāti. Okāsatopi asubhā. Tathā hi saṅkāraṭṭhāne viya taṇḍuleyyakādīni paramajegucche lomādi-ekatimsakuṇaparāsimaṭṭhake manussānaṃ sīsapali-veṭhake allacamme jātāti. Esa nayo lomādisu. Evaṃ tāva ayamete dhamme asubhato upaṭṭhahante asubhato manasi karoti.

Yadi panassa vaṇṇato upaṭṭhahanti, atha kesā nīlakasiṇavasena upaṭṭhahanti. Tathā lomā dantā odātakasiṇavasenāti. Esa nayo sabbattha (..0059). Taṃtaṃka-siṇavaseneva ayamete manasi karoti, evaṃ vaṇṇato upaṭṭhahante vaṇṇato manasi karoti. Yadi panassa suññato upaṭṭhahanti, atha kesā ghanavinibbhogava-vaṭṭhānena ojaṭṭhamakasamūhavasena upaṭṭhahanti. Tathā lomādayo, yathā upa-

ṭṭhahanti. Ayamete tatheva manasi karoti. Evaṃ suññato upaṭṭhahante suññato manasi karoti.

Evaṃ manasikaronto ayamete dhamme anupubbamuñcanato manasi karoti. **Anupubbamuñcanatoti** asubhādīnaṃ aññataravasena upaṭṭhite kese muñcitvā lome manasikaronto seyyathāpi nāma jalūkā naṅguṭṭhena gahitappadese sāpekkhāva hutvā tuṇḍena aññaṃ padesaṃ gaṇhāti, gahite ca tasmim itaraṃ muñcati, evameva kesesu sāpekkhova hutvā lome manasi karoti, lomesu ca patiṭṭhite manasikāre kese muñcati. Esa nayo sabbattha. Evaṃ hissa anupubbamuñcanato manasikaroto asubhādīsu aññataravasena te dhammā upaṭṭhahantā anavasesato upaṭṭhahanti, pākaṭatarūpaṭṭhānā ca honti.

Atha yassa te dhammā **asubhato** upaṭṭhahanti, pākaṭatarūpaṭṭhānā ca honti, tassa seyyathāpi nāma makkaṭo dvattiṃsatālake tālavane byādhena paripātiyamāno ekarukkhepi asaṅṭhahanto paridhāvitvā yadā nivatto hoti kilanto, atha ekameva ghanatālapaṇṇapariveṭhitam tālasuciṃ nissāya tiṭṭhati; evameva cittamakkaṭo dvattiṃsakoṭṭhāsake imasmim kāye teneva yoginā paripātiyamāno ekakoṭṭhāsakepi asaṅṭhahanto paridhāvitvā yadā anekārammaṇavidhāvane abhilāsābhāvena nivatto hoti kilanto. Atha yvāssa kesādīsu dhammo paguṇataro caritānurūpataro vā, yattha vā pubbe katādhikāro hoti, taṃ nissāya upacāravasena tiṭṭhati. Atha tameva nimittam punappunam takkāhataṃ vitakkāhataṃ karitvā yathākkamaṃ paṭhamam jhānam uppādeti, tattha patiṭṭhāya vipassanamārabhitvā ariyabhūmim pāpuṇāti.

Yassa pana te dhammā **vaṇṇato** upaṭṭhahanti, tassāpi seyyathāpi nāma makkaṭo ...pe... atha yvāssa kesādīsu dhammo paguṇataro caritānurūpataro (..0060 vā, yattha vā pubbe katādhikāro hoti, taṃ nissāya upacāravasena tiṭṭhati. Atha tameva nimittam punappunam takkāhataṃ vitakkāhataṃ karitvā yathākkamaṃ nīlakasiṇavasena pītakasiṇavasena vā pañcapi rūpāvacarajjhānāni uppādeti, tesañca yattha katthaci patiṭṭhāya vipassanamārabhitvā ariyabhūmim pāpuṇāti.

Yassa pana te dhammā **suññato** upaṭṭhahanti, so lakkhaṇato manasi karoti, lakkhaṇato manasikaronto tattha catudhātuvavatthānavasena upacārajjhānam pāpuṇāti. Atha manasikaronto te dhamme aniccadukkhānattasuttattayavasena manasi karoti. Ayamassa vipassanānayo. So imaṃ vipassanamārabhitvā yathākkamañca paṭipajjitvā ariyabhūmim pāpuṇātīti.

Ettāvatā ca yaṃ vuttaṃ- “katham panāyam anupubbādivasena ete dhamme manasi karotī”ti, taṃ byākataṃ hoti. Yañcāpi vuttaṃ- “bhāvanāvasena panassa evaṃ vaṇṇanā veditabbā”ti, tassattho pakāsito hotīti.

Pakiṇṇakanayo

Idāni imasmimyeva dvattiṃsākāre vaṇṇanāparicayapāṭavattham ayam **pakiṇṇakanayo** veditabbo-

“Nimittato lakkhaṇato, dhātuto suññatopi ca;
khandhādito ca viññeyyo, dvattiṃsākāranicchayo”ti.

Tattha **nimittatoti** evaṃ vuttappakāre imasmim dvattiṃsākāre saṭṭhisataṃ nimittāni honti, yesaṃ vasena yogāvacaro dvattiṃsākāraṃ koṭṭhāsato pariggaṇhāti. Seyyathidaṃ- kesassa vaṇṇanimittaṃ, saṅghānanimittaṃ, disānimittaṃ, okāsanimittaṃ, paricchedanimitanti pañca nimittāni honti. Evaṃ lomādīsu.

Lakkhaṇatoti dvattiṃsākāre aṭṭhavīsatisataṃ lakkhaṇāni honti, yesaṃ vasena yogāvacaro dvattiṃsākāraṃ lakkhaṇato manasi karoti (..0061). Seyyathidaṃ- kesassa thaddhalakkhaṇaṃ, ābandhanalakkhaṇaṃ, uṇhattalakkhaṇaṃ, samudīraṇalakkhaṇanti cattāri lakkhaṇāni honti. Evaṃ lomādīsu.

Dhātutoti dvattiṃsākāre “chadhāturo, bhikkhave, ayaṃ purisapuggalo” ti (ma. ni. 3.343-344) ettha vuttāsu dhātūsu aṭṭhavīsatisataṃ dhātuyo honti, yāsaṃ vasena yogāvacaro dvattiṃsākāraṃ dhātuto pariggaṇhāti. Seyyathidaṃ- yā kese thaddhatā, sā pathavīdhātu; yā ābandhanatā, sā āpodhātu; yā paripācanatā, sā tejodhātu; yā vitthambhanatā, sā vāyodhātūti catasso dhātuyo honti. Evaṃ lomādīsu.

Suññatoti dvattiṃsākāre aṭṭhavīsatisataṃ suññatā honti, yāsaṃ vasena yogāvacaro dvattiṃsākāraṃ suññato vipassati. Seyyathidaṃ- kese tāva pathavīdhātu āpodhātvādīhi suññā, tathā āpodhātvādayo pathavīdhātvādīhīti catasso suññatā honti. Evaṃ lomādīsu.

Khandhāditoti dvattiṃsākāre kesādīsu khandhādivasena saṅgayhamānesu “kesā kati khandhā honti, kati āyatanāni, kati dhātuyo, kati saccāni, kati satipaṭṭhānāni” ti evamādinā nayena vinicchayo veditabbo. Evañcassa vijānato tiṇakaṭṭhasamūho viya kāyo khāyati. Yathāha-

“Natthi satto naro poso, puggalo nūpalabbhati;
suññabhūto ayaṃ kāyo, tiṇakaṭṭhasamūpamo” ti.

Athassa yā sā-

“Suññāgāraṃ pavīṭṭhassa, santacittassa tādino;
amānusī rati hoti, sammā dhammaṃ vipassato” ti.-

Evaṃ amānusī rati vuttā, sā adūratarā hoti. Tato yaṃ taṃ-

“Yato yato sammasati, khandhānaṃ udayabbayaṃ;

labhatī pītipāmojjaṃ, amataṃ taṃ vijānatan” ti. (dha. pa. 373-374)-

Evaṃ (..0062) vipassanāmayāṃ pītipāmojjāmataṃ vuttaṃ. Taṃ anubhavanto na cireneva ariyajana-sevitaṃ ajarāmaraṃ nibbānāmataṃ sacchikarotīti.

Paramatthajotikāya khuddakapāṭha-aṭṭhakathāya

Dvattiṃsākāravaṇṇanā niṭṭhitā.

4. Kumārapañhavaṇṇanā

Aṭṭhuppatti

Idāni **ekaṃ nāma kinti** evamādīnaṃ kumārapañhānaṃ atthavaṇṇanākkamo anupatto. Tesam aṭṭhuppattiṃ idha nikkhepappayojanañca vatvā vaṇṇanaṃ kari-ssāma-

Aṭṭhuppatti tāva nesam sopāko nāma bhagavato mahāsāvako ahosi. Tenāyasmatā jātiyā sattavasseneva aññā ārādhitā, tassa bhagavā pañhabyākaraṇena upasampadaṃ anuññātukāmo attanā adhippetatthānaṃ pañhānaṃ byākaraṇasamatthataṃ passanto “**ekaṃ nāma kin**”ti evamādīnā pañhe pucchi. So byākāsi. Tena ca byākaraṇena bhagavato cittaṃ ārādhesi. Sāva tassāyasmato upasampadā ahosi.

Ayaṃ tesam aṭṭhuppatti.

Nikkhepappayojanaṃ

Yasmā pana saraṇagamanehi buddhadhammasaṅghānussativasena cittabhāvanā, sikkhāpadehi sīlabhāvanā, dvattiṃsākārena ca kāyabhāvanā pakāsītā, tasmā idāni nānappakārato paññābhāvanāmukhadassanatthaṃ ime pañhabyākaraṇā idha nikkhittā. Yasmā vā sīlapadaṭṭhāno samādhi, samādhipadaṭṭhānā ca paññā; yathāha- “sīle patiṭṭhāya naro sapañño, cittaṃ (..0063) paññañca bhāvayan”ti (saṃ. ni. 1.23, 192), tasmā sikkhāpadehi sīlaṃ dvattiṃsākārena taṃgocaraṃ samādhiñca dassetvā samāhitacittassa nānādhammaparikkhārāya paññāya pabhedadassanatthaṃ idha nikkhittātipi viññātabbā.

Idaṃ tesam idha nikkhepappayojanaṃ.

Pañhavaṇṇanā

Ekam nāma kintipañhavaṇṇanā

Idāni tesam atthavaṇṇanā hoti- **ekam nāma kinti** bhagavā yasmiṃ ekadhammasmiṃ bhikkhu sammā nibbindamāno anupubbena dukkhassantakaro hoti, yasmiṃ cāyamāyasmā nibbindamāno anupubbena dukkhassantamakāsi, taṃ dhammaṃ sandhāya pañhaṃ pucchati. “**Sabbe sattā āhāraṭṭhitikā**” ti thero puggalādhiṭṭhānāya desanāya vissajjeti. “Katamā ca, bhikkhave, sammāsati? Idha, bhikkhave, bhikkhu kāye kāyānupassī viharati” ti (saṃ. ni. 5.8) evamādīni cettha sutṭāni evaṃ vissajjanayuttisambhave sādhakāni. Ettha yenāhārena sabbe sattā “āhāraṭṭhitikā” ti vuccanti, so āhāro taṃ vā nesam āhāraṭṭhitikattaṃ “ekam nāma kin” ti puṭṭhena therena niddiṭṭhanti veditabbaṃ. Tañhi bhagavatā idha ekanti adhippetam, na tu sāsane loke vā aññaṃ ekam nāma natthīti ñāpetuṃ vuttaṃ. Vuttañhetam bhagavatā-

“Ekadhamme, bhikkhave, bhikkhu sammā nibbindamāno sammā virajjamāno sammā vimuccamāno sammā pariyantadassāvī sammattaṃ abhisamecca diṭṭheva dhamme dukkhassantakaro hoti. Katamasmiṃ ekadhamme? Sabbe sattā āhāraṭṭhitikā. Imasmiṃ kho, bhikkhave, ekadhamme bhikkhu sammā nibbindamāno ...pe... dukkhassantakaro hoti. ‘Eko pañho eko uddeso ekam veyyākaraṇaṃ’ ti iti yaṃ taṃ vuttaṃ, idametaṃ paṭicca vuttan” ti (a. ni. 10.27).

Āhāraṭṭhitikāti cettha yathā “atthi, bhikkhave, subhanimittaṃ. Tattha ayoniso manasikārabahulikāro, ayamāhāro anuppannassa vā kāmaccchandassa uppādāyā” ti evamādīsu (saṃ. ni. 5.232) paccayo āhāroti vuccati, evaṃ (.0064) paccayaṃ āhārasaddena gahetvā paccayaṭṭhitikā “āhāraṭṭhitikā” ti vuttā. Cattāro pana āhāre sandhāya- “āhāraṭṭhitikā” ti vuccamāne “asaññasattā devā ahetukā anāhārā aphasakā vedanakā” ti vacanato (vibha. 1017) “sabbe” ti vacanamayuttaṃ bhavye. Tattha siyā- evampi vuccamāne “katame dhammā sapaccayā? Pañcakkhandhā- rūpakkhandho ...pe... viññāṇakkhandho” ti (dha. sa. 1089) vacanato khandhānaṃyeva paccayaṭṭhitikattaṃ yuttaṃ, sattānantu ayuttamevetam vacanaṃ bhavye. Na kho panetaṃ evaṃ datṭhabbaṃ. Kasmā? Sattesu khandhopacārasiddhito. Sattesu hi khandhopacāro siddho. Kasmā? Khandhe upādāya paññāpetabbato. Kathaṃ? Gehe gāropacāro viya. Seyyathāpi hi gehāni upādāya paññāpetabbattā gāmassa ekasmimpi dvīsu tīsupi vā gehesu daḍḍhesu “gāmo daḍḍho” ti evaṃ gehe gāropacāro siddho, evameva khandhesu paccayaṭṭhena āhāraṭṭhitikesu “sattā āhāraṭṭhitikā” ti ayaṃ upacāro siddhoti veditabbo. Paramatthato ca khandhesu jāyamānesu jīyamānesu miyamānesu ca “khaṇe khaṇe tvaṃ bhikkhu jāyase ca jīyase ca miyase cā” ti vadatā bhagavatā tesu sattesu khandhopacāro siddhoti dassito evāti veditabbo. Yato yena paccayā-khyena āhārena sabbe sattā tiṭṭhanti, so āhāro taṃ vā nesam āhāraṭṭhitikattaṃ ekanti veditabbaṃ. Āhāro hi āhāraṭṭhitikattaṃ vā aniccatākāraṇato nibbidāṭṭhānaṃ hoti. Atha tesu sabbasattasaññitesu saṅkhāresu aniccatādassanena nibbindamāno anupubbena dukkhassantakaro hoti, paramatthavisuddhiṃ pāpuṇāti.

Yathāha-

“Sabbe saṅkhārā aniccāti, yadā paññāya passati;

atha nibbindati dukkhe, esa maggo visuddhiyā”ti. (dha. pa. 277);

Ettha ca “ekaṃ nāma kin”ti ca “kihā”ti ca duvidho pāṭho, tatha sīhaḷānaṃ kihāti pāṭho. Te hi “kin”ti vattabbe “kihā”ti vadanti. Keci bhaṇanti “ha-iti nipāto, theriyānampi ayameva pāṭho”ti ubhayathāpi pana ekova attho. Yathā rucati, tathā paṭhitabbaṃ. Yathā pana “sukhena phuṭṭho atha vā dukhena (dha. pa. 83), dukkhaṃ domanassaṃ paṭisaṃvedeti”ti evamādīsu (..0065) katthaci dukhanti ca katthaci dukkhanti ca vuccati, evaṃ katthaci ekanti, katthaci ekkanti vuccati. Idha pana ekaṃ nāmāti ayameva pāṭho.

Dve nāma kintipañhavaṇṇanā

Evaṃ iminā pañhabyākaraṇena āraddhacitto satthā purimanayeneva uttariṃ pañhaṃ pucchati **dve nāma kinti?** Thero **dvēti** paccanubhāsivā “**nāmañca rūpañcā**”ti dhammādhīṭṭhānāya desanāya vissajjeti. Tatha ārammaṇābhimukhaṃ namato, cittassa ca natihetuto sabbampi arūpaṃ “nāman”ti vuccati. Idha pana nibbidāhetuttā sāsavadhamameva adhippetam ruppanaṭṭhena cattāro ca mahābhūtā, sabbañca tadupādāya pavattamānaṃ rūpaṃ “rūpan”ti vuccati, taṃ sabbampi idhādhippetam. Adhippāyavaseneva cettha “dve nāma nāmañca rūpañcā”ti vuttaṃ, na aññesaṃ dvinnamabhāvato. Yathāha-

“Dvīsu, bhikkhave, dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno ...pe...

dukkhassantakaro hoti. Katamesu dvīsu? Nāme ca rūpe ca. Imesu kho, bhikkhave, dvīsu dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno ...pe... dukkhassantakaro hoti. ‘Dve pañhā, dve uddesā, dve veyyākaraṇāni’ti iti yaṃ taṃ vuttaṃ, idametaṃ paṭicca vuttaṃ”ti (a. ni. 10.27).

Ettha ca nāmarūpamattadassanena attadiṭṭhiṃ pahāya anattānupassanāmukhe-
neva nibbindamāno anupubbena dukkhassantakaro hoti, paramatthavisuddhiṃ pāpuṇātīti veditabbo. Yathāha-

“Sabbe dhammā anattāti, yadā paññāya passati;

atha nibbindati dukkhe, esa maggo visuddhiyā”ti. (dha. pa. 279);

Tīṇi nāma kintipañhavaṇṇanā

Idāni imināpi pañhabyākaraṇena āraddhacitto satthā purimanayeneva uttariṃ pañhaṃ pucchati **tīṇi nāma kinti?** Thero **tīṇīti** paccanubhāsivā puna byākarita-
bbassa atthassa liṅgānurūpaṃ saṅkhyam dassento “**tisso vedanā**”ti vissajjeti. Atha vā “yā bhagavatā ‘tisso vedanā’ti vuttā, imāsamatthamahaṃ (..0066) tīṇīti paccemi”ti dassento āhāti evampettha attho veditabbo. Anekamukhā hi desanā paṭisambhidāpabhedenā desanāvilāsappattānaṃ. Keci panāhu “tīṇīti adhipapadamidan”ti. Purimanayeneva cettha “tisso vedanā”ti vuttaṃ, na aññesaṃ tiṇṇama-
bhāvato. Yathāha-

“Tīsu, bhikkhave, dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno ...pe... dukkha-
ssantakaro hoti. Katamesu tīsu? Tīsu vedanāsu. Imesu kho, bhikkhave, tīsu

dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno ...pe... dukkhassantakaro hoti. ‘Tayo pañhā, tayo uddesā, tīṇi veyyākaraṇānī’ti iti yaṃ taṃ vuttaṃ, idametaṃ paṭicca vuttan”ti (a. ni. 10.27).

Ettha ca “yaṃkiñci vedayitaṃ, sabbaṃ taṃ dukkhasminti vadāmi”ti (saṃ. ni. 4.259) vuttasuttānusārena vā.-

“Yo sukhaṃ dukkhato adda, dukkhamaddakkhi sallato; adukkhamasukhaṃ santaṃ, addakkhi naṃ aniccato”ti. (itivu. 53)-

Evam dukkhadukkhatāvipariṇāmadukkhatāsaṅkhāraddockkhatānusārena vā tissannaṃ vedanānaṃ dukkhabhāvadassanena sukhasaññaṃ pahāya dukkhānupassanāmukhena nibbindamāno anupubbena dukkhassantakaro hoti, paramattha-visuddhiṃ pāpuṇātīti veditabbo. Yathāha-

“Sabbe saṅkhārā dukkhāti, yadā paññāya passati; atha nibbindati dukkhe, esa maggo visuddhiyā”ti. (dha. pa. 278);

Cattāri nāma kintipañhavaṇṇanā

Evam imināpi pañhabyākaraṇena āraddhacitto sathā purimanayeneva uttariṃ pañhaṃ pucchati **cattāri nāma kinti?** Tattha imassa pañhassa byākaraṇapakke katthaci purimanayeneva cattāro āhārā adhippetā. Yathāha-

“Catūsu (..0067), bhikkhave, dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno ...pe... dukkhassantakaro hoti. Katamesu catūsu? Catūsu āhāresu. Imesu kho, bhikkhave, catūsu dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno ...pe... dukkhassantakaro hoti. ‘Cattāro pañhā cattāro uddesā cattāri veyyākaraṇānī’ti iti yaṃ taṃ vuttaṃ, idametaṃ paṭicca vuttan”ti (a. ni. 10.27).

Katthaci yesu subhāvitacitto anupubbena dukkhassantakaro hoti, tāni cattāri satipaṭṭhānāni. Yathāha kajaṅgalā bhikkhunī-

“Catūsu, āvuso, dhammesu bhikkhu sammā subhāvitacitto sammā pariyantadassāvī sammattaṃ abhisamecca diṭṭheva dhamme dukkhassantakaro hoti. Katamesu catūsu? Catūsu satipaṭṭhānesu. Imesu kho, āvuso, catūsu dhammesu bhikkhu sammā subhāvitacitto ...pe... dukkhassantakaro hoti. ‘Cattāro pañhā cattāro uddesā cattāri veyyākaraṇānī’ti iti yaṃ taṃ vuttaṃ bhagavatā, idametaṃ paṭicca vuttan”ti (a. ni. 10.28).

Idha pana yesaṃ catunnaṃ anubodhappaṭivedhato bhavataṅhāchedo hoti, yasmā tāni cattāri ariyasaccāni adhippetāni. Yasmā vā iminā pariyāyena byākataṃ subyākatameva hoti, tasmā thero **cattārīti** paccanubhāsivā “**ariyasaccānī**”ti vissajjeti. Tattha **cattārīti** gaṇanaparicchedo. **Ariyasaccānīti** ariyāni saccāni, avitathāni avisaṃvādakānīti attho. Yathāha-

“Imāni kho, bhikkhave, cattāri ariyasaccāni tathāni avitathāni anaññathāni, tasmā ariyasaccānīti vuccantī”ti (saṃ. ni. 5.1097).

Yasmā vā sadevakena lokena araṇiyato abhigamanīyatoti vuttaṃ hoti, vāyamitabbaṭṭhānasaññite aye vā iriyanato, anaye vā na iriyanato, sattatiṃsabodhipakkhiya-ariyadhammasamāyogato vā ariyasammataṃ buddhapaccekabuddhabuddhasāvakaṃ etāni paṭivijjhanti, tasmāpi “ariyasaccānī”ti vuccanti. Yathāha-

“Cattārimāni (..0068), bhikkhave, ariyasaccāni ...pe... imāni kho, bhikkhave, cattāri ariyasaccāni, ariyā imāni paṭivijjhanti, tasmā ariyasaccānīti vuccantī”ti.

Apica ariyassa bhagavato saccānītipi ariyasaccāni. Yathāha-

“Sadevake, bhikkhave ...pe... sadevamanussāya tathāgato ariyo, tasmā ariyasaccānīti vuccantī”ti (saṃ. ni. 5.1098).

Atha vā etesaṃ abhisambuddhattā ariyabhāvasiddhitopi ariyasaccāni. Yathāha-

“Imesaṃ kho, bhikkhave, catunnaṃ ariyasaccānaṃ yathābhūtaṃ abhisambuddhattā tathāgato arahaṃ sammāsambuddhoti vuccatī”ti (saṃ. ni. 5.1093).

Ayametesam padattho. Etesam pana ariyasaccānaṃ anubodhappaṭivedhato bhavataṇhāchedo hoti. Yathāha-

“Tayidaṃ, bhikkhave, dukkhaṃ ariyasaccaṃ anubuddhaṃ paṭividdhaṃ ...pe... dukkhanirodhagāminipaṭipadā ariyasaccaṃ anubuddhaṃ paṭividdhaṃ, ucchinnā bhavataṇhā, khīṇā bhavanetti, natthi dāni punabbhavo”ti (saṃ. ni. 5.1091).

Pañca nāma kintipañhavaṇṇanā

Imināpi pañhabyākaraṇena āradhacitto satthā purimanayeneva uttariṃ pañhaṃ pucchati **pañca nāma kinti?** Thero **pañcāti** paccanubhāsivā **“upādāna-kkhandhā”** ti vissajjeti. Tattha **pañcāti** gaṇanaparicchedo. Upādānajanitā upādānajanakā vā khandhā upādānakkhandhā. Yaṃkiñci rūpaṃ, vedanā, saññā, saṅkhārā, viññāṇaṅca sāsavā upādāniyā, etesametaṃ adhivacanaṃ. Pubbanayeneva cettha “pañcupādānakkhandhā”ti vuttaṃ, na aññesaṃ pañcannamabhāvato. Yathāha-

“Pañcasu, bhikkhave, dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno ...pe... dukkhassantakaro hoti. Katamesu pañcasu? Pañcasu upādānakkhandhesu. Imesu kho, bhikkhave, pañcasu dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno ...pe... dukkhassantakaro hoti. ‘Pañca pañhā, pañca uddesā (..0069), pañca veyyākaraṇāni’ti iti yaṃ taṃ vuttaṃ, idametaṃ paṭicca vuttan”ti (a. ni. 10.27).

Ettha ca pañcakkhandhe udayabbayavasena sammāsanto vipassanāmataṃ laddhā anupubbena nibbānāmataṃ sacchikaroti. Yathāha-

“Yato yato sammāsati, khandhānaṃ udayabbayaṃ;
labhatī pītipāmojjaṃ, amataṃ taṃ vijānatan”ti. (dha. pa. 374);

Cha nāma kintipañhavaṇṇanā

Evam imināpi pañhabyākaraṇena āradhacitto satthā purimanayeneva uttariṃ pañhaṃ pucchati **“cha nāma kin”** ti? Thero **chaiti** paccanubhāsivā **‘ajjhattikāni āyatanāni’** ti vissajjeti. Tattha **chaiti** gaṇanaparicchedo, ajjhatte niyuttāni, attānaṃ vā adhiatvā pavattāni **ajjhattikāni**. Āyatanato, āyassa vā tananato, āyatassa vā saṃsāradukkhasa nayanato āyatanāni, cakkhusotaghānajivhākāyamanāna-metaṃ adhivacanaṃ. Pubbanayena cettha “cha ajjhattikāni āyatanāni”ti vuttaṃ, na aññesaṃ channamabhāvato. Yathāha-

“Chasu, bhikkhave, dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno ...pe... dukkhassantakaro hoti. Katamesu chasu? Chasu ajjhattikesu āyatanesu. Imesu kho, bhikkhave, chasu dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno ...pe... dukkhassantakaro hoti. ‘Cha pañhā cha uddesā cha veyyākaraṇāni’ti iti yaṃ taṃ vuttaṃ, idametaṃ paṭicca vuttan”ti (a. ni. 10.27).

Ettha ca cha ajjhattikāni āyatanāni, “suñño gāmoti kho, bhikkhave, channetaṃ ajjhattikānaṃ āyatanānaṃ adhivacanan”ti (saṃ. ni. 4.238) vacanato suññato pubbuḷakamarīcikādīni viya aciraṭṭhitikato tucchato vañcanato ca samanupassaṃ nibbindamāno anupubbena dukkhassantaṃ katvā maccurājassa adassanaṃ upeti. Yathāha-

“Yathā (..0070) pubbuḷakaṃ passe, yathā passe marīcikaṃ;

evaṃ lokaṃ avekkhantaṃ, maccurājā na passaṭī”ti. (dha. pa. 170);

Satta nāma kintipañhavaṇṇanā

Imināpi pañhabyākaṛaṇena āradhacitto satthā uttariṃ pañhaṃ pucchati **satta nāma kinti?** Thero kiñcāpi mahāpañhabyākaṛaṇe satta viññāṇaṭṭhitiyo vuttā, apica kho pana yesu dhammesu subhāvitacitto bhikkhu dukkhassantakaro hoti, te dassento “**satta bojjaṅgā**”ti vissajjeti. Ayampi cattho bhagavatā anumato eva. Yathāha-

“Paṇḍitā gahapatayo kajaṅgalikā bhikkhunī, mahāpaññā gahapatayo kajaṅgalikā bhikkhunī, mañcepi tumhe gahapatayo upasaṅkamitvā etamatthaṃ paṭi-puccheyyātha, ahampi cetam evameva byākareyyaṃ, yathā taṃ kajaṅgalikāya bhikkhuniyā byākatan”ti (a. ni. 10.28).

Tāya ca evaṃ byākataṃ-

“Sattasu, āvuso, dhammesu bhikkhu sammā subhāvitacitto ...pe... dukkhassantakaro hoti. Katamesu sattasu? Sattasu bojjaṅgesu. Imesu kho, āvuso, sattasu dhammesu bhikkhu sammā subhāvitacitto ...pe... dukkhassantakaro hoti. ‘Satta pañhā satta uddesā satta veyyākaraṇānī’ti iti yaṃ taṃ vuttaṃ bhagavatā, idametaṃ paṭicca vuttan”ti (a. ni. 10.28).

Evamayamattho bhagavatā anumato evāti veditabbo.

Tattha **sattā**ti ūnādhikanivāraṇagaṇanaparicchedo. **Bojjaṅgā**ti sati-ādīnaṃ dhammānametaṃ adhivacanaṃ. Tatrāyaṃ padattho- etāya lokiyalokuttaramagga-kkhaṇe uppajjamānāya līnuddhaccapatiṭṭhānāyūhanakāmasukhattakilamathānu-yoga-ucchedasassatābhinivesādi- anekupaddavappaṭipakkhabhūtāya satidhammavicayavīriyapītipassaddhisamādhupekkhāsāṅkhātāya dhammasāmaggiyā ariyasāvako bujhatīti katvā **bodhi**, kilesasantānaniddāya uṭṭhahati, cattāri vā ariyasaccāni paṭivijjhati, nibbānameva vā sacchikarotīti vuttaṃ hoti. Yathāha- “satta bojjaṅge bhāvetvā anuttaraṃ sammāsambodhiṃ (..0071) abhisambuddho”ti. Yathāvuttappakārāya vā etāya dhammasāmaggiyā bujhatīti katvā ariyasāvakopi **bodhi**. Iti tassā dhammasāmaggisāṅkhātāya bodhiyā aṅgabhūtattā **bojjaṅgā** jhānaṅgamaggaṅgāni viya, tassa vā bodhīti laddhavohārassa ariyasāvakassa aṅgabhūtattāpi **bojjaṅgā** senaṅgarathaṅgādayo viya.

Apica “**bojjaṅgā**ti kenatṭhena bojjaṅgā? Bodhāya saṃvattantīti bojjaṅgā, bujjhantīti bojjaṅgā, anubujjhantīti bojjaṅgā, paṭibujjhantīti bojjaṅgā, sambujjhantīti bojjaṅgā”ti (paṭi. ma. 2.17) imināpi paṭisambhidāyaṃ vuttana vidhinā bojjaṅgānaṃ bojjaṅgaṭṭho veditabbo. Evamime satta bojjaṅge bhāvento bahulīkāronto na cirasseva ekantanibbidādiguṇapaṭilābhī hoti, tena diṭṭheva dhamme dukkhassantakaro hotīti vuccati. Vuttañcetaṃ bhagavatā-

“Sattime, bhikkhave, bojjaṅgā bhāvitā bahulīkatā ekantanibbidāya virāgāya nirodhāya upasamāya abhiññāya sambodhāya nibbānāya saṃvattantī”ti (saṃ. ni. 5.201).

Aṭṭha nāma kintipañhavaṇṇanā

Evam imināpi pañhabyākaraṇena āradhacitto satthā uttarim pañhaṃ pucchati **aṭṭha nāma kinti?** Thero kiñcāpi mahāpañhabyākaraṇe aṭṭha lokadhammā vuttā, apica kho pana yesu dhammesu subhāvitacitto bhikkhu dukkhassantakaro hoti, te dassento “ariyāni aṭṭha maggaṅgāni”ti avatvā yasmā aṭṭhaṅgavinimutto maggo nāma natthi, aṭṭhaṅgamattameva tu maggo, tasmā tamatthaṃ sādento desanāvilāsenā **ariyo aṭṭhaṅgiko maggoti** vissajjeti. Bhagavatāpi cāyamatto desanānayo ca anumato eva. Yathāha-

“Paṇḍitā gahapatayo kajaṅgalikā bhikkhunī ...pe... ahampi evameva byākareyyaṃ, yathā taṃ kajaṅgalikāya bhikkhuniyā byākatan”ti (a. ni. 10.28).

Tāya (..0072) ca evaṃ byākataṃ-

“Aṭṭhasu, āvuso, dhammesu bhikkhu sammā subhāvitacitto ...pe... dukkhassantakaro hoti. ‘Aṭṭha pañhā, aṭṭha uddesā, aṭṭha veyyākaraṇāni’ti iti yaṃ taṃ vuttaṃ bhagavatā, idametaṃ paṭicca vuttan”ti (a. ni. 10.28).

Evamayaṃ attho ca desanānayo ca bhagavatā anumato evāti veditabbo.

Tattha **ariyoti** nibbānatthikehi abhigantabbo, apica ārakā kilesehi vattanato, ariyabhāvakaṇato, ariyaphalapaṭilābhato cāpi ariyoti veditabbo. Aṭṭha aṅgāni assāti **aṭṭhaṅgiko**. Svāyaṃ caturaṅgikā viya senā, pañcaṅgikaṃ viya ca tūriyaṃ aṅgavinibbhogena anupalabbhasabhāvato aṅgamattamevāti veditabbo. Maggati iminā nibbānaṃ, sayaṃ vā maggati, kilese mārento vā gacchatīti **maggo**.

Evamaṭṭhappabhedañcīmaṃ aṭṭhaṅgikaṃ maggaṃ bhāvento bhikkhu avijjaṃ bhindati, vijjaṃ uppādeti, nibbānaṃ sacchikaroti, tena diṭṭheva dhamme dukkhassantakaro hotīti vuccati. Vuttañhetam-

“Seyyathāpi, bhikkhave, sālīsūkamaṃ vā yavasūkamaṃ vā sammā paṇihitaṃ hatthena vā pādena vā akkantaṃ hatthaṃ vā pādaṃ vā bhecchati, lohitaṃ vā uppādessatīti ṭhānametaṃ vijjati. Taṃ kissa hetu? Sammā paṇihitattā, bhikkhave, sūkassa, evameva kho, bhikkhave, so vata bhikkhu sammā paṇihitāya diṭṭhiyā sammā paṇihitāya maggabhāvanāya avijjaṃ bhecchati, vijjaṃ uppādessati, nibbānaṃ sacchikarissatīti ṭhānametaṃ vijjati”ti (a. ni. 1.42).

Nava nāma kintipañhavaṇṇanā

Imināpi pañhabyākaraṇena āradhacitto satthā uttarim pañhaṃ pucchati **nava nāma kinti?** Thero **navaiti** paccanubhāsivā “**sattāvāsā**”ti vissajjeti. Tattha **navāti** gaṇanaparicchedo. **Sattāti** jīvitindriyappaṭibaddhe khandhe (..0073) upādāya paññattā paṇino paṇṇatti vā. **Āvāsāti** āvasanti etesūti āvāsā, sattānaṃ āvāsā sattāvāsā. Esa desanāmaggo, atthato pana navavidhānaṃ sattānametaṃ adhivācanaṃ. Yathāha-

“Santāvuso, sattā nānattakāyā nānattasaññino, seyyathāpi manussā ekacce ca devā ekacce ca vinipātikā, ayaṃ paṭhamo sattāvāso. Santāvuso, sattā nānattakāyā ekattasaññino, seyyathāpi, devā brahmakāyikā, paṭhamābhiniḃbattā, ayaṃ dutiyo sattāvāso. Santāvuso, sattā ekattakāyā nānattasaññino, seyyathāpi, devā ābhassarā, ayaṃ tatiyo sattāvāso. Santāvuso, sattā ekattakāyā ekattasaññino, seyyathāpi, devā subhakiṅhā, ayaṃ catuttho sattāvāso. Santāvuso,

sattā asaññino appaṭisaṃvedino, seyyathāpi, devā asaññasattā, ayaṃ pañcamo sattāvāso. Santāvuso, sattā sabbaso rūpasaññānaṃ ...pe... ākāsānañcāyatanūpagā, ayaṃ chaṭṭho sattāvāso. Santāvuso, sattā ...pe... viññāṇañcāyatanūpagā, ayaṃ sattamo sattāvāso. Santāvuso, sattā ...pe... ākiñcaññāyatanūpagā, ayaṃ aṭṭhamo sattāvāso. Santāvuso, sattā ...pe... nevasaññānāsaññāyatanūpagā, ayaṃ navamo sattāvāso”ti (dī. ni. 3.341).

Purimanayeneva cettha “nava sattāvāsā”ti vuttaṃ, na aññesaṃ navannamabhāvato. Yathāha-

“Navasu, bhikkhave, dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno ...pe... dukkhassantakaro hoti. Katamesu navasu? Navasu sattāvāsesu. Imesu kho, bhikkhave, navasu dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno ...pe... dukkhassantakaro hoti. ‘Nava pañhā, nava uddesā, nava veyyākaraṇāni’ti iti yaṃ taṃ vuttaṃ, idametaṃ paṭicca vuttan”ti (a. ni. 10.27).

Ettha (..0074) ca “nava dhammā pariññeyyā. Katame nava? Nava sattāvāsā”ti (dī. ni. 3.359) vacanato navasu sattāvāsesu ñātapariññāya dhuvasubhasukhatta-bhāvadassanaṃ pahāya suddhasaṅkhārapuñjamattadassanena nibbindamāno tīraṇapariññāya aniccānupassanena virajjamāno dukkhānupassanena vimuccamāno anattānupassanena sammā pariyantadassāvī pahānapariññāya sammattamabhisamecca diṭṭheva dhamme dukkhassantakaro hoti. Tenetaṃ vuttaṃ-

“Navasu, bhikkhave, dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno ...pe... diṭṭheva dhamme dukkhassantakaro hoti. Katamesu navasu? Navasu sattāvāsesū”ti (a. ni. 10.27).

Dasa nāma kintipañhavaṇṇanā

Evaṃ imināpi pañhabyākaraṇena āraddhacitto satthā uttariṃ pañhaṃ pucchati **dasa nāma kinti?** Tattha kiñcāpi imassa pañhassa ito aññatra veyyākaraṇesu dasa akusalakammamāpathā vuttā. Yathāha-

“Dasasu, bhikkhave, dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno ...pe... dukkhassantakaro hoti. Katamesu dasasu? Dasasu akusalakammamāpathesu. Imesu kho, bhikkhave, dasasu dhammesu bhikkhu sammā nibbindamāno ...pe. ... dukkhassantakaro hoti. ‘Dasa pañhā dasa uddesā dasa veyyākaraṇāni’ti iti yaṃ taṃ vuttaṃ, idametaṃ paṭicca vuttan”ti (a. ni. 10.27).

Idha pana yasmā ayamāyasmā attānaṃ anupanetvā aññaṃ byākātukāmo, yasmā vā iminā pariyāyena byākatam subyākatameva hoti, tasmā yehi dasahi aṅgehi samannāgato arahāti pavuccati, tesaṃ adhigamaṃ dīpento **dasahaṅgehi samannāgato arahāti pavuccatīti** puggalādhiṭṭhānāya desanāya vissajjeti. Yato ettha yehi dasahi aṅgehi samannāgato arahāti pavuccati, tāni dasaṅgāni “dasa nāma kin”ti puṭṭhena therena niddiṭṭhānīti veditabbāni. Tāni ca dasa-

“Asekho asekhoti, bhante, vuccati, kittāvatā nu kho, bhante, bhikkhu asekho hotīti? Idha, bhikkhave, bhikkhu asekhāya (..0075) sammādiṭṭhiyā samannāgato hoti, asekhena sammāsaṅkappaṇa samannāgato hoti, asekhāya sammāvācāya samannāgato hoti, asekhena sammākammantena samannāgato hoti, asekhena sammā-ājīvena samannāgato hoti, asekhena sammāvāyāmena samannāgato hoti, asekhāya sammāsatīyā samannāgato hoti, asekhena sammāsamādhinā samannāgato hoti, asekhena sammāñāṇena samannāgato hoti, asekhāya sammāvimuttiyā samannāgato hoti. Evaṃ kho, bhikkhave, bhikkhu asekho hotī”ti (a. ni. 10.111).-

Evamādīsu suttesu vuttanayeneva veditabbānīti.

Paramatthajotikāya khuddakapāṭha-aṭṭhakathāya

Kumārapañhavaṇṇanā niṭṭhitā.

5. Maṅgalasuttavaṇṇanā

Nikkhepappayojanam

Idāni kumārapañhānantaram nikkhittassa maṅgalasuttassa atthavaṇṇanā-
kkamo anupatto, tassa idha nikkhepappayojanam vatvā atthavaṇṇanam kari-
ssāma. Seyyathidaṃ- idaṅhi suttaṃ iminā anukkamena bhagavatā avuttampi
yvāyaṃ saraṇagamanehi sāsanoṭāro, sikkhāpadadvattiṃsākārakumārapañhehi
ca silasamādhīpaññāppabhedanayo dassito, sabbopesa paramamaṅgalabhūto,
yato maṅgalatthikena ettheva abhiyogo kātabbo, so cassa maṅgalabhāvo iminā
suttānusārena veditabboti dassanattamaṃ vuttaṃ.

Idamassa idha nikkhepappayojanam.

Paṭhamamahāsaṅgītikathā

Evaṃ (..0076) nikkhittassa panassa atthavaṇṇanattham ayaṃ mātīkā-

“Vuttaṃ yena yadā yasmā, cetam vatvā imaṃ vidhiṃ;
evamiccādīpāṭhassa, attham nānappakārato.

“Vaṇṇayanto samuṭṭhānam, vatvā yaṃ yattha maṅgalam;
vavatthapetvā taṃ tassa, maṅgalattaṃ vibhāvaye”ti.

Tattha “**vuttaṃ yena yadā yasmā, cetam vatvā imaṃ vidhin**” ti ayaṃ tāva addha-
gāthā yadidaṃ “evaṃ me suttaṃ ekaṃ samayaṃ bhagavā ...pe... bhagavantaṃ
gāthāya ajjhabhāsī”ti, idaṃ vacanaṃ sandhāya vuttā. Idaṅhi anussavavasena
vuttaṃ, so ca bhagavā sayambhū anācariyako, tasmā nedaṃ tassa bhagavato
vacanaṃ arahato sammāsambuddhassa. Yato vattabbametam “idaṃ vacanaṃ
kena vuttaṃ, kadā, kasmā ca vuttan”ti. Vuccate- āyasmatā ānandena vuttaṃ,
tañca paṭhamamahāsaṅgītikāle.

Paṭhamamahāsaṅgīti cesā sabbasuttanidānakosallatthamādito pabhuti evaṃ
veditabbā. Dhammacakkappavattanaṅhi ādiṃ katvā yāva subhaddaparibbājakavi-
nayanā, katabuddhacikkhe kusinārāyaṃ upavattane mallānaṃ sālavane yamakasā-
lānamantare visākhapuṇṇamadivase paccūsasamaye anupādisesāya nibbāna-
dhātuyā parinibbute, bhagavati lokanāthe bhagavato parinibbāne sannipatitānaṃ
sattannaṃ bhikkhusatasahassānaṃ saṅghatthero āyasmā mahākassapo sattāha-
parinibbute bhagavati subhaddena vuḍḍhapabbajitena “alam, āvuso, mā socittha,
mā paridevittha, sumuttā mayaṃ tena mahāsamaṇena, upaddutā ca homa ‘idaṃ
vo kappati idaṃ vo na kappati’ti, idāni pana mayaṃ yaṃ icchissāma taṃ kari-
ssāma, yaṃ na icchissāma na taṃ karissāma”ti (cūḷava. 437; dī. ni. 2.232) vuttava-
canamanussaranto “ṭhānam kho panetaṃ vijjati yaṃ pāpabhikkhū ‘atītasatthukaṃ
pāvacaṇaṃ’ti maññamānā pakkhaṃ labhitvā na cirasseva saddhammaṃ antara-
dhāpeyyuṃ. Yāva ca dhammavinayo tiṭṭhati, tāva anatītasatthukameva pāva-
canaṃ hoti. Yathāha bhagavā-

“Yo (..0077) vo, ānanda, mayā dhammo ca vinayo ca desito paññatto, so vo mamaccayena satthā”ti (dī. ni. 2.216).

“Yaṃnūnāhaṃ dhammañca vinayañca saṅgāyeyyaṃ, yathayidaṃ sāsanaṃ addhaniyaṃ assa ciraṭṭhitikaṃ”.

Yañcāhaṃ bhagavatā-

“Dhāressasi pana me tvaṃ, kassapa, sāṇāni paṃsukūlāni nibbasanānī”ti vatvā cīvare sādharmaṇaparibhogena ceva-

“Ahaṃ, bhikkhave, yāvade ākaṅkhāmi vivicceva kāmehi ...pe... paṭhamaṃ jhānaṃ upasampajja viharāmi, kassapopi, bhikkhave, yāvadeva ākaṅkhati vivicceva kāmehi ...pe... paṭhamaṃ jhānaṃ upasampajja viharatī”ti-

Evamādinā nayena navānupubbavihārachaḷabhiññāppabhede uttarimanussa-dhamme attanā samasamaṭṭhapanena ca anuggahito, tassa me kimaññaṃ āṇaṇyaṃ bhavissati? “Nanu maṃ bhagavā rājā viya sakakavaca-issariyānuppādā-
nena attano kulavaṃsappatiṭṭhāpakaṃ puttaṃ ‘saddhammavaṃsappatiṭṭhāpako me ayaṃ bhavissati’ti mantvā iminā asādhāraṇena anuggahena anuggahesi”ti cintayanto dhammavinayasaṅgāyanatthaṃ bhikkhūnaṃ ussāhaṃ janesi? Yathāha-

“Atha kho āyasmā mahākassapo bhikkhū āmantesi- ekamidāhaṃ, āvuso, samayaṃ pāvāya kusināraṃ addhānamaggappaṭipanno mahatā bhikkhusa-
ṅghena saddhiṃ pañcamattehi bhikkhusatehi”ti (dī. ni. 2.231; cūḷava. 437) sabbhaṃ **subhaddakaṇḍaṃ** vitthāretabbaṃ.

Tato paraṃ āha-

“Handa mayaṃ, āvuso, dhammañca vinayañca saṅgāyeyyāma, pure adhammo dippati, dhammo paṭibāhiyyati, avinayo dippati, vinayo paṭibāhiyyati, pure adhammavādino balavanto honti, dhammavādino dubbalā honti, avinaya-
vādino balavanto honti, vinayavādino dubbalā honti”ti (cūḷava. 437).

Bhikkhū (..0078) āhaṃsu “tena hi, bhante, thero bhikkhū uccinatū”ti. Thero sakalanavaṅgasatthusāsanapariyattidhare puthujjanasotāpannasakadāgāmi-a-
nāgāmisukkhavipassakakhīṇāsavabhikkhū anekasate anekasahassee ca vajjetvā tipīṭakasabbapariyattippabhedadhare paṭisambhidāppatte mahānu-
bhāve yebhuyyena bhagavatā etadaggaṃ āropite tevijjādibhede khīṇāsavabhi-
kkhūyeva ekūnapañcasate pariggahesi. Ye sandhāya idaṃ vuttaṃ “atha kho āyasmā mahākassapo ekenūnapañca-arahantasatāni uccinī”ti (cūḷava. 437).

Kissa pana thero ekenūnamakāsīti? Āyasmato ānandattherassa okāsakara-
ṇatthaṃ. Tena hāyasmatā sahāpi vināpi na sakkā dhammasaṅgīti kātuṃ. So hāyasmā sekho sakaraṇīyo, tasmā saha na sakkā, yasmā panassa kiñci dasabala-
desitaṃ suttageyyādikaṃ bhagavato asammukhā paṭiggahitaṃ nāma natthi, tasmā vināpi na sakkā. Yadi evaṃ sekhopi samāno dhammasaṅgītiyā bahūkā-
rattā therena uccinitabbo assa, atha kasmā na uccinitoti? Parūpavādavivajjanato . Thero hi āyasmante ānande ativiya vissattho ahosi. Tathā hi naṃ sirasmiṃ pali-
tesu jātesupi “na vāyaṃ kumārako mattamaññāsī”ti (saṃ. ni. 2.154) kumārakavā-
dena ovadati. Sakyakulappasuto cāyaṃ āyasmā tathāgatassa bhātā cūḷapitu

putto, tatra bhikkhū chandāgamaṃ viya maññamānā “bahū asekhapaṭisambhidāppatte bhikkhū ṭhapetvā ānandaṃ sekhapapaṭisambhidāppattaṃ thero uccinī”ti upavadeyyuṃ. Taṃ parūpavādaṃ parivivajjento “ānandaṃ vinā saṅgīti na sakkā kātum, bhikkhūnaṃyeva anumatiyā gahessāmī”ti na uccini.

Atha sayameva bhikkhū ānandassatthāya therāṃ yāciṃsu. Yathāha-

“Bhikkhū āyasmantaṃ mahākassapaṃ etadavocuṃ- ‘ayaṃ, bhante, āyasmā ānando kiñcāpi sekho, abhabbo chandā dosā mohā bhayā agatiṃ gantuṃ, bahu cānena bhagavato santike dhammo ca vinayo ca pariyatto, tena hi, bhante, thero (..0079) āyasmantampi ānandaṃ uccinatū’ti. Atha kho āyasmā mahākassapo āyasmantampi ānandaṃ uccinī”ti (cūḷava. 437).

Evaṃ bhikkhūnaṃ anumatiyā uccinitena tenāyasmatā saddhiṃ pañcatherasatāni ahesuṃ.

Atha kho therānaṃ bhikkhūnaṃ etadahosi- “kattha nu kho mayaṃ dhammañca vinayañca saṅgāyeyyāmā”ti. Atha kho therānaṃ bhikkhūnaṃ etadahosi “rājagahaṃ kho mahāgocaraṃ pahūtasenāsaṇaṃ, yaṃnūna mayaṃ rājagahe vassaṃ vasantā dhammañca vinayañca saṅgāyeyyāma, naññe bhikkhū rājagahe vassaṃ upagaccheyyūn”ti. Kasmā pana nesaṃ etadahosi? Idaṃ amhākaṃ thāvara-kammaṃ, koci visabhāgapuggalo saṅghamajjhaṃ pavisitvā ukkoṭeyyāti. Athāyasmā mahākassapo ñattidutiyena kammena sāvesi. Taṃ **saṅgītikkhandaḥ** (cūḷava. 437) vuttanayeneva ñātabbaṃ.

Atha tathāgatassa parinibbānato sattasu sādhuḷānadivasesu sattasu ca dhātu-pūjādivasesu vītivattesu “aḍḍhamāso atikkanto, idāni gimhānaṃ diyaḍḍho māso seso, upakaṭṭhā vassūpanāyikā”ti mantvā mahākassapatthero “rājagahaṃ, āvuso, gacchāmā”ti upaḍḍhaṃ

bhikkhusaṅghaṃ gahetvā ekaṃ maggaṃ gato. Anuruddhattheropi upaḍḍhaṃ gahetvā ekaṃ maggaṃ gato, ānandatthero pana bhagavato pattacīvaraṃ gahetvā bhikkhusaṅghaparivuto sāvattiṃ gantvā rājagahaṃ gantukāmo yena sāvatti, tena cārikaṃ pakkāmi. Ānandattherena gatagataṭṭhāne mahāparidevo ahosi, “bhante ānanda, kuhiṃ satthāraṃ ṭhapetvā āgatosi”ti? Anupubbena sāvattiṃ anuppatte there bhagavato parinibbānasamaye viya mahāparidevo ahosi.

Tatra sudaṃ āyasmā ānando aniccatādipaṭisaṃyuttāya dhammiyā kathāya taṃ mahājanaṃ saññāpetvā jetavanaṃ pavisitvā dasabalena vasitagandhakuṭiyā dvāraṃ vivaritvā mañcapīṭhaṃ niharitvā papphoṭetvā gandhakuṭiṃ sammajjitvā milātamaḷākacavaraṃ chaḍḍetvā mañcapīṭhaṃ atiharitvā puna yathāṭhāne ṭhapetvā bhagavato ṭhitakāle karaṇiyaṃ vattaṃ sabbamakāsi. Atha (..0080) thero bhagavato parinibbānato pabhuti ṭhānanisajjabahulattā ussannadhātukaṃ kāyaṃ samassāsetuṃ dutiyadivase khīravirecanaṃ pivitvā vihāreyeva nisīdi, yaṃ sandhāya subhena māṇavena pahitaṃ māṇavakaṃ etadavoca-

“Akālo kho, māṇavaka, atthi me ajja bhesajjamattā pītā, appeva nāma svepi upasaṅkameyyāmā”ti (dī. ni. 1.447).

Dutiyadivase cetakattherena pacchāsamaṇena gantvā subhena māṇavena puṭṭho dīghanikāye **subhasuttaṃ** nāma dasamaṃ suttaṃ abhāsī.

Atha kho thero jetavane vihāre khaṇḍaphullappaṭisaṅkharāṇaṃ kārāpetvā upakaṭṭhāya vassūpanāyikāya rājagahaṃ gato. Tathā mahākassapatthero anuruddhatthero ca sabbaṃ bhikkhusaṅghaṃ gahetvā rājagahameva gatā.

Tena kho pana samayena rājagahe aṭṭhārasa mahāvihārā honti. Te sabbe pi chaḍḍitapatita-uklāpā ahesuṃ. Bhagavato hi parinibbāne sabbe bhikkhū attano attano pattacīvaraṃ gahetvā vihāre ca pariveṇe ca chaḍḍetvā agamaṃsu. Tatha therā bhagavato vacanapūjanatthaṃ titthiyavādaparimocanatthañca “paṭhamaṃ māsaṃ khaṇḍaphullappaṭisaṅkharāṇaṃ karomā”ti cintesuṃ. Titthiyā hi vadeyyuṃ “samaṇassa gotamassa sāvakaṃ satthari ṭhiteyeva vihāre paṭijaggiṃsu, parinibbute chaḍḍesuṃ”ti. Tesu vādaparimocanatthañca cintesunti vuttaṃ hoti. Vuttampi cetam-

“Atha kho therānaṃ bhikkhūnaṃ etadahosi- bhagavatā kho, āvuso, khaṇḍaphullappaṭisaṅkharāṇaṃ vaṇṇitaṃ, handa mayaṃ, āvuso, paṭhamaṃ māsaṃ khaṇḍaphullappaṭisaṅkharāṇaṃ karoma, majjhimaṃ māsaṃ sannipatitvā dhammañca vinayañca saṅgāyissāmā”ti (cūḷava. 438).

Te dutiyadivase gantvā rājadvāre aṭṭhaṃsu. Ajātasattu rājā āgantvā vanditvā “ahaṃ, bhante, kiṃ karomi, kenattho”ti pavāresi. Therā aṭṭhārasamahāvihārappaṭisaṅkharāṇatthāya hatthakammaṃ paṭivedesuṃ. “Sādhu, bhante”ti rājā hatthakammakārake manusse adāsi. Therā paṭhamaṃ māsaṃ sabbavihāre paṭisaṅkharāpesuṃ.

Atha (..0081) rañño ārocesuṃ- “niṭṭhitaṃ, mahārāja, vihārappaṭisaṅkharāṇaṃ, idāni dhammavinayasaṅgahaṃ karomā”ti. “Sādhu, bhante, vissatthā karotha, mayhaṃ āṇācakkhaṃ, tumhākaṃ dhammacakkaṃ hotu. Āṇāpetha, bhante, kiṃ karomi”ti? “Dhammasaṅgahaṃ karontānaṃ bhikkhūnaṃ sannisajjaṭṭhānaṃ mahā-

rājā”ti. “Kattha karomi, bhante”ti? “Vebhārapabbatapassee sattapaṇṇiguhādvāre kātum yuttam mahārājā”ti. “Sādhu, bhante”ti kho, rājā ajātasattu, vissakammunā nimmitasadisam suvibhattabhittithambhasopānam nānāvidhamālākammalatākammavicitram mahāmaṇḍapam kārapetvā vividhakusumadāma-olambakaviniggalan-tacāruvitānam ratanavicitramaṇikoṭṭimatalamiva ca nam nānāpupphūpahāravit-citram supariniṭṭhitabhūmikammaṃ brahmavimānasadisam alaṅkaritvā tasmim mahāmaṇḍape pañcasatānam bhikkhūnam anagghāni pañcakappiyapaccatthara-ṇasatāni paññāpetvā dakkhiṇabhāgam nissāya uttarābhimukham therāsanam, maṇḍapamajjhe puratthābhimukham buddhassa bhagavato āsanāraham dhammāsanam paññāpetvā dantakhacitam cittabījaniñcetha ṭhapetvā bhikkhusa-ṅghassa ārocāpesi “niṭṭhitam, bhante, kiccan”ti.

Bhikkhū āyasmantaṃ ānandaṃ āhaṃsu “sve, āvuso ānanda, saṅghasannipāto, tvañca sekho sakaraṇiyo, tena te na yuttam sannipātam gantum, appamatto hohi”-ti. Atha kho āyasmā ānando “sve sannipāto, na kho pana metaṃ patirūpaṃ, yvāhaṃ sekho samāno sannipātam gaccheyyan”ti bahudeva rattim kāyagatāya satiyā vītināmetvā rattiya paccūsasamaye caṅkamā orohitvā vihāram pavisitvā “nipajjissāmi”ti kāyam āvajjesi. Dve pādā bhūmito muttā, appattañca sīsam bimbohanam, etasmim antare anupādāya āsavehi cittaṃ vimucci. Ayañhi āyasmā caṅka-mena bahi vītināmetvā vīsesam nibbattetum asakkonto cintesi “nanu maṃ bhagavā etadavoca- ‘katapuññosi tvaṃ, ānanda, padhānamanuyuñja, khippaṃ hohisi anāsavo’ti (dī. ni. 2.207). Buddhānañca kathādosso nāma natthi, mama pana accāraddham vīriyam, tena me cittaṃ uddhaccāya samvattati, handāham vīriyasamataṃ yojemi”ti caṅkamā orohitvā pādadhovanaṭṭhāne ṭhatvā pāde dhovitvā vihāram pavisitvā mañcake nisīditvā “thokaṃ vissamissāmi”ti kāyam mañcake upanāmesi. Dve pādā (..0082) bhūmito muttā, sīsañca bimbohanamasam-pattam, etasmim antare anupādāya āsavehi cittaṃ vimucci. Catu-iriyāpathavira-hitam therassa arahattam. Tena “imasmim sāsane anisinno anipanno aṭṭhito aca-ṅkamanto ko bhikkhu arahattam patto”ti vutte “ānandatthero”ti vuttum vaṭṭati.

Atha therā bhikkhū dutiyadivase bhattakiccaṃ katvā pattacīvaraṃ paṭisāmetvā dhammasabhāyam sannipatitā. Ānandatthero pana attano arahattappattim ṇāpetu-kāmo bhikkhūhi saddhim na gato. Bhikkhū yathāvuḍḍham attano attano pattāsane nisīdantā ānandattherassa āsanam ṭhapetvā nisinnā. Tattha kehici “etamāsanam kassā”ti vutte ānandassāti. “Ānando pana kuhiṃ gato”ti. Tasmim samaye thero cintesi “idāni mayham gamanakālo”ti. Tato attano ānubhāvam dassento patha-viyam nimujjitvā attano āsaneyeva attānam dassesi. Ākāsenāgantvā nisīditipi eke.

Evaṃ nisinne tasmim āyasmante mahākassapatthero bhikkhū āmantesi, “āvuso, kiṃ paṭhamam saṅgāyāma dhammam vā vinayam vā”ti? Bhikkhū āhaṃsu, “bhante mahākassapa, **vinayonāmbuddhasāsanassa āyu, vinaye ṭhite sāsanaṃ ṭhitam hoti**, tasmā paṭhamam vinayam saṅgāyāmā”ti. “Kaṃ dhuraṃ katvā vinayo saṅgāyitabbo”ti? “Āyasmantaṃ upālin”ti. “Kiṃ ānando nappahoti”ti? “No nappahoti, apica kho pana sammāsambuddho dharamānoyeva vinayapari-yattim nissāya āyasmantaṃ upālim etadagge ṭhapesi- ‘etadaggaṃ, bhikkhave,

mama sāvakaṇaṃ bhikkhūnaṃ vinayadharānaṃ yadidaṃ upāli”ti (a. ni. 1.228). Tasmā upālittheraṃ pucchitvā vinayaṃ saṅgāyāmāti. Tato thero vinayaṃ pucchanaṭṭhāya attanāva attānaṃ sammanni. Upālittheropi vissajjanatṭhāya sammanni. Tatrāyaṃ pāḷi-

Atha kho āyasmā mahākassapo saṅghaṃ ñāpesi-

“Suṇātu me, āvuso, saṅgho, yadi saṅghassa pattakallaṃ, ahaṃ upāliṃ vinayaṃ puccheyyan”ti.

Āyasmāpi (..0083) upāli saṅghaṃ ñāpesi-

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, yadi saṅghassa pattakallaṃ, ahaṃ āyasmatā mahākassapena vinayaṃ puṭṭho vissajjeyyan”ti.

Evaṃ attanāva attānaṃ sammannitvā āyasmā, upāli, uṭṭhāyāsanaṃ ekaṃsaṃ cīvaraṃ katvā there bhikkhū vanditvā dhammāsane nisīdi dantakhacitaṃ bījanaṃ gahetvā. Tato mahākassapatthero upālittheraṃ paṭhamapārājikaṃ ādiṃ katvā sabbaṃ vinayaṃ pucchi, upālitthero vissajjesi. Sabbe pañcasatā bhikkhū paṭhamapārājikasikkhāpadaṃ sanidānaṃ katvā ekato gaṇasajjhāyamakaṃsu. Evaṃ sesānipīti sabbaṃ vinayaṭṭhakathāya gahetabbaṃ. Etena nayena sa-ubhatovibhaṅgaṃ sakhandhakaparivāraṃ sakalaṃ vinayapiṭakaṃ saṅgāyitvā upālitthero dantakhacitaṃ bījanaṃ nikkhipitvā dhammāsanaṃ orohitvā vuḍḍhe bhikkhū vanditvā attano pattāsane nisīdi.

Vinayaṃ saṅgāyitvā dhammaṃ saṅgāyitukāmo āyasmā mahākassapatthero bhikkhū pucchi- “dhammaṃ saṅgāyantehi kaṃ puggalaṃ dhuraṃ katvā dhammo saṅgāyitabbo”ti? Bhikkhū “ānandattheraṃ dhuraṃ katvā”ti āhaṃsu.

Atha kho āyasmā mahākassapo saṅghaṃ ñāpesi-

“Suṇātu me, āvuso, saṅgho, yadi saṅghassa pattakallaṃ, ahaṃ ānandaṃ dhammaṃ puccheyyan”ti.

Atha kho āyasmā ānando saṅghaṃ ñāpesi-

“Suṇātu me, bhante, saṅgho, yadi saṅghassa pattakallaṃ, ahaṃ āyasmatā mahākassapena dhammaṃ puṭṭho vissajjeyyan”ti.

Atha kho āyasmā ānando uṭṭhāyāsanaṃ ekaṃsaṃ cīvaraṃ katvā there bhikkhū vanditvā dhammāsane nisīdi dantakhacitaṃ bījanaṃ gahetvā. Atha mahākassapatthero ānandattheraṃ dhammaṃ pucchi- “brahmajālaṃ, āvuso ānanda, kattha bhāsitaṃ”ti? “Antarā ca, bhante, rājagahaṃ antarā ca nāḷandaṃ rājāgāraṃ ambalaṭṭhikāyaṃ”ti. “Kaṃ ārabbhā”ti? “Suppiyañca paribbājakaṃ brahmadattañca māṇavakaṃ”ti. Atha kho āyasmā mahākassapo āyasmantaṃ ānandaṃ brahmajālassa nidānampi pucchi, puggalampi pucchi. “Sāmaññaphalaṃ; panāvuso ānanda, kattha bhāsitaṃ”ti? “Rājagahe, bhante, jīvakaṃbavane”ti. “Kena saddhin”ti? “Ajātasattunā (..0084) vedehiputtana saddhin”ti. Atha kho āyasmā mahākassapo āyasmantaṃ ānandaṃ sāmaññaphalassa nidānampi pucchi, puggalampi pucchi. Eteneva upāyena pañcapi nikāye pucchi, puṭṭho puṭṭho āyasmā ānando vissajjesi. Ayam **paṭhamamahāsaṅgīti** pañcahi therasatehi katā-

“Satehi pañcahi katā, tena pañcasatāti ca;
thereheva katattā ca, therikāti pavuccatī”ti.

Imissā paṭhamamahāsaṅgītiyā vattamānāya sabbaṃ dīghanikāyaṃ majjhimanīkāyādiñca pucchitvā anupubbena khuddakanikāyaṃ pucchantena āyasmatā mahākassapena “maṅgalasuttaṃ, āvuso ānanda, kattha bhāsitaṃ”ti evamādivacānāvasāne “nidānampi pucchi, puggalampi pucchi”ti ettha nidāne pucchite taṃ nidānaṃ vitthāretvā yathā ca bhāsitaṃ, yena ca suttaṃ, yadā ca suttaṃ, yena ca bhāsitaṃ, yattha ca bhāsitaṃ, yassa ca bhāsitaṃ, taṃ sabbaṃ kathetukāmena “evaṃ bhāsitaṃ mayā suttaṃ, ekaṃ samayaṃ suttaṃ, bhagavatā bhāsitaṃ, sāvattthiyaṃ bhāsitaṃ, devatāya bhāsitaṃ”ti etamatthaṃ dassentena āyasmatā ānandena vuttaṃ “evaṃ me suttaṃ- ekaṃ samayaṃ bhagavā sāvattthiyaṃ viharati jetavane anāthapiṇḍikassa ārāme ...pe... bhagavantaṃ gāthāya ajjhabhāsī”ti. Evamidam āyasmatā ānandena vuttaṃ, tañca pana paṭhamamahāsaṅgītikāle vuttanti veditabbaṃ.

Idāni “kasmā vuttan”ti ettha vuccate- yasmā ayamāyasmā mahākassapatthe-rena nidānaṃ puṭṭho, tasmānena taṃ nidānaṃ ādito pabhuti vitthāretuṃ vuttaṃ. Yasmā vā ānandaṃ dhammāsane nisinnaṃ vasīgaṇaparivutaṃ disvā ekaccānaṃ devatānaṃ cittamuppannaṃ “ayamāyasmā vedehamuni pakatīyāpi sakyakulamānvayo bhagavato dāyādo, bhagavatāpi pañcakkhattuṃ etadagge niddiṭṭho, catūhi acchariya-abbhutadhammehi samannāgato, catunnaṃ parisānaṃ piyo manāpo, idāni maññe bhagavato dhammarajjadāyajjaṃ patvā buddho jāto”ti. Tasmā āyasmā ānando tāsāṃ devatānaṃ cetasā cetoparivitakkamaññāya taṃ abhūtaguṇasambhāvanaṃ anadhivāsento attano sāvaka bhāvameva dīpetuṃ āha “evaṃ me suttaṃ ekaṃ samayaṃ bhagavā (..0085) ...pe... ajjhabhāsī”ti. Etthantare pañca arahantasatāni anekāni ca devatāsahassāni “sādhu sādhu”ti āyasmantaṃ ānandaṃ abhinandiṃsu, mahābhūmicālo ahosi, nānāvidhakusumavassaṃ antalikkhato papati, aññāni ca bahūni acchariyāni pāturaheṣuṃ, bahūnañca devatānaṃ saṃvego uppajji “yaṃ

amhehi bhagavato sammukhā sutam, idāneva tam parokkhā jātan”ti. Evamidam āyasmata ānandena paṭhamamahāsaṅgītikāle vadantenāpi iminā kāraṇena vuttanti veditabbam. Ettāvatā ca “**vuttam yena yadā yasmā, cetam vatvā imam vidhin**”ti imissā addhagāthāya attho pakāsito hoti.

Evamiccādipāṭhavaṇṇanā

1. Idāni “**evamiccādipāṭhassa, attham nānappakārato**”ti evamādimātikāya saṅgahitathappakāsanattham vuccate- **evanti** ayam saddo upamūpadesasampannam sanagaraṇavacanasampañiggahākāranidassanāvadhāraṇādīsu atthesu daṭṭhabbo. Tathā hesa “evam jātena maccena, kattabbam kusalam bahun”ti evamādīsu (dha. pa. 53) upamāyam dissati. “Evam te abhikkamitabbam, evam te paṭikkamitabban”ti-ādīsu (a. ni. 4.122) upadese. “Evametaṃ bhagavā, evametaṃ sugatā”ti evamādīsu (a. ni. 3.66) sampamaṃsane. “Evamevam panāyam vasalī yasmim vā tasmim vā tassa muṇḍakassa samaṇakassa vaṇṇam bhāsati”ti evamādīsu (saṃ. ni. 1.187) garaṇe. “Evam, bhanteti kho te bhikkhū bhagavato pacca-ssosun”ti evamādīsu (ma. ni. 1.1) vacanasampañiggāhe. “Evam byā kho aham, bhante, bhagavatā dhammam desitam ājānāmī”ti evamādīsu (ma. ni. 1.398) ākāre. “Ehi tvam, māṇavaka, yena samaṇo ānando tenupasaṅkama, upasaṅkamtivā mama vacanena samaṇam ānandam appābādham appātaṅkam lahuṭṭhānam balam phāsuvihāram puccha. ‘Subho māṇavo todeyyaputto bhavantam ānandam appābādham appātaṅkam lahuṭṭhānam balam phāsuvihāram pucchatī’ti, evaṅca vadehi sādhu kira bhavam ānando yena subhassa māṇavassa todeyyaputtassa nivesanam, tenupasaṅkamatu anukampam upādāyā”ti evamādīsu (dī. ni. 1.445) nidassane. “Tam kiṃ maññatha kālāmā, ime dhammā kusalā vā akusalā vāti? Akusalā, bhante. Sāvajjā vā anavajjā vāti? Sāvajjā, bhante. Viññugarahitā vā viññuppasatthā (..0086) vāti? Viññugarahitā, bhante. Samattā samādinna ahitāya dukkhāya saṃvattanti no vā, katham vo ettha hotīti? Samattā, bhante, samādinna ahitāya dukkhāya saṃvattanti, evam no ettha hotī”ti evamādīsu (a. ni. 3.66) avadhāraṇe. Idha pana ākāranidassanāvadhāraṇesu daṭṭhabbo.

Tattha ākāratthena **evam**-saddena etamattham dīpeti- nānānayanipuṇamanekajjhāsayasamuṭṭhānam atthabyañjanasampannam vividhapāṭihāriyam dhammatthadesanāpaṭivedhagambhīram sabbasattānam sakasakabhāsānurūpato sotapathamāgacchantam tassa bhagavato vacanam sabbappakārena ko samattho viññātum, sabbathāmena pana sotukāmatam janetvāpi evam me sutam, mayāpi ekenākārena sutanti.

Nidassanathena “nāham sayambhū, na mayā idam sacchikatan”ti attānam parimocento “evam me sutam, mayāpi evam sutan”ti idāni vattabbam sakala-suttam nidasseti.

Avadhāraṇatthena “etadaggaṃ, bhikkhave, mama sāvakanam bhikkhūnam bahussutānam yadidaṃ ānando, gatimantānam, satimantānam, dhitimantānam, upaṭṭhākānam yadidaṃ ānando”ti (a. ni. 1.219-223) evam bhagavatā pasatthabhā-

vānurūpaṃ attano dhāraṇabalaṃ dassento sattānaṃ sotukamyataṃ janeti “evaṃ me sutāṃ, tañca kho atthato vā byañjanato vā anūnāmanadhikaṃ, evameva, na aññathā daṭṭhabban”ti.

Me-saddo tīsu atthesu dissati. Tathā hissa “gāthābhigītaṃ me abhojaneyyan”ti evamādīsu (su. ni. 81) mayāti attho. “Sādhu me, bhante, bhagavā saṃkhittena dhammaṃ desetū”ti evamādīsu (saṃ. ni. 4.88) mayhanti attho. “Dhammadāyādā me, bhikkhave, bhavathā”ti evamādīsu (ma. ni. 1.29) mamāti attho. Idha pana “mayā sutan”ti ca “mama sutan”ti ca atthadvaye yujjati.

Sutanti ayaṃ sutasaddo sa-upasaggo anupasaggo ca gamanakhyātarāgābhibhūtūpacitānuyogasotaviññeyyasotadvāraviññātādi-anekatthappabhedo. Tathā hissa “senāya pasuto”ti evamādīsu gacchantoti (..0087) attho. “Sutadhammassa passato”ti evamādīsu khyātadhammassāti attho. “Avassutā avassutassā”ti evamādīsu (pāci. 657) rāgābhibhūtā rāgābhibhūtassāti attho. “Tumhehi puññaṃ pasutaṃ anappakan”ti evamādīsu (khu. pā. 7.12) upacitanti attho. “Ye jhānappasutā dhīrā”ti evamādīsu (dha. pa. 181) jhānānuyuttāti attho. “Diṭṭhaṃ sutāṃ mutan”ti evamādīsu (ma. ni. 1.241) sotaviññeyyanti attho. “Sutadharo sutasannicayo”ti evamādīsu (ma. ni. 1.339) sotadvārānusāraviññātadharoti attho. Idha pana **sutanti** sotaviññāṇapubbaṅgamāya viññāṇavīthiyā upadhāritanti vā upadhāraṇanti vāti attho. Tattha yadā me-saddassa mayāti attho, tadā “evaṃ mayā sutāṃ, sotaviññāṇapubbaṅgamāya viññāṇavīthiyā upadhāritan”ti yujjati. Yadā me-saddassa mamāti attho, tadā “evaṃ mama sutāṃ sotaviññāṇapubbaṅgamāya viññāṇavīthiyā upadhāraṇan”ti yujjati.

Evametesu tīsu padesu **evanti** sotaviññāṇakiccanidassanaṃ. **Meti** vuttaviññāṇasamaṅgīpuggalanidassanaṃ. **Sutanti** assavanabhāvappaṭikkhepato anūnānadhikāvīparītaggahaṇanidassanaṃ. Tathā **evanti** savanādicittānaṃ nānappakārena ārammaṇe pavattabhāvanidassanaṃ. **Meti** attanidassanaṃ. **Sutanti** dhammanidassanaṃ.

Tathā **evanti** niddisitabbadhammanidassanaṃ. **Meti** puggalanidassanaṃ. **Sutanti** puggalakiccanidassanaṃ.

Tathā **evanti** vīthicittānaṃ ākārapaññattivāsena nānappakāraniddeso. **Meti** kattāraniddeso. **Sutanti** visayaniddeso.

Tathā **evanti** puggalakiccaniddeso. **Sutanti** viññāṇakiccaniddeso. **Meti** ubhaya-kiccayuttapuggalaniddeso.

Tathā **evanti** bhāvaniddeso. **Meti** puggalaniddeso. **Sutanti** tassa kiccaniddeso.

Tattha **evanti** ca **meti** ca sacchikaṭṭhaparamatthavasena avijjamānapaññatti. **Sutanti** vijjamānapaññatti. Tathā **evanti** ca **meti** ca taṃ taṃ upādāya vattabbato (..00 upādāpaññatti. **Sutanti** diṭṭhādīni upanidhāya vattabbato upanidhāpaññatti.

Ettha ca **evanti** vacanena asammohaṃ dīpeti, **sutanti** vacanena sutassa asammosaṃ. Tathā **evanti** vacanena yonisomanasikāraṃ dīpeti ayoniso manasikaroto nānappakārapaṭivedhābhāvato. **Sutanti** vacanena avikkhepaṃ dīpeti vikkhittacittassa savanābhāvato. Tathā hi vikkhittacitto puggalo sabbasampattiyā vuccamānopi “na mayā sutāṃ, puna bhaṇathā”ti bhaṇati. Yonisomanasikārena cettha

attasammāpaṇidhiṃ pubbe katapuññatañca sādheti, avikkhepena saddhamma-ssavanaṃ sappurisūpanissayañca. **Evanti** ca iminā bhaddakena ākārena pacchima-cakkadvayasampattiṃ attano dīpeti, **sutanti** savanayogena purimacakkadvaya-sampattiṃ. Tathā āsayasuddhiṃ payogasuddhiñca, tāya ca āsayasuddhiyā adhi-gamabyattiṃ, payogasuddhiyā āgamabyattiṃ.

Evanti ca iminā nānappakārapaṭivedhadīpakena vacanena attano atthapaṭibhā-
napaṭisambhidāsampadaṃ dīpeti. **Sutanti** iminā sotabbabhedapaṭivedhadīpakena
dhammaniruttipaṭisambhidāsampadaṃ dīpeti. **Evanti** ca idaṃ yonisomanasikāra-
dīpakaṃ vacanaṃ bhaṇanto “ete mayā dhammā manasānupekkhitā diṭṭhiyā
suppaṭividdhā”ti ñāpeti. **Sutanti** idaṃ savanayogadīpakavacanaṃ bhaṇanto “bahū
mayā dhammā sutā dhātā vacasā paricitā”ti ñāpeti. Tadubhayenapi atthabyañja-
napāripūriṃ dīpento savane ādaraṃ janeti.

Evam me sutanti iminā pana sakalenapi vacanena āyasmā ānando tathāgata-
ppaveditaṃ dhammaṃ attano adahanto asappurisabhūmiṃ, atikkamati, sāva-
kattaṃ paṭijānanto sappurisabhūmiṃ okkamati. Tathā asaddhammā cittaṃ vuṭṭhā-
peti, saddhamme cittaṃ paṭiṭṭhāpeti. “Kevalaṃ sutamevetamaṃ mayā, tasseva tu
bhagavato vacanaṃ arahato sammāsambuddhassa”ti ca dīpento attānaṃ parimo-
ceti, sathhāraṃ apadisati, jinavacanaṃ appeti, dhammanettiṃ paṭiṭṭhāpeti.

Apica “evaṃ me sutan”ti attanā uppāditabhāvaṃ appaṭijānanto purimassa-
vanaṃ vivaranto “sammukhā paṭiggahitamidaṃ mayā tassa bhagavato catuvesā-
rajjavīsārādassa (..0089) dasabaladharassa āsabhāṭṭhānaṭṭhāyino sīhanādanā-
dino sabbasattuttamassa dhammissarassa dhammarājassa dhammādhipatino
dhammadīpassa dhammappaṭisaraṇassa saddhammavaracakkavattino sammāsa-
mbuddhassa. Na ettha atthe vā dhamme vā pade vā byañjane vā kaṅkhā vā
vimati vā kātābbā”ti sabbadevamanussānaṃ imasmiṃ dhamme assaddhiyaṃ
vināseti, saddhāsampadaṃ uppādeti veditabbo. Hoti cettha-

“Vināsayati assaddhaṃ, saddhaṃ vaḍḍheti sāsane;
evaṃ me sutamiccevaṃ, vadaṃ gotamasāvako”ti.

Ekanti gaṇanaparicchedaniddeso. **Samayanti** paricchinnaniddeso. **Ekaṃ sama-**
yanti aniyamitaparidīpanaṃ. Tattha **samayasaddo-**
Samavāye khaṇe kāle, samūhe hetudiṭṭhisu;
paṭilābhe pahāne ca, paṭivedhe ca dissati.

Tathā hissa “appeva nāma svepi upasaṅkameyyāma kālañca samayañca upā-
dāyā”ti evamādīsu (dī. ni. 1.447) samavāyo attho. “Ekova kho, bhikkhave, khaṇo
ca samayo ca brahmacariyavāsāyā”ti evamādīsu (a. ni. 8.29) khaṇo. “Uṇhasa-
mayo pariḷāhasamayo”ti evamādīsu (pāci. 358) kālo. “Mahāsamayo pavanasmin”-
ti evamādīsu samūho. “Samayopi kho te, bhaddāli, appaṭividdho ahosi, bhagavā
kho sāvattiyaṃ viharati, sopi maṃ jānissati, ‘bhaddāli, nāma bhikkhu satthusā-
sane sikkhāya aparipūrakārī’ti, ayampi kho te bhaddāli samayo appaṭividdho aho-
si”ti evamādīsu (ma. ni. 2.135) hetu. “Tena kho pana samayena uggāhamāno
paribbājako samaṇamuṇḍikāputto samayappavādake tindukācīre ekasālake malli-
kāya ārāme paṭivasati”ti evamādīsu (ma. ni. 2.260) diṭṭhi.

“Diṭṭhe dhamme ca yo attho, yo cattho samparāyiko;

atthābhisamayā dhīro, paṇḍitoti pavuccati” ti. (saṃ. ni. 1.129)-

Evamādīsu paṭilābho. “Sammā mānābhisamayā antamakāsi dukkhassā” ti evamā-
dīsu (ma. ni. 1.28) pahānaṃ. “Dukkhassa piḷanaṭṭho saṅkhataṭṭho santāpaṭṭho (..009
vipariṇāmaṭṭho abhisamayāṭṭho” ti evamādīsu (paṭi. ma. 2.8) paṭivedho. Idha
panassa kālo attho. Tena ekaṃ samayanti saṃvacchara-utumāsa-aḍḍhamāsara-
ttidivapubbaṇhamajjhanhikasāyanhapaṭhamamajjhima- pacchimayāmamuhuttā-
dīsu kālakhyesu samayesu ekaṃ samayanti dīpeti.

Ye vā ime gabbhokkantisamayo jātisamayo saṃvegasamayo abhinikkhamana-
samayo dukkarakārikasamayo māravijayasamayo abhisambodhisamayo diṭṭha-
dhammasukhavihārasamayo desanāsamayo parinibbānasamayoti evamādayo
bhagavato devamanussesu ativiya pakāsā anekakālakhyā eva samayā. Tesu
samayesu desanāsamayasaṅkhātāṃ ekaṃ samayanti vuttaṃ hoti. Yo cāyaṃ
ñāṇakarūṇākiccasamayesu karūṇākiccasamayo, attahitaparahitappaṭipattisama-
yesu parahitappaṭipattisamayo, sannipatitānaṃ karaṇiyadvayasamayesu
dhammīkathāsamayo, desanāpaṭipattisamayesu desanāsamayo, tesupi sama-
yesu yaṃ kiñci sandhāya “ekaṃ samayan” ti vuttaṃ hoti.

Etthāha- atha kasmā yathā abhidhamme

“yasmim samaye kāmāvacaran”ti ca ito aññesu suttapadesu “yasmim samaye, bhikkhave, bhikkhu vivicceva kāmehi”ti ca bhummavacanena niddeso kato, vinaye ca “tena samayena buddho bhagavā”ti karaṇavacanena, tathā akatvā idha “ekaṃ samayan”ti upayogavacananiddeso katoti. Tattha tathā, idha ca aññathā atthasambhavato. Tattha hi abhidhamme ito aññesu suttapadesu ca adhikaraṇattho bhāvenabhāvalakkhaṇattho ca sambhavati. Adhikaraṇañhi kālattho samūhattho ca samayo, tattha vuttānaṃ phassādidhammānaṃ khaṇasamavāyahetusañkhātassa ca samayassa bhāvena tesam bhāvo lakkhiyati, tasmā tadatthajotanattham tattha bhummavacananiddeso kato.

Vinaye ca hetvattho karaṇattho ca sambhavati. Yo hi so sikkhāpadapaññattisamayo sārīputtādīhipi dubbiññeyyo, tena samayena hetubhūtena karaṇabhūtena ca sikkhāpadāni paññapento sikkhāpadapaññattihetuñca apekkhamāno bhagavā tattha tattha vihāsi, tasmā tadatthajotanattham tattha karaṇavacananiddeso kato.

Idha (..0091) pana aññasmiñca evaṃjātike suttantapāṭhe accantasamyo gattho sambhavati. Yañhi samayaṃ bhagavā imaṃ aññaṃ vā suttantaṃ desesi, accanta-meva taṃ samayaṃ karuṇāvihārena vihāsi. Tasmā tadatthajotanattham idha upayogavacananiddeso katoti viññeyyo. Hoti cettha-

“Taṃ taṃ atthamapekkhitvā, bhummena karaṇena ca;
aññatra samayo vutto, upayogena so idhā”ti.

Bhagavāti guṇavisiṭṭhasattuttamagarugāravādhivacanametam. Yathāha-
“Bhagavāti vacanaṃ seṭṭham, bhagavāti vacanamuttamaṃ;
garu gāravayutto so, bhagavā tena vuccatī”ti.

Catubbidhañhi nāmaṃ āvatthikaṃ, liṅgikaṃ, nemittakaṃ, adhiccasamuppānanti. Adhiccasamuppānaṃ nāma “yadicchakan”ti vuttaṃ hoti. Tattha vaccho dammo balibaddhoti evamādi āvatthikaṃ, daṇḍī chattī sikhī karitī evamādi liṅgikaṃ, tevijjo chaḷabhiññoti evamādi nemittakaṃ, sirivaḍḍhako dhanavaḍḍhakoti evamādi vacanattamanapekkhitvā pavattaṃ adhiccasamuppānaṃ. Imaṃ pana bhagavāti nāmaṃ guṇanemittakaṃ, na mahāmāyāya, na suddhodanamahārājena, na asītiyā ñātisahasseehi kataṃ, na sakkasantusitādīhi devatāviseseehi kataṃ. Yathāha āyasmā sārīputtatthero “bhagavāti netam nāmaṃ mātarā kataṃ ...pe... sacchikā paññatti yadidaṃ bhagavā”ti (mahāni. 84).

Yaṃ guṇanemittakañcetaṃ nāmaṃ, tesam guṇānaṃ pakāsanattham imaṃ gāthaṃ vadanti-

“Bhagī bhajī bhāgī vibhattavā iti,
akāsi bhagganti garūti bhāgyavā;
bahūhi ñāyehi subhāvitattano,
bhavantago so bhagavāti vuccatī”ti.

Niddesādīsu (mahāni. 84; cūḷani. ajitamāṇavapucchāniddesa 2) vuttanayeneva cassa attho daṭṭhabbo.

Ayaṃ pana aparo pariyāyo-

“Bhāgyavā bhaggavā yutto, bhagehi ca vibhattavā;
bhattavā vantagamano, bhavesu bhagavā tato”ti.

Tattha (..0092) “vaṇṇāgamo vaṇṇavipariyāyo”ti evaṃ niruttilakkhaṇaṃ gahetvā saddanayena vā pisodarādipakkhepalakkhaṇaṃ gahetvā yasmā lokiyalokuttarasukhābhiniḅbattakaṃ dānasīlādipārappattaṃ bhāgyamassa atthi, tasmā bhāgyavāti vattabbe bhagavāti vuccatīti ñātappaṃ. Yasmā pana lobhadosaṃmohaviparītamānasikāra-ahirikānottappakodhūpanāhamakkhapalā- issāmacchariyamāyāsāṭṭheyyathambhasārambhamānātimānamadapamādataṇhāvijjātividhākusalamūladu-ccarita- saṃkilesamalavisamasaññāvitakkapapañcacatubbidhavipariyesa-āsava-gantha-oghayoga-agatitaṇhupādāna- pañcacetokhilavinibandhanīvaraṇābhina-ndanachavivādāmūlataṇhākāyasattānusaya- aṭṭhamicchattanavataṇhāmūlakada-sākusalakammapathadvāsāṭṭhiditṭhigata- aṭṭhasatataṇhāvicaritappabhedasabbadarathapariḷāhakilesasatasahassāni, saṅkhepato vā pañca kilesakkhandha-abhisāṅkhāramaccudevaputtamāre abhañji, tasmā **bhaggattā etesaṃ parissayānaṃ bhaggavāti** vattabbe **bhagavāti** vuccati. Āha cettha-

“Bhaggarāgo bhaggadoso, bhaggamoho anāsavo;
bhaggāssa pāpakā dhammā, bhagavā tena vuccati”ti.

Bhāgyavatāya cassa satapuññalakkhaṇadharassa rūpakāyasampatti dīpitā hoti, bhaggadosatāya dhammakāyasampatti. Tathā lokiyasarikkhānaṃ bahumā-nabhāvo, gahaṭṭhapabbajitehi abhigamanīyatā. Tathā abhigatānañca nesaṃ kāya-cittadukkhāpanayane paṭibalabhāvo, āmisadānadhammadānehi upakāritā. Lokiyalokuttarasukhehi ca saṃyojanasamatthā dīpitā hoti.

Yasmā ca loke issariyadhammayasasirikāmapayattesu chasu dhammesu bhagasaddo vattati, paramāñcassa sakacitte issariyaṃ, aṇimālaghimādikaṃ vā lokiyasammataṃ sabbākāraparipūraṃ atthi, tathā lokuttaro dhammo, lokattayabyā-pako yathābhuccaguṇādhiḡato ativiya parisuddho yaso, rūpakāyadassanabyāvā-ṭajanānayanamanappasādajananasamatthā sabbākāraparipūrā sabbaṅgapacca-ṅgasirī, yaṃ yaṃ anena icchitaṃ patthitaṃ attahitaṃ parahitaṃ vā, tassa tassa tatheva abhinipphannattā icchitatthanipphattisaññito kāmo, sabbalokagarubhāvapattihetubhūto sammāvāyāmasaṅkhāto payatto ca atthi, tasmā imehi bhagehi yuttattāpi **bhagā assa santīti** iminā atthena “bhagavā”ti vuccati.

Yasmā (..0093) pana kusalādibhedehi sabbadhamme, khandhāyatanadhātusa-cca-indriyapaṭiccasamuppādādīhi vā kusalādiddhamme, piḷanasāṅkhatasantāpavi-pariṇāmatṭhena vā dukkhamariyasaccaṃ, āyūhananidānasamyoḡapalibodha-ṭṭhena samudayaṃ, nissaraṇavivekāsaṅkhata-amataṭṭhena nirodhaṃ, niyyānika-hetudassanādhipeyyaṭṭhena maggaṃ vibhattavā, vibhajitvā vivaritvā desitavāti vuttaṃ hoti, tasmā **vibhattavāti** vattabbe “bhagavā”ti vuccati.

Yasmā ca esa dibbabrahma-ariyavihāre kāyacitta-upadhiviveke suññatāppaṇi-hitānimittavimokkhe aññe ca lokiyalokuttare uttarimanussadhamme bhaji sevi bahulamakāsi, tasmā **bhattavāti** vattabbe “bhagavā”ti vuccati.

Yasmā pana tīsu bhavesu taṇhāsaṅkhātaṃ gamaṇaṃ anena vantaṃ, tasmā **bhavesu vantagamanoti** vattabbe bhavasaddato bhakāraṃ gamanasaddato gākāraṃ vantasaddato vakārañca dīghaṃ katvā ādāya “bhagavā”ti vuccati, yathā loke “mehanassa khassa māla”ti vattabbe “mekhalā”ti.

Ettāvatā cettha **evaṃ me sutanti** vacanena yathāsutaṃ yathāpariyattaṃ dhammaṃ desento paccakkhaṃ katvā bhagavato dhammasarīraṃ pakāseti, tena “nayidaṃ atītasatthukaṃ pāvacaṇaṃ, ayaṃ vo satthā”ti bhagavato adassanena ukkaṇṭhitajanaṃ samassāseti.

Ekam samayaṃ bhagavāti vacanena tasmim samaye bhagavato avijjamāna bhāvaṃ dassento rūpakāyaparibbānaṃ dasseti. Tena “evaṃvidhassa imassa ariyadhammassa desetā dasabaladharo vajirasaṅghātakāyo sopi bhagavā parinibbuto, tattha kenaññena jīvite āsā janetabbā”ti jīvitamadamattaṃ janaṃ saṃvejeti, saddhamme cassa ussāhaṃ janeti.

Evanti ca bhaṇanto desanāsampattiṃ niddisati, **me sutanti** sāvakasampattiṃ, **ekam samayanti** kālasampattiṃ, **bhagavāti** desakasampattiṃ.

Sāvattiyaṃ viharatīti ettha **sāvattīti** savatthassa isino nivāsaṭṭhānabhūtaṃ nagaraṃ, yathā kākandī mākandīti, evaṃ itthiliṅgavasena sāvattīti vuccati, evaṃ akkharacintakā. Aṭṭhakathācariyā pana bhaṇanti “yaṃkiñci (..0094) manussānaṃ upabhogaparibhogaṃ sabbamettha atthī”ti sāvattī. Satthasamāyoge ca “kiṃ bhaṇḍamatthī”ti pucchite “sabbamatthī”ti vacanamupādāya sāvattī.

“Sabbadā sabbūpakaraṇaṃ, sāvattiyaṃ samohitaṃ;
tasmā sabbamupādāya, sāvattīti pavuccati.

“Kosalānaṃ puraṃ rammaṃ, dassaneyyaṃ manoramaṃ;
dasahi saddehi avivittaṃ, annapānasamāyutaṃ.

“Vuḍḍhiṃ vepullataṃ pattaṃ, iddhaṃ phītaṃ manoramaṃ;
āḷakamandāva devānaṃ, sāvattipuramuttamaṃ”ti. (ma. ni. aṭṭha. 1.14);

Tassaṃ **sāvattiyaṃ**. Samīpatthe bhummavacaṇaṃ.

Viharatīti avisesena iriyāpathadibbrahma-ariyavihāresu aññataravihārasamaṅgiparidīpanametā. Idha pana ṭhānagamanāsanasayanappabhedesu iriyāpathesu aññatara-iriyāpathasamāyogaparidīpanaṃ, tena ṭhitopi gacchantopi nisi-
nnopi sayānopi bhagavā viharaticceva veditabbo. So hi ekam iriyāpathabādhanaṃ aparena iriyāpathena vicchinditvā aparipatantaṃ attabhāvaṃ harati pavatteti. Tasmā viharatīti vuccati.

Jetavaneti ettha attano paccatthikajanaṃ jinātīti jeto, raññā vā attano paccatthikajane jite jātoti jeto, maṅgalakamyatāya vā tassa evaṃ nāmameva katantipi jeto. Vanayatīti vanaṃ, attasampadāya sattānaṃ bhattiṃ kāreti, attani sinehaṃ uppādetīti attho. Vanute iti vā vanaṃ, nānāvidhakusumagandhasammodamattakokilādivi-
haṅgavirutehi mandamālutacalitarukkhasākhāviṭapapupphaphalapallavapalāsehi ca “etha maṃ paribhuñjathā”ti pāṇino yācati viyāti attho. Jetassa vanaṃ jeta-
vanaṃ. Tañhi jetena rājakumārena ropitaṃ saṃvaḍḍhitaṃ paripālitaṃ, so ca tassa sāmī ahosi, tasmā jetavananti vuccati. Tasmim **jetavane**.

Anāthapiṇḍikassa ārāmeti ettha sudatto nāma so gahapati mātāpitūhi katanā-
mavasena, sabbakāmasamiddhitāya tu vigatamalamaccheratāya karuṇādiguṇasa-
maṅgitāya ca niccakālaṃ anāthānaṃ piṇḍaṃ (..0095) adāsi, tena anāthapiṇḍikoti saṅkhyāṃ gato. Āramanti ettha pāṇino, visesena vā pabbajitāti ārāmo, tassa pupphaphalapallavādisobhanatāya nātidūranāccāsannatādipaṅcavidhasenāsana-

ṅgasampattiyā ca tato tato āgama ramanti abhiraṃanti anukkaṇṭhitā hutvā niva-
santīti attho. Vuttappakārāya vā sampattiyā tattha tattha gatepi attano abbhanta-
raṃyeva ānetvā raṃetīti ārāmo. So hi anāthapiṇḍikena gahapatinā jetassa rājaku-
mārassa hatthato aṭṭhārasahiraññakoṭīsanthārena kiṇitvā aṭṭhārasahiraññakoṭīhi
senāsaṃ kārāpetvā aṭṭhārasahiraññakoṭīhi vihāraṃ niṭṭhāpetvā evaṃ
catupaññāsāya hiraññakoṭīpariccāgena buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa
niyyātito, tasmā “anāthapiṇḍikassa ārāmo”ti vuccati. Tasmīṃ **anāthapiṇḍikassa
ārāme.**

Ettha ca “jetavane”ti vacanaṃ purimasāniparikittanaṃ, “anāthapiṇḍikassa ārāme”ti pacchimasāniparikittanaṃ. Kimetesam parikittane payojananti? Vuccate-adhikārato tāva “kattha bhāsitan”ti pucchāniyamakaraṇaṃ aññesaṃ puññakāmānaṃ diṭṭhānugati-āpajjane niyojanañca. Tattha hi dvārakoṭṭhakapāsādamāpane bhūmivikkayaladdhā aṭṭhārasa hiraññakoṭiyo anekakoṭi-agghanakā rukkhā ca jetassa pariccāgo, catupaññāsa koṭiyo anāthapiṇḍikassa. Yato tesam parikittanena “evaṃ puññakāmā puññāni karonti”ti dassento āyasmā ānando aññepi puññakāme tesam diṭṭhānugati-āpajjane niyojeti. Evamettha puññakāmānaṃ diṭṭhānugati-āpajjane niyojanaṃ payojananti veditabbaṃ.

Etthāha- “yadi tāva bhagavā sāvattiyam viharati, ‘jetavane anāthapiṇḍikassa ārāme’ti na vattabbaṃ. Atha tattha viharati, ‘sāvattiyam’ti na vattabbaṃ. Na hi sakkā ubhayattha ekaṃ samayaṃ viharitun”ti. Vuccate- nanu vuttametaṃ “samīpatthe bhummavacanan”ti, yato yathā gaṅgāyamunādīnaṃ samīpe goyūthāni carantāni “gaṅgāya caranti, yamunāya caranti”ti vuccanti, evamidhāpi yadidaṃ sāvattiyā samīpe jetavanaṃ anāthapiṇḍikassa ārāmo, tattha viharanto vuccati “sāvattiyam viharati jetavane (..0096) anāthapiṇḍikassa ārāme”ti veditabbo. Gocaragāmanidassanattaṃ hissa sāvattivacanaṃ, pabbajitānurūpanivāsaṭṭhānanidassanattaṃ sesavacanaṃ.

Tattha sāvattikittanena bhagavato gahaṭṭhānuggahakaraṇaṃ dasseti, jetavanādikittanena pabbajitānuggahakaraṇaṃ. Tathā purimena paccayaggahaṇato attakilamathānuyogavivajjanaṃ, pacchimena vatthukāmappahānato kāmasukhallikānuyogavajjanūpāyadassanaṃ. Purimena ca dhammadesanābhiyogaṃ, pacchimena vivekādhimuttim. Purimena karuṇāya upagamaṃ, pacchimena ca paññāya apagamaṃ. Purimena sattānaṃ hitasukhanipphādanādhimuttitaṃ, pacchimena parahitasukhakarāṇe nirupalepataṃ. Purimena dhammikasukhāpariccāganimittaṃ phāsuvihāraṃ, pacchimena uttarimanussadhammānuyoganimittaṃ. Purimena manussānaṃ upakārabahulataṃ, pacchimena devānaṃ. Purimena loke jātassa loke saṃvaḍḍhabhāvaṃ, pacchimena lokena anupalittatanti evamādi.

Athāti avicchedatthe, **khoti** adhikārantaranidassanatthe nipāto. Tena avicchinneyeva tattha bhagavato vihāre idamadhikārantaraṃ udapādīti dasseti. Kim tanti? **Aññatarā devatāti**-ādi. Tattha **aññatarāti** niyamitaniddeso. Sā hi nāmagottato apākaṭā, tasmā “aññatarā”ti vuttā. Devo eva devatā, itthipurisasādhāraṇametaṃ. Idha pana puriso eva, so devaputto kintu, sādharmaṇānavasena devatāti vutto.

Abhikkantāya rattiyaṃ ettha abhikkantasaddo khayasundarābhirūpa-abbhanumodanādīsu dissati. Tattha “abhikkantā, bhante, ratti, nikkhanto paṭhamo yāmo, ciranisinno bhikkhusaṅgho, uddisatu, bhante, bhagavā bhikkhūnaṃ pātimokkhan”-ti evamādīsu (cūḷava. 383; a. ni. 8.20) khaye dissati. “Ayaṃ imesaṃ catunnaṃ puggalānaṃ abhikkantataro ca paṇītataro cā”ti evamādīsu (a. ni. 4.100) sundare.

“Ko me vandati pādāni, iddhiyā yasasā jalaṃ;

abhikkantena vaṇṇena, sabbā obhāsayaṃ disā”ti. (vi. va. 857);-

Evamādīsu (..0097) abhirūpe. “Abhikkantaṃ, bho gotama, abhikkantaṃ, bho gotamā”ti evamādīsu (a. ni. 2.16; pārā. 15) abbhanumodane. Idha pana khaye. Tena

abhikkantāya rattiyāti parikkhīṇāya rattiyāti vuttaṃ hoti.

Abhikkantavaṇṇāti ettha abhikkantasaddo abhirūpe, vaṇṇasaddo pana chavithu-tikulavaggakāraṇasaṅghānapamāṇarūpāyatanaḍḍisu dissati. Tatha “suvaṇṇava-ṇṇosi bhagavā”ti evamāḍisu (ma. ni. 2.399; su. ni. 553) chaviyaṃ. “Kadā saññūḷhā pana te gahapati ime samaṇassa gotamassa vaṇṇā”ti evamāḍisu (ma. ni. 2.77) thutiyāṃ. “Cattārome, bho gotama, vaṇṇā”ti evamāḍisu (dī. ni. 3.115) kulavagge. “Atha kena nu vaṇṇena, gandhathenoti vuccatī”ti evamāḍisu (saṃ. ni. 1.234) kāraṇe. “Mahantaṃ hatthirājavaṇṇaṃ abhinimminivā”ti evamāḍisu (saṃ. ni. 1.138) saṅghāne. “Tayo pattassa vaṇṇā”ti evamāḍisu pamāṇe. “Vaṇṇo gandho raso ojā”ti evamāḍisu rūpāyatane. So idha chaviyaṃ daṭṭhabbo. Tena **abhikkanta-vaṇṇāti** abhirūpacchavīti vuttaṃ hoti.

Kevalakappanti ettha **kevalasaddo** anavasesayebhuyya-abyāmissānatirekadalhatthavisaṃyogādi-anekattho. Tathā hissa “kevalaparipuṇṇaṃ parisuddhaṃ brahmacariyaṃ”ti evamāḍisu (pārā. 1) anavasesatā attho. “Kevalakappā ca aṅga-māgadhā pahūtaṃ khādanīyaṃ bhojanīyaṃ ādāya upasaṅkamissanti”ti evamāḍisu (mahāva. 43) yebhuyyatā. “Kevalassa dukkhakkhandhassa samudayo hotī”ti evamāḍisu (vibha. 225) abyāmissatā. “Kevalaṃ saddhāmatkaṃ nūna aya-māyasmā”ti evamāḍisu (mahāva. 244) anantirekatā. “Āyasmato, bhante, anuruddhassa bāhiyo nāma saddhivihāriko kevalakappaṃ saṅghabhedāya ṭhito”ti evamāḍisu (a. ni. 4.243) dalhatthatā. “Kevalī vusitavā uttamapurisoti vuccatī”ti evamāḍisu (saṃ. ni. 3.57) visaṃyogo. Idha panassa anavasesattamattho adhippeto.

Kappasaddo panāyaṃ abhisaddahanavohārakālapaññattichedanavikappalesa-samantabhāvādi-anekattho. Tathā hissa “okappaniyametaṃ (.0098) bho gotamassa, yathā taṃ arahato sammāsambuddhassā”ti evamāḍisu (ma. ni. 1.387) abhisaddahanamattho. “Anujānāmi, bhikkhave, pañcahi samaṇakappehi phalaṃ paribhuñjitun”ti evamāḍisu (cūḷava. 250) vohāro. “Yena sudaṃ niccakappaṃ viharāmi”ti evamāḍisu (ma. ni. 1.387) kālo. “Iccāyasmā kappo”ti evamāḍisu (su. ni. 1098; cūḷani. kappamāṇavapucchā 117, kappamāṇavapucchāniddeśa 61) paññatti. “Alaṅkato kappitakesamassū”ti evamāḍisu (jā. 2.22.1368) chedanaṃ. “Kappati dvaṅgulakappo”ti evamāḍisu (cūḷava. 446) vikappo. “Atthi kappo nipajjitun”ti evamāḍisu (a. ni. 8.80) lesa. “Kevalakappaṃ veḷuvanaṃ obhāsetvā”ti evamāḍisu (saṃ. ni. 1.94) samantabhāvo. Idha panassa samantabhāvo attho adhippeto. Yato **kevalakappaṃ jetavananti** ettha anavasesaṃ samantato jetavananti evamattho daṭṭhabbo.

Obhāsetvāti ābhāya pharivā, candimā viya sūriyo viya ca ekobhāsaṃ ekapa-jjotaṃ karitvāti attho.

Yena bhagavā tenupasaṅkamīti bhummatthe karaṇavacanaṃ. Yato yattha bhagavā, tatha upasaṅkamīti evamettha attho daṭṭhabbo. Yena vā kāraṇena bhagavā devamanussehi upasaṅkamitabbo, teneva kāraṇena upasaṅkamīti evampettha attho daṭṭhabbo. Kena ca kāraṇena bhagavā upasaṅkamitabbo? Nānapakāraguṇavisesādhigamādhippāyena, sādurasaphalūpabhogādhippāyena dija-gaṇehi niccaphalitamahārukkho viya. **Upasaṅkamīti** ca gatāti vuttaṃ hoti. **Upasa-**

ñkamitvāti upasañkamanapariyosānadīpanaṃ. Atha vā evaṃ gatā tato āsanna-
taraṃ ṭhānaṃ bhagavato samīpasañkhātaṃ gantvāti vuttaṃ hoti. **Bhagavantaṃ**
abhivādetvāti bhagavantaṃ vanditvā paṇamitvā namassitvā.

Ekamantanti bhāvanapuṃsakaniddeso ekokāsaṃ ekapassanti vuttaṃ hoti.
Bhummatthe vā upayogavacanaṃ. **Aṭṭhāsī**ti nisajjādipaṭikkhepo, ṭhānaṃ kappesi,
ṭhitā ahoṣīti attho.

Kathaṃ (..0099) ṭhitā pana sā ekamantaṃ ṭhitā ahūti?

“Na pacchato na purato, nāpi āsannadūrato;
na kacche nopi paṭivāte, na cāpi oṇatuṇṇate;
ime dose vivajjetvā, ekamantaṃ ṭhitā ahū”ti.

Kasmā panāyaṃ aṭṭhāsi eva, na nisīdīti? Lahuṃ nivattitukāmatāya. Devatāyo
hi kañcīdeva atthavaṣaṃ paṭicca sucipuriso viya vaccaṭṭhānaṃ manussalokaṃ
āgacchanti. Pakatiyā pana tāsāṃ yojanasatato pabhuti manussaloko duggandha-
tāya paṭikūlo hoti, na ettha abhiraṃanti, tena sā āgatakiccaṃ katvā lahuṃ nivattitu-
kāmatāya na nisīdi. Yassa ca gamanādi-iriyāpathaparissamassa vinodanattaṃ
nisīdanti, so devānaṃ parissamo natthi, tasmāpi na nisīdi. Ye ca mahāsāvaka
bhagavantaṃ parivāretvā ṭhitā, te patimāneti, tasmāpi na nisīdi. Apica bhagavati
gāraveneva na nisīdi. Devatānañhi nisīditukāmānaṃ āsanaṃ nibbattati, taṃ ani-
cchamānā nisajjāya cittampi akatvā ekamantaṃ aṭṭhāsi.

Ekamantaṃ ṭhitā kho sā devatāti evaṃ imehi kāraṇehi ekamantaṃ ṭhitā kho sā
devatā. **Bhagavantaṃ gāthāya ajjhabhāsī**ti bhagavantaṃ akkharapadaniyamitaga-
nṭhitena vacanena abhāsīti attho. Kathaṃ? **Bahū devā manussā ca ...pe... brūhi**
maṅgalamuttamanti.

Maṅgalapañhasamuṭṭhānakathā

Tattha yasmā “**evamiccādipāṭhassa, atthaṃ nānappakārato. Vaṇṇayanto samu-**
ṭṭhānaṃ, vatvā”ti mātikā ṭhapitā, tassa ca samuṭṭhānassa ayaṃ vattabbatāya
okāso, tasmā maṅgalapañhasamuṭṭhānaṃ tāva vatvā pacchā imesaṃ gāthāpadā-
namatthaṃ vaṇṇayissāmi. Kiñca maṅgalapañhasamuṭṭhānaṃ? Jambudīpe kira
tattha tattha nagaradvārasanthāgārasabhādīsu mahājano sannipatitvā hiraññasu-
vaṇṇaṃ datvā nānappakāraṃ sītāharaṇādikathaṃ kathāpeti, ekekā kathā catumā-
saccayena niṭṭhāti. Tattha ekadivaṣaṃ maṅgalakathā samuṭṭhāsi “kiṃ nu kho
maṅgalaṃ, kiṃ diṭṭhaṃ maṅgalaṃ, suttaṃ maṅgalaṃ, mutaṃ maṅgalaṃ, ko
maṅgalaṃ jānāti”ti.

Atha (..0100) diṭṭhamaṅgaliko nāmeko puriso āha “ahaṃ maṅgalaṃ jānāmi,
diṭṭhaṃ loke maṅgalaṃ diṭṭhaṃ nāma abhimaṅgalasammataṃ rūpaṃ. Seyya-
thidaṃ- idhekacco kālasseva vuṭṭhāya cātakasakuṇaṃ vā passati, beluvalaṭṭhiṃ
vā gabbhiniṃ vā kumārake vā alaṅkatapaṭiyatte puṇṇaghaṭe vā allarohita-
macchaṃ vā ājaññaṃ vā ājaññarathaṃ vā usabhaṃ vā gāviṃ vā kapilaṃ vā, yaṃ
vā panaññaṃ kiñci evarūpaṃ abhimaṅgalasammataṃ rūpaṃ passati, idaṃ
vuccati diṭṭhamaṅgalaṃ”ti. Tassa vacanaṃ ekacce aggahesumaṃ, ekacce na agga-

hesuṃ. Ye na aggahesuṃ, te tena saha vivadiṃsu.

Atha sutamaṅgaliko nāma eko puriso āha- “cakkhunāmetaṃ, bho, sucimpi passati asucimpi, tathā sundarampi, asundarampi, manāpampi, amanāpampi. Yadi tena diṭṭhaṃ maṅgalaṃ siyā, sabbampi maṅgalaṃ siyā. Tasmā na diṭṭhaṃ maṅgalaṃ, apica kho pana sutaṃ maṅgalaṃ. Sutaṃ nāma abhimaṅgalasammato saddo. Seyyathidaṃ? Idhekacco kālasseva vuṭṭhāya vaḍḍhāti vā vaḍḍhamānāti vā puṇṇāti vā phussāti vā sumanāti vā sirīti vā sirivaḍḍhāti vā ajja sunakkhattaṃ sumuhuttaṃ sudivasaṃ sumaṅgalanti evarūpaṃ vā yaṃkiñci abhimaṅgalasammataṃ saddaṃ suṇāti, idaṃ vuccati sutamaṅgalan”ti. Tassāpi vacanaṃ ekacce aggahesuṃ, ekacce na aggahesuṃ. Ye na aggahesuṃ, te tena saha vivadiṃsu.

Atha mutamaṅgaliko nāmeko puriso āha “sotampi hi nāmetaṃ, bho, sādhumpi asādhumpi manāpampi amanāpampi saddaṃ suṇāti. Yadi tena sutaṃ maṅgalaṃ siyā, sabbampi maṅgalaṃ siyā. Tasmā na sutaṃ maṅgalaṃ, apica kho pana mutaṃ maṅgalaṃ. Mutaṃ nāma abhimaṅgalasammataṃ gandharasaphoṭṭhabbaṃ. Seyyathidaṃ- idhekacco kālasseva vuṭṭhāya padumagandhādipuppha-gandhaṃ vā ghāyati, phussadantakaṭṭhaṃ vā khādāti, pathaviṃ vā āmasati, harita-sassaṃ vā allagomayaṃ vā kacchapaṃ vā tilaṃ vā pupphaṃ vā phalaṃ vā āmasati, phussamattikāya vā sammā limpati, phussasāṭakaṃ vā nivāseti, phussaveṭṭhanaṃ vā dhāreti. Yaṃ vā panaññampi kiñci evarūpaṃ abhimaṅgalasammataṃ gandhaṃ vā ghāyati, rasaṃ vā sāyati, phoṭṭhabbaṃ vā phusati, idaṃ vuccati muta-maṅgalan”ti.

Tassāpi vacanaṃ ekacce aggahesuṃ, ekacce na aggahesuṃ.

Tattha (..0101) na diṭṭhamaṅgaliko sutamutamaṅgalike asakkhi ñāpetuṃ, na tesam aññataro itare dve. Tesu ca manussesu ye diṭṭhamaṅgalikassa vacanaṃ gaṇhiṃsu, te “diṭṭhameva maṅgalan”ti gatā. Ye sutamutamaṅgalikānaṃ, te “sutameva mutameva maṅgalan”ti gatā. Evamayaṃ maṅgalakathā sakalajambudīpe pākaṭā jātā.

Atha sakalajambudīpe manussā gumbagumbā hutvā “kiṃ nu kho maṅgalan”ti maṅgalāni cintayiṃsu. Tesam manussānaṃ ārakkhadevatā taṃ kathaṃ sutvā tatheva maṅgalāni cintayiṃsu. Tāsam devatānaṃ bhummadevatā mittā honti, atha tato sutvā bhummadevatāpi tatheva maṅgalāni cintayiṃsu, tāsam devatānaṃ ākāsaṭṭhadevatā mittā honti, ākāsaṭṭhadevatānaṃ catumahārājikā devatā mittā honti, etenupāyena yāva sudassīdevatānaṃ akaniṭṭhadevatā mittā honti, atha tato sutvā akaniṭṭhadevatāpi tatheva gumbagumbā hutvā maṅgalāni cintayiṃsu. Evaṃ yāva dasasahassacakkavāḷesu sabbattha maṅgalacintā udapādi. Uppannā ca “idaṃ maṅgalaṃ idaṃ maṅgalan”ti vinicchayamānāpi appattā eva vinicchayaṃ dvādasa vassāni aṭṭhāsi. Sabbe manussā ca devā ca brahmāno ca ṭhapetvā ariyasāvake diṭṭhasutamutavasena tidhā bhinnā. Ekopi “idameva maṅgalan”ti yathābhuccato niṭṭhaṅgato nāhosi, maṅgalakolāhalaṃ loke uppajji.

Kolāhalaṃ nāma pañcavidhaṃ kappakolāhalaṃ, cakkavattikolāhalaṃ, buddhakolāhalaṃ, maṅgalakolāhalaṃ, moneyyakolāhalanti. Tattha kāmāvacaradevā muttasirā vikiṇṇakesā rudammukhā assūni hatthehi puñchamānā rattavatthani-vatthā ativiya virūpavesadhārino hutvā “vassasatasahassaccayena kappuṭṭhānaṃ hohiti, ayaṃ loko vinassissati, mahāsamuddo sussissati, ayañca mahāpathavi sineru ca pabbatarājā udḍhayhissati vinassissati, yāva brahmalokā lokavināso bhavissati, mettaṃ mārisā bhāvētha, karuṇaṃ muditaṃ upekkhaṃ mārisā bhāvētha, mātaraṃ upaṭṭhahatha, pitaraṃ upaṭṭhahatha, kule jeṭṭhāpacāyino hotha, jāgaratha mā pamādatthā”ti manussapathe vicarivā ārocenti. Idaṃ **kappakolāhalaṃ** nāma.

Kāmāvacaradevāyeva “vassasatassaccayena cakkavattirājā loke uppajjissati”ti manussapathe vicarivā ārocenti. Idaṃ **cakkavattikolāhalaṃ** nāma. Suddhāvāsā pana devā brahmābharaṇena alaṅkaritvā brahmaveṭhanaṃ (..0102) sīse katvā pītisomanassajātā buddhaguṇavādinō “vassasahassaccayena buddho loke uppajjissati”ti manussapathe vicarivā ārocenti. Idaṃ **buddhakolāhalaṃ** nāma. Suddhāvāsā eva devā devamanussānaṃ cittaṃ ṅatvā “dvādasannaṃ vassānaṃ accayena sammāsambuddho maṅgalaṃ kathessati”ti manussapathe vicarivā ārocenti. Idaṃ **maṅgalakolāhalaṃ** nāma. Suddhāvāsā eva devā “sattannaṃ vassānaṃ accayena aññataro bhikkhu bhagavatā saddhiṃ samāgama moneyyappaṭipadaṃ pucchissati”ti manussapathe vicarivā ārocenti. Idaṃ **moneyyakolāhalaṃ** nāma. Imesu pañcasu kolāhalesu devamanussānaṃ idaṃ maṅgalakolāhalaṃ loke uppajji.

Atha devesu ca manussesu ca vicinitvā vicinitvā maṅgalāni alabhamānesu dvādasannaṃ vassānaṃ accayena tāvatīṃsakāyikā devatā saṅgama samā-

gamma evaṃ samacintesuṃ “seyyathāpi nāma gharasāmiko antogharajanānaṃ, gāmasāmiko gāmaṃvāsīnaṃ, rājā sabbamanussānaṃ, evameva ayaṃ sakko devānamindo amhākaṃ aggo ca seṭṭho ca yadidaṃ puññaṃ tejena issariyena paññāya dvinnaṃ devalokānaṃ adhipati, yaṃnūna mayaṃ sakkaṃ devānamindaṃ etamatthaṃ puccheyyāma”ti. Tā sakkassa santikaṃ gantvā sakkaṃ devānamindaṃ taṅkhaṇānurūpanivāsanābharaṇasassirikasārāmaṃ aḍḍhateyyakoṭi-a-ccharāgaṇaparivutaṃ pāricchattakamūle paṇḍukambalavarāsane nisinnaṃ abhivādetvā ekamantaṃ ṭhatvā etadavocuṃ “yagghe, mārisa, jāneyyāsi, etarahi maṅgalapañhā samuṭṭhitā, eke ‘diṭṭhaṃ maṅgalaṃ’ti vadanti, eke ‘sutaṃ maṅgalaṃ’-ti, eke ‘mutaṃ maṅgalaṃ’ti, tattha mayaṅca aññe ca aniṭṭhaṅgatā, sādhu vata no tvaṃ yāthāvato byākarohi”ti. Devarājā pakatiyāpi paññavā “ayaṃ maṅgalakathā kattha paṭhamaṃ samuṭṭhitā”ti āha. “Mayaṃ, deva, cātumahārājikānaṃ assumhā”-ti āhaṃsu. Tato cātumahārājikā ākāsaṭṭhadevatānaṃ, ākāsaṭṭhadevatā bhummadevatānaṃ, bhummadevatā manussārakkhadevatānaṃ, manussārakkhadevatā “manussaloke samuṭṭhitā”ti āhaṃsu.

Atha devānamindo “sammāsambuddho kattha vasati”ti pucchi. “Manussaloke devā”ti āhaṃsu. Taṃ bhagavantaṃ koci pucchīti, na koci devāti (..0103). Kinna nāma tumhe mārisā aggiṃ chaḍḍetvā khajjopanaṃ ujjāletha, yena tumhe anavasesamaṅgaladesakaṃ taṃ bhagavantaṃ atikkamitvā maṃ pucchitabbaṃ maññatha, āgacchatha mārisā, taṃ bhagavantaṃ pucchāma, addhā sassirikaṃ pañhaveyyākaraṇaṃ labhissāmāti ekaṃ devaputtaṃ aṇāpesi “taṃ bhagavantaṃ pucchā”ti. So devaputto taṅkhaṇānurūpena alaṅkārena attānaṃ alaṅkaritvā vijjuriva vijjotamāno devagaṇaparivuto jetavanamahāvihāraṃ gantvā bhagavantaṃ abhivādetvā ekamantaṃ ṭhatvā maṅgalapañhaṃ pucchanto gāthāya ajjhabhāsi “**bahū devā manussā cā**”ti.

Idaṃ maṅgalapañhasamuṭṭhānaṃ.

Bahūdevātigāthāvaṇṇanā

2. Idāni gāthāpadānaṃ atthavaṇṇanā hoti. **Bahū**ti aniyamitasāṅkhyāniddeso, tena anekasatā anekasahassā anekasatasahassāti vuttaṃ hoti. Dibbantīti **devā**, pañcāhi kāmagaṇehi kiḷanti, attano vā siriyaṃ jotenti attho. Apica **devāti** tividhā devā sammuti-upapattivissuddhivasena. Yathāha-

“Devāti tayo devā- sammutidevā, upapattidevā, visuddhidevā. Tattha sammutidevā nāma rājāno deviyo rājakumārā. Upapattidevā nāma cātumahārājike deve upādāya taduttaridevā. Visuddhidevā nāma arahanto vuccanti”ti (cūḷani. dhotakamāṇavapucchāniddesa 32, pārāyanānugītigāthāniddesa 119).

Tesu idha upapattidevā adhippetā. Manuno apaccāti **manussā**. Porāṇā pana bhaṇanti- manaso ussannatāya manussā. Te jambudīpakā, aparagoyānakā, uttarakurukā, pubbavidehakāti catubbidhā, idha jambudīpakā adhippetā. Maṅgalanti mahanti imehi sattāti **maṅgalāni**, iddhiṃ vuddhiṅca pāpuṇanti attho. **Acintayunti** cintesuṃ **ākaṅkhamānā**ti icchamānā patthayamānā pihayamānā. **Sothānanti**

sotthibhāvaṃ, sabbesaṃ diṭṭhadhammikasamparāyikānaṃ sobhanānaṃ sundarānaṃ kalyāṇānaṃ dhammānamatthitanti vuttaṃ hoti. **Brūhī**ti desehi pakāsehi, ācikkha vivara (..0104) vibhaja uttānikarohi. **Maṅgalanti** iddhikāraṇaṃ vuddhikāraṇaṃ sabbasampattikāraṇaṃ. **Uttamanti** viṣiṭṭhaṃ pavaraṃ sabbalokahitasukhāvahanti ayaṃ gāthāya **anupubbapadavaṇṇanā**.

Ayaṃ pana **piṇḍattho**– so devaputto dasasahassacakkavāḷesu devatā maṅgala-pañhaṃ sotukāmatāya imasmiṃ cakkavāḷe sannipatitvā ekavālaggakoṭi-okāsamatte dasapi vīsampi tiṃsampi cattālīsampi paññāsampi saṭṭhipi sattatipi asītipi sukhumattabhāve nimminivā sabbadevamārabrahmāno siriya ca tejasā ca adhi-ggayha virocamaṇaṃ paññattavarabuddhāsane nisinnaṃ bhagavantaṃ parivāretvā ṭhitā disvā tasmīṃca samaye anāgatānampi sakalajambudīpakānaṃ manussānaṃ cetasā cetoparivitakkamaññāya sabbadevamanussānaṃ vicikicchāsallasamuddharaṇatthaṃ āha–

“Bahū devā manussā ca, maṅgalāni acintayum;

ākaṅkhamānā sotthānaṃ, brūhi maṅgalamuttaman”ti.

Tāsaṃ devatānaṃ anumatiyā manussānaṃca anuggahena mayā puṭṭho samāno yaṃ sabbesameva amhākaṃ ekantahitasukhāvahato uttamaṃ maṅgalaṃ, taṃ no anukampaṃ upādāya brūhi bhagavāti.

Asevanācātigāthāvaṇṇanā

3. Evametaṃ devaputtassa vacanaṃ sutvā bhagavā “**asevanā ca bālānan**”ti gāthamāha. Tattha **asevanā**ti abhajanā apayirupāsana. **Bālānanti** balanti assasatīti bālā, assasitapassasitamattena jīvanti, na paññājīvitenāti adhippāyo. Tesam **bālānaṃ**. **Paṇḍitānanti** paṇḍantīti paṇḍitā, sandiṭṭhikasamparāyikesu atthesu ñāṇagatiyā gacchantīti adhippāyo. Tesam **paṇḍitānaṃ**. **Sevanā**ti bhajanā payirupāsanaṃ taṃsahāyatā taṃsampaṅkatā taṃsamaṅgitā **pūjāti** sakkāragarukāramānavandanā. **Pūjaneyyānanti** pūjārahānaṃ. **Etam maṅgalamuttamanti** yā ca bālānaṃ asevanā, yā ca paṇḍitānaṃ sevanā, yā ca pūjaneyyānaṃ pūjā, taṃ sabbam sampiṇḍetvā āha “etam maṅgalamuttaman”ti. Yaṃ tayā puṭṭhaṃ “brūhi maṅgalamuttaman”ti, ettha tāva etam maṅgalamuttamanti gaṇhāhīti vuttaṃ hoti. Ayametissā gāthāya **padavaṇṇanā**.

Atthavaṇṇanā (..0105) panassā evaṃ veditabbā– evametaṃ devaputtassa vacanaṃ sutvā bhagavā “asevanā ca bālānan”ti imaṃ gāthamāha. Tattha yasmā catubbidhā gāthā pucchitagāthā, apucchitagāthā, sānusandhikagāthā, ananusandhikagāthāti. Tattha “pucchāmi taṃ, gotama, bhūripaṇña, kathaṅkaro sāvako sādhu hoti”ti (su. ni. 378) ca “kathaṃ nu tvaṃ, mārisa, oghamatarī”ti (saṃ. ni. 1.1) ca evamādīsu pucchitena kathitā pucchitagāthā. “Yaṃ pare sukhatō āhu, tadariyā āhu dukkhato”ti evamādīsu (su. ni. 767) apucchitena attajjhāsayavasena kathitā apucchitagāthā. Sabbāpi buddhānaṃ gāthā “sanidānāhaṃ, bhikkhave, dhammaṃ desessāmi”ti (a. ni. 3.126; kathā. 806) vacanato sānusandhikagāthā. Ananusandhikagāthā imasmiṃ sāsane natthi. Evametāsu gāthāsu ayaṃ devaputtena

pucchitena bhagavatā kathitattā pucchitagāthā. Ayañca yathā cheko puriso kusalo maggassa kusalo amaggassa maggaṃ puṭṭho paṭhamaṃ vijahitabbaṃ ācikkhitvā pacchā gahetabbaṃ ācikkhati “asukasmiṃ nāma ṭhāne dvedhāpatho hoti, tatha vāmaṃ muñcitvā dakkhiṇaṃ gaṇhathā”ti, evaṃ sevitabbāsevitabbesu asevitabbaṃ ācikkhitvā sevitabbaṃ ācikkhati. Bhagavā ca maggakusalapurisasa-diso. Yathāha-

“Puriso maggakusaloti kho, tissa, tathāgatassetamaṃ adhivacanaṃ arahato sammāsambuddhassa. So hi kusalo imassa lokassa, kusalo parassa lokassa, kusalo maccudheyassa, kusalo amaccudheyassa, kusalo māradheyassa, kusalo amāradheyassā”ti.

Tasmā paṭhamaṃ asevitabbaṃ ācikkhanto āha- “asevanā ca bālānaṃ, paṇḍitānañca sevanā”ti. Vijahitabbamaggo viya hi paṭhamaṃ bālā na sevitabbā na payirupāsitabbā, tato gahetabbamaggo viya paṇḍitā sevitabbā payirupāsitabbāti. Kasmā pana bhagavatā maṅgalaṃ kathentena paṭhamaṃ bālānamasevanā paṇḍitānañca sevanā kathitāti? Vuccate- yasmā imaṃ diṭṭhādīsu maṅgaladiṭṭhiṃ bālasevanāya devamanussā gaṇhiṃsu, sā ca amaṅgalaṃ, tasmā tesamaṃ idhalokaparalokatthabhañjakaṃ akalyāṇamittasamaṃsaggaṃ garahantena ubhayalokatthasādhakañca kalyāṇamittasamaṃsaggaṃ (..0106) pasamaṃsentena bhagavatā paṭhamaṃ bālānamasevanā paṇḍitānañca sevanā kathitāti.

Tattha **bālā** nāma ye keci pāṇātipātādi-akusalakammamānāgatā sattā, te tīhākārehi jānitabbā. Yathāha “tīṇimāni, bhikkhave, bālānaṃ bālalakkhaṇāni”ti suttaṃ (a. ni. 3.3; ma. ni. 3.246). Apica pūraṇakassapādayo cha satthāro, devadattakokālikakaṭamodakatissakhaṇḍadeviyāputtasamuddadattaciñcamāṇavikādayo atītakāle ca dīghavidassa bhātāti ime aññe ca evarūpā sattā bālāni veditabbā.

Te aggipadittamiva agāraṃ attanā duggahitena attānañceva attano vacanakā-rake ca vināsentī. Yathā dīghavidassa bhātā catubuddhantamaṃ saṭṭhiyojanamā-ttena attabhāvena uttāno patito mahāniraye paccati, yathā ca tassa diṭṭhiṃ abhirucanākāni pañca kulasaṭṭhāni tasseva saṭṭhiyojanamaṃ upapannāni mahāniraye paccanti. Vuttañcetaṃ bhagavatā-

“Seyyathāpi, bhikkhave, naḷāgārā vā tiṇāgārā vā aggi mutto kūṭāgārānīpi ḍahati ullittāvalittāni nivātāni phusitaggaḷāni pihitavātapānāni, evameva kho, bhikkhave, yāni kānici bhayāni uppajjanti, sabbāni tāni bālato uppajjanti, no paṇḍitato. Ye keci upaddavā uppajjanti ...pe... ye keci upasaggā ...pe... no paṇḍitato. Iti kho, bhikkhave, sappatibhayo bālo, appatibhayo paṇḍito. Sa-upaddavo bālo, anupaddavo paṇḍito, sa-upasaggo bālo, anupasaggo paṇḍito”ti (a. ni. 3.1).

Apica pūtimacchasadiso bālo, pūtimacchabandhapattapuṭasadiso hoti tadupa-sevī, chaḍḍaniyataṃ jigucchaniyatañca pāpuṇāti viññūnaṃ. Vuttañcetaṃ-

“Pūtimacchaṃ kusaggena, yo naro upanayhati;

kusāpi pūti vāyanti, evaṃ bālūpasevanā”ti. (jā. 1.15.183; 2.22.1257);

Akittipaṇḍito cāpi sakkena devānamindena vare diyyamāne evamāha-

“Bālaṃ (..0107) na passe na suṇe, na ca bālena saṃvase;

bālenallāpasallāpaṃ, na kare na ca rocaye.

“Kinnu te akaraṃ bālo, vada kassapa kāraṇaṃ;

kena kassapa bālassa, dassanaṃ nābhikaṅkhasi.

“Anayaṃ nayati dummedho, adhurāyaṃ niyuñjati;

dunnayo seyyaso hoti, sammā vutto pakuppati;

vinayaṃ so na jānāti, sādhu tassa adassanan”ti. (jā. 1.13.90-92);

Evaṃ bhagavā sabbākārena bālūpasevanaṃ garahanto “bālānamasevanā maṅgalaṃ”ti vatvā idāni paṇḍitasevanaṃ pasaṃsanto “**paṇḍitānañca sevanā maṅgalaṃ**”ti āha. Tattha **paṇḍitā nāma** ye keci pāṇātipātāveramaṇi-ādidasakusala-kamma pathasamannāgatā sattā, te tihākārehi jānitabbā. Yathāha “tiṇimāni, bhikkhave, paṇḍitassa paṇḍitalakkhaṇāni”ti (a. ni. 3.3; ma. ni. 3.253) suttaṃ. Apica buddhapacceka buddha-asītimahāsāvaka āññe ca tathāgatassa sāvaka sunettamahāgovinda vidhurasarabhaṅgamahosadhasutasomanimirāja- ayoghara-kumāra-akittipaṇḍitādayo ca paṇḍitāti veditabbā.

Te bhaye viya rakkhā andhakāre viya paḍīpo khuppipāsādidukkhābhibhave viya annapānādippaṭilābho attano vacanakarānaṃ sabbabhayupaddavūpasagga-viddhaṃsanasaṃmatthā honti. Tathā hi tathāgataṃ āgamma asaṅkhyeyyā apari-māṇā devamanussā āsavakkhayaṃ pattā, brahmaloke patiṭṭhitā, devaloke pati-ṭṭhitā, sugatiloke uppannā, sārīputtatthere cittaṃ pasādetvā catūhi ca paccayehi therāṃ upaṭṭhahitvā asīti kulasahassāni sagge nibbattāni. Tathā mahāmoggallāna-mahākassapappabhūtiṃ sabbamahāsāvakesu, sunettassa satthuno sāvaka appekacce brahmaloke uppajjīṃsu, appekacce paranimmitavasavattīnaṃ devānaṃ saḥabyataṃ ...pe... appekacce gahapatimahāsālānaṃ saḥabyataṃ upapajjīṃsu. Vuttampi cetāṃ-

“Natthi, bhikkhave, paṇḍitato bhayaṃ, natthi paṇḍitato upaddavo, natthi paṇḍitato upasaggo”ti (a. ni. 3.1).

Apica (..0108) tagaramālādigaṇḍhasadiso paṇḍito, tagaramālādigaṇḍhabandha-paliveṭṭhanapattasadiso hoti tadupasevī, bhāvanīyataṃ manuññatañca āpajjati viññūnaṃ. Vuttampi cetāṃ-

“Tagarañca palāsenā, yo naro upanayhati;
pattāpi surabhī vāyanti, evaṃ dhīrūpasevanā”ti. (itivu. 76; jā. 1.15.184; 2.22.1258);

Akittipaṇḍito cāpi sakkena devānamindena vare diyyamāne evamāha-

“Dhīraṃ passe suṇe dhīraṃ, dhīrena saha saṃvase;
dhīrenallāpasallāpaṃ, taṃ kare tañca rocaye.

“Kinu te akaraṃ dhīro, vada kassapa kāraṇaṃ;
kena kassapa dhīrassa, dassanaṃ abhikaṅkhasi.

“Nayaṃ nayati medhāvī, adhurāyaṃ na yuñjati;
sunayo seyyaso hoti, sammā vutto na kuppatti;
vinayaṃ so pajānāti, sādhu tena samāgamo”ti. (jā. 1.13.94-96);

Evaṃ bhagavā sabbākārena paṇḍitasevanaṃ pasamsanto “paṇḍitānaṃ sevanā maṅgalaṃ”ti vatvā idāni tāya bālānaṃ asevanāya paṇḍitānaṃ sevanāya ca anupubbena pūjaneyyabhāvaṃ upagatānaṃ pūjaṃ pasamsanto “**pūjā ca pūjaneyyānaṃ maṅgalaṃ**”ti āha. Tattha **pūjaneyyā** nāma sabbadosavirahitattā sabba-
guṇasamannāgatattā ca buddhā bhagavanto, tato pacchā paccekabuddhā, ariya-
sāvakā ca. Tesañhi pūjā appakāpi dīgharattaṃ hitāya sukhāya hoti, sumanamālā-
kāramallikādayo cettha nidassanaṃ.

Tatthekaṃ nidassanamattaṃ bhaṇāma- bhagavā hi ekadivasaṃ pubbaṇhasa-
mayam nivāsetvā pattacivaramādāya rājagahaṃ piṇḍāya pāvīsi. Atha kho suma-
namālākāro rañño māgadhassa seniyassa bimbisārassa pupphāni gahetvā
gacchanto addasa bhagavantaṃ nagaradvāramanuppattaṃ pāsādikaṃ pasāda-
niyaṃ dvattiṃsamahāpurisalakkhaṇāsītānubyañjanappaṭimaṇḍitaṃ buddhasiriyā
jalantaṃ, disvānassa etadahosi “rājā pupphāni gahetvā sataṃ vā sahasaṃ vā
dadeyya (..0109), tañca idhalokamattameva sukhaṃ bhavēyya, bhagavato pana
pūjā appameyya-asaṅkhyeyyaphalā dīgharattaṃ hitasukhāvahā hoti, handāhaṃ
imehi pupphehi bhagavantaṃ pūjemi”ti pasannacitto ekaṃ pupphamuṭṭhiṃ
gahetvā bhagavato paṭimukhaṃ khipi, pupphāni ākāsenā gantvā bhagavato upari
mālāvitānaṃ hutvā aṭṭhaṃsu. Mālākāro tamānubhāvaṃ disvā pasannataracitto
puna ekaṃ pupphamuṭṭhiṃ khipi, tānipi gantvā mālākañcuko hutvā aṭṭhaṃsu.
Evaṃ aṭṭha pupphamuṭṭhiyo khipi, tāni gantvā pupphakūṭāgāraṃ hutvā aṭṭhaṃsu.

Bhagavā antokūṭāgāre ahosi, mahājanakāyo sannipati. Bhagavā mālākāraṃ
passanto sitaṃ pātvākāsi. Ānandatthero “na buddhā ahetū apaccayā sitaṃ pātu-
karonti”ti sitakāraṇaṃ pucchi. Bhagavā āha “eso, ānanda, mālākāro imissā
pūjāya ānubhāvena satahasakappe deveṣu ca manussesu ca saṃsāritvā pari-
yosāne sumanissaro nāma paccekabuddho bhavissati”ti. Vacanapariyosāne
dhammadesanattaṃ imaṃ gāthaṃ abhāsi-

“Tañca kammaṃ kataṃ sādhu, yaṃ katvā nānutappati;
yassa patito sumano, vipākaṃ paṭisevatī”ti. (dha. pa. 68);

Gāthavasāne caturāsītiyā paṇasahassānaṃ dhammābhisaṃmayo ahosi. Evaṃ
appakāpi tesam pūjā dīgharattaṃ hitāya sukhāya hotīti veditabbā. Sā ca āmisapū-
jāva, ko pana vādo paṭipattipūjāya? Yato ye kulaputtā saraṇagamanasikkhāpada-

ppaṭiggahaṇena uposathaṅgasamādānena catupārisuddhisilādīhi ca attano guṇehi bhagavantam pūjenti, ko tesam pūjāphalam vaṇṇayissati? Te hi tathāgataṃ paramāya pūjāya pūjenti vuttā. Yathāha-

“Yo kho, ānanda, bhikkhu vā bhikkhunī vā upāsako vā upāsikā vā dhammānudhammappaṭipanno viharati sāmīcippaṭipanno anudhammacārī, so tathāgataṃ sakkaroti garuṃ karoti māneti pūjeti apaciyati paramāya pūjāya”ti (dī. ni. 2.199).

Etenānusārena paccekabuddha-ariyasāvakaṅampi pūjāya hitasukhāvahatā veditabbā.

Apica (..0110) gahaṭṭhānaṃ kaniṭṭhassa jeṭṭho bhātāpi bhaginīpi pūjaneyyā, puttassa mātāpitaro, kulavadhūnaṃ sāmikasassusasurāti evamettha pūjaneyyā veditabbā. Etesampi hi pūjā kusalahammasaṅkhātattā āyu-ādivuḍḍhihetuttā ca maṅgaleva. Vuttaṅhetam-

“Te matteyyā bhavissanti petteyyā sāmāññā brahmaññā kule jeṭṭhāpacāyino, idaṃ kusalam dhammaṃ samādāya vattissanti, te tesam kusalānaṃ dhammānaṃ samādānāhetu āyunāpi vaḍḍhissanti, vaṇṇenapi vaḍḍhissanti-ti-ādi (dī. ni. 3.105).

Idāni **yasmā “yaṃ yattha maṅgalaṃ. Vavatthapetvā taṃ tassa, maṅgalattaṃ vibhāvaye”**ti iti mātikā nikkhattā, tasmā idaṃ vuccati- evametissā gāthāya bālānaṃ asevanā, paṇḍitānaṃ sevanā, pūjaneyyānañca pūjāti tīṇi maṅgalāni vuttāni. Tattha bālānaṃ asevanā bālasevanapaccayabhayādiparittāṇena ubhayalokatthahetuttā, paṇḍitānaṃ sevanā pūjaneyyānaṃ pūjā ca tāsam phalavibhūtivaṇṇanāyaṃ vuttanayeneva nibbānasugatihetuttā maṅgalanti veditabbā. Ito param tu mātikaṃ adassetvā eva yaṃ yattha maṅgalaṃ, taṃ vavatthapetvā tassa maṅgalattaṃ vibhāvayissāmāti.

Niṭṭhitā asevanā ca bālānanti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

Patirūpadesavāsocātigāthāvaṇṇanā

4. Evaṃ bhagavā “brūhi maṅgalamuttaman”ti ekaṃ ajjhesitopi appaṃ yācito bahudāyako uḷārapuriso viya ekāya gāthāya tīṇi maṅgalāni vatvā tato uttaripi devatānaṃ sotukāmatāya maṅgalānamatthitāya yesaṃ yesaṃ yaṃ yaṃ anukulaṃ, te te satte tattha tattha maṅgale niyojetukāmatāya ca “**patirūpadesavāso cāti-ādīhi gāthāhi punapi anekāni maṅgalāni vattumāraddho. Tattha paṭhamagāthāya tāva patirūpoti anucchaviko. Desoti gāmopi nigamopi nagarampi janapadopi yo koci sattānaṃ nivāso okāso. Vāsoti tattha (..0111) nivāso. Pubbeti purā atitāsu jātisu. Katapuññatāti upacitakusalatā. Attāti cittaṃ vuccati sakalo vā attabhāvo, sammāpaṇidhīti tassa attano sammā paṇidhānaṃ niyuñjanaṃ, ṭhapananti vuttaṃ hoti. Sesam vuttanayamevāti. Ayamettha padavaṇṇanā.**

Atthavaṇṇanā pana evaṃ veditabbā- **patirūpadesavāso** nāma yattha catasso parisā vicaranti, dānādīni puññakiriyavattūni vattanti, navaṅgaṃ satthu sāsanaṃ dibbati, tattha nivāso sattānaṃ puññakiriyāya paccayattā maṅgalanti vuccati. Sīha-

ḷadīpapaviṭṭhakevaṭṭādayo cettha nidassanaṃ.

Aparo nayo- patirūpadesavāso nāma bhagavato bodhimaṇḍappadeso dhamma-
cakkavattitappadeso dvādasayojanāya parisāya majjhe sabbatitthiyamataṃ
bhinditvā yamakapāṭihāriyadassitakaṇḍamba rukkhamūlappadeso devorohaṇa-
ppadeso, yo vā panaññopi sāvattirājagahādi buddhādhivāsappadeso, tattha
nivāso sattānaṃ cha-anuttariyappaṭilābhapaccayato maṅgalanti vuccati.

Aparo nayo (mahāva. 259)- puratthimāya disāya gajaṅgalaṃ nāma nigamo,
tassa parena mahāsālā, tato paraṃ paccantimā janapadā,

orato majjhe. Dakkhiṇapuratthimāya disāya sallavatī nāma nadī, tato paraṃ paccantimā janapadā, orato majjhe. Dakkhiṇāya disāya setakaṇṇikaṃ nāma nigamo, tato paraṃ paccantimā janapadā, orato majjhe. Pacchimāya disāya **thūṇaṃ** nāma brāhmaṇagāmo, tato paraṃ paccantimā janapadā, orato majjhe. Uttarāya disāya usīraddhajo nāma pabbato, tato paraṃ paccantimā janapadā, orato majjhe. Ayaṃ majjhimadeso āyāmena tīṇi yojanasatāni, vitthārena aḍḍhateyyāni, parikkhepena nava yojanasatāni honti. Eso patirūpadeso nāma.

Ettha catunnaṃ mahādīpānaṃ dvisahassānaṃ parittadīpānañca issariyādhipaccakāraḥ cakkavattī uppajjanti, ekaṃ asaṅkhyeyyaṃ kappasatasahassañca pāramiyo pūretvā sārīputtamoggallānādayo mahāsāvakaṃ uppajjanti, dve asaṅkhyeyyāni kappasatasahassañca pāramiyo pūretvā paccekabuddhā, cattāri aṭṭha soḷasa vā asaṅkhyeyyāni kappasatasahassañca pāramiyo pūretvā (..0112) sammāsambuddhā uppajjanti. Tattha sattā cakkavattirañño ovādaṃ gahetvā pañcasu sīlesu paṭiṭṭhāya saggaparāyaṇā honti. Tathā paccekabuddhānaṃ ovāde paṭiṭṭhāya, sammāsambuddhānaṃ pana buddhasāvakaṇaṃ ovāde paṭiṭṭhāya saggaparāyaṇā nibbānaparāyaṇā ca honti. Tasmā tattha vāso imāsaṃ sampattīnaṃ paccayato maṅgalanti vuccati.

Pubbe katapuññatā nāma atītajātiyaṃ buddhapaccekabuddhakhīṇāsava ārabha upacitakusalatā, sāpi maṅgalaṃ. Kasmā? Buddhapaccekabuddhasammukhato dassetvā buddhānaṃ buddhasāvakaṇaṃ vā sammukhā sutāya catuppadikāyapi gāthāya pariyoṣāne arahattaṃ pāpetīti katvā. Yo ca manusso pubbe katādhikāro ussannakusalamūlo hoti, so teneva kusalamūlena vipassanaṃ uppādetvā āsavakkhayaṃ pāpuṇāti yathā rājā mahākappino aggamaheṣi ca. Tena vuttaṃ “pubbe ca katapuññatā maṅgalan”ti.

Attasammāpaṇidhi nāma idhekacco attānaṃ dussīlaṃ sīle paṭiṭṭhāpeti, assaddhaṃ saddhāsampadāya paṭiṭṭhāpeti, macchariṃ cāgasampadāya paṭiṭṭhāpeti. Ayaṃ vuccati “attasammāpaṇidhī”ti, eso ca maṅgalaṃ. Kasmā? Diṭṭhadhammikasamparāyikaverappahānavividhānisamsādhigamahetutoti.

Evaṃ imissāpi gāthāya patirūpadesavāso ca, pubbe ca katapuññatā, attasammāpaṇidhī cāti tīṇiyeva maṅgalāni vuttāni. Maṅgalattañca nesam tattha tattha vibhāvīteva.

Niṭṭhitā patirūpadesavāso cāti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

Bāhusaccañcātigāthāvaṇṇanā

5. Idāni **bāhusaccañcāti** ettha **bāhusaccanti** bahussutabhāvo. **Sippanti** yaṃ kiñci hatthakosallaṃ. **Vinayoti** kāyavācācittavinayanaṃ. **Susikkhitoti** suṭṭhu sikkhito. **Subhāsītāti** suṭṭhu bhāsītā. **Yāti** aniyataniddeso. **Vācāti** girā byappatho. Sesam vuttanayamevāti. Ayamettha **padavaṇṇanā**.

Atthavaṇṇanā (..0113) pana evaṃ veditabbā- **bāhusaccaṃ** nāma yaṃ taṃ “sutadharo hoti sutasannicayo”ti (ma. ni. 1.339; a. ni. 4.22) ca “idhekaccassa bahukaṃ sutam hoti, suttaṃ geyyaṃ veyyākaraṇan”ti ca (a. ni. 4.6) evamādinā

nayena satthusāsanadharattaṃ vaṇṇitaṃ, taṃ akusalappahānakusalādhigamahe-
tuto anupubbena paramatthasaccasacchikiriyāhetuto ca maṅgalanti vuccati. Vutta-
ñhettaṃ bhagavatā-

“Sutavā ca kho, bhikkhave, ariyasāvako akusalaṃ pajahati, kusalaṃ bhāveti,
sāvajjaṃ pajahati, anavajjaṃ bhāveti, suddhamattānaṃ pariharati” ti (a. ni. 7.67).
Aparampi vuttaṃ-

“Dhatānaṃ dhammānaṃ atthamupaparikkhati, atthaṃ upaparikkhato
dhammā nijjhānaṃ khamanti, dhammanijjhānakkhantiyā sati chando jāyati,
chandajāto ussahati, ussahanto tulayati, tulayanto padahati padahanto kāyena
ceva paramatthasaccaṃ sacchikaroti, paññāya ca ativijja passati” ti (ma. ni. 2.
432).

Apica agārikabāhusaccampi yaṃ anavajjaṃ, taṃ ubhayalokahitasukhāvaha-
nato maṅgalanti veditabbaṃ.

Sippaṃ nāma agārikasippaṅca anagārikasippaṅca. Tattha agārikasippaṃ
nāma yaṃ parūparodhvirahitaṃ akusalavivajjitaṃ maṅikārasuvaṇṇakārakammā-
dikaṃ, taṃ idhalokatthāvahanato maṅgalaṃ. Anagārikasippaṃ nāma cīvaravicāra-
ṇasibbanādisamaṇaparikkhārābhisaṅkharāṇaṃ, yaṃ taṃ “idha, bhikkhave,
bhikkhu yāni tāni sabrahmacārīnaṃ uccāvacāni kiṃ karaṇīyāni, tattha dakkho
hoti” ti-ādinā (dī. ni. 3.345; 360; a. ni. 10.17) nayena tattha tattha saṃvaṇṇitaṃ,
yaṃ “nāthakaro dhammo” ti ca vuttaṃ, taṃ attano ca paresaṅca ubhayalokahitasu-
khāvahanato maṅgalanti veditabbaṃ.

Vinayo nāma agārikavinayo ca anagārikavinayo ca. Tattha agārikavinayo nāma
dasa-akusalakammaviramaṇaṃ, so tattha susikkhito asaṃkilesāpajjanena
ācāraguṇavavathānena ca ubhayalokahitasukhāvahanato (.0114) maṅgalaṃ.
Anagārikavinayo nāma sattāpattikkhandha-anāpajjanaṃ, sopi vuttanayeneva
susikkhito, catupārisuddhisīlaṃ vā anagārikavinayo, so yathā tattha patiṭṭhāya ara-
hattaṃ pāpuṇāti, evaṃ sikkhanena susikkhito lokiyalokuttarasukhādhigamahetuto
maṅgalanti veditabbo.

Subhāsītā vācā nāma musāvādādidosavirahitā. Yathāha “catūhi, bhikkhave,
aṅgehi samannāgato vācā subhāsītā hoti” ti (su. ni. subhāsitasuttaṃ). Asampha-
ppalāpā vācā eva vā subhāsītā. Yathāha-

“Subhāsitaṃ uttamamāhu santo,
dhammaṃ bhaṇe nādhammaṃ taṃ dutiyaṃ;
piyaṃ bhaṇe nāppiyaṃ taṃ tatiyaṃ,
saccaṃ bhaṇe nālikaṃ taṃ catutthaṃ” ti. (su. ni. 452);

Ayampi ubhayalokahitasukhāvahanato maṅgalanti veditabbā. Yasmā ca ayaṃ
vinayapariyāpannā eva, tasmā vinayaggahaṇena etaṃ asaṅgaṇhitvā vinayo
saṅgahetabbo. Atha vā kiṃ iminā parissamena paresaṃ dhammadesanādivācā
idha subhāsītā vācāti veditabbā. Sā hi yathā patirūpadesavāso, evaṃ sattānaṃ
ubhayalokahitasukhanibbānādhigamapaccayato maṅgalanti vuccati. Āha ca-

“Yaṃ buddho bhāsati vācaṃ, khemaṃ nibbānapattiyā;
dukkhassantakiriyāya, sā ve vācānamuttamā” ti. (su. ni. 456);

Evam imissā gāthāya bāhusaccaṃ, sippaṃ, vinayo susikkhito, subhāsītā vācāti cattāri maṅgalāni vuttāni. Maṅgalattañca nesam tattha tattha vibhāvitamevāti. Niṭṭhitā bāhusaccañcāti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

Mātāpitu-upaṭṭhānantigāthāvaṇṇanā

6. Idāni (..0115) **mātāpitu-upaṭṭhānanti** ettha mātu ca pitu cāti **mātāpitu. Upaṭṭhānanti** upaṭṭhahanaṃ. Puttānañca dārānañcāti **puttadārassa** saṅgaṇhanaṃ **saṅgaho. Na ākulā anākulā.** Kammāni eva **kammantā.** Sesam vuttanayamevāti ayaṃ **padavaṇṇanā.**

Atthavaṇṇanā pana evaṃ veditabbā- **mātā** nāma janikā vuccati, tathā **pitā. Upaṭṭhānaṃ** nāma pādadhovanasambāhanucchādananhāpanehi catupaccayasampadānena ca upakāraṇaṃ. Tattha yasmā mātāpitaro bahūpakārā puttānaṃ atthakāmā anukampakā, ye puttake bahi kiḷitvā paṃsumakkhitasarīrake āgate disvā paṃsuṃ puñchitvā matthakaṃ upasiṅghāyantā paricumbantā ca sinehaṃ uppādentī, vassasatampi mātāpitaro sīsena pariharantā puttā tesam patikāraṃ kātuṃ asamatthā. Yasmā ca te āpādakā posakā imassa lokassa dassetāro, brahmasammatā pubbācariyasammatā, tasmā tesam upaṭṭhānaṃ idha pasamsaṃ, pecca saggasukhañca āvahati. Tena maṅgalanti vuccati. Vuttañhetam bhagavatā-

“Brahmāti mātāpitaro, pubbācariyāti vuccare;

āhuneyyā ca puttānaṃ, pajāya anukampakā.

“Tasmā hi ne namasseyya, sakkareyya ca paṇḍito;

annena atha pānena, vatthena sayanena ca;

ucchādanena nhāpanena, pādānaṃ dhovanena ca.

“Tāya naṃ pāricariyāya, mātāpitūsu paṇḍitā;

idheva naṃ pasamsanti, pecca sagge pamodatī”ti. (itivu. 106; jā. 2.20-

183);

Aparo nayo- **upaṭṭhānaṃ** nāma bharaṇakiccakaraṇakulavaṃsaṭṭhapanādipañcavidhaṃ, taṃ pāpanivāraṇādipañcavidhaditṭhadhammikahitasukhahetuto maṅgalanti veditabbam. Vuttañhetam bhagavatā-

“Pañcahi kho, gahapatiputta, ṭhānehi puttana puratthimā disā mātāpitaro paccupaṭṭhātabbā bhato ne bharissāmi, kiccaṃ nesam karissāmi (..0116), kulavaṃsaṃ ṭhapessāmi, dāyajjaṃ paṭipajjissāmi, atha vā pana petānaṃ kālakaṭānaṃ dakkhiṇaṃ anuppadassāmi”ti. Imehi kho, gahapatiputta, pañcahi ṭhānehi puttana puratthimā disā mātāpitaro paccupaṭṭhitā pañcahi ṭhānehi puttaṃ anukampanti, pāpā nivārenti, kalyāṇe nivesenti, sippaṃ sikkhāpentī, patirūpena dārena saṃyojenti, samaye dāyajjaṃ niyyādentī”ti (dī. ni. 3.267).

Apica yo mātāpitaro tisu vatthūsu pasāduppādanena, sīlasamādāpanena, pabbajjāya vā upaṭṭhahati, ayaṃ mātāpitu-upaṭṭhākānaṃ aggo. Tassa taṃ mātāpitu-upaṭṭhānaṃ mātāpitūhi katassa upakārassa paccupakārabhūtaṃ anekesaṃ diṭṭhadhammikānaṃ samparāyikānañca atthānaṃ padaṭṭhānato maṅgalanti vuccati.

Puttadārassāti ettha attato jātā puttāpi dhītaropi **puttā**icceva saṅkhyam gacchanti. **Dārā**ti vīsatiyā bhariyānaṃ yā kāci bhariyā. Puttā ca dārā ca putta-dāraṃ, tassa puttadārassa. **Saṅgahoti** sammānanādīhi upakāra karaṇaṃ. Taṃ susaṃvihitakammantatādiditṭhadhammikahitasukhahetuto maṅgalanti veditabbaṃ. Vuttaṅhetam bhagavatā- “pacchimā disā puttadārā veditabbā”ti ettha udditṭham puttadāraṃ bhariyāsaddena saṅgaṇhitvā “pañcahi kho, gahapatiputta, ṭhānehi sāmikena pacchimā disā bhariyā paccupaṭṭhātabbā sammānanāya, anavamānanāya, anati cariyāya, issariyavossaggena, alaṅkārānuppadānena. Imehi kho, gahapatiputta, pañcahi ṭhānehi sāmikena pacchimā disā bhariyā paccupaṭṭhitā pañcahi ṭhānehi sāmikaṃ anukampati, susaṃvihitakammantā ca hoti, saṅgahita-parijanā ca, anaticārinī ca, sambhatañca anurakkhati dakkhā ca hoti analasā sabbakiccesū”ti (dī. ni. 3.269).

Ayaṃ vā aparō nayo- **saṅgahoti** dhammikāhi

dānapiyavācāthacariyāhi saṅgaṇhaṇaṃ. Seyyathidaṃ- uposathadivasesu paribbayadānaṃ, nakkhattadivasesu nakkhattadassāpanaṃ, maṅgaladivasesu maṅgalakaraṇaṃ, diṭṭhadhammikasamparāyikesu atthesu ovādānusāsananti. Taṃ vuttanayeneva diṭṭhadhammikahitahetuto samparāyikahitahetuto devatāhipi namassanīyabhāvahetuto ca maṅgalanti veditabbaṃ. Yathāha sakko devāna-mindo-

“Ye (..0117) gahaṭṭhā puññakarā, sīlavanto upāsakā;
dhammena dāraṃ posenti, te namassāmi mātalī” ti. (saṃ.ni01.1.264);

Anākulā kammantā nāma kālaññutāya patirūpakāritāya analasatāya uṭṭhānavī-riyasampadāya, abyasanīyatāya ca kālātikkamana-appatirūpakaraṇasithilakaraṇā-di-ākulabhāvavirahitā kasigorakkhavāṇijjādayo kammantā. Ete attano vā puttadārassa vā dāsakammakarānaṃ vā byattatāya evaṃ payojitā diṭṭheva dhamme dhanadhaññavuddhipaṭilābhahetuto maṅgalanti vuccanti. Vuttañhetuṃ bhagavatā-

“Patirūpakārī dhuravā, uṭṭhātā vindate dhanan” ti ca (su. ni. 185; saṃ. ni. 1.246).

“Na divā soppasīlena, rattimuṭṭhānadessinā;
niccaṃ mattena soṇḍena, sakkā āvasituṃ gharaṃ.

“Atisītaṃ ati-uṇhaṃ, atisāyamidaṃ ahu;
iti vissaṭṭhakammante, atthā accenti māṇave.

“Yodha sītañca uṇhañca, tiṇā bhīyyo na maññati;
karaṃ purisakiccāni, so sukhaṃ na vihāyati” ti. (dī. ni. 3.253);

“Bhoge saṃharamānassa, bhamarasseva irīyato;
bhogā sannicayaṃ yanti, vammikovūpacīyati” ti. ca evamādi (dī. ni. 3.265);

Evaṃ imissā gāthāya mātu-upaṭṭhānaṃ, pitu-upaṭṭhānaṃ, puttadārassa saṅgaho, anākulā ca kammantāti cattāri maṅgalāni vuttāni, puttadārassa saṅgahaṃ vā dvidhā katvā pañca, mātāpitu-upaṭṭhānaṃ vā ekameva katvā tīṇi. Maṅgalattañca nesamaṃ tattha tattha vibhāvītamēvāti.

Niṭṭhitā mātāpitu-upaṭṭhānanti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

Dānañcātigāthāvaṇṇanā

7. Idāni **dānañcāti** ettha dīyate imināti dānaṃ, attano santakaṃ parassa paṭipā-dīyatīti vuttaṃ hoti. Dhammassa cariyā, dhammā vā anapetā cariyā (..0118) **dhammacariyā**. Ñāyante “amhākaṃ ime” ti **ñātakā**. Na avajjāni **anavajjāni**, aninditāni agarahitānīti vuttaṃ hoti. Sesamaṃ vuttanayamevāti ayaṃ **padavaṇṇanā**.

Atthavaṇṇanā pana evaṃ veditabbā- **dānaṃ** nāma paraṃ uddissa subuddhipu-bbikā annādidasadānavatthupariccāgacetanā, taṃsampaṃyutto vā alobho. Alo-bhena hi taṃ vatthuṃ parassa paṭipādeti, tena vuttaṃ “dīyate imināti dānan” ti. Taṃ bahujanapiyamanāpatādīnaṃ diṭṭhadhammikasamparāyikānaṃ phalavise-sānaṃ adhigamaṃhetuto maṅgalanti vuccati. “Dāyako, sīha dānapati, bahuno janassa piyo hoti manāpo” ti evamādīni (a. ni. 5.34) cettha suttāni anussaritabbāni.

Aparo nayo- dānaṃ nāma duvidhaṃ āmisadānaṃ, dhammadānañca, tattha **āmi-**

sadānaṃ vuttappakārameva. Idhalokaparalokadukkhakkhayasukhāvahassa pana sammāsambuddhappaveditassa dhammassa paresaṃ hitakāmatāya desanā **dhammadānaṃ**, imesañca dvinnaṃ dānānaṃ etadeva aggaṃ. Yathāha-

“Sabbadānaṃ dhammadānaṃ jināti,
sabbarasaṃ dhammaraso jināti;
sabbaratiṃ dhammarati jināti,
taṇhakkhaya sabbadukkhāṃ jināti”ti. (dha. pa. 354);

Tattha āmisadānassa maṅgalattaṃ vuttameva. Dhammadānaṃ pana yasmā atthapaṭisaṃveditādīnaṃ guṇānaṃ padaṭṭhānaṃ, tasmā maṅgalanti vuccati. Vuttañhetāṃ bhagavatā-

“Yathā yathā, bhikkhave, bhikkhu yathāsutaṃ yathāpariyattaṃ dhammaṃ vitthārena paresaṃ deseti, tathā tathā so tasmaṃ dhamme atthapaṭisaṃvedī ca hoti dhammapaṭisaṃvedī cā”ti evamādi (a. ni. 5.26).

Dhammacariyā nāma dasakusalakammāpathacariyā. Yathāha- “tividhā kho gahapatayo kāyena dhammacariyā samacariyā hoti”ti evamādi. Sā panesā dhammacariyā saggalokūpapattihetuto maṅgalanti veditabbā. Vuttañhetāṃ bhagavatā- “dhammacariyāsamacariyāhetu kho gahapatayo evamidhekacce sattā kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā sugatiṃ saggāṃ lokaṃ upapajjanti”ti (ma. ni. 1.439).

Ñātakā (..0119) nāma mātito vā pitito vā yāva sattamā pitāmahayugā sambandhā. Tesāṃ bhogapārijuñṇena vā byādhipārijuñṇena vā abhihatānaṃ attano samīpaṃ āgatānaṃ yathābalaṃ ghāsacchādanadhanadhaññādihi saṅgaho pasamsādīnaṃ diṭṭhadhammikānaṃ sugatigamanādīnañca samparāyikānaṃ visesādhiḡamānaṃ hetuto maṅgalanti vuccati.

Anavajjāni kammāni nāma uposathaṅgasamādānavēyyāvaccakaraṇa-ārāma-
naropanasetukaraṇādīni kāyavacīmanosucaritakammāni. Tāni hi nānappakārahi-
tasukhādhiḡamahetuto maṅgalanti vuccanti. “Ṭhānaṃ kho panetaṃ, visākhe,
vijjati yaṃ idhekacco itthi vā puriso vā aṭṭhaṅgasamannāgataṃ uposathaṃ upava-
sitvā kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā cātumahārājikānaṃ devānaṃ saḡabyataṃ
upapajjeyyā”ti evamādīni cettha suttāni (a. ni. 8.43) anussaritabbāni.

Evam imissā gāthāya dānañca, dhammacariyā ca, ñātakānañca saṅgaho, ana-
vajjāni kammānīti cattāri maṅgalāni vuttāni. Maṅgalattañca nesāṃ tattha tattha
vibhāvītamēvāti.

Niṭṭhitā dānañcāti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

Āratīgāthāvaṇṇanā

8. Idāni **āratī viratīti** ettha **āratīti** āramaṇaṃ, **viratīti** viramaṇaṃ, viramanti vā
etāya sattāti virati. **Pāpāti** akusalā. Madaniyatṭṭhena majjaṃ, majjassa pānaṃ
majjapānaṃ, tato **majjapānā**. Saṃyamaṇaṃ **saṃyamo** appamajjanaṃ **appamādo**.
Dhammesūti kusalesu. Sesāṃ vuttanayamevāti ayaṃ **padavaṇṇanā**.

Atthavaṇṇanā pana evaṃ veditabbā- **āratī** nāma pāpe ādīnavadassāvino

manasā eva anabhirati. **Virati** nāma kammadvārasena kāyavācāhi viramaṇaṃ, sā cesā virati nāma sampattavirati, samādānavirati, samucchadavirati tividhā hoti, tattha yā kulaputtassa attano jātiṃ vā kulaṃ vā gottam vā paṭicca “na me etaṃ patirūpaṃ, yvāhaṃ (..0120) imaṃ pāṇaṃ haneyyaṃ, adinnaṃ ādiyeyyan”-ti-ādinā nayena sampattavatthuto virati, ayaṃ **sampattavirati** nāma. Sikkhāpadasa-mādānavasena pavattā **samādānavirati** nāma, yassā pavattito pabhuti kulaputto pāṇātipātādīni na karoti. Ariyamaggasampayuttā **samucchadavirati** nāma, yassā pavattito pabhuti ariyasāvakassa pañca bhayāni verāni vūpasantāni honti. **Pāpaṃ** nāma yaṃ taṃ “pāṇātipāto kho, gahapatiputta, kammakilesa, adinnādānaṃ ...pe... kāmesumicchācāro ...pe... musāvādo”ti evaṃ vitthāretvā-

“Pāṇātipāto adinnādānaṃ, musāvādo ca vuccati;

paradāragamanañceva, nappasaṃsanti paṇḍitā”ti. (dī. ni. 3.245)-

Evaṃ gāthāya saṅgahitaṃ kammakilesasaṅkhātaṃ catubbidhaṃ akusalaṃ, tato pāpā. Sabbāpesā ārati ca virati ca diṭṭhadhammikasamparāyikabhayaverappahā-nādinānappakāravisesādhigamahetuto maṅgalanti vuccati. “Pāṇātipātā paṭivirato kho, gahapatiputta, ariyasāvako”ti-ādīni cettha suttāni anussaritabbāni.

Majjapānā saṃyamo nāma pubbe vuttasurāmerayamajjappamādaṭṭhānā vera-maṇiyā evetaṃ adhivacanaṃ. Yasmā pana majjapāyī atthaṃ na jānāti, dhammaṃ na jānāti, mātu antarāyaṃ karoti, pitu buddhapaccekabuddhatathāgatasāvakā-nampi antarāyaṃ karoti, diṭṭheva dhamme garaḥaṃ samparāye duggatiṃ aparā-pariye ummādañca pāpuṇāti. Majjapānā pana saṃyamo tesam dosānaṃ vūpa-samaṃ tabbiparītaguṇasampadañca pāpuṇāti. Tasmā ayaṃ majjapānā saṃyamo maṅgalanti veditabbo.

Kusalesu dhammesu **appamādo** nāma “kusalānaṃ vā dhammānaṃ bhāvanāya asakkaccakiriyatā, asātaaccakiriyatā, anaṭṭhitakiriyatā, olīnavuttitā, nikkhattachanda-tā, nikkhattadhuratā, anāsevanā, abhāvanā, abahulīkammaṃ, anadhiṭṭhānaṃ, ananuyogo, pamādo. Yo evarūpo pamādo pamajjanā pamajjitattaṃ, ayaṃ vuccati pamādo”ti (vibha. 846). Ettha vuttassa pamādassa paṭipakkhavasena atthato kusalesu dhammesu satiyā avippavāso veditabbo. So nānappakārakusalā-dhigamahetuto amatādhigamahetuto ca maṅgalanti vuccati (..0121). Tattha “appamattassa ātāpino”ti ca (ma. ni. 2.18; a. ni. 5.26), “appamādo amataṃ padan”ti ca, evamādi (dha. pa. 21) satthu sāsanaṃ anussaritabbaṃ.

Evaṃ imissā gāthāya pāpā virati, majjapānā saṃyamo, kusalesu dhammesu appamādoti tiṇi maṅgalāni vuttāni. Maṅgalattañca nesam tattha tattha vibhāvita-mevāti.

Niṭṭhitā āratīti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

Gāravocātigāthāvaṇṇanā

9. Idāni **gāravo cāti** ettha **gāravoti** garubhāvo. **Nivātoti** nīcavuttitā. **Santuṭṭhīti** santoso. Katassa jānanatā **kataññutā**. **Kālenāti** khaṇena samayena. Dhammassa savanaṃ **dhammassavanaṃ**. Sesam vuttanayamevāti ayaṃ **padavaṇṇanā**.

Atthavaṇṇanā pana evaṃ veditabbā- **gāravo** nāma garukārappayogārahesu buddhapacceka buddhatathāgatasāvaka-ācariyupajjhāyamātāpitujeṭṭhakabhātika-bhagini-ādīsu yathānurūpaṃ garukāro garukaraṇaṃ sagāravatā. Sa cāyaṃ gāravo yasmā sugatigamaṇādīnaṃ hetu. Yathāha-

“Garukātabbaṃ garuṃ karoti, mānetabbaṃ māneti, pūjetabbaṃ pūjeti. So tena kammena evaṃ samattena evaṃ samādinna kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā sugatiṃ saggāṃ lokaṃ upapajjati. No ce kāyassa ...pe... upapajjati, sace manussattaṃ āgacchati, yattha yattha

paccājāyati, uccākulīno hoti” ti (ma. ni. 3.295).

Yathā cāha- “sattime, bhikkhave, aparihāniyā dhammā. Katame satta? Sattu-
gāravatā” ti-ādi (a. ni. 7.33), tasmā maṅgalanti vuccati.

Nivāto nāma nīcamanatā nivātavuttitā, yāya samannāgato puggalo nihatamano
nihatadappo pādapuñchanakacoḷasadiso chinnavisāṇa-usabhasamo uddhaṭadā-
ṭhasappasamo ca hutvā saṅho sakhilo sukhasambhāso (..0122) hoti, ayam nivāto.
Svāyaṃ yasādiguṇappaṭilābhahetuto maṅgalanti vuccati. Āha ca “nivātavutti
atthaddho, tādiso labhate yasan” ti evamādi (dī. ni. 3.273).

Santuṭṭhi nāma itarītarapaccayasantoso, so dvādasavidho hoti. Seyyathidaṃ-
cīvare yathālābhasantoso, yathābalasantoso, yathāsāruppasantosoti tividho.
Evaṃ piṇḍapātādisu.

Tassāyaṃ pabhedavaṇṇanā- idha bhikkhu cīvaraṃ labhati sundaraṃ vā asu-
ndaraṃ vā. So teneva yāpeti, aññaṃ na pattheti, labhantopi na gaṇhāti, ayamassa
cīvare **yathālābhasantoso**. Atha pana bhikkhu ābādhiko hoti, garuṃ cīvaraṃ pāru-
panto oṇamati vā kilamati vā, so sabhāgena bhikkhunā saddhiṃ taṃ parivattetvā
lahukena yāpentopi santuṭṭhova hoti, ayamassa cīvare **yathābalasantoso**. Aparo
bhikkhu paṇītapaccayalābhī hoti, so paṭṭacīvarādīnaṃ aññataraṃ mahaggaṃ
cīvaraṃ labhitvā “idaṃ therānaṃ cirapabbajitānaṃ bahussutānañca anurūpan” ti
tesaṃ datvā attanā saṅkārakūṭā vā aññato vā kutoci nantakāni uccinitvā
saṅghāṭiṃ karitvā dhārentopi santuṭṭhova hoti, ayamassa cīvare **yathāsāruppasa-
ntoso**.

Idha pana bhikkhu piṇḍapātaṃ labhati lūkhaṃ vā paṇītaṃ vā, so teneva yāpeti,
aññaṃ na pattheti, labhantopi na gaṇhāti, ayamassa piṇḍapāte **yathālābhasantoso**.
Atha pana bhikkhu ābādhiko hoti, lūkhaṃ piṇḍapātaṃ bhuñjitvā gāḷhaṃ rogā-
taṅkaṃ pāpuṇāti, so taṃ sabhāgassa bhikkhuno datvā tassa hatthato sappima-
dhukhīrādīni bhuñjitvā samaṇadhammaṃ karontopi santuṭṭhova hoti, ayamassa
piṇḍapāte **yathābalasantoso**. Aparo bhikkhu paṇītaṃ piṇḍapātaṃ labhati, so
“ayam piṇḍapāto therānaṃ cirapabbajitānaṃ aññesañca paṇītapīṇḍapātaṃ vinā
ayāpentānaṃ sabrahmacārīnaṃ anurūpo” ti tesaṃ datvā attanā piṇḍāya caritvā
missakāhāraṃ bhuñjantopi santuṭṭhova hoti, ayamassa piṇḍapāte **yathāsāruppasa-
ntoso**.

Idha (..0123) pana bhikkhuno senāsanaṃ pāpuṇāti. So teneva santussati, puna
aññaṃ sundaratarampi pāpuṇantaṃ na gaṇhāti, ayamassa senāsane **yathālābha-
santoso**. Atha pana bhikkhu ābādhiko hoti, nivātasenāsane vasanto ativiya pittaro-
gādīhi āturīyati. So taṃ sabhāgassa bhikkhuno datvā tassa pāpuṇane savāte sīta-
lasenāsane vasitvā samaṇadhammaṃ karontopi santuṭṭhova hoti, ayamassa senā-
sane **yathābalasantoso**. Aparo bhikkhu sundaraṃ senāsanaṃ pattampi na sampa-
ṭicchati “sundarāsenāsanaṃ pamādaṭṭhānaṃ, tatra nisinnassa thinamidham
okkamati, niddābhībhūtassa ca puna paṭibujjhato kāmavitakko samudācarati” ti.
So taṃ paṭikkhipitvā ajjhokāsarukkhamūlapaṇṇakuṭīsu yattha katthaci nivasa-
ntopi santuṭṭhova hoti, ayamassa senāsane **yathāsāruppasantoso**.

Idha pana bhikkhu bhesajjaṃ labhati harītakam vā āmalakam vā. So teneva

yāpeti, aññehi laddhasappimadhuphāṇitādimpī na pattheti, labhantopi na gaṇhāti, ayamassa gilānapaccaye **yathālābhasantoso**. Atha pana bhikkhu ābādhiko hoti, telenatthiko phāṇitaṃ labhati, so taṃ sabhāgassa bhikkhuno datvā tassa hatthato telena bhesajjaṃ katvā samaṇadhammaṃ karontopi santuṭṭhova hoti, ayamassa gilānapaccaye **yathābalasantoso**. Aparo bhikkhu ekasmiṃ bhājane pūtimuttaharītakam ṭhapetvā ekasmiṃ catumadhuraṃ “gaṇhatha, bhante, yadicchasi”ti vuccamāno sacassa tesam dvinnamaññatarenapi byādhi vūpasammati, atha “pūtimuttaharītakam nāma buddhādīhi vaṇṇitan”ti ca “pūtimuttahesajjaṃ nissāya pabbajjā, tattha te yāvajivaṃ ussāho karaṇiyoti vuttan”ti (mahāva. 128) ca cintento catumadhurabhesajjaṃ paṭikkhipitvā pūtimuttaharītakena bhesajjaṃ karontopi paramasantuṭṭhova hoti. Ayamassa gilānapaccaye **yathāsāruppasantoso**.

Evamābhedo sabbopeso santoso santuṭṭhīti vuccati. Sā atricchatāmahicchatāpāpicchatādīnaṃ pāpadhammānaṃ pahānādhigamahetuto, sugatihetuto, ariyamaggasambhārabhāvato, cātuddisādibhāvahetuto ca maṅgalanti veditabbā. Āha ca-
“Cātuddiso (..0124) appaṭigho ca hoti,
santussamāno itarītarenā”ti. evamādi (su. ni. 42);

Kataññutā nāma appassa vā bahussa vā yena kenaci katassa upakārassa punappunaṃ anussaraṇabhāvena jānanatā. Apica nerayikādidukkhaparittāṇato puññāni eva paṇīnaṃ bahūpakārāni, tato tesampi upakārānussaraṇatā kataññutāti veditabbā. Sā sappurisehi pasamsanīyādinānappakāravisesādhigamahetuto maṅgalanti vuccati. Āha ca “dveme, bhikkhave, puggalā dullabhā lokasmiṃ. Katame dve? Yo ca pubbakārī yo ca kataññū katavedī”ti (a. ni. 2.120).

Kālena dhammassavanaṃ nāma yasmiṃ kāle uddhaccasahagataṃ cittaṃ hoti, kāmavitakkādīnaṃ vā aññatarena abhibhūtaṃ, tasmīṃ kāle tesam vinodanattaṃ dhammassavanaṃ. Apare āhu “pañcame pañcame divase dhammassavanaṃ kālena dhammassavanaṃ nāma. Yathāha āyasmā anuruddho ‘pañcāhikaṃ kho pana mayaṃ, bhante, sabbarattim dhammiyā kathāya sannisīdāmā”ti (ma. ni. 1.327; mahāva. 466).

Apica yasmiṃ kāle kalyāṇamitte upasaṅkamtivā sakkā hoti attano kaṅkhāvino-dakaṃ dhammaṃ sotuṃ, tasmīṃ kālepi dhammassavanaṃ kālena dhammassavananti veditabbā. Yathāha “te kālena kālaṃ upasaṅkamtivā paripucchati paripaṇhati”ti-ādi (dī. ni. 3.358). Tadetam kālena dhammassavanaṃ nīvaraṇappahānacaturānisaṃsa-āsavakkhayādinānappakāravisesādhigamahetuto maṅgalanti veditabbā. Vuttañhetam-

“Yasmiṃ, bhikkhave, samaye ariyasāvako aṭṭhiṃ katvā manasi katvā sabbaṃ cetasā samannāharitvā ohitasoto dhammaṃ suṇāti, pañcassa nīvaraṇā tasmīṃ samaye na hontī”ti ca (saṃ. ni. 5.219).

“Sotānugatānaṃ, bhikkhave, dhammānaṃ ...pe... suppaṭividdhānaṃ cattāro ānisaṃsā pāṭikaṅkhā”ti ca (a. ni. 4.191).

“Cattārome, bhikkhave, dhammā kālena kālaṃ sammā bhāviyamānā sammā anuparivattiyamānā anupubbena āsavānaṃ khayaṃ pāpentī. Katame cattāro? Kālena dhammassavanan”ti ca evamādi (a. ni. 4.147).

Evam (..0125) imissā gāthāya gāravo, nivāto, santuṭṭhi, kataññutā, kālena dhammassavananti pañca maṅgalāni vuttāni. Maṅgalattañca nesaṃ tattha tattha vibhāvitamevāti.

Niṭṭhitā gāravo cāti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

Khantīcātigāthāvaṇṇanā

10. Idāni **khantī cāti** ettha khamanaṃ **khanti**. Padakkhiṇaggāhitāya sukhaṃ vaco asminti suvaco, suvacassa kammaṃ sovacassaṃ, sovacassassa bhāvo **sovacassatā**. Kilesānaṃ samitattā **samaṇā**. **Dassananti** pekkhanaṃ. Dhammassa sākacchā **dhammasākacchā**. Sesam vuttanayamevāti. Ayaṃ **padavaṇṇanā**.

Atthavaṇṇanā pana evaṃ veditabbā- **khanti** nāma adhivāsanakkhanti, tāya samannāgato bhikkhu dasahi akkosavatthūhi akkosante vadhabandhādīhi vā vihesante puggale asuṇanto viya apassanto viya ca nibbikāro hoti khantivādī viya. Yathāha-

“Ahu atītamaddhānaṃ, samaṇo khantidīpano;

taṃ khantiyāyeva ṭhitam, kāsirājā achedayī”ti. (jā. 1.4.51);

Bhadrakato vā manasi karoti tato uttari aparādhābhāvena āyasmā puṇṇatthero viya. Yathāha so-

“Sace maṃ, bhante, sunāparantakā manussā akkosissanti paribhāsissanti, tattha me evaṃ bhavissati ‘bhaddakā vatime sunāparantakā manussā, subhaddakā vatime sunāparantakā manussā, yaṃ me nayime pāṇinā pahāraṃ denti”-ti-ādi (ma. ni. 3.396; saṃ. ni. 4.88).

Yāya ca samannāgato isīnampi pasaṃsanīyo hoti. Yathāha sarabhaṅgo isi-

“Kodhaṃ (..0126) vadhitvā na kadāci socati,

makkhappahānaṃ isayo vaṇṇayanti;

sabbesaṃ vuttaṃ pharusam khametha,

etaṃ khantiṃ uttamamāhu santo”ti. (jā. 2.17.64);

Devatānampi pasaṃsanīyo hoti. Yathāha sakko devānamindo-

“Yo have balavā santo, dubbalassa titikkhati;

tamāhu paramaṃ khantiṃ, niccaṃ khamati dubbalo”ti. (saṃ. ni. 1.250-251);

Buddhānampi pasaṃsanīyo hoti. Yathāha bhagavā-

“Akkosaṃ vadhabandhañca, aduṭṭho yo titikkhati;

khantibalaṃ balāṇikaṃ, tamahaṃ brūmi brāhmaṇaṃ”ti. (dha. pa. 399);

Sā panesā khanti etesañca idha vaṇṇitānaṃ aññesañca guṇānaṃ adhigamahe-tuto maṅgalanti veditabbā.

Sovacassatā nāma sahadhammikaṃ vuccamāne vikkhepaṃ vā tuṇhībhaṃ vā vā guṇadosacintanaṃ vā anāpajjitvā ativiya ādarañca gāravañca nīcamanatañca purakkhatvā sādhiṭi vacanakaraṇatā. Sā sabrahmacārīnaṃ santikā ovādānusāsa-nippaṭilābhahetuto dosappahānaguṇādhigamahetuto ca maṅgalanti vuccati.

Samaṇānaṃ dassanaṃ nāma upasamitakilesānaṃ bhāvitakāyavacīcittapa-ññānaṃ uttamadamathasamathasamannāgatānaṃ pabbajitānaṃ upasaṅkamanu-

paṭṭhānānussaraṇassavanadassanaṃ, sabbampi omakadesanāya dassananti vuttaṃ, taṃ maṅgalanti veditabbaṃ. Kasmā? Bahūpakārattā. Āha ca “dassana-mpahaṃ, bhikkhave, tesaṃ bhikkhūnaṃ bahūpakāraṃ vadāmī”ti-ādi (itivu. 104). Yato hitakāmena kulaputtena sīlavante bhikkhū gharadvāraṃ sampatte disvā yadi deyyadhammo atthi, yathābalaṃ deyyadhammena patimānetabbā. Yadi natthi, pañcapaṭiṭṭhitaṃ katvā vanditabbā. Tasmimpi asampajjamāne añjaliṃ paggahevā

namassitabbā, tasmimpi asampajjamāne pasannacittena piyacakkhūhi sampassitabbā. Evaṃ dassanamūlakenapi hi puññaena anekāni jātisahassāni cakkhumhi rogo vā dāho (..0127) vā ussādā vā piḷakā vā na honti, vippasannapañcavaṇṇasassirikāni honti cakkhūni ratanavimāne ugghāṭitamaṇikavāṭasadisāni, satasahassakappamattaṃ devesu ca manussesu ca sampattīnaṃ lābhī hoti. Anacchariyañcetaṃ, yaṃ manussabhūto sappaññajātiko sammā pavattitena samaṇadassanamayena puññaena evarūpaṃ vipākasampattiṃ anubhaveyya, yattha tiracchānagatānampi kevalaṃ saddhāmatkena katassa samaṇadassanassa evaṃ vipākasampattiṃ vaṇṇayanti.

“Ulūko maṇḍalakkhiko, vediyake ciradīghavāsiko;
sukhito vata kosiyo ayaṃ, kāluṭṭhitaṃ passati buddhavaraṃ.

“Mayi cittaṃ pasādetvā, bhikkhusaṅghe anuttare;
kappānaṃ satasahassāni, duggateso na gacchati.

“Sa devalokā cavitvā, kusalakammena codito;
bhavissati anantañāṇo, somanassoti vissuto” ti. (ma. ni. aṭṭha. 1.144);

Kālena dhammasākacchā nāma padose vā paccūse vā dve suttantikā bhikkhū aññaṃaññaṃ suttantaṃ sākacchanti, vinayadharā vinayaṃ, ābhidhammikā abhidhammaṃ, jātakabhāṇakā jātakaṃ, aṭṭhakathikā aṭṭhakathaṃ, līnuddhatavicikicchāparetacittavisodhanatthaṃ vā tamhi tamhi kāle sākacchanti, ayaṃ kālena dhammasākacchā. Sā āgamabyatti-ādīnaṃ guṇānaṃ hetuto maṅgalanti vuccatīti.

Evaṃ imissā gāthāya khanti, sovacassatā, samaṇadassanaṃ, kālena dhammasākacchāti cattāri maṅgalāni vuttāni. Maṅgalattañca nesaṃ tattha tattha vibhāvita-mevāti.

Niṭṭhitā khantī cāti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

Tapocātigāthāvaṇṇanā

11. Idāni (..0128) **tapo cāti** ettha pāpake dhamme tapatīti **tapo**. Brahmaṃ cariyaṃ, brahmānaṃ vā cariyaṃ **brahmacariyaṃ**, seṭṭhacariyanti vuttaṃ hoti. Ariyasaccānaṃ dassanaṃ **ariyasaccānadassanaṃ**, ariyasaccāni dassananti eke, taṃ na sundaraṃ. Nikkhantaṃ vānatoti nibbānaṃ, sacchikaraṇaṃ sacchikiriyā, nibbānassa sacchikiriyā **nibbānasacchikiriyā**. Sesā vuttanayamevāti ayaṃ **pada-vaṇṇanā**.

Atthavaṇṇanā pana evaṃ veditabbā- **tapo** nāma abhijjhādomanassādīnaṃ tapanato indriyaṃvarā, kosajjassa vā tapanato vīriyaṃ, tehi samannāgato puggalo ātāpīti vuccati. Svāyaṃ abhijjhādippahānājhānādippaṭilābhahetuto maṅgalanti veditabbo.

Brahmacariyaṃ nāma methunaviratisamaṇadhammasāsanamaggānamadhivacanaṃ. Tathā hi “abrahmacariyaṃ pahāya brahmacārī hotī” ti evamādīsu (dī. ni. 1. 194; ma. ni. 1.292) methunavirati brahmacariyanti vuccati. “Bhagavati no, āvuso, brahmacariyaṃ vussatīti? Evamāvuso” ti evamādīsu (ma. ni. 1.257) samaṇadhammo. “Na tāvāhaṃ, pāpima, parinibbāyissāmi, yāva me idaṃ brahmacariyaṃ

na iddhañceva bhavissati phītañca vitthārikaṃ bāhujaññan”ti evamādīsu (dī. ni. 2. 168; saṃ. ni. 5.822; udā. 51) sāsanaṃ. “Ayameva kho, bhikkhu, ariyo aṭṭhaṅgiko maggo brahmacariyaṃ. Seyyathidaṃ, sammādiṭṭhī”ti evamādīsu (saṃ. ni. 5.6) maggo. Idha pana ariyasaccadassanena parato maggassa saṅgahitattā avasesaṃ sabbampi vaṭṭati. Tañcetaṃ uparūpari nānappakāravisesādhigamahetuto maṅgalanti veditabbaṃ.

Ariyasaccāna dassanaṃ nāma kumārapañhe vuttānaṃ catunnaṃ ariyasaccānaṃ abhisamayavasena maggadassanaṃ, taṃ saṃsāradukkhavītikkamahetuto maṅgalanti vuccati.

Nibbānasacchikiriyā nāma idha arahattaphalaṃ nibbānanti adhippettaṃ. Tampi hi pañcagativānanena vānasaññitāya taṇhāya nikkhantattā nibbānanti vuccati. Tassa (..0129) patti vā paccavekkhaṇā vā sacchikiriyāti vuccati. Itarassa pana nibbānassa ariyasaccānaṃ dassaneneva sacchikiriyā siddhā, tenetaṃ idha nādhippetaṃ. Evamesā nibbānasacchikiriyā diṭṭhadhammikasukhavihārādihetuto maṅgalanti veditabbā.

Evam imissā gāthāya tapo brahmacariyaṃ, ariyasaccānaṃ dassanaṃ, nibbānasacchikiriyāti cattāri maṅgalāni vuttāni. Maṅgalattañca nesaṃ tattha tattha vibhāvītamēvāti.

Niṭṭhitā tapo cāti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

Phuṭṭhassalokadhammehītigāthāvaṇṇanā

12. Idāni **phuṭṭhassa lokadhammehīti** ettha **phuṭṭhassāti** phusitassa chupitassa sampattassa. Loke dhammā **lokadhammā**, yāva lokappavatti, tāva anivattakā dhammāti vuttaṃ hoti. **Cittanti** mano mānasaṃ. **Yassāti** navassa vā majjhimassa vā therassa vā. **Na kampaṭīti** na calati na vedhati. **Asokanti** nissokaṃ abbūḷhasokasallaṃ. **Virajanti** vigatarajaṃ viddhaṃsitarajaṃ. **Khemanti** abhayaṃ nirupaddavaṃ. Sesam vuttanayamevāti ayaṃ **padavaṇṇanā**.

Atthavaṇṇanā pana evam veditabbā- **phuṭṭhassa lokadhammehi cittaṃ yassa na kampaṭi** nāma yassa lābhālābhādīhi aṭṭhahi lokadhammehi phuṭṭhassa ajjhotthaṭṭassa cittaṃ na kampaṭi na calati na vedhati, tassa taṃ cittaṃ kenaci akampaṇīyalokuttamabhāvāvahanato maṅgalanti veditabbaṃ.

Kassa ca etehi phuṭṭhassa cittaṃ na kampaṭīti? Arahato khīṇāsavassa, na aññassa kassaci. Vuttañhetam-

“Selo yathā ekagghano, vātena na samīrati;
evam rūpā rasā saddā, gandhā phassā ca kevalā.

“Itṭhā dhammā aniṭṭhā ca, na pavedhenti tādino;
ṭhitam cittaṃ vippamuttaṃ, vayañcassānupassati”ti. (mahāva. 244);

Asokaṃ (..0130) nāma khīṇāsavasseva cittaṃ. Tañhi yvāyaṃ “soko socanā socitattaṃ antosoko antoparisoko cetaso pariniṅghāyitattan”ti-ādinā (vibha. 237) nayena vuccati soko, tassa abhāvato asokaṃ. Keci nibbānaṃ vadanti, taṃ purimapaḍena nānusandhiyati. Yathā ca asokaṃ, evam virajaṃ khemantipi khīṇāsava-

sseva cittaṃ. Tañhi rāgadosamoharajānaṃ vigatattā **virajaṃ**, catūhi ca yogehi khemattā **khemam**, yato etaṃ tena tenākārena tamhi tamhi pavattikkhaṇe gahetvā niddiṭṭhavasena tividhampi appavattakkhandhatādilokuttamabhāvāvahanato āhuneyyādibhāvāvahanato ca maṅgalanti veditabbaṃ.

Evaṃ imissā gāthāya aṭṭhalokadhammehi akampitacittaṃ, asokacittaṃ, virajacittaṃ, khemacittanti cattāri maṅgalāni vuttāni. Maṅgalattañca nesam tattha tattha vibhāvitamevāti.

Niṭṭhitā phuṭṭhassa lokadhammehīti imissā gāthāya atthavaṇṇanā.

Etādisānītigāthāvaṇṇanā

13. Evaṃ bhagavā asevanā ca bālānanti-ādīhi dasahi gāthāhi aṭṭhatimsa mahāmaṅgalāni kathetvā idāni etāneva attanā vuttamaṅgalāni thunanto “**etādisāni katvānā**” ti avasānagāthamabhāsi.

Tassāyamaṭṭhavaṇṇanā- **etādisānī**ti etāni īdisāni mayā vuttappakārāni bālānaṃ asevanādīni. **Katvānā**ti katvā. Katvāna katvā karitvāti hi atthato anaññaṃ. **Sabbatthamaparājītā**ti sabbattha khandhakilesābhisaṅkhāradevaputtamārappabhedesu catūsu paccatthikesu ekenāpi aparājītā hutvā, sayameva te cattāro māre parāje tvāti vuttaṃ hoti. Makāro cettha padasandhikaramattoti viññātabbo.

Sabbattha sothiṃ gacchantīti etādisāni maṅgalāni katvā catūhi mārehi aparājītā hutvā sabbattha idhalokaparalokesu ṭhānacaṅkamanādīsu ca sothiṃ gacchanti, bālasevanādīhi ye uppajjeyyumaṃ āsavā (..0131) vighātapariḷāhā, tesam abhāvā sothiṃ gacchanti, anupaddutā anupasatṭhā khemino appaṭibhayā gacchantīti vuttaṃ hoti. Anunāsiko cettha gāthābandhasukhatthaṃ vuttoti veditabbo.

Tam tesam maṅgalamuttamanti iminā gāthāpadena bhagavā desanaṃ niṭṭhāpesi. Kathaṃ? Evaṃ, devaputta, ye etādisāni karonti, te yasmā sabbattha sothiṃ gacchanti, tasmā tam bālānaṃ asevanādi-aṭṭhatimsavidhampi tesam etādisakāra-kānaṃ maṅgalamuttamaṃ seṭṭhaṃ pavaranti gaṇhāhīti.

Evañca bhagavatā niṭṭhāpitāya desanāya pariyosāne koṭisatasahassadevatāyo arahattaṃ pāpuṇimsu, sotāpattisakadāgāmi-anāgāmiphalasampattānaṃ gaṇanā asaṅkhyeyyā ahosi. Atha bhagavā dutiyadivase ānandattheraṃ āmantesi- “imaṃ pana, ānanda, rattiṃ aññatarā devatā maṃ upasaṅkamtivā maṅgalapañhaṃ pucchi, athassāhaṃ aṭṭhatimsa maṅgalāni abhāsiṃ, uggaṇhāhi, ānanda, imaṃ maṅgalapariyāyaṃ, uggaṇhāhi bhikkhū vācehi”ti. Thero uggaṇhāhi bhikkhū vācesī. Tayidaṃ ācariyaparamparāya ābhataṃ yāvajjatanā pavattati, “evamidaṃ brahmacariyaṃ iddhañceva phītañca vitthārikaṃ bāhujaññaṃ puthubhūtaṃ yāva devamanussehi suppakāsitan”ti veditabbaṃ.

Idāni etesveva maṅgalesu nāṇaparicayapāṭavattaṃ ayamādito pabhuti yojanā- evamime idhalokaparalokakuttarasukhānā satta bālajanasevanaṃ pahāya, paṇḍite nissāya, pūjaneyye pūjetvā, patirūpadesavāsena pubbe ca katapuññatāya kusalappavattiyaṃ codiyamānā attānaṃ sammā paṇidhāya, bāhusaccasippavina- yehi alaṅkatattabhāvā, vinayānurūpaṃ subhāsitaṃ bhāsamānā, yāva gihibhāvaṃ

na vijahanti, tāva mātāpitūpaṭṭhānena porāṇaṃ iṇamūlaṃ visodhayamānā, putta-
dārasaṅgahena navam iṇamūlaṃ payojayamānā, anākulakammantatāya dhana-
dhaññādisamiddhiṃ pāpuṇantā, dānena bhogasāraṃ dhammacariyāya jīvitasā-
rañca gahetvā, ñātisaṅgahena sakajanahitaṃ anavajjakammantatāya parajanahi-
tañca karontā, pāpaviratiyā parūpaghātaṃ majjapānasamyaṃmena attūpaghātāñca
vivajjetvā, dhammesu appamādena kusalapakkhaṃ vaḍḍhetvā, vaḍḍhitakusala-
tāya gihibyañjanaṃ ohāya pabbajitabhāve ṭhitāpi buddhabuddhasāvakaṃpajjhāyā-
cariyādīsū gāravena nivātena ca vattasampadaṃ ārādhetvā, santuṭṭhiyā (..0132)
paccayagedhaṃ pahāya, kataññutāya sappurisabhūmiyaṃ ṭhatvā, dhammassava-
nena cittalīnataṃ pahāya, khantiyā sabbaparissaye abhibhavitvā, sovacassatāya
sanāthaṃ attānaṃ katvā, samaṇadassanena paṭipattipayogaṃ passantā,
dhammasākacchāya kaṅkhāṭṭhāniyesu dhammesu kaṅkhaṃ vinodetvā, indriya-
saṃvaratapena sīlavisuddhiṃ samaṇadhammabrahmacariyena cittavisuddhiṃ
tato parā ca catasso visuddhiyo sampādentā, imāya paṭipadāya ariyasaccadassa-
napariyāyaṃ ñāṇadassanavisuddhiṃ patvā arahattaphalasaṅkhaṃ nibbānaṃ
sacchikaronti, yaṃ sacchikarivā sinerupabbato viya vātavuṭṭhīhi aṭṭhahi lokadha-
mmehi avikampamānacittā asokā virajā khemino honti. Ye ca khemino honti, te
sabbattha ekenapi

aparājitā honti, sabbattha sotthiṃ gacchanti. Tenāha bhagavā-
“Etādisāni katvāna, sabbatthamaparājitā;
sabbattha sotthiṃ gacchanti, taṃ tesaṃ maṅgalamuttaman”ti.

Paramatthajotikāya khuddakapāṭha-aṭṭhakathāya

Maṅgalasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

6. Ratanasuttavaṇṇanā

Nikkhepappayojanam

Idāni **yānidha bhūtānī**ti-evamādinā maṅgalasuttānantaram nikkhittassa ratana-
suttassa atthavaṇṇanākkamo anupatto. Tassa idha nikkhepappayojanam vatvā
tato param suparisuddhena titthena naditaḷākādīsu salilajjhogāhaṇamiva suparisu-
ddhena nidānena imassa suttassa atthajjhogāhaṇam dassetuṃ-

“Yena vuttam yadā yattha, yasmā cetam imaṃ nayaṃ;
pakāsetvāna etassa, karissāmatthavaṇṇanam”.

Tattha (..0133) yasmā maṅgalasuttena attarakkhā akalyāṇakaraṇakalyāṇākara-
ṇapaccayānañca āsavānam paṭighāto dassito, imañca suttaṃ parārakkham ama-
nussādipaccayānañca āsavānam paṭighātam sādheti, tasmā tadanantaram
nikkhittam siyāti.

Idam tāvassa idha nikkhepappayojanam.

Vesālivatthu

Idāni “**yena vuttam yadā yattha, yasmā cetan**”ti etthāha “kena panetaṃ suttaṃ
vuttaṃ, kadā kattha, kasmā ca vuttan”ti. Vuccate- idañhi bhagavatā eva vuttaṃ,
na sāvakādīhi. Tañca yadā dubbhikkhādīhi upaddavehi upaddutāya vesāliyā
licchavīhi rājagahato yācitvā bhagavā vesāliṃ ānīto, tadā vesāliyaṃ tesaṃ upa-
ddavānam paṭighātattāya vuttanti. Ayaṃ tesaṃ pañhānam saṅkhepavissajjanā.
Vitthārato pana vesālivatthuto pabhuti porāṇehi vaṇṇiyati.

Tatrāyaṃ **vaṇṇanā**- bārāṇasirañño kira aggamaheṣiyā kucchimhi gabbho
saṅṭhāsi, sā taṃ ṇatvā rañño nivedesi, rājā gabbhaparihāram adāsi. Sā sammā
parihariyamānagabbhā gabbhaparipākakāle vijāyanagharam pāvisi. Puññava-
tīnam paccūsasamaye gabbhavuṭṭhānam hoti. Sā ca tāsam aññatarā, tena paccū-
sasamaye alattakapaṭalabandhujīvakaṃ pupphasadisam maṃsapesiṃ vijāyi. Tato
“aññā deviyo suvaṇṇabimbasadise putte vijāyanti, aggamaheṣī maṃsapesinti
rañño purato mama avaṇṇo uppajjeyyā”ti cintetvā tena avaṇṇabhayena taṃ

maṃsapesiṃ ekasmiṃ bhājane pakkhipitvā aññatarena paṭikujjitvā rājamuddi-
kāya lañchitvā gaṅgāya sote pakkhipāpesi. Manussehi chaḍḍitamatte devatā
ārakkhaṃ saṃvidahiṃsu. Suvanṇapaṭṭakañcetta jātiṅgulakena “bārāṇasirañño
aggamahesiyā pajā”ti likhitvā bandhiṃsu. Tato taṃ bhājanaṃ ūmibhayādihi anu-
paddutaṃ gaṅgāsotena pāyāsi.

Tena ca samayena aññataro tāpaso gopālakulaṃ nissāya gaṅgātīre viharati. So
pātova gaṅgaṃ otaranto bhājanaṃ āgacchantaṃ disvā (..0134) paṃsukūlasa-
ññāya aggahesi. Tato tattha taṃ akkharapaṭṭakaṃ rājamuddikālañchanañca disvā
muñcitvā taṃ maṃsapesiṃ addasa, disvānassa etadahosi “siyā gabbho, tathā
hissa duggandhapūtibhāvo natthi”ti. Taṃ assamaṃ netvā suddhe okāse ṭhapesi.
Atha aḍḍhamāsaccayena dve maṃsapesiyo ahesuṃ. Tāpaso disvā sādhitaraṃ
ṭhapesi, tato puna aḍḍhamāsaccayena ekamekissā pesiyā hatthapādasīsānama-
tthāya pañca pañca piḷakā uṭṭhahiṃsu. Tāpaso disvā puna sādhitaraṃ ṭhapesi.
Atha aḍḍhamāsaccayena ekā maṃsapesi suvaṇṇabimbasadiso dārako, ekā
dārikā ahosi. Tesu tāpasassa puttasiṃho uppajji. Aṅguṭṭhakato cassa khīraṃ
nibbatti. Tato pabhuti ca khīrabhattaṃ labhati, so bhattaṃ bhuñjitvā khīraṃ dāra-
kānaṃ mukhe āsiñcati. Tesam yaṃ yaṃ udaraṃ pavitṭhaṃ, taṃ sabbaṃ maṇibhā-
janagataṃ viya dissati. Evaṃ licchavī ahesuṃ. Apare panāhu “sibbetvā ṭhapitā
viya nesam aññamaññaṃ līnā chavi ahosi”ti. Evaṃ te nicchavitāya vā līnacchavi-
tāya vā **licchavī**ti paññāyīsu.

Tāpaso dārake posento ussūre gāmaṃ piṇḍāya pavisati, atidivā paṭikkamati.
Tassa taṃ byāpāraṃ ñatvā gopālakā āhaṃsu, “bhante, pabbajitānaṃ dārapo-
sanaṃ palibodho, amhākaṃ dārake detha, mayaṃ possessāma, tumhe attano
kammaṃ karothā”ti. Tāpaso “sādhū”ti paṭissuṇi. Gopālakā dutiyadivase maggaṃ
samaṃ katvā pupphehi okiritvā dhajapaṭākaṃ ussāpetvā tūriyehi vajjamānehi
assamaṃ āgatā. Tāpaso “mahāpuñña dārakā, appamādena vaḍḍhetha,
vaḍḍhetvā ca aññamaññaṃ āvāhavivāhaṃ karotha, pañcagorasena rājānaṃ
tosetvā bhūmibhāgaṃ gahetvā nagaraṃ māpetha, tattha kumāraṃ abhisiñcathā”-
ti vatvā dārake adāsi. Te “sādhū”ti paṭissuṇitvā dārake netvā posesuṃ.

Dārakā vuḍḍhimanvāya kiḷantā vivādaṭṭhānesu aññe gopāladārake hatthenapi
pādenapi paharanti, te rodanti. “Kissa rodathā”ti ca mātāpitūhi vuttā “ime nimmātā-
pitikā tāpasapositā amhe atīva paharanti”ti vadanti. Tato tesam mātāpitaro “ime
dārakā aññe dārake viheṭṭenti dukkhāpenti, na ime saṅgahetabbā, vajjitabbā ime”-
ti āhaṃsu. Tato pabhuti kira so padeso “vajji”ti (..0135) vuccati, tiyojanasataṃ
parimāṇena. Atha taṃ padesaṃ gopālakā rājānaṃ tosetvā aggahesuṃ. Tattheva
nagaraṃ māpetvā soḷasavassuddesikaṃ kumāraṃ abhisiñcitvā rājānaṃ akaṃsu.
Tāya cassa dārikāya saddhiṃ vāreyyaṃ katvā katikaṃ akaṃsu “na bāhirato
dārikā ānetabbā, ito dārikā na kassaci dātabbā”ti. Tesam paṭhamasamvāseṇa dve
dārakā jātā dhītā ca putto ca, evaṃ soḷasakkhattuṃ dve dve jātā. Tato tesam dāra-
kānaṃ yathākkamaṃ vaḍḍhantānaṃ ārāmuyyānanivāsaṭṭhānaparivārasampattiṃ
gahetuṃ appahontaṃ taṃ nagaraṃ tikkhattuṃ gāvutantarena gāvutantarena
pākārena parikkhipiṃsu, tassa punappunaṃ visālīkatattā **vesālī**teva nāmaṃ

jātaṃ. Idaṃ **vesālivatthu**.

Bhagavato nimantanam

Ayaṃ pana vesālī bhagavato uppannakāle iddhā vepullappattā ahosi. Tattha hi rājūnaṃyeva satta sahasāni satta satāni satta ca rājāno ahesuṃ. Tathā yuvarāja-senāpatibhaṇḍāgārikappabhutīnaṃ. Yathāha-

“Tena kho pana samayena vesālī iddhā ceva hoti phitā ca bahujanā ākiṇṇa-manussā subhikkhā ca, satta ca pāsādasahassāni satta ca pāsādasatāni satta ca pāsādā, satta ca kūṭāgārasahassāni satta ca kūṭāgārasatāni satta ca kūṭāgārāni, satta ca ārāmasahassāni satta ca ārāmasatāni satta ca ārāmā, satta ca pokkharāṇisahassāni satta ca pokkharāṇisatāni satta ca pokkharāṇiyo”ti (mahāva. 326).

Sā aparena samayena dubbhikkhā ahosi dubbuṭṭhikā dussassā. Paṭhamaṃ duggatamanussā maranti, te bahiddhā chaḍḍenti. Matamanussānaṃ kuṇapagandhena amanussā nagaraṃ pavasiṃsu, tato bahutarā maranti. Tāya paṭikūlatāya sattānaṃ ahivātarogo uppajji. Iti tīhi dubbhikkha-amanussarogabhayehi upaddutā vesālinagaravāsino upasaṅkamtivā rājānaṃ āhaṃsu, “mahārāja, imasmiṃ nagare tividhaṃ bhayamuppannaṃ, ito pubbe yāva sattamā rājakulaparivaṭṭā eva-rūpaṃ anuppannapubbaṃ, tumhākaṃ maññe adhammikattena (..0136) taṃ eta-rahi uppannaṃ”ti. Rājā sabbe santhāgāre sannipātāpetvā “mayhaṃ adhammika-bhāvaṃ vicinathā”ti āha. Te sabbaṃ paveṇiṃ vicinantā na kiñci addasaṃsu.

Tato rañño dosamadisvā “idaṃ bhayaṃ amhākaṃ kathaṃ vūpasameyyā”ti cintesuṃ. Tattha ekacce cha satthāre apadasiṃsu “etehi okkantamatte vūpasame-ssati”ti. Ekacce āhaṃsu- “buddho kira loke uppanno, so bhagavā sabbasattahi-tāya dhammaṃ deseti mahiddhiko mahānubhāvo, tena okkantamatte sabbabha-yāni vūpasameyyun”ti. Tena te attamanā hutvā “kahaṃ pana so bhagavā etarahi viharati, amhehi pesito na āgaccheyyā”ti āhaṃsu. Athāpare āhaṃsu- “buddhā nāma anukampakā, kissa nāgaccheyyuṃ, so pana bhagavā etarahi rājagahe viha-rati, rājā bimbisāro taṃ upaṭṭhahati, so āgantum na dadeyyā”ti. “Tena hi rājānaṃ saññāpetvā āneyyāmā”ti dve licchavirājāno mahatā balakāyena pahūtaṃ paṇṇā-kāraṃ datvā rañño santikaṃ pesiṃsu “bimbisāraṃ saññāpetvā bhagavantaṃ āne-thā”ti. Te gantvā rañño paṇṇākāraṃ datvā taṃ pavattiṃ nivedetvā, “mahārāja, bhagavantaṃ amhākaṃ nagaraṃ pesehi”ti āhaṃsu. Rājā na sampatiṅcchi, “tumhe-yeve jānāthā”ti āha. Te bhagavantaṃ upasaṅkamtivā vanditvā evamāhaṃsu- “bhante, amhākaṃ nagare tīhi bhayāni uppannāni, sace bhagavā āgaccheyya, sotthi no bhavēyyā”ti. Bhagavā āvajjetvā “vesāliyaṃ ratanasutte vutte sā rakkhā koṭisatasahassaṃ cakkavāḷānaṃ pharissati, suttapariyosāne caturāsītiyā pāṇasa-hassānaṃ dhammābhisamayo bhavissati”ti adhivāsesi. Atha rājā bimbisāro bhagavato adhivāsanaṃ sutvā “bhagavatā vesāligamaṃ adhivāsitaṃ”ti nagare ghosanaṃ kārapetvā bhagavantaṃ upasaṅkamtivā āha- “kiṃ, bhante, sampatiṅ-cchatha vesāligamaṃ”ti? Āma, mahārājāti. Tena hi, bhante, tāva āgametha,

yāva maggaṃ paṭiyādemīti.

Atha kho rājā bimbisāro rājagahassa ca gaṅgāya ca antarā pañcayojanabhūmiṃ samaṃ katvā yojane yojane vihāraṃ māpetvā bhagavato gamanakālaṃ paṭivedesi. Bhagavā pañcahi bhikkhusatehi parivuto (..0137) pāyāsi. Rājā pañcayojanam maggaṃ pañcavaṇṇehi pupphehi jāṇumattaṃ okirāpetvā dhajapaṭākapuṇṇaghaṭakadali-ādīni ussāpetvā bhagavato dve setacchattāni ekamekassa ca bhikkhussa ekamekaṃ ukkhipāpetvā saddhiṃ attano parivārena pupphagandhādīhi pūjaṃ karonto ekekasmim vihare bhagavantaṃ vasāpetvā mahādānāni datvā pañcahi divasehi gaṅgātīraṃ nesi. Tattha sabbālaṅkārehi nāvaṃ alaṅkaronto vesālikānaṃ sāsanaṃ pesesi “āgato bhagavā, maggaṃ paṭiyādetvā sabbe bhagavato paccuggamaṃ karothā”ti. Te “diguṇaṃ pūjaṃ karissāmā”ti vesāliyā ca gaṅgāya ca antarā tiyojanabhūmiṃ samaṃ katvā bhagavato cattāri ekamekassa ca bhikkhussa dve dve setacchattāni sajjetvā pūjaṃ kurumānā gaṅgātīraṃ āgantvā aṭṭhaṃsu.

Atha bimbisāro dve nāvāyo saṅghaṭetvā maṇḍapaṃ katvā pupphadāmādīhi alaṅkaritvā tattha sabbaratanamayaṃ buddhāsanaṃ paññapesi, bhagavā tattha nisīdi. Pañca satā bhikkhūpi nāvaṃ āruhitvā yathānurūpaṃ nisīdiṃsu. Rājā bhagavantaṃ anugacchanto galappamāṇaṃ udakaṃ ogāhetvā “yāva, bhante, bhagavā āgacchati, tāvāhaṃ idheva gaṅgātīre vasissāmī”ti vatvā nivatto. Upari devatā yāva akaniṭṭhabhavanā pūjaṃ akaṃsu. Heṭṭhāgaṅgānivāsino kambalassatarādayo nāgarājāno pūjaṃ akaṃsu. Evaṃ mahatīyā pūjāya bhagavā yojanamattaṃ addhānaṃ gaṅgāya gantvā vesālikānaṃ sīmantaraṃ pavitṭho.

Tato licchavirājāno bimbisārena katapūjāya diguṇaṃ karontā galappamāṇe udake bhagavantaṃ paccuggacchiṃsu. Teneva khaṇena tena muhuttana vijjuppa bhāvinaddhandhakāravisaṭakūṭo gaḷagaḷāyanto catūsu disāsu mahāmegho vuṭṭhāsi. Atha bhagavatā paṭhamapāde gaṅgātīre nikkhittamatte pokkharavassaṃ vassi. Ye temetukāmā, te eva tementi, atemetukāmā na tementi. Sabbattha jāṇumattaṃ ūrumattaṃ kaṭimattaṃ galappamāṇaṃ udakaṃ vahati, sabbakuṇapāni udakena gaṅgaṃ pavesitāni, parisuddho bhūmibhāgo ahoṣi.

Licchavirājāno bhagavantaṃ antarā yojane yojane vāsāpetvā mahādānāni datvā tīhi divasehi diguṇaṃ pūjaṃ karontā vesāliṃ nayiṃsu (..0138). Vesāliṃ sampatte bhagavati sakko devānamindo devasaṅghapurakkhato āgacchi. Mahe-sakkhānaṃ devatānaṃ sannipātena amanussā yebhuyyena palāyiṃsu. Bhagavā nagaradvāre ṭhatvā ānandattheraṃ āmantesi- “imaṃ, ānanda, ratanasuttaṃ ugga-hetvā balikammūpakaraṇāni gahetvā licchavirājakumārehi saddhiṃ vesāliyā

tipākārantare vicaranto parittam karohī”ti ratanasuttam abhāsi. “Evaṃ kena panetaṃ suttaṃ vuttaṃ, kadā, kattha, kasmā ca vuttan”ti etesaṃ pañhānaṃ vissanā vitthārena vesālivatthuto pabhuti porāṇehi vaṇṇiyati.

Evaṃ bhagavato vesāliṃ anuppattadivaseyeva vesālinagaradvāre tesam upaddavānaṃ paṭighātatthāya vuttamidaṃ ratanasuttam uggahetvā āyasmā ānando parittatthāya bhāsamāno bhagavato pattena udakamādāya sabbanagaraṃ abbhukkiranto anuvicari. Yaṃ **kiñcīti** vuttamatte eva therena ye pubbe apalātā saṅkāra-kūṭabhittippadesādinissitā amanussā, te catūhi dvārehi palāyimsu, dvārāni anokāsāni ahesuṃ. Tato ekacce dvāresu okāsaṃ alabhamānā pākāraṃ bhinditvā palātā. Amanussesu gatamattesu manussānaṃ gattesu rogo vūpasanto. Te nikkhamitvā sabbapupphagandhādīhi theram pūjesuṃ. Mahājano nagaramajjhe santhāgāraṃ sabbagandhehi limpivā vitānaṃ katvā sabbālaṅkārehi alaṅkaritvā tattha buddhāsanaṃ paññapetvā bhagavantaṃ ānesi.

Bhagavā santhāgāraṃ pavisitvā paññatte āsane nisīdi. Bhikkhusaṅghopi kho rājāno manussā ca patirūpe patirūpe āsane nisīdīmsu. Sakkopi devānamindo dvīsu devalokesu devaparisāya saddhiṃ upanisīdi aññe ca devā, ānandattheropi sabbam vesāliṃ anuvicaranto rakkham katvā vesālinagaravāsīhi saddhiṃ āgantvā ekamantaṃ nisīdi. Tattha bhagavā sabbesaṃ tadeva ratanasuttam abhāsīti.

Ettāvatā ca yā “**yena vuttaṃ yadā yattha, yasmā cetam imaṃ nayaṃ. Pakāsetvānā**”ti mātikā nikkhittā, sā sabbappakārena vitthāritā hoti.

Yānīdhātīgāthavaṇṇanā

1. Idāni (..0139) “etassa karissāmatthavaṇṇanan”ti vuttattā **atthavaṇṇanā** ārabbhate. Apare pana vadanti “ādito pañceva gāthā bhagavatā vuttā, sesā parittakaraṇasamaye ānandattherenā”ti. Yathā vā tathā vā hotu, kiṃ no imāya parikkhāya, sabbathāpi etassa ratanasuttassa karissāmatthavaṇṇanaṃ.

Yānīdha bhūtānīti paṭhamagāthā. Tattha **yānīti** yādisāni appesakkhāni vā mahesakkhāni vā. **Idhāti** imasmim padese, tasmim khaṇe sannipātaṭṭhānaṃ sandhāyāha. **Bhūtānīti** kiñcāpi bhūtasaddo “bhūtasim pācittian”ti evamādīsu (pāci. 69) vijjamāne. “Bhūtamidanti, bhikkhave, samanupassathā”ti evamādīsu (ma. ni. 1.401) khandhapañcake. “Cattāro kho, bhikkhu, mahābhūtā hetū”ti evamādīsu (ma. ni. 3.86) catubbidhe pathavīdhātvādirūpe. “Yo ca kālaghaso bhūto”ti evamādīsu (jā. 1.2.190) khīṇāsave. “Sabbeva nikkhipissanti, bhūtā loke samussayan”ti evamādīsu (dī. ni. 2.220) sabbasatte. “Bhūtagāmapātabyatāyā”ti evamādīsu (pāci. 90) rukkhādike. “Bhūtaṃ bhūtato sañjānāti”ti evamādīsu (ma. ni. 1.3) cātumahārājikānaṃ heṭṭhā sattanikāyaṃ upādāya vattati. Idha pana avisesato amanussesu daṭṭhabbo.

Samāgatānīti sannipatitāni. **Bhummānīti** bhūmiyaṃ nibbattāni. **Vā**-iti vikappane. Tena yānīdha bhummāni vā bhūtāni samāgatānīti imamekaṃ vikappaṃ katvā puna dutiyavikappaṃ kātuṃ “**yāni va antalikkhe**”ti āha. Antalikkhe vā yāni

bhūtāni nibbattāni, tāni sabbāni idha samāgatānīti attho. Ettha ca yāmato yāva akaniṭṭhaṃ, tāva nibbattāni bhūtāni ākāse pātubhūtavimānesu nibbattattā “antalikkhe bhūtāni”ti veditabbāni. Tato heṭṭhā sineruto pabhuti yāva bhūmiyaṃ rukkhalaṭādīsu adhivatthāni pathaviyañca nibbattāni bhūtāni, tāni sabbāni bhūmiyaṃ bhūmiṭṭhāsu ca rukkhalaṭāpabbatādīsu nibbattattā “bhummāni bhūtāni”ti veditabbāni.

Evamaṃ (..0140) bhagavā sabbāneva amanussabhūtāni “bhummāni vā yāni va antalikkhe”ti dvīhi padehi vikappetvā puna ekena padena pariggahetvā dassetuṃ “**sabbeva bhūtā sumanā bhavantū**”ti āha. **Sabbeti** anavasesā. **Evāti** avadhāraṇe, ekampi anapanetvāti adhippāyo. **Bhūtāti** amanussā. **Sumanā bhavantū**ti sukhitamanā pītisomanassajātā bhavantu. **Athopīti** kiccantarassanniyojanattaṃ vākyopādāne nipātadvayaṃ. **Sakkacca suṇantu bhāsīti** aṭṭhiṃ katvā manasikatvā sabbāṃ cetasā samannāharitvā dibbasampattilokuttarasukhāvahaṃ mama desanaṃ suṇantu.

Evamettha bhagavā “yānidha bhūtāni samāgatānī”ti aniyamitavacanena bhūtāni pariggahetvā puna “bhummāni vā yāni va antalikkhe”ti dvīhi vikappetvā tato “sabbeva bhūtā”ti puna ekajjhaṃ katvā “sumanā bhavantū”ti iminā vacanena āsayasampattiyaṃ niyojento “sakkacca suṇantu bhāsīti”ti payogasampattiyaṃ, tathā yonisomanasikārasampattiyaṃ paratoghosasampattiyañca, tathā attasammāpaṇidhisappurisūpanissayasampattīsu samādhipaññāhetusampattīsu ca niyojento gāthaṃ samāpesi.

Tasmā hītigāthāvaṇṇanā

2. Tasmā hi bhūtāti dutiyagāthā. Tattha **tasmāti** kāraṇavacanāṃ. **Bhūtāti** āmanāvacanāṃ. **Nisāmethāti** suṇātha. **Sabbeti** anavasesā. Kiṃ vuttaṃ hoti? Yasmā tumhe dibbaṭṭhānāni tattha upabhogaparibhogasampadañca pahāya dhammassavanattaṃ idha samāgatā, na naṭanaccanādidassanattaṃ, tasmā hi bhūtā nisāmetha sabbeti. Atha vā “sumanā bhavantu, sakkacca suṇantu”ti vacanena tesāṃ sumanabhāvaṃ sakkaccaṃ sotukamyatañca disvā āha “yasmā tumhe sumanabhāvena attasammāpaṇidhiyonisomanasikārasayasuddhīhi sakkaccaṃ sotukamyatāya sappurisūpanissayaparatoghosapadaṭṭhānato payogasuddhīhi ca yuttā, tasmā hi bhūtā nisāmetha sabbe”ti. Atha vā yaṃ (..0141) purimagāthāya ante “bhāsīti”ti vuttaṃ, taṃ kāraṇabhāvena apadisanto āha “yasmā mama bhāsītaṃ nāma atidullabhaṃ aṭṭhakkhaṇaparivajjitassa khaṇassa dullaḥhattā, anekānisamañca paññākaruṇāguṇena pavattattā, tañcāhaṃ vattukāmo ‘suṇantu bhāsīti’ti avocaṃ, tasmā hi bhūtā nisāmetha sabbe”ti. Idaṃ iminā gāthāpadena vuttaṃ hoti.

Evamettha kāraṇaṃ niropento attano bhāsītanisāmane niyojetvā nisāmetabbaṃ vattumāraddho “**mettaṃ karoṭha mānusiyaṃ pajāya**”ti. Tassattho- yāyaṃ tīhi upaddavehi upaddutā mānusi pajā, tassā mānusiyaṃ pajāya mettaṃ mittabhāvaṃ hitajjhāsayataṃ paccupaṭṭhapethāti. Keci pana “mānusikaṃ pajaṇ”ti paṭhanti, taṃ

bhummatthāsambhavā na yujjati. Yampi aññe atthaṃ vaṇṇayanti, sopi na yujjati. Adhippāyo panettha- nāhaṃ buddhoti issariyabalena vadāmi, api tu yaṃ tumhā-kañca imissā ca mānusiyaṃ pajāya hitatthaṃ vadāmi “mettaṃ karotha mānusiyaṃ pajāyā”ti. Ettha ca-

“Ye sattasaṅgaṃ pathaviṃ vijetvā,
rājisayo yajamānānupariyagā;
assamedhaṃ purisamedhaṃ,
sammāpāsaṃ vājapeyyaṃ niraggaḷaṃ.

“Mettassa cittassa subhāvitassa,
kalampi te nānubhavanti soḷasiṃ;
ekampi ce pāṇamaduttācitto,
mettāyati kusalo tena hoti.

“sabbe ca pāṇe manasānukampī, pahūtamariyo pakaroti puññaṃ”ti. (itivu. 27; a. ni. 8.1)-

Evamādīnaṃ suttānaṃ ekādasānisamsānañca vasena ye mettaṃ karonti, etesaṃ mettā hitāti veditabbā.

“devatānukampito poso, sadā bhadraṇi passatī”ti. (udā. 76; mahāva. 286)-

Evamādīnaṃ (..0142) suttānaṃ vasena yesu kayirati, tesampi hitāti veditabbā.

Evaṃ ubhayesampi hitabhāvaṃ dassento “mettaṃ karotha mānusiyaṃ”ti vatvā idāni upakāraṃpi dassento āha “**divā ca ratto ca haranti ye baliṃ, tasmā hi ne rakkhatha appamattā**”ti. Tassattho- ye manussā citta-kammakāṭṭhakammādīhipi devatā katvā cetiyarukkhādīni ca upasaṅkamitvā devatā uddissa divā baliṃ karonti, kālapakkhādīsu ca rattiṃ baliṃ karonti, salākabhattādīni vā datvā ārakkha-devatā upādāya yāva brahmadevatānaṃ pattidānaniyyātanena divā baliṃ karonti, chattāropanadīpamālāya sabbarattikadhammassavanādīni kārāpetvā pattidānaniyyātanena ca rattiṃ baliṃ karonti, te kathaṃ na rakkhitabbā? Yato evaṃ divā ca ratto ca tumhe uddissa karonti ye baliṃ, **tasmā hi ne rakkhatha**; tasmā balikamma-karaṇāpi te manusse rakkhatha gopayatha, ahitaṃ nesaṃ apanetha, hitaṃ upanetha appamattā hutvā taṃ kataññubhāvaṃ hadaye katvā nīccamanussarantāti.

Yaṃkiñcītigāthāvaṇṇanā

3. Evaṃ devatāsu manussānaṃ upakāra-kabhāvaṃ dassetvā tesāṃ upaddava-vūpasamanatthaṃ buddhādiguṇappakāsanena ca devamanussānaṃ dhammassavanatthaṃ “**yaṃkiñci vittaṃ**”ti-ādinā nayena saccavacanaṃ payuñjitumā-raddho. Tattha **yaṃkiñcīti** aniyamitavasena anavasesaṃ pariyādiyati yaṃkiñci tattha tattha vohārūpagaṃ. **Vittanti** dhanāṃ. Tañhi vittiṃ janetīti vittaṃ. **Idha vāti** manussalokaṃ niddisati. **Huraṃ vāti** tato paraṃ avasesalokaṃ, tena ca ṭhapetvā manusse sabbalokaggahaṇe patte “saggesu vā”ti parato vuttattā ṭhapetvā manusse ca sagge ca avasesānaṃ nāgasupaṇṇādīnaṃ gahaṇaṃ veditabbāṃ.

Evaṃ imehi dvīhi padehi yaṃ manussānaṃ vohārūpagaṃ alaṅkāraparibhogū-pagañca jātārūpara-jatamuttāmaṇiveḷuriyapavāḷalohitaṅkamasāragallādikaṃ,

yañca muttāmaṇivālukatthatāya bhūmiyā ratanamayavimānesu anekayojanasata-
vitthatesu bhavanesu uppannānaṃ nāgasupaṇṇādīnaṃ vittaṃ, taṃ niddiṭṭhaṃ
hoti. **Saggesu vā**ti kāmāvacararūpāvacaradevalokesu. Te (..0143) hi sobhanena
kammena ajīyantīti saggā. Suṭṭhu aggātipi saggā. **Yanti** yaṃ sasāmikaṃ vā asā-
mikaṃ vā. **Ratananti** ratiṃ nayati vahati janayati vaḍḍhetīti ratanaṃ. Yaṃkiñci
cittīkataṃ mahagghaṃ atulaṃ dullabhadassanaṃ anomasattaparibhogañca,
tassetāṃ adhivacanaṃ. Yathāha-

“Cittīkataṃ mahagghañca, atulaṃ dullabhadassanaṃ;
anomasattaparibhogaṃ, ratanaṃ tena vuccatī” ti.

Pañīanti uttamaṃ seṭṭhaṃ atappakaṃ. Evaṃ iminā gāthāpadena yaṃ saggesu
anekayojanasatappamaṇasabbaratanamayavimānasudhammavejayantappabhu-
tīsu sasāmikaṃ, yañca buddhuppādavirahena apāyameva paripūrentesu sattesu
suññavimānappaṭibaddhaṃ asāmikaṃ, yaṃ vā panaññampi pathavimahāsamu-
ddahimavantādinissitamasāmikaṃ ratanaṃ, taṃ niddiṭṭhaṃ hoti.

Na no samaṃ atthi tathāgatenāti na-iti paṭisedhe. **No**-iti avadhāraṇe. **Samanti**
tulyaṃ. **Atthī**ti vijjati. **Tathāgatenā**ti buddhena. Kiṃ vuttaṃ hoti? Yaṃ etaṃ
vittañca ratanañca pakāsitaṃ, ettha ekampi buddharatanena sadisaṃ ratanaṃ
nevatthi. Yampi hi taṃ **cittīkataṭṭhena ratanaṃ**, seyyathidaṃ- rañño cakkavattissa
cakkaratanaṃ maṇiratanañca, yamhi uppanne mahājano na aññattha cittīkāraṃ
karoti, na koci pupphagandhādīni gahetvā

yakkhaṭṭhānaṃ vā bhūtaṭṭhānaṃ vā gacchati, sabbopi jano cakkaratanaṃ aṇirata-
nameva cittikāraṃ karoti pūjeti, taṃ taṃ varaṃ pattheti, patthitapatthitañcassa
ekaccaṃ samijjhati, tampi ratanaṃ buddharatanaṃ samaṃ natthi. Yadi hi citta-
kaṭṭhena ratanaṃ, tathāgateva ratanaṃ. Tathāgate hi uppanne ye keci mahe-
sakkhā devamanussā na te aññatra cittikāraṃ karonti, na kañci aññaṃ pūjenti.
Tathā hi brahmā sahaṃpati sinerumattena ratanaḍāmena tathāgataṃ pūjesi,
yathābalañca aññe devā manussā ca bimbisāraḱosalārāja-anāthapiṇḍikādayo.
Parinibbutampi bhagavantaṃ uddissa channavutikoṭidhanaṃ vissajjetvā asoka-
mahārājā sakalajambudīpe caturāsīti vihārasahassāni paṭiṭṭhāpesi, ko pana vādo
aññesaṃ cittikārānaṃ. Apica kassaññassa parinibbutassāpi jātibodhidhammaca-
kkappavattanaparinibbānaṭṭhānāni paṭimācetiyaḍīni vā uddissa evaṃ cittikāra-
gārūro pavattati yathā bhagavato. Evaṃcittikaṭṭhenaṃpi tathāgatasamaṃ ratanaṃ
natthi.

Tathā (..0144) yampi taṃ **mahagghaṭṭhena ratanaṃ**. Seyyathidaṃ- kāsikaṃ
vatthaṃ. Yathāha- “jiṇṇampi, bhikkhave, kāsikaṃ vatthaṃ vaṇṇavantañceva hoti
sukhasamphassañca mahagghañcā”ti (a. ni. 3.100), tampi buddharatanaṃ
samaṃ natthi. Yadi hi mahagghaṭṭhena ratanaṃ, tathāgateva ratanaṃ. Tathāgate
hi yesaṃ paṃsukampi paṭiggaṇhāti, tesamaṃ taṃ mahapphalaṃ hoti mahāni-
saṃsaṃ seyyathāpi asokarañño, idamassa mahagghatāya. Evaṃ mahagghatāva-
canaṃ cettha dosābhāvasādhakaṃ idaṃ suttapadaṃ veditabbaṃ-

“Yesamaṃ kho pana so paṭiggaṇhāti cīvarapiṇḍapātasenaṃ sanagilānapaccaya-
bhesajjaparikkhāraṃ, tesamaṃ taṃ mahapphalaṃ hoti mahānisaṃsaṃ. Idamassa
mahagghatāya vadāmi. Seyyathāpi taṃ, bhikkhave, kāsikaṃ vatthaṃ
mahagghaṃ, tathūpamaṃ, bhikkhave, imaṃ puggalaṃ vadāmi”ti (a. ni. 3.100).
Evaṃ mahagghaṭṭhenaṃpi tathāgatasamaṃ ratanaṃ natthi.

Tathā yampi taṃ **atulaṭṭhena ratanaṃ**. Seyyathidaṃ- rañño cakkavattissa **cakka-
ratanaṃ** uppajjati indaṇīlamanimayanaṃbhi sattaratanaṃ mayasahassāraṃ pavāḷa-
mayanemi rattasuvaṇṇamayasaṃdhi, yassa dasannaṃ dasannaṃ arānaṃ upari
ekaṃ muṇḍāraṃ hoti vātaṃ gahetvā saddakaraṇatthaṃ, yena kato saddo sukusa-
lappatāḷitapañcaṅgikatūriyasaddo viya hoti, yassa nābhiyā ubhosu passesu dve
sīhamukhāni honti, abhantaraṃ sakaṭacakkasseva susiraṃ. Tassa kattā vā
kāretā vā natthi, kammaṃpaccayena ututo samuṭṭhāti. Yaṃ rājā dasavidhaṃ cakka-
vattivattaṃ pūretvā tadahuposathe puṇṇamadivase sīsaṃnhāto uposathiko upari-
pāsāḍavaragato silāni sodhento nisinna puṇṇacandaṃ viya sūriyaṃ viya ca
uṭṭhentaṃ passati, yassa dvādasayojanato saddo suyati, yojanato vaṇṇo dissati,
yaṃ mahājanaṃ “dutiyo maññe cando sūriyo vā uṭṭhito”ti ativiya kotūhalajātena
dissamaṃ nagarassa upari āgantvā rañño antepurassa pācīnapasse
nāti-uccaṃ nātinīcaṃ hutvā mahājanaṃ gandhapupphāḍīhi pūjetuṃ, yuttaṭṭhāne
akkhāhataṃ viya tiṭṭhati.

Tadeva (..0145) anubandhamānaṃ **hatthiratanamaṃ** uppajjati, sabbaseto ratta-
pādo sattappaṭiṭṭho iddhimā vehāsaṅgamo uposathakulā vā chaddantakulā vā
āgacchati, uposathakulā ca āgacchanto sabbajetṭho āgacchati, chaddantakulā

sabbakaniṭṭho sikkhitasikkho damathūpeto, so dvādasayojanam parisam gahetvā sakalajambudīpam anusamyāyitvā purepātarāsameva sakam rājadhāniṃ āgacchati.

Tampi anubandhamānam **assaratanam** uppajjati, sabbaseto rattapādo kālasīso muñjakeso valāhakassarājakulā āgacchati. Sesamettha hatthiratanasadisameva.

Tampi anubandhamānam **mañiratanam** uppajjati. So hoti maṇi veḷuriyo subho jātimā aṭṭhamso suparikammakato āyāmato cakkanābhisadiso, vepullapabbatā āgacchati. So caturaṅgasamannāgatepi andhakāre rañño dhajaggaṃ gato yojanam obhāseti, yassobhāsenā manussā “divā” ti maññamānā kammante payojenti, antamaso kunthakipillikaṃ upādāya passanti.

Tampi anubandhamānam **itthiratanam** uppajjati, pakati-aggamahesī vā hoti, uttarakuruto vā āgacchati maddarājakulato vā, atidīghatādichadosavivajjitā atikkantā mānusavaṇṇam appattā dibbavaṇṇam, yassā rañño sītakāle uṇhāni gattāni honti, uṇhakāle sītāni, satadhā phoṭita tūlapicuno viya samphasso hoti, kāyato candanagandho vāyati, mukhato uppalaḡandho, pubbuṭṭhāyinitādi-anekaguṇasamannāgatā ca hoti.

Tampi anubandhamānam **gahapatiratanam** uppajjati rañño pakatikammakāro seṭṭhi, yassa cakkaratane uppannamatte dibbam cakkhu pātubhavati, yena samantato yojanamatte nidhiṃ passati asāmikampi sasāmikampi, so rājānam upasaṅkamtivā pavāreti “apposukko tvaṃ, deva, hohi, ahaṃ te dhanena dhanakaraṇīyam karissāmī” ti.

Tampi (..0146) anubandhamānam **pariṇāyakaratanam** uppajjati rañño pakatiṇṭhaputto. Cakkaratane uppannamatte atirekapaññāveyyattiyena samannāgato hoti, dvādasayojanāya parisāya cetasā cittaṃ pariṇānitvā niggahapaggahasa-mattho hoti, so rājānam upasaṅkamtivā pavāreti “apposukko tvaṃ, deva, hohi, ahaṃ te rajjam anusāsissāmī” ti. Yaṃ vā panaññampi evarūpaṃ atulaṭṭhena ratanam, yassa na sakkā tulayitvā tīrayitvā aggho kātuṃ “sataṃ vā sahasaṃ vā agghati koṭiṃ vā” ti. Tattha ekaratanampi buddharatanena samaṃ natthi. Yadi hi atulaṭṭhena ratanam, tathāgatova ratanam. Tathāgato hi na sakkā sīlato vā samādhito vā paññādīnam vā aññatarato kenaci tulayitvā tīrayitvā “ettakaguṇo vā iminā samo vā sappāṭibhāgo vā” ti paricchindituṃ. Evaṃ atulaṭṭhenapi tathāgatasamaṃ ratanam natthi.

Tathā yampi taṃ **dullabhadassanaṭṭhena ratanam**, seyyathidaṃ dullabhapātu-bhāvo rājā cakkavatti, cakkādīni ca tassa ratanāni, tampi buddharatanena samaṃ natthi. Yadi hi dullabhadassanaṭṭhena ratanam, tathāgatova ratanam, kuto cakkavatti-ādīnam ratanattaṃ. Tāni hi ekasmiṃyeva kappe anekāni uppajjanti. Yasmā pana asaṅkhyeyyepi kappe tathāgatasuñño loko hoti, tasmā tathāgatova kadāci karahaci uppajjanato dullabhadassano. Vuttampi cetam bhagavatā parinibbānasa-maye-

“Devatā, ānanda, ujjhāyanti ‘dūrā ca vatamha āgatā tathāgataṃ dassanāya, kadāci karahaci tathāgatā loke uppajjanti arahanto sammāsambuddhā, ajjeva rattiyā pacchime yāme tathāgatassa parinibbānam bhavissati, ayañca mahe-

sakkho bhikkhu bhagavato purato t̥hito ovārento, na mayaṃ labhāma pacchime kāle tathāgataṃ dassanāyā”ti (dī. ni. 2.200).

Evam dullabhadassanaṭṭhenāpi tathāgatasamaṃ ratanaṃ natthi.

Tathā yampi taṃ **anomasattaparibhogatṭhena ratanaṃ**. Seyyathidaṃ- rañño cakkavattissa cakkaratanādi tañhi koṭisatasahassadhanānampi sattabhūmikapā-sādavaratale (..0147) vasantānampi caṇḍālavenanesādarathakārapukkusādīnaṃ nīcakulikānaṃ omakapurisānaṃ supinantepi paribhogatṭhāya na nibbattati. Ubhato sujātassa pana rañño khattiyasseva paripūritadasavidhacakkavattiva-ttassa paribhogatṭhāya nibbattanato anomasattaparibhogaṃyeva hoti, tampi buddharatanasamaṃ natthi. Yadi hi anomasattaparibhogatṭhena ratanaṃ, tathā-gatova ratanaṃ. Tathāgato hi loke omakasattasammatānaṃ anupanissayasampa-
nnānaṃ viparītadassanānaṃ pūraṇakassapādīnaṃ channaṃ sathārānaṃ aññesañca evarūpānaṃ supinantepi aparibhogo. Upanissayasampannānaṃ pana catu-
ppadāyapi gāthāya pariyosāne arahattamadhigantuṃ samatthānaṃ nibbedhikañā-
ṇadassanānaṃ bāhiyadārucīriyappabhutīnaṃ aññesañca mahākulappasutānaṃ
mahāsāvakānaṃ paribhogo, te hi taṃ dassanānuttariyasavanānuttariyapāricariyā-
nuttariyādīni sādhentā tathāgataṃ paribhuñjanti. Evam anomasattaparibhogatṭhe-
nāpi tathāgatasamaṃ ratanaṃ natthi.

Yampi taṃ avisesato **ratijananatṭhena ratanaṃ**. Seyyathidaṃ- rañño cakkava-
ttissa cakkaratanam. Tañhi disvāva rājā cakkavatti attamano hoti, evampi taṃ
rañño ratiṃ janeti. Puna caparaṃ rājā cakkavatti vāmena hatthena suvaṇṇabhi-
ñkāraṃ gahetvā dakkhiṇena hatthena cakkaratanam abbhukkirati “pavattatu
bhavaṃ cakkaratanam, abhivijinātu bhavaṃ cakkaratanam”ti. Tato cakkaratanam
pañcaṅgikaṃ viya tūriyam madhurassaram niccharantaṃ ākāsena puratthimaṃ
disaṃ gacchati, anvadeva rājā, cakkavatti cakkānubhāvena dvādasayojanavitthi-
ṇṇāya caturaṅginiyā senāya nāti-uccaṃ nātinīcaṃ uccarukkhānaṃ heṭṭhābhā-
gena, nīcarukkhānaṃ uparibhāgena, rukkhesu pupphaphalapallavādipaṇṇākāraṃ
gahetvā āgatānaṃ hatthato paṇṇākārañca gaṇhanto “ehi kho, mahārājā”ti evamā-
dinā paramanipaccakārena āgate paṭirājāno “pāṇo na hantabbo”ti-ādinā nayena
anusāsanto gacchati. Yattha pana rājā bhuñjitukāmo vā divāseyyaṃ vā kappetu-
kāmo hoti, tattha cakkaratanam ākāsā orohitvā udakādisabbakiccakkhame same
bhūmibhāge akkhāhataṃ viya tiṭṭhati. Puna rañño gamanacitte uppanne purimana-
yeneva saddaṃ karontaṃ gacchati, taṃ sutvā dvādasayojanikāpi parisā ākāsena
gacchati (..0148). Cakkaratanam anupubbena puratthimaṃ samuddaṃ ajjhogā-
hati, tasmiṃ ajjhogāhante udakaṃ yojanappamāṇam apagantvā bhittikataṃ viya
tiṭṭhati. Mahājano yathākāmaṃ satta ratanāni gaṇhāti. Puna rājā suvaṇṇabhi-
ñkāraṃ gahetvā “ito paṭṭhāya mama rajjan”ti udakena abbhukkirivā nivattati.
Senā purato hoti, cakkaratanam pacchato, rājā majjhe. Cakkaratanena osakkito-
sakkitaṭṭhānaṃ udakaṃ paripūrati. Eteneva upāyena dakkhiṇapacchimuttarepi
samudde gacchati.

Evam catuddisaṃ anusaṃyāyitvā cakkaratanam tiyojanappamāṇam ākāsam
ārohati. Tattha t̥hito rājā cakkaratanānubhāvena vijitavijayo pañcasataparittadīpa-

paṭimaṇḍitaṃ sattayojanasahassaparimaṇḍalaṃ pubbavidehaṃ, tathā aṭṭhaya-
nasahassaparimaṇḍalaṃ uttarakuruṃ, sattayojanasahassaparimaṇḍalaṃyeva
aparagoyānaṃ, dasayojanasahassaparimaṇḍalaṃ jambudīpañcāti evaṃ catuma-
hādīpadvisahassaparittadīpapaṭimaṇḍitaṃ ekaṃ cakkavāḷaṃ suphullapuṇḍarika-
vanaṃ viya oloketi. Evaṃ olokayato cassa anappakā rati uppajjati. Evampi taṃ
cakkaratanam rañño ratim janeti, tampi buddharatanasamaṃ natthi. Yadi hi ratija-
nanaṭṭhena ratanaṃ, tathāgatova ratanaṃ, kiṃ karissati etaṃ cakkaratanam?
Tathāgato hi yassā dibbāya ratiyā cakkaratanādīhi sabbehipi janitā cakkavattirati
saṅkhampi kalampi kalabhāgampi na upeti, tatopi ratito uttaritarañca paṇitata-
rañca attano ovādappaṭikarānaṃ asaṅkhyeyyānampi devamanussānaṃ paṭhama-
jjhānaratiṃ dutiyatatiyacatutthapañcamajjhānaratiṃ, ākāsānañcāyatanaratiṃ,
viññāṇañcāyatana-ākiñcaññāyatananevasaññānāsaññāyatanaratiṃ, sotāpattima-
ggaratiṃ, sotāpattiphalaratiṃ, sakadāgāmi-anāgāmi-arahattamaggaphalaratiñca
janeti. Evaṃ ratijananaṭṭhenāpi tathāgatasamaṃ ratanaṃ natthīti.

Apica ratanaṃ nāmetaṃ duvidhaṃ hoti saviññāṇakamaviññāṇakañca. Tattha
aviññāṇakaṃ cakkaratanam maṇiratanañca, yaṃ vā panaññampi anindriyaba-
ddhasuvaṇṇarajatādi, saviññāṇakaṃ hatthiratanādipariṇāyakaratanapariyosānaṃ,
yaṃ vā panaññampi evarūpaṃ indriyabaddhaṃ. Evaṃ duvidhe cettha saviññāṇa-
karatanam aggamakkhāyati (..0149). Kasmā? Yasmā aviññāṇakaṃ suvaṇṇaraja-
tamaṇimuttādiratanam saviññāṇakānaṃ hatthiratanādīnaṃ alaṅkāratthāya upanī-
yati.

Saviññāṇakaratanampi duvidhaṃ tiracchānagataratanam, manussaratanañca.
Tattha manussaratanaṃ aggamakkhāyati. Kasmā? Yasmā tiracchānagataratanam
manussaratanaṃ opavayhaṃ hoti. Manussaratanaṃ duvidhaṃ itthiratanam,
purisaratananañca. Tattha purisaratanam aggamakkhāyati. Kasmā? Yasmā itthira-
tanam purisaratanassa paricārikattaṃ āpajjati. Purisaratanampi duvidhaṃ agārika-
ratanam, anagārikaratananañca. Tattha anagārikaratanam aggamakkhāyati. Kasmā?
Yasmā agārikaratanesu aggo cakkavattipi silādiguṇayuttaṃ anagārikaratanam
pañcapatiṭṭhitena vanditvā upaṭṭhahitvā payirupāsitvā dibbamānusikā sampattiyo
pāpuṇitvā ante nibbānasampattiṃ pāpuṇāti.

duvidhaṃ sekhāsekhavasena. Asekharatanampi duvidhaṃ sukkhavipassakasa-
mathayānikavasena. Samathayānikaratanampi duvidhaṃ sāvakaṃpāramippattama-
ppattañca. Tattha sāvakaṃpāramippattaṃ aggamakkhāyati. Kasmā? Guṇamahā-
ntatāya. Sāvakaṃpāramippattaratanatopi paccekabuddharatanaṃ aggamakkhā-
yati. Kasmā? Guṇamahāntatāya. Sāriputtamoggallānasadisāpi hi anekasatā
sāvakā ekassa paccekabuddhassa guṇānaṃ satabhāgampi na upenti. Pacceka-
buddharatanatopi sammāsambuddharatanaṃ aggamakkhāyati. Kasmā? Guṇama-
hāntatāya. Sakalampi hi jambudīpaṃ pūretvā pallaṅkena pallaṅkaṃ ghaṭentā
nisinnā paccekabuddhā ekassa sammāsambuddhassa guṇānaṃ neva saṅkhaṃ
na kamaṃ na kalabhāgaṃ upenti. Vuttañhetam bhagavatā- “yāvata, bhikkhave,
sattā apadā vā ...pe... tathāgato tesam aggamakkhāyati”ti-ādi (a. ni. 4.34; 5.32;
itivu. 90). Evaṃ kenaci pariyāyena tathāgatasamaṃ ratanaṃ natthi. Tenāha
bhagavā- **“na no samaṃ atthi tathāgatenā”** ti.

Evaṃ bhagavā buddharatanassa aññehi ratanehi asamataṃ vatvā idāni tesam
sattānaṃ uppanna-upaddavavūpasamatthaṃ neva jātiṃ na gottaṃ na kolapu-
tṭiyaṃ na vaṇṇapokkharatādiṃ nissāya, apica kho avīcimupādāya bhavagga-
pariyante (..0150) loke sīlasamādhikkhandhādīhi guṇehi buddharatanassa asadisā-
bhāvaṃ nissāya saccavacanaṃ payuñjati **“idampi buddhe ratanaṃ paṇītaṃ, etena
saccena suvatthi hotū”** ti.

Tassattho- idampi idha vā huraṃ vā saggesu vā yaṃkiñci atthi vittaṃ vā
ratanaṃ vā, tena saddhiṃ tehi tehi guṇehi asamattā buddhe ratanaṃ paṇītaṃ.
Yadi hi etaṃ saccam, atha etena saccena imesaṃ paṇīnaṃ suvatthi hotu, sobha-
nānaṃ atthitā hotu arogatā nirupaddavatāti. Ettha ca yathā “cakkhu kho, ānanda,
suññaṃ attena vā attaniyena vā”ti evamādisu (saṃ. ni. 4.85) attabhāvena vā attā-
niyabhāvena vāti attho. Itarathā hi cakkhu attā vā attaniyaṃ vāti appaṭisiddha-
meva siyā. Evaṃ **ratanaṃ paṇītaṃ** ratanattaṃ paṇītaṃ, ratanabhāvo paṇītoti aya-
mattho veditabbo. Itarathā hi buddho neva ratananti sījheyya. Na hi yattha
ratanaṃ atthi, taṃ ratananti na sījhati. Yattha pana cittikatādi-atthasaṅkhātaṃ
yena vā tena vā vidhinā sambandhagataṃ ratanaṃ atthi, yasmā taṃ ratanattamu-
pādāya ratananti paññāpiyati, tasmā tassa ratanassa atthitāya ratananti sījhati.
Atha vā **idampi buddhe ratananti** imināpi pakārena buddhova ratananti evamattho
veditabbo. Vuttamattāya ca bhagavatā imāya gāthāya rājakulassa sotthi jātā,
bhayaṃ vūpasantaṃ. Imissā gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanu-
ssehi paṭiggahitāti.

Khayaṃ virāgantigāthāvaṇṇanā

4. Evaṃ buddhaguṇena saccam vatvā idāni nibbānadhammaguṇena vattumā-
raddho **“khayaṃ virāgan”** ti. Tattha yasmā nibbānasacchikiriyāya rāgādayo khīṇā
honti parikkhīṇā, yasmā vā taṃ tesam anuppādanirodhakkhayamattaṃ, yasmā ca
taṃ rāgādivippayuttaṃ sampayogato ca ārammaṇato ca, yasmā vā tamhi sacchi-

kate rāgādayo accantaṃ virattā honti vigatā viddhastā, tasmā khayanti ca virā-ganti ca vuccati. Yasmā panassa na uppādo paññāyati, na vayo, na ʘhitassa añña-thattaṃ tasmā taṃ na jāyati na jīyati na miyatīti katvā **amatanti** vuccati. Uttama-thena pana atappakatt̄hena ca **paṇīanti**. **Yadajjhagāti** yaṃ ajjhagā vindi paṭilabhi, attano ñāṇabalena sacchākāsi. **Sakyamunīti** (..0151) sakyakulappasutattā sakyō, moneyyadhammasamannāgatattā muni, sakyō eva muni sakyamuni. **Samāhitoti** ariyamaggasamādhinā samāhitacitto. **Na tena dhammena samatthi kiñcīti** tena khayādināmakena sakyamuninā adhigatena dhammena samaṃ kiñci dhamma-jātaṃ natthi. Tasmā suttantarepi vuttaṃ- “yāvatā, bhikkhave, dhammā saṅkhatā vā asaṅkhatā vā, virāgo tesam aggamakkhāyati” ti-ādi (a. ni. 4.34; itivu. 90).

Evam bhagavā nibbānadhammassa aññehi dhammehi asamataṃ vatvā idāni tesam sattānaṃ uppanna-upaddavavūpasamatthaṃ khayavirāgāmatapaṇītatāgu-ṇehi nibbānadhammaratanassa asadisabhāvaṃ nissāya saccavacanaṃ payu-ñjati **“idampi dhamme ratanaṃ paṇītaṃ, etena saccena suvatthi hotū”** ti. Tassattho purimagāthāya vuttanayeneva veditabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisa-tasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

Yaṃ buddhaseṭṭhotigāthāvaṇṇanā

5. Evam nibbānadhammaguṇena saccaṃ vatvā idāni maggadhammaguṇena vattumāraddho **“yaṃ buddhaseṭṭho”** ti. Tattha “bujjhita saccāni” ti-ādinā nayena buddho, uttamo paṃsaṇiyo cāti seṭṭho, buddho ca so seṭṭho cāti buddhaseṭṭho, anubuddhapaccekabuddhasutabuddhakhyesu vā buddhesu seṭṭhoti buddha-seṭṭho. So buddhaseṭṭho yaṃ parivaṇṇayī “aṭṭhaṅgikova maggānaṃ, khemaṃ nibbānapattiyā” ti (ma. ni. 2.215) ca “ariyaṃ vo, bhikkhave, sammāsamādhim desi-ssāmi sa-upanisaṃ sapaṛikkhāraṇaṃ” ti (ma. ni. 3.136) ca evamādinā nayena tattha tattha paṃsaṇi pakāsayi. **Sucinti** kilesamalasa-mucchedakaraṇato accantavo-dānaṃ. **Samādhimānantarikaññamāhūti** yañca attano pavattisamanantaraṃ niya-meneva phalapadānato “ānantarikasamādhī” ti āhu. Na hi maggasamādhimhi uppane tassa phaluppattinisedhako koci antarāyo atthi. Yathāha-

“Ayañca puggalo sotāpattiphalasacchikiriyāya paṭipanno assa, kappassa ca uḍḍayhanavelā assa, neva tāva kappo uḍḍayheyya, yāvāyaṃ puggalo na sotā-pattiphalaṃ sacchikaroti, ayaṃ (..0152) vuccati puggalo ʘhitakappī. Sabbepi maggasamaṅgino puggalā ʘhitakappino” ti (pu. pa. 17).

Samādhinā tena samo na vijjatīti tena buddhaseṭṭhaparivaṇṇitena sucinā āna-ntarikasamādhinā samo rūpāvaca-samādhī vā arūpāvaca-samādhī vā koci na vijjati. Kasmā? Tesam bhāvitattā tattha tattha brahmaloke upapannassāpi puna nirayādīsipi upapattisambhavato, imassa ca arahattasamādhissa bhāvitattā ariya-puggalassa sabbūpapattisamugghātasambhavato. Tasmā suttantarepi vuttaṃ- “yāvatā, bhikkhave, dhammā saṅkhatā ...pe... ariyo aṭṭhaṅgiko maggo, tesam aggamakkhāyati” ti-ādi (a. ni. 4.34; itivu. 90).

Evam bhagavā ānantarikasamādhissa aññehi samādhīhi asamataṃ vatvā

idāni purimanayeneva maggadhammaratanassa asadisabhāvaṃ nissāya sacca-
vacanaṃ payuñjati “**idampi dhamme ...pe... hotū**”ti. Tassattho pubbe vuttanaye-
neva veditabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi
paṭiggahitāti.

Ye puggalātigāthāvaṇṇanā

6. Evaṃ maggadhammaguṇenāpi saccaṃ vatvā idāni saṅghaguṇenāpi vattumā-
raddho “**ye puggalā**”ti. Tattha **yeti** aniyametvā uddeso. **Puggalāti** sattā. **Aṭṭhāti**
tesaṃ gaṇanaparicchedo. Te hi cattāro ca paṭipannā cattāro ca phale ṭhitāti aṭṭha
honti. **Sataṃ pasatthāti** sappurisehi buddhapaccekabuddhabuddhasāvakehi
aññehi ca devamanussehi pasatthā. Kasmā? Sahajātasīlādiguṇayogā. Tesañhi
campakavakulakusumādīnaṃ saḥajātavaṇṇagandhādayo viya saḥajātā sīlasamā-
dhi-ādayo guṇā, tena te vaṇṇagandhādisampannāni viya pupphāni devamanu-
ssānaṃ sataṃ piyā manāpā pasamsaniyā ca honti. Tena vuttaṃ “**ye puggalā aṭṭha-
sataṃ pasatthā**”ti.

Atha vā **yeti** aniyametvā uddeso. **Puggalāti** sattā. **Aṭṭhasatanti** tesaṃ gaṇanapa-
ricchedo. Te hi ekabījī kolaṃkolo sattakkhattuparamoti tayo sotāpannā. Kāmarūpā-
rūpabhavesu adhigataphalā (..0153) tayo sakadāgāmino. Te sabbepi catunnaṃ
paṭipadānaṃ vasena catuvīsati. Antarāparinibbāyī, upahaccaparinibbāyī, sasa-
ṅkhāraparinibbāyī, asaṅkhāraparinibbāyī, uddhaṃsoto, akaniṭṭhagāmiti avihe-
su pañca. Tathā atappasudassasudassīsu. Akaniṭṭhesu pana uddhaṃsotavajjā cattā-
roti catuvīsati anāgāmino. Sukkhavipassako samathayānikoti dve arahanto.
Cattāro maggaṭṭhāti catupaññāsa. Te sabbepi saddhādthurapaññādthurānaṃ
vasena diguṇā hutvā aṭṭhasataṃ honti. Sesam vuttanayameva.

Cattāri etāni yugāni hontīti te sabbepi aṭṭha vā aṭṭhasataṃ vāti vitthāravasena
uddiṭṭhapuggalā saṅkhepavasena sotāpattimaggaṭṭho phalaṭṭhoti ekaṃ yugaṃ,
evaṃ yāva arahattamaggaṭṭho phalaṭṭhoti ekaṃ yuganti cattāri yugāni honti. **Te**
dakkhiṇeyyāti ettha **teti** pubbe aniyametvā uddiṭṭhānaṃ niyametvā niddeso. Ye
puggalā vitthāravasena aṭṭha vā, aṭṭhasataṃ vā, saṅkhepavasena cattāri yugāni
hontīti vuttā, sabbepi te dakkhiṇaṃ arahantīti dakkhiṇeyyā. Dakkhiṇā nāma
kammañca kammavipākañca saddahitvā “esa me idaṃ vejjakammaṃ vā jaṅgha-
pesanikaṃ vā karissati”ti evamādīni anapekkhitvā diyyamāno deyyadhammo, taṃ
arahanti nāma sīlādiguṇayuttā puggalā, ime ca tādisā, tena vuccanti “te dakkhiṇe-
yyā”ti.

Sugatassa sāvakāti bhagavā sobhanena gamanena yuttattā, sobhanañca
ṭhānaṃ gatattā, suṭṭhu ca gatattā, suṭṭhu eva ca gadattā sugato, tassa sugatassa.
Sabbepi te vacanaṃ suṇantīti sāvakā. Kāmañca aññepi suṇanti, na pana sutvā
kattabbakiccaṃ karonti, ime pana sutvā kattabbaṃ dhammānudhammapaṭipattiṃ
katvā maggaphalāni pattā, tasmā “sāvakā”ti vuccanti. **Etesu dinnāni mahapphalā-
nīti** etesu sugatasāvakesu appakānipi dānāni dinnāni paṭiggāhakato dakkhiṇāvisu-
dhibhāvaṃ upagatattā mahapphalāni honti. Tasmā suttantarepi vuttaṃ-

“Yāvatā, bhikkhave, saṅghā vā gaṇā vā tathāgatasāvakaṅgho, tesam agga-makkhāyati, yadidaṃ cattāri purisayugāni aṭṭha purisapuggalā, esa bhagavato sāvakaṅgho ...pe... aggo vipāko hoti” ti (a. ni. 4.34; 5.32; itivu. 90).

Evam (..0154) bhagavā sabbesampi maggaṭṭhaphalaṭṭhānaṃ vasena saṅghara-tanassa guṇaṃ vatvā idāni tameva guṇaṃ nissāya saccavacanaṃ payuñjati “**idampi saṅghe**” ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

Ye suppayuttātigāthāvaṇṇanā

7. Evam maggaṭṭhaphalaṭṭhānaṃ vasena saṅghaguṇena saccaṃ vatvā idāni tato ekaccānaṃ phalasaṃpattisukhamanubhavantānaṃ khīṇāsavapuggalānaṃ yeva guṇena vattumāraddho “**ye suppayuttā**” ti. Tattha **yeti** aniyamituddesavacanaṃ. **Suppayuttā**ti suṭṭhu payuttā, anekavihitaṃ anesanaṃ pahāya suddhājī-vitaṃ nissāya vipassanāya attānaṃ payuñjitumāraddhāti attho. Atha vā **suppayu-ttā**ti suvisuddhakāyavacīpayogasamannāgatā, tena tesam silakkhandhaṃ dasseti. **Manasā daḷhenāti** daḷhena manasā, thirasamādhiyuttena cetasāti attho. Tena tesam samādhiikkhandhaṃ dasseti. **Nikkāminoti** kāye ca jīvite ca anapekkhā hutvā paññādhurena vīriyena sabbakilesehi katanikkamaṇā. Tena tesam vīriyasa-mpannaṃ paññakkhandhaṃ dasseti.

Gotamasāsanamhīti gottato gotamassa tathāgatasseva sāsanaṃhi. Tena ito bahiddhā nānappakāraṃpi amaratapaṃ karontānaṃ suppayogādiguṇābhāvato kilesehi nikkamaṇābhavaṃ dasseti. **Teti** pubbe uddiṭṭhānaṃ niddesavacanaṃ. **Pattipattāti** ettha pattabbāti patti, pattabbā nāma pattuṃ arahā, yaṃ patvā accanta-yogakkhemino honti, arahattaphalassetam adhivacanaṃ, taṃ pattiṃ pattāti patti-pattā. **Amatanti** nibbānaṃ. **Vigayhāti** āramaṇavasena vigāhitvā. **Laddhāti** labhitvā. **Mudhāti** abyayena kākaṇikamattampi byayaṃ akatvā. **Nibbutinti** paṭippa-ssaddhakilesadarathaṃ phalasaṃpattiṃ.

Bhuñjamānāti anubhavamānā. Kiṃ vuttaṃ hoti? Ye imasmiṃ gotamasāsanamhi sīlasampannattā suppayuttā, samādhisampannattā manasā daḷhena, paññāsa-mpannattā nikkāmino, te imāya sammāpaṭipadāya amataṃ vigayha mudhā laddhā phalasaṃpattisaññitaṃ nibbutiṃ bhuñjamānā pattipattā nāma hontīti.

Evaṃ (..0155) bhagavā phalasaṃpattisukhamanubhavantānaṃ khīṇāsavapuggalānameva vasena saṅgharatanassa guṇaṃ vatvā idāni tameva guṇaṃ nissāya saccavacanaṃ payuñjati “**idampi saṅghe**”ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

Yathindakhilotigāthāvaṇṇanā

8. Evaṃ khīṇāsavapuggalānaṃ guṇena saṅghādhiṭṭhānaṃ saccaṃ vatvā idāni bahujanapaccakkhena sotāpannasseva guṇena vattumāraddho “**yathindakhīlo**”ti. Tattha **yathā**ti upamāvacanaṃ. **Indakhīloti** nagaradvāravivinivāraṇatthaṃ ummārabhantare aṭṭha vā dasa vā hatthe pathaviṃ khaṇitvā ākoṭitassa sārādārumayathambhassetamādhivacanaṃ. **Pathavinti** bhūmiṃ. **Sitoti** anto pavisitvā nissito. **Siyāti** bhavēyya. **Catubbhi vātehi** catūhi disāhi āgatehi vātehi. **Asampakampiyoti** kompetuṃ vā cāletuṃ vā asakkuṇeyyo. **Tathūpamanti** tathāvidhaṃ. **Sappurisasi**ti uttamapurisaṃ. **Vadāmīti** bhaṇāmi. **Yo ariyasaccāni avecca passatīti** yo cattāri ariyasaccāni paññāya ajjhogāhetvā passati. Tattha ariyasaccāni kumārapañhe vuttanayeneva veditabbāni.

Ayaṃ panettha **saṅkhepattho**– yathā hi indakhīlo gambhīranematāya pathavissito catubbhi vātehi asampakampiyo siyā, imampi sappurisaṃ tathūpamameva vadāmi, yo ariyasaccāni avecca passati. Kasmā? Yasmā sopi indakhīlo viya catūhi vātehi sabbatitthiyavādavātehi asampakampiyo hoti, tamhā dassanā kenaci kompetuṃ vā cāletuṃ vā asakkuṇeyyo. Tasmā suttantarepi vuttaṃ–

“Seyyathāpi, bhikkhave, ayokhīlo vā indakhīlo vā gambhīranemo sunikhāto acalo asampakampī, puratthimāya cepi disāya āgaccheyya bhusā vātavuṭṭhi, neva naṃ saṅkampeyya na sampakampeyya na sampacāleyya. Pacchimāya ...pe... dakkhiṇāya, uttarāyapi ce ...pe... na sampacāleyya. Taṃ kissa hetu? Gambhīrattā, bhikkhave, nemassa (..0156), sunikhātattā indakhīlassa. Evameva kho, bhikkhave, ye ca kho keci samaṇā vā brāhmaṇā vā ‘idaṃ dukkhanti ...pe... paṭipadā’ti yathābhūtaṃ pajānanti, te na aññassa samaṇassa vā brāhmaṇassa vā mukhaṃ olokenti ‘ayaṃ nūna bhavaṃ jānaṃ jānāti, passaṃ passatī’ti. Taṃ kissa hetu? Sudiṭṭhattā, bhikkhave, catunnaṃ ariyasaccānan”ti (saṃ. ni. 5.1109).

Evaṃ bhagavā bahujanapaccakkhassa sotāpannasseva vasena saṅgharatanassa guṇaṃ vatvā idāni tameva guṇaṃ nissāya saccavacanaṃ payuñjati “**idampi saṅghe**”ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

Ye ariyasaccānītigāthāvaṇṇanā

9. Evaṃ avisesato sotāpannessa guṇena saṅghādhiṭṭhānaṃ saccaṃ vatvā idāni ye te tayo sotāpannā ekabījī kolaṃkolo sattakkhattuparamoti. Yathāha-
“Idhekacco puggalo tiṇṇaṃ saṃyojanānaṃ parikkhayaṃ sotāpanno hoti ...pe...
so ekameva bhavaṃ nibbattivā dukkhassantaṃ karoti, ayaṃ ekabījī. Tathā
dve vā tīni vā kulāni sandhāvitvā saṃsaritvā dukkhassantaṃ karoti, ayaṃ kolaṃ-
kolo. Tathā sattakkhattuṃ devesu ca manussesu ca sandhāvitvā saṃsaritvā
dukkhassantaṃ karoti, ayaṃ sattakkhattuparamo” ti (pu. pa. 31-33).

Tesaṃ sabbakaniṭṭhassa sattakkhattuparamassa guṇena vattumāraddho “**ye ariyasaccāni**” ti. Tattha **ye ariyasaccāni** etaṃ vuttanayameva. **Vibhāvayanti** paññā-obhāseṇa saccappaṭicchādakaṃ kilesandhakāraṃ vidhamitvā attano pakā-
sāni pākaṭāni karonti. **Gambhīrapaññenā**ti appameyyapaññatāya sadevakassa
lokassa ñāṇena alabbhaneyyappaṭiṭṭhapaññena, sabbaññunāti vuttaṃ hoti. **Sude-
sitāni**ti samāsabyāsaśākyavekalyādīhi tehi tehi nayehi suṭṭhu desitāni. **Kiñcāpi te
honti** (..0157) **bhusaṃ pamattā**ti te vibhāvita-ariyasaccā puggalā kiñcāpi devarajja-
cakkavattirajjādippamādaṭṭhānaṃ āgamma bhusaṃ pamattā honti, tathāpi sotāpa-
ttimaggañāṇena abhisāṅkhāraṇiññāṇassa nirodhena ṭhapetvā satta bhava anama-
tagge saṃsāre ye uppajjeyyūṃ nāmañca rūpañca, tesaṃ niruddhattā atthaṅga-
tattā na aṭṭhamaṃ bhavaṃ ādiyanti, sattamabhava eva pana vipassanaṃ āra-
bhitvā arahattaṃ pāpuṇanti.

Evaṃ bhagavā sattakkhattuparamavasena saṅgharatanassa guṇaṃ vatvā
idāni tameva guṇaṃ nissāya saccavacanaṃ payuñjati “**idampi saṅghe**” ti.
Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassa-
cakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

Sahāvassātigāthavaṇṇanā

10. Evaṃ sattakkhattuparamassa aṭṭhamaṃ bhavaṃ anādiyanaguṇena saṅghā-
dhiṭṭhānaṃ saccaṃ vatvā idāni tasseva satta bhava ādiyatopi aññehi appahīna-
bhavādānehi puggalehi visiṭṭhena guṇena vattumāraddho “**sahāvassā**” ti. Tattha
sahāvāti saddhiṃyeva. **Assā**ti “na te bhavaṃ aṭṭhamamādiyanti” ti vuttesu aññata-
rassa. **Dassanasampadāyā**ti sotāpattimaggasampattiyā. Sotāpattimaggo hi
nibbānaṃ disvā kattabbakiccasampadāya sabbapaṭṭhamaṃ nibbānadassanato
“dassanan” ti vuccati, tassa attani pātubhāvo dassanasampadā, tāya dassanasam-
padāya saha eva. **Tayassu dhammā jahitā bhavanti**ti ettha **assu**-iti padapūraṇa-
matte nipāto “idaṃ su me, sārīputta, mahāvikaṭabhojanasmim hoti” ti-ādīsu (ma.
ni. 1.156) viya. Yato sahāvassa dassanasampadāya tayo dhammā jahitā
bhavanti pahīnā hontīti ayamettha attho.

Idāni jahitadhammadassanattamāha “**sakkāyaditṭhi vicikicchitañca, silabbataṃ
vāpi yadatthi kiñcī**” ti. Tattha sati kāye vijjamāne upādānakkhandhapañcakākhye
kāye vīsativatthukā diṭṭhi sakkāyaditṭhi, satī vā tattha kāye diṭṭhītipi sakkāyaditṭhi,
yathāvuttappakāre kāye vijjamānā diṭṭhīti attho. Satiyeva vā kāye diṭṭhītipi sakkāya-

diṭṭhi, yathāvuttappakāre kāye vijjamāne (..0158) rūpādisaṅkhāto attāti evaṃ pavattā diṭṭhīti attho. Tassā ca pahīnattā sabbadiṭṭhigatāni pahīnāneva honti. Sā hi nesam mūlam. Sabbakilesabyādhivūpasamanato paññā“cikicchitan”ti vuccati, tam paññācikkicchitam ito vigatam, tato vā paññācikkicchitā idam vigatanti vicikkicchitam. “Satthari kaṅkhatī”ti-ādinā (dha. sa. 1008; vibha. 915) nayena vuttāya aṭṭhavatthukāya vimatiyā etaṃ adhivacanam. Tassā pahīnattā sabbānīpi vicikkicchitāni pahīnāni honti. Tañhi nesam mūlam. “Ito bahiddhā samaṇabrāhmaṇānam silena suddhi vatena suddhī”ti evamādisu (dha. sa. 1222; vibha. 938) āgataṃ gosīlakukkurasīlādikaṃ sīlam govatakukkuravatādikañca vataṃ sīlabbatanti vuccati, tassa pahīnattā sabbampi naggiyamuṇḍikādi-amaratapaṃ pahīnam hoti. Tañhi tassa mūlam, teneva sabbāvasāne vuttaṃ “**yadatthi kiñcī**”ti. Dukkhadassanasampadāya cettha sakkāyadiṭṭhi samudayadassanasampadāya vicikkicchitam, maggadassananibbānadassanasampadāya sīlabbatam pahiyatīti viññātabbam.

Catūhapāyehītigāthāvaṇṇanā

11. Evamassa kilesavaṭṭappahānam dassetvā idāni tasmim kilesavaṭṭe sati yena vipākavaṭṭena bhavitabbam, tappahānā tassāpi pahānam dīpento āha “**catūhapāyehi ca vipparamutto**”ti. Tattha cattāro apāyā nāma nirayatiracchānapettivisa-ya-asurakāyā. Tehi esa satta bhava ādiyantopi vipparamuttoti attho.

Evamassa vipākavaṭṭappahānam dassetvā idāni yamassa vipākavaṭṭassa mūlabhūtam kammavaṭṭam, tassāpi pahānam dassento āha “**chaccābhiṭhānāni abhabba kātun**”ti. Tattha **abhiṭhānāni**ti oḷārikatṭhānāni, tāni esa cha abhabbo kātum. Tāni ca “aṭṭhānametaṃ, bhikkhave, anavakāso, yaṃ diṭṭhisampanno puggalo mātaram jīvitā voropeyyā”ti-ādinā (a. ni. 1.271; ma. ni. 3.128; vibha. 809) nayena ekakanipāte vuttāni mātughātapitughāta-arahantaghātalohituppādasaṅghabheda-aññasatthāruddesakammānīti veditabbāni. Tāni hi kiñcāpi diṭṭhisampanno ariyasāvako kunthakipillikampi jīvitā na voropeti, apica (..0159) kho pana puthujjanabhāvassa vigarahaṇattham vuttāni. Puthujjano hi adiṭṭhisampannattā evaṃmahāsāvajjāni abhiṭhānānīpi karoti, dassanasampanno pana abhabbo tāni kātunti. Abhabbaggaṇaṇācetta bhavantarepi akaraṇadassanattham. Bhavantarepi hi esa attano ariyasāvaka bhāvaṃ ajānantopi dhammatāya eva etāni vā cha pakatipāṇātipātādīni vā pañca verāni aññasatthāruddesena saha cha ṭhānāni na karoti, yāni sandhāya ekacce “cha chābhiṭhānāni”tipi paṭhanti. Matamacchaggāhādayo cettha ariyasāvaka gāmadāra kānam nidassanam.

Evam bhagavā satta bhava ādiyantopi ariyasāvakaassa aññehi appahīnabhavādānehi puggalehi viṣiṭṭhaguṇavasena saṅgharatanassa guṇam vatvā idāni tameva guṇam nissāya saccavacanam payuñjati “**idampi saṅghe**”ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

Kiñcāpi sotigāthāvaṇṇanā

12. Evaṃ satta bhava ādiyatopi aññehi appahīnabhavādānehi puggalehi vi-
ṭṭhaguṇena saṅghādhiṭṭhānaṃ saccaṃ vatvā idāni na kevalaṃ dassanasa-
mpanno cha abhiṭṭhānāni abhabbo kātuṃ, kintu appamattakampi pāpakammaṃ
katvā tassa paṭicchādanāyapi abhabboti pamādavihārinopi dassanasampa-
nnassa katappaṭicchādanābhāvaguṇena vattumāraddho “**kiñcāpi so kamma
karoti pāpakaṃ**” ti.

Tassattho- so dassanasampanno kiñcāpi satisammosena pamādavihāraṃ
āgamma yaṃ taṃ bhagavatā lokavajjaṃ sañciccātikkamaṃ sandhāya vuttaṃ
“yaṃ mayā sāvakaṇaṃ sikkhāpadaṃ paññattaṃ, taṃ mama sāvakā jīvita-
hetupi nātikkamanti” ti (cūḷava. 385; udā. 45) taṃ ṭhapetvā aññaṃ kuṭikārasahaseyyādiṃ
paṇṇattivajjavītikkamasāṅkhātaṃ buddhappatikuṭṭhaṃ **kāyena** pāpakammaṃ
karoti, padasodhamma-uttarichappañcavācādhammadesanasamphappalāpapha-
rusavacanādiṃ vā **vācāya, uda cetasā vā** katthaci lobhadossuppādanaṃ jātarūpā-
disādiyanaṃ cīvarādi-paribhogesu apaccavekkhaṇādiṃ vā pāpakammaṃ karoti.
Abhabbo so tassa (..0160) **paṭicchadāya** na so taṃ “idaṃ akappiyamakaraṇīyaṃ”-
ti jānitvā muhuttampi paṭicchādeti, taṃkhaṇaṃ eva pana satthari vā viññūsu vā
sabrahmacārīsu āvi katvā yathādhammaṃ paṭikaroti, “na puna karissāmi” ti evaṃ
saṃvaritabbaṃ vā saṃvarati. Kasmā? Yasmā **abhabbatā diṭṭhapadassa vuttā,**
evarūpampi pāpakammaṃ katvā tassa paṭicchadāya diṭṭhanibbānapadassa
dassanasampannassa puggalassa abhabbatā vuttāti attho.

Kathaṃ?

“Seyyathāpi, bhikkhave, daharo kumāro mando uttānaseyyako hatthena vā
pādena vā aṅgāraṃ akkamitvā khippameva paṭisaṃharati, evameva kho,
bhikkhave, dhammatā esā diṭṭhisampannassa puggalassa, kiñcāpi tathārūpiṃ
āpattiṃ āpajjati, yathārūpāya āpattiyā vuṭṭhānaṃ paññāyati. Atha kho naṃ
khippameva satthari vā

viññūsu vā sabrahmacārīsu deseti vivarati uttānīkaroti, desetvā vivarivā uttānīkatvā āyatim samvaram āpajjati”ti (ma. ni. 1.496).

Evam bhagavā pamādavihārinopi dassanasampannassa katappaṭicchādanābhāvaguṇena saṅgharatanassa guṇam vatvā idāni tameva guṇam nissāya saccavacanam payuñjati “**idampi saṅghe**”ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

Vanappagumbetigāthāvaṇṇanā

13. Evam saṅghapariyāpannānam puggalānam tena tena guṇappakārena saṅghādhiṭṭhānam saccam vatvā idāni yvāyam bhagavatā ratanattayaguṇam dīpena idha saṅkhepena aññatra ca vitthārena pariyattidhammo desito, tampi nissāya puna buddhādhiṭṭhānam saccam vattumāraddho “**vanappagumbe yathā phussitagge**”ti. Tattha āsannasannivesavavatthitānam rukkhānam samūho vanaṃ, mūlasārapheggutacasākhāpalāsehi pavuddho gumbo pagumbo, vanassa, vane vā pagumbo **vanappagumbo**. Svāyam “vanappagumbe”ti vutto, evampi hi vattum labbhati “atthi savitakkasavicāre (..0161), atthi avitakkavicāramatte, sukhe dukhe jīve”ti-ādīsu (dī. ni. 1.174; ma. ni. 2.228) viya. **Yathāti** upamāvacanam. Phussitāni aggāni assāti **phussitaggo**, sabbasākhāpasākhāsu sañjātapupphoti attho. So pubbe vuttanayeneva “phussitagge”ti vutto. **Gimhānamāse paṭhamasmiṃ gimheti** ye cattāro gimhānam māsā, tesam catunnam gimhamāsānam ekasmiṃ māsē. Katarasmiṃ māsē iti ce? **Paṭhamasmiṃ gimhe**, citramāseti attho. So hi “paṭhamagimho”ti ca “bālavasanto”ti ca vuccati. Tato param padatthato pākaṭameva.

Ayam panettha **piṇḍattho**- yathā paṭhamagimhanāmake bālavasante nānāvidharukkhagahane vane supupphitaggasākho taruṇarukkhagacchapariyāyanāmo pagumbo ativiya sassiriko hoti, evameva khandhāyatanādīhi satipaṭṭhānasamma ppadhānādīhi sīlasamādhikkhandhādīhi vā nānappakārehi atthappabhedapphehi ativiya sassirikattā tathūpamaṃ nibbānagāmimaggadīpanato nibbānagāmim pariyattidhammavaram neva lābhahetu na sakkārādihetu, kevalantu mahākaruṇāya abhussāhitahadayo sattānam paramahitāya adesayīti. **Paramam hitāyāti** ettha ca gāthābandhasukhattham anunāsiko. Ayam panattho- paramahitāya nibbānāya adesayīti.

Evam bhagavā imam supupphitagganappagumbasadiyam pariyattidhammam vatvā idāni tameva nissāya buddhādhiṭṭhānam saccavacanam payuñjati “**idampi buddhe**”ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Kevalam pana idampi yathāvuttapakārapariyattidhammasaṅkhātam buddhe ratanam paṇṭanti evam yojetabbam. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahassacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

Varo varaññūtigāthāvaṇṇanā

14. Evaṃ bhagavā pariyattidhammena buddhādhiṭṭhānaṃ saccaṃ vatvā idāni lokuttaradhammena vattumāraddho “**varo varaññū**” ti. Tattha **varoti** paṇitādhimutti-kehi icchito “aho vata mayampi evarūpā assāmā” ti, varaguṇayogato vā varo uttamo seṭṭhoti attho. **Varaññūti** (..0162) nibbānaññū. Nibbānañhi sabbadhammānaṃ uttamattṭhena varaṃ, tañcesa bodhimūle sayaṃ paṭivijjhivā aññāsi. **Varadoti** pañcavaggiyabhaddavaggiyajaṭilādīnaṃ aññesañca devamanussānaṃ nibbedhabhāgiyavāsanābhāgiyavaradhammadāyīti attho. **Varāharoti** varassa maggassa āhaṭattā varāharoti vuccati. So hi bhagavā dīpaṅkarato pabhuti samatīṃsa pāramiyo pūrento pubbakehi sammāsambuddhehi anuyātaṃ purāṇamagga-varamāhari, tena “varāharo” ti vuccati.

Apica sabbaññutaññāṇappaṭilābhena varo, nibbānasacchikiriyāya varaññū, sattānaṃ vimuttisukhadānena varado, uttamapaṭipadāharaṇena varāharo. Etehi lokuttaraguṇehi adhikassa kassaci guṇassa abhāvato anuttaro.

Aparo nayo- varo upasamādhiṭṭhānaparipūraṇena, varaññū paññādhiṭṭhānaparipūraṇena, varado cāgādhiṭṭhānaparipūraṇena, varāharo saccādhiṭṭhānaparipūraṇena, varaṃ maggasaccamāharīti. Tathā varo puññussayena, varaññū paññussayena, varado buddhabhāvatthikānaṃ tadupāyasampadānena, varāharo paccekabuddhabhāvatthikānaṃ tadupāyāharaṇena, anuttaro tattha tattha asadisatāya, attanā vā anācariyako hutvā paresaṃ ācariyabhāvena, dhammavaraṃ adesayi sāvaka bhāvatthikānaṃ tadatthāya svākkhātadiguṇayuttassa dhammavarassa desanato. Sesam vuttanayamevāti.

Evaṃ bhagavā navavidhena lokuttaradhammena attano guṇaṃ vatvā idāni tameva guṇaṃ nissāya buddhādhiṭṭhānaṃ saccavacanaṃ payuñjati “**idampi buddhe**” ti. Tassattho pubbe vuttanayeneva veditabbo. Kevalaṃ pana yaṃ varaṃ lokuttaradhammaṃ esa aññāsi, yañca adāsi, yañca āhari, yañca desesi, idampi buddhe ratanaṃ paṇitanti evaṃ yojetabbaṃ. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahasacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

Khīṇantigāthāvaṇṇanā

15. Evaṃ bhagavā pariyattidhammañca navalokuttaradhammañca nissāya dvīhi gāthāhi buddhādhiṭṭhānaṃ saccaṃ vatvā idāni ye taṃ pariyattidhammaṃ assosum, sutānusārena (..0163) ca paṭipajjitvā navappakārampi lokuttaradhammaṃ adhigamiṃsu, tesam anupādisesanibbānapattiguṇaṃ nissāya puna saṅghādhiṭṭhānaṃ saccaṃ vattumāraddho “**khīṇaṃ purāṇa**” ti. Tattha **khīṇanti** samucchinnaṃ. **Purāṇanti** purātanaṃ. **Navanti** sampati vattamānaṃ. **Natthi sambhavanti** avijjamānapātubhāvaṃ. **Virattacittāti** vitarāgacittā. **Āyatike bhavasminti** anāgatamaddhānaṃ punabbhave. **Teti** yesaṃ khīṇaṃ purāṇaṃ navaṃ natthi sambhavaṃ, ye ca āyatike bhavasmim virattacittā, te khīṇāsavā bhikkhū. **Khīṇabījāti** ucchinnabījā. **Avirūḷhichandāti** virūḷhichandavirahitā. **Nibbantīti** vijjhāyanti. **Dhīrāti** dhitisampannā. **Yathāyaṃ padīpoti** ayaṃ padīpo viya.

Kim vuttaṃ hoti? Yaṃ taṃ sattānaṃ uppajjitvā niruddhampi purāṇaṃ atītakā-

likam kammaṃ taṇhāsinehassa appahīnattā paṭisandhi-āharaṇasamatthatāya akhīṇaṃyeva hoti, taṃ purāṇaṃ kammaṃ yesaṃ arahattamaggena taṇhāsinehassa sositattā agginā daḍḍhabijamiva āyatim vipākādānāsamatthatāya khīṇaṃ. Yañca nesaṃ buddhapūjādivasena idāni pavattamānaṃ kammaṃ navanti vuccati, tañca taṇhāpahāneneva chinnaṃulapādapapupphamiva āyatim phaladānāsamatthatāya yesaṃ natthi sambhavaṃ, ye ca taṇhāpahāneneva āyatike bhavasmim virattacittā, te khīṇāsavā bhikkhū “kammaṃ khettaṃ viññāṇaṃ bijan”-ti (a. ni. 3.77) ettha vuttassa paṭisandhiviññāṇassa kammakkhayeneva khīṇattā khīṇabijā. Yopi pubbe punabbhavasāṅkhātāya virūḷhiyā chando ahosi. Tassapi samudayappahāneneva pahīnattā pubbe viya cutikāle asambhavana avirūḷhi-chandā dhitisampannattā dhīrā carimaviññāṇanirodhena yathāyaṃ padīpo nibbuto, evaṃ nibbanti, puna “rūpino vā arūpino vā”ti evamādiṃ paññattipathaṃ accentīti. Tasmim kira samaye nagaradevatānaṃ pūjanatthāya jālitesu padīpesu eko padīpo vijjhāyi, taṃ dassento āha “yathāyaṃ padīpo”ti.

Evaṃ bhagavā ye taṃ purimāhi dvīhi gāthāhi vuttaṃ pariyattidhammaṃ assosum, sutānusārena ca paṭipajjitvā navappakārampi lokuttaradhammaṃ adhi-gamiṃsu, tesam anupādisesanibbānapattiguṇaṃ vatvā idāni tameva guṇaṃ nissāya saṅghādhiṭṭhānaṃ saccavacanaṃ payuñjanto desanaṃ samāpesi “**idampi saṅghe**”ti. Tassattho (..0164) pubbe vuttanayeneva veditabbo. Kevalaṃ pana idampi yathāvuttana pakārena khīṇāsavabhikkhūnaṃ nibbānasaṅkhātāṃ saṅghe ratanaṃ paṇṭanti evaṃ yojetabbaṃ. Imissāpi gāthāya āṇā koṭisatasahas-sacakkavāḷesu amanussehi paṭiggahitāti.

Desanāpariyosāne rājakulassa sotthi ahosi, sabbūpaddavā vūpasamiṃsu, catu-rāsītiyā pānasahassānaṃ dhammābhisamayo ahosi.

Yānīdhātīgāthāttayavaṇṇanā

16. Atha sakko devānamindo “bhagavatā ratanattayaguṇaṃ nissāya saccavacanaṃ payuñjamānena nāgarassa sotthi katā, mayāpi nāgarassa sotthitthaṃ ratanattayaguṇaṃ nissāya kiñci vattabban”ti cintetvā avasāne gāthāttayaṃ abhāsi “**yānīdha bhūtānī**”ti tatha yasmā buddho yathā lokahitatthāya ussukkaṃ āpannehi āgantabbaṃ, tathā āgatato yathā ca tehi gantabbaṃ, tathā gatato yathā ca tehi ājānitabbaṃ, tathā ājānato, yathā ca jānitabbaṃ, tathā jānato, yañca tatheva hoti, tassa gadanato ca “tathāgato”ti vuccati. Yasmā ca so devamanussehi pupphagandhādīnā bahi nibbattena upakārakena, dhammānudhammapaṭipattādīnā ca attani nibbattena ativiya pūjito, tasmā sakko devānamindo sabbam devaparisaṃ attanā saddhim sampiṇḍetvā āha “**tathāgataṃ devamanussapūjitaṃ, buddhaṃ namassāma suvatthi hotū**”ti.

17. Yasmā pana dhamme maggadhammo yathā yuganaddhasamathavipassanābalena gantabbaṃ kilesapakkaṃ samucchindanta, tathā gatoti tathāgato. Nibbānadhammopi yathā gato paññāya paṭividdho sabbadukkhappaṭivighātāya sampajjati, buddhādīhi tathā avagato, tasmā “tathāgato”tveva vuccati. Yasmā ca

saṅghopi yathā attahitāya paṭipannehi gantabbaṃ tena tena maggena, tathā gatoti “tathāgato” tveva vuccati. Tasmā avasesagāthādvayepi **tathāgataṃ dhammaṃ namassāma suvatthi hotu, tathāgataṃ saṅghaṃ namassāma suvatthi hotūti** vuttaṃ. Sesam vuttanayamevāti.

Evaṃ (..0165) sakko devānamindo imaṃ gāthāttayaṃ bhāsivā bhagavantaṃ padakkhiṇaṃ katvā devapurameva gato saddhiṃ devaparisāya. Bhagavā pana tadeva ratanasuttaṃ dutiyadivasepi desesi, puna caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhisamayo ahosi, evaṃ yāva sattamadivasam desesi, divase divase tatheva dhammābhisamayo ahosi. Bhagavā aḍḍhamāsameva vesāliyaṃ viharitvā rājūnaṃ “gacchāmā” ti paṭivedesi. Tato rājāno diguṇena sakkārena puna tīhi divasehi bhagavantaṃ gaṅgātīraṃ nayiṃsu. Gaṅgāya nibbattā nāgarājāno cintesum “manussā tathāgatassa sakkāraṃ karonti, mayaṃ kiṃ na karissāmā” ti suvaṇṇarajatamaṇimayā nāvāyo māpetvā suvaṇṇarajatamaṇimaye eva pallaṅke pañṇāpetvā pañcavaṇṇapadumasañchannaṃ udakaṃ karitvā “amhākaṃ anuggahaṃ karothā” ti bhagavantaṃ yāciṃsu. Bhagavā adhivāsetvā ratananāvamārūḷho, pañca ca bhikkhusatāni pañcasataṃ nāvāyo abhirūḷhā. Nāgarājāno bhagavantaṃ saddhiṃ bhikkhusaṅghena nāgabhavanaṃ pavesesum. Tatra sudaṃ bhagavā sabbarattiṃ nāgaparīsāya dhammaṃ desesi. Dutiyadivase dibbehi khādaniyabhōjanīyehi mahādānaṃ akaṃsu, bhagavā anumoditvā nāgabhavanā nikkhami.

Bhūmaṭṭhā devā “manussā ca nāgā ca tathāgatassa sakkāraṃ karonti, mayaṃ kiṃ na karissāmā” ti cintetvā vanappagumbarukkhapabbatādīsu chattāticattāni ukkhipiṃsu. Eteneva upāyena yāva akaniṭṭhabrahmabhavanaṃ, tāva mahāsakkāraviseso nibbatti. Bimbisāropi licchavihi āgatakāle katasakkārato diguṇamakāsi. Pubbe vuttanayeneva pañcahi divasehi bhagavantaṃ rājagahaṃ ānesi.

Rājagahamanuppatte bhagavati pacchābhattaṃ maṇḍalamāḷe sannipatitānaṃ bhikkhūnaṃ ayamantarakathā udapādi “aho buddhassa bhagavato ānubhāvo, yaṃ uddissa gaṅgāya orato ca pārato ca aṭṭhajojano bhūmibhāgo ninnañca thalañca samaṃ katvā vālukāya okiritvā pupphehi sañchanno, yojanappamaṇaṃ gaṅgāya udakaṃ nānāvaṇṇehi padumehi sañchannaṃ, yāva akaniṭṭhabhavanaṃ, tāva chattāticattāni ussitāni” ti. Bhagavā taṃ pavattiṃ ṅatvā gandhakuṭito nikkhamitvā taṅkhaṇānurūpena pāṭihāriyena gantvā maṇḍalamāḷe pañṇattavarabuddhāsane nisīdi. Nisajja kho bhagavā bhikkhū āmantesi- “kāya nuttha, bhikkhave, etarahi kathāya sannisinnā” ti. Bhikkhū sabbaṃ (..0166) ārocesum bhagavā etada- voca- “na, bhikkhave, ayaṃ pūjāviseso mayhaṃ buddhānubhāvena nibbatto, na nāgadevabrahmānubhāvena, apica kho pubbe appamattakapariccāgānubhāvena nibbatto” ti. Bhikkhū āhaṃsu

“na mayaṃ, bhante, taṃ appamattakaṃ pariccāgaṃ jānāma, sādhu no bhagavā tathā kathetu, yathā mayaṃ taṃ jāneyyāmā”ti.

Bhagavā āha- bhūtapubbaṃ, bhikkhave, takkasilāyaṃ saṅkho nāma brāhmaṇo ahoṣi. Tassa putto susīmo nāma māṇavo soḷasavassuddesiko vayena. So ekadivasam pitaraṃ upasaṅkamtivā abhivādetvā ekamantaṃ aṭṭhāsi. Atha taṃ pitā āha “kiṃ, tāta, susīmā”ti? So āha “icchāmaṃ, tāta, bārāṇasiṃ gantvā sippaṃ ugga- hetun”ti. “Tena hi, tāta, susīma, asuko nāma brāhmaṇo mama sahāyako, tassa santikaṃ gantvā uggaṇhāhi”ti kahāpaṇasahassaṃ adāsi. So taṃ gahetvā mātāpi- taro abhivādetvā anupubbena bārāṇasiṃ gantvā upacārayuttena vidhinā ācariyaṃ upasaṅkamtivā abhivādetvā attānaṃ nivedesi. Ācariyo “mama sahāyakassa putto”- ti māṇavaṃ sampaṭicchitvā sabbaṃ pāhuneyyavattamakāsi. So addhānakila- mathaṃ vinodetvā taṃ kahāpaṇasahassaṃ ācariyassa pādamūle ṭhapetvā sippaṃ ugga- hetuṃ okāsaṃ yāci. Ācariyo okāsaṃ katvā uggaṇhāpesi.

So lahuṅca gaṇhanto, bahuṅca gaṇhanto, gahitagahitaṅca suvaṇṇabhājane pakkhattatelaṃ avinassamānaṃ dhārento, dvādasavassikaṃ sippaṃ katipaya- māseṇeva pariyoṣāpesi. So sajjhāyaṃ karonto ādimajjhaṃyeva passati, no pariyo- sānaṃ. Atha ācariyaṃ upasaṅkamtivā āha “imassa sippassa ādimajjhameva passāmi, no pariyoṣānaṃ”ti. Ācariyo āha “ahampi, tāta, evamevā”ti. Atha ko, āca- riya, imassa sippassa pariyoṣānaṃ jānātīti? Isipatane, tāta, isayo atthi, te jāne- yyunti. Te upasaṅkamtivā pucchāmi, ācariyāti? Puccha, tāta, yathāsukhanti. So isipatanaṃ gantvā paccekabuddhe upasaṅkamtivā pucchi “api, bhante, pariyo- sānaṃ jānāthā”ti? Āma, āvuso, jānāmāti. Taṃ mampi sikkhāpethāti. Tena hāvuso, pabbajāhi, na sakkā apabbajitena sikkhāpetunti. Sādhu, bhante, pabbājetha vā maṃ, yaṃ vā icchatha, taṃ katvā pariyoṣānaṃ (..0167) jānāpethāti. Te taṃ pabbā- jetvā kammaṭṭhāne niyojetuṃ asamattā “evaṃ te nivāsetabbaṃ, evaṃ pārupita- bban”ti-ādinā nayena ābhisamācārikaṃ sikkhāpesuṃ. So tatha sikkhanto upani- ssayasampannattā na cireneva paccekabodhiṃ abhisambujjhi. Sakalabārāṇa- siyaṃ “susīmapaccekabuddho”ti pākaṭo ahoṣi lābhaggayasaggappatto sampanna- parivāro. So appāyukasaṃvattanikassa kammaṃ katattā na cireneva parini- bbāyi. Tassa paccekabuddhā ca mahājanakāyo ca sarīrakiccaṃ katvā dhātuyo gahetvā nagaradvāre thūpaṃ patiṭṭhāpesuṃ.

Atha kho saṅkho brāhmaṇo “putto me ciragato, na cassa pavattiṃ jānāmī”ti puttaṃ daṭṭhukāmo takkasilāya nikkhamitvā anupubbena bārāṇasiṃ gantvā mahā- janakāyaṃ sannipatitaṃ disvā “addhā bahūsu ekopi me puttassa pavattiṃ jānissa- tī”ti cintento upasaṅkamtivā pucchi “susīmo nāma māṇavo idha āgato atthi, api nu tassa pavattiṃ jānāthā”ti? Te “āma, brāhmaṇa, jānāma, imasmimṃ nagare brāhma- ṇassa santike tiṇṇaṃ vedānaṃ pāragū hutvā paccekabuddhānaṃ santike pabba- jitvā paccekabuddho hutvā anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbāyi, aya- massa thūpo patiṭṭhāpito”ti āhaṃsu. So bhūmimṃ hatthena paharivā roditvā ca paridevitvā ca taṃ cetiyaṅgaṇaṃ gantvā tiṇāni uddharitvā uttarasāṭakena vālukaṃ ānetvā paccekabuddhacetiyaṅgaṇe okiritvā kamaṇḍaluto udakena samantato bhūmimṃ paripphositvā vanapupphehi pūjaṃ katvā uttarasāṭakena paṭākaṃ āro-

Yasmā (..0169) panassa atthavaṇṇanā-

“Yena yattha yadā yasmā, tirokuṭṭaṃ pakāsitaṃ;
pakāsetvāna taṃ sabbaṃ, kayiramānā yathākkamaṃ;
sukatā hoti tasmāhaṃ, karissāmi tatheva taṃ”.

Kena panetaṃ pakāsitaṃ, kattha kadā kasmā cāti? Vuccate- bhagavatā pakā-
sitaṃ, taṃ kho pana rājagahe dutiyadivase rañño māgadhasa anumodanattaṃ.
Imassa catthassa vibhāvanattaṃ ayamettha vitthārakathā kathetabbā-

Ito dvānavutikappe kāsī nāma nagaraṃ ahosi. Tattha jayaseno nāma rājā.
Tassa sirimā nāma devī, tassā kucchiyaṃ phusso nāma bodhisatto nibbattivā
anupubbena sammāsambodhiṃ abhisambujjhi. Jayaseno rājā “mama putto abhi-
nikkhamitvā buddho jāto, mayhameva buddho, mayhaṃ dhammo, mayhaṃ
saṅgho”ti mamattaṃ uppādetvā sabbakālaṃ sayameva upaṭṭhahati, na aññesaṃ
okāsaṃ deti.

Bhagavato kaniṭṭhabhātaro vemātikā tayo bhātaro cintesum- “buddhā nāma
sabbalokahitāya uppajjanti, na cekassevatthāya, amhākañca pitā aññesaṃ
okāsaṃ na deti, kathaṃ nu mayaṃ labheyyāma bhagavantaṃ upaṭṭhātun”ti.
Tesaṃ etadahosi- “handa mayaṃ kiñci upāyaṃ karomā”ti. Te paccantaṃ kupitaṃ
viya kārāpesum. Tato rājā “paccanto kupito”ti sutvā tayopi putte paccantavūpa-
samanattaṃ pesesi. Te vūpasametvā āgatā, rājā tuṭṭho varaṃ adāsi “yaṃ icchatha,
taṃ gaṇhathā”ti. Te “mayaṃ bhagavantaṃ upaṭṭhātum icchāmā”ti āhaṃsu. Rājā
“etaṃ ṭhapetvā aññaṃ gaṇhathā”ti āha. Te “mayaṃ aññaṃ anatthikā”ti āhaṃsu.
Tena hi paricchedaṃ katvā gaṇhathāti. Te satta vassāni yāciṃsu, rājā na adāsi.
Evaṃ cha, pañca, cattāri, tīṇi, dve, ekaṃ, satta māsāni, cha, pañca, cattāriti yāva
temāsaṃ yāciṃsu. Rājā “gaṇhathā”ti adāsi.

Te varaṃ labhitvā paramatuṭṭhā bhagavantaṃ upasaṅkamtivā vanditvā āhaṃsu-
“icchāma mayaṃ, bhante, bhagavantaṃ temāsaṃ upaṭṭhātum, adhivāsetu no,
bhante (..0170), bhagavā imaṃ temāsaṃ vassāvāsan”ti. Adhivāsesi bhagavā
tuṅhībhāvena. Tato te attano janapade niyuttakapurisassa lekhaṃ pesesum
“imaṃ temāsaṃ amhehi bhagavā upaṭṭhātabbo, vihāraṃ ādiṃ katvā sabbaṃ
bhagavato upaṭṭhānasambhāraṃ karohi”ti. So taṃ sabbaṃ sampādetvā paṭinive-
desi. Te kāsāyavatthanivatthā hutvā aḍḍhateyyehi purisasahashehi veyyāvaccaka-
rehi bhagavantaṃ sakkaccaṃ upaṭṭhahamānā janapadaṃ netvā vihāraṃ niyyā-
tētvā vasāpesum.

Tesaṃ bhaṇḍāgāriko eko gahapatiputto sapajāpatiko saddho ahosi pasanno.
So buddhappamukhassa saṅghassa dānavattaṃ sakkaccaṃ adāsi. Janapade
niyuttakapuriso taṃ gahetvā jānapadehi ekādasamattehi purisasahashehi
saddhiṃ sakkaccameva dānaṃ pavattāpesi. Tattha keci jānapadā paṭihatacittā
ahesum. Te dānassa antarāyaṃ katvā deyyadhamme attanā khādiṃsu, bhattasā-
lañca agginā dahiṃsu. Pavārite rājaputtā bhagavato mahantaṃ sakkāraṃ katvā
bhagavantaṃ purakkhatvā pituno sakāsameva agamaṃsu. Tattha gantvā eva
bhagavā parinibbāyi. Rājā ca rājaputtā ca janapade niyuttakapuriso ca bhaṇḍāgā-

riko ca anupubbena kālaṃ katvā saddhiṃ parisāya sagge uppajjimsu, paṭihatacittajanā nirayesu nibbattiṃsu. Evaṃ tesam dvinnam gaṇānam saggato saggam, nirayato nirayaṃ upapajjantānam dvānavutikappā vītivattā.

Atha imasmim bhaddakappe kassapabuddhassa kāle te paṭihatacittajanā petesu uppannā. Tadā manussā attano ñātakānam petānam atthāya dānam datvā uddisanti “idaṃ amhākaṃ ñātīnam hotū”ti. Te sampattiṃ labhanti. Atha imepi petātaṃ disvā bhagavantaṃ kassapaṃ upasaṅkamtivā pucchiṃsu- “kiṃ nu kho, bhante, mayampi evarūpaṃ sampattiṃ labheyyāmā”ti? Bhagavā āha- “idāni na labhatha, apica anāgate gotamo nāma buddho bhavissati, tassa bhagavato kāle bimbisāro nāma rājā bhavissati, so tumhākaṃ ito dvānavutikappe ñāti ahosi, so buddhassa dānam datvā tumhākaṃ uddisissati, tadā labhissathā”ti. Evaṃ vutte kira tesam petānam taṃ vacanaṃ “sve labhissathā”ti vuttaṃ viya ahosi.

Atha ekasmim buddhantare vītivatte amhākaṃ bhagavā loke uppajji. Tepi tayo rājaputtā tehi aḍḍhateyyehi purisasahasseehi saddhiṃ (..0171) devalokā cavitvā magadharaṭṭhe brāhmaṇakule uppajjitvā anupubbena isipabbajjam pabbajitvā gayāsīse tayo jaṭilā ahesuṃ, janapade niyuttakapuriso, rājā ahosi bimbisāro, bhaṇḍāgāriko, gahapati visākho nāma mahāseṭṭhi ahosi, tassa pajāpati dhamma-dinnā nāma seṭṭhidhītā ahosi. Evaṃ sabbāpi avasesā parisā rañño eva parivārā hutvā nibbattā.

Amhākaṃ bhagavā loke uppajjitvā sattasattāhaṃ atikkamtivā anupubbena bārāṇasiṃ āgamma dhammacakkaṃ pavattetvā pañcavaggiye ādiṃ katvā yāva aḍḍhateyyasahasaparivāre tayo jaṭile vinetvā rājagahaṃ agamāsi. Tattha ca tadahupa-saṅkamantaṃyeva rājānam bimbisāraṃ sotāpattiphale patitṭhāpesi ekādasanavutehi māgadhakehi brāhmaṇagahapatikehi saddhiṃ. Atha raññā svātanāya bhattena nimantito bhagavā adhivāsetvā dutiyadivase sakkena devānamindena purato purato gacchantena-

“Danto dantehi saha purāṇajaṭilehi, vippamutto vippamuttehi;

siṅgīnikkhasavaṇṇo, rājagahaṃ pāvisi bhagavā”ti. (mahāva. 58)-

Evaṃādīhi gāthāhi abhitthaviyamāno rājagahaṃ pavisitvā rañño nivesane mahā-dānam sampaṭicchi. Te petā

“idāni rājā amhākaṃ dānaṃ uddisissati, idāni uddisissati”ti āsāya parivāretvā aṭṭhaṃsu.

Rājā dānaṃ datvā “kattha nu kho bhagavā vihareyyā”ti bhagavato vihāraṭṭhāna-meva cintesi, na taṃ dānaṃ kassaci uddisi. Petā chinnāsā hutvā rattiṃ rañño nive-sane ativiya bhimsanakaṃ vissaramakaṃsu. Rājā bhayasaṃvegasantāsamāpajji, tato pabhātāya rattiya bhagavato ārocesi- “evarūpaṃ saddamassosiṃ, kiṃ nu kho me, bhante, bhavissati”ti. Bhagavā āha- “mā bhāyi, mahārāja, na te kiñci pāpakaṃ bhavissati, apica kho te purāṇañātakā petesu uppannā santi, te ekaṃ buddhantaṃ tameva paccāsisaṃmānā vicaranti ‘buddhassa dānaṃ datvā amhākaṃ uddisissati’ti (..0172), na tesam tvaṃ hiyyo uddisi, te chinnāsā tathā-rūpaṃ vissaramakaṃsū”ti.

So āha “idāni pana, bhante, dinne labheyyun”ti? “Āma, mahārājā”ti. “Tena hi me, bhante, adhivāsetu bhagavā ajjatanāya dānaṃ, tesam uddisissāmī”ti? Bhagavā adhivāsesi. Rājā nivesanaṃ gantvā mahādānaṃ paṭiyādetvā bhagavato kālaṃ ārocāpesi. Bhagavā rājantepuraṃ gantvā paññatte āsane nisīdi saddhiṃ bhikkhusaṅghena. Tepi kho petā “api nāma ajja labheyyāmā”ti gantvā tirokuṭṭā-dīsu aṭṭhaṃsu. Bhagavā tathā akāsi, yathā te sabbeva rañño pākaṭā ahesuṃ. Rājā dakkhiṇodakaṃ dento “idaṃ me ñātinaṃ hotū”ti uddisi, taṅkhaṇaññeva tesam petānaṃ padumasañchannā pokkharāṇiyo nibbattiṃsu. Te tattha nhatvā ca pivivā ca paṭippassaddhadarathakilamathapipāsā suvaṇṇavaṇṇā ahesuṃ. Rājā yāgukhajjakabhojanāni datvā uddisi, taṅkhaṇaññeva tesam dibbayāgukhajja-kabhojanāni nibbattiṃsu. Te tāni paribhuñjitvā piṇḍriyā ahesuṃ. Atha vatthase-nāsanāni datvā uddisi. Tesam dibbavatthadibbayānadibbapāsādadibbapaccattha-raṇadibbaseyyādi-alāṅkāraṇidhaya nibbattiṃsu. Sāpi tesam sampatti yathā sabbāva pākaṭā hoti, tathā bhagavā adhiṭṭhāsi. Rājā ativiya attamano ahosi. Tato bhagavā bhuttāvī pavārito rañño māgadhassa anumodanattaṃ “**tirokuṭṭesu tiṭṭhanti**”ti imā gāthā abhāsi.

Ettāvata ca “**yena yatha yadā yasmā, tirokuṭṭaṃ pakāsitaṃ, pakāsetvāna taṃ sabban**”ti ayaṃ mātikā saṅkhepato vitthārato ca vibhattā hoti.

Paṭhamagāthāvaṇṇanā

1. Idāni imassa tirokuṭṭassa yathākkamaṃ **atthavaṇṇanaṃ** karissāma. Seyya-thidaṃ- paṭhamagāthāya tāva **tirokuṭṭā**ti kuṭṭānaṃ parabhāgā vuccanti. **Tiṭṭhanti**ti nisajjādippaṭikkhepato ṭhānakappanavacanamaṃ. Tena yathā pākārapara-bhāgaṃ pabbataparabhāgaṃ gacchantaṃ “tiropākāraṃ tiropabbataṃ asajja-māno gacchati”ti vadanti, evamidhāpi kuṭṭassa parabhāgesu tiṭṭhante “tirokuṭṭesu (..0173) tiṭṭhanti”ti āha. **Sandhisīghāṭakesu cāti** ettha **sandhiyoti** catukkoṇa-racchā vuccanti gharasandhibhittisandhi-ālokasandhiyo cāpi. **Sīghāṭakā**ti tikoṇa-racchā vuccanti, tadekajjhaṃ katvā purimena saddhiṃ saṅghaṭento “sandhisi-ṅghāṭakesu cā”ti āha. **Dvārabāhāsu tiṭṭhanti**ti nagaradvāragharadvārānaṃ bāhā nissāya tiṭṭhanti. **Āgantvāna sakaṃ gharanti** ettha sakaṃ gharaṃ nāma pubbañā-

tigharampi attanā sāmikabhāvena ajjhāvutthapubbagharampi. Tadubhayampi yasmā te sakagharasaññāya āgacchanti, tasmā “āgantvāna sakaṃ gharan”ti āha.

Dutiyagāthāvaṇṇanā

2. Evaṃ bhagavā pubbe anajjhāvutthapubbampi pubbañātigharam bimbisārānivesanaṃ sakagharasaññāya āgantvā tirokuṭṭasandhisighāṭakadvārabāhāsu ṭhite issāmacchariyaphalaṃ anubhavante, appekacce dīghamassukesavikāradhare andhakāramukhe sithilabandhanavilambamānakisapharusakāḷakaṅgapaccaṅge tattha tattha ṭhitavanadāhadadḍhatālarukkhasadise, appekacce jighacchāpipāsāraṇinimmathanena udarato uṭṭhāya mukhato viniccharantāya aggijālāya pariḍāyhamānasarīre, appekacce sūcichiddāṇumattakaṅṭhabilatāya pabbatākārakucchitāya ca laddhampi pānabhojanaṃ yāvadattham bhuñjituṃ asamatthatāya khuppi-pāsāparete aññaṃ rasamavindamāne, appekacce aññaamaññaassa aññesaṃ vā sattānaṃ pabhinnagaṇḍapiḷakamukhā paggharitarudhirapubbabalasikādiṃ laddhā amatamiva sāyamāne ativiya duddasikavirūpabhayānakasarīre bahū pete rañño nidassento-

“Tirokuṭṭesu tiṭṭhanti, sandhisighāṭakesu ca;

dvārabāhāsu tiṭṭhanti, āgantvāna sakaṃ gharan”ti.-

Vatvā puna tehi katassa kamma dāruṇabhāvaṃ dassento “**pahūte annapānamhī**”ti dutiyagāthamāha.

Tattha **pahūte**ti anappake bahumhi, yāvadatthiketi vuttaṃ hoti. Bha-kārassa hi ha-kāro labbhati “pahu santo na bharati”ti-ādīsu (su. ni. 98) viya. Keci pana “bahūte” iti ca “bahūke” iti ca paṭhanti. Pamādapāṭhā ete (..0174). Anne ca pānamhi ca **annapānamhi**. Khajje ca bhojje ca **khajjabhojje**, etena asitapītakhāyitasāyitavasena catubbidham āhāraṃ dasseti. **Upaṭṭhiteti** upagamma ṭhite, sajjite paṭiyatte samohiteti vuttaṃ hoti. **Na tesam koci sarati, sattānanti** tesam pettivisaye uppannānaṃ sattānaṃ koci mātā vā pitā vā putto vā na sarati. Kiṃ kāraṇā? **Kammappaccayā**, attanā katassa adānadānappaṭisedhanādibhedassa kadariyakamma massa paccayā. Tañhi tesam kammaṃ ñātīnaṃ sarituṃ na deti.

Tatiyagāthāvaṇṇanā

3. Evaṃ bhagavā anappakepi annapānādīdimhi paccupaṭṭhite “api nāma amhe uddissa kiñci dadeyyun”ti ñātī paccāsīsantānaṃ vicarataṃ tesam petānaṃ tehi katassa atikaṭukavipākakarassa kamma paccayena kassaci ñātino anussaraṇamattābhāvaṃ dassento-

“Pahūte annapānamhi, khajjabhojje upaṭṭhite;

na tesam koci sarati, sattānaṃ kammappaccayā”ti.-

Vatvā puna rañño pettivisayūpapanne ñātike uddissa dinnaṃ dānaṃ pasam-santo “**evaṃ dadanti ñātīnan**”ti tatiyagāthamāha.

Tattha **evanti** upamāvacaṇaṃ. Tassa dvidhā sambandho- tesam sattānaṃ

kammapaccayā asarantepi kismiñci dadanti, ñātīnaṃ, ye evaṃ anukampakā hontīti ca yathā tayā, mahārāja, dinnaṃ, evaṃ suciṃ paṇītaṃ kālena kappiyaṃ pānabhojanaṃ dadanti ñātīnaṃ, ye honti anukampakāti ca. **Dadantīti** denti uddisanti niyyātentī. **Ñātīnanti** mātito ca pitito ca sambandhānaṃ. **Yeti** ye keci puttā vā dhītaro vā bhātaro vā **hontīti** bhavanti. **Anukampakāti** atthakāmā hitesino. **Sucinti** vimalaṃ dassaneyyaṃ manoramaṃ dhammikaṃ dhammaladdhaṃ. **Paṇītanti** uttamaṃ seṭṭhaṃ. **Kālenāti** ñātipetānaṃ tirokuṭṭādīsu āgantvā ṭhitakālena. **Kappiyanti** anucchavikaṃ patirūpaṃ ariyānaṃ paribhogārahaṃ. **Pānabhojananti** pānañca bhojanañca. Idha pānabhojanamukhena sabbopi deyyadhammo adhippeto.

Catutthagāthāpubbaddhavaṇṇanā

4. Evaṃ (..0175) bhagavā raññā māgadhenā petabhūtānaṃ ñātīnaṃ anukampāya dinnaṃ pānabhojanaṃ pasamsanto-

“Evaṃ dadanti ñātīnaṃ, ye honti anukampakā;
suciṃ paṇītaṃ kālena, kappiyaṃ pānabhojanan” ti.-

Vatvā puna yena pakārena dinnaṃ tesam hoti, taṃ dassento “**idaṃ vo ñātīnaṃ hotū**” ti catutthagāthāya pubbaddhamāha taṃ tatiyagāthāya pubbaddhena sambandhitabbaṃ-

“Evaṃ dadanti ñātīnaṃ, ye honti anukampakā;
idaṃ vo ñātīnaṃ hotu, sukhitā hontu ñātayo” ti.

Tena “idaṃ vo ñātīnaṃ hotūti evaṃ dadanti, no aññathā” ti ettha ākārathena evaṃsaddena dātabbākāranidassanaṃ kataṃ hoti.

Tattha **idanti** deyyadhammanidassanaṃ. **Voti** “kacci pana vo anuruddhā samaggā sammodamānā” ti ca (ma. ni. 1.326; mahāva. 466), “yehi vo ariyā” ti ca evamādīsu viya kevalaṃ nipātamattaṃ, na sāmivacanaṃ. **Ñātīnaṃ hotūti** pettivisaye uppannānaṃ ñātakānaṃ hotu. **Sukhitā hontu ñātayo** ti pettivisayūpapannā ñātayo idaṃ paccanubhavantā sukhitā hontūti.

Catutthagāthāparaddhapañcamagāthāpubbaddhavaṇṇanā

4-5. Evaṃ bhagavā yena pakārena pettivisayūpapannānaṃ ñātīnaṃ dātabbaṃ, taṃ dassento “idaṃ vo ñātīnaṃ hotu, sukhitā hontu ñātayo” ti vatvā puna yasmā “idaṃ vo ñātīnaṃ hotū” ti vuttepi na aññena kataṃ kammaṃ aññassa phaladaṃ hoti, kevalantu tathā uddissa diyyamānaṃ taṃ vatthu ñātīnaṃ kusalakammaṃ paccayo hoti. Tasmā yathā tesam tasmimyeva vatthusmiṃ tañkhaṇe phalanibbattaṃ kusalakammaṃ hoti, taṃ dassento “**te ca tatthā**” ti catutthagāthāya pacchimaddhaṃ “**pahūte annapānamhi**” ti pañcamagāthāya pubbaddhañca āha.

Tesam (..0176) attho- te ñātipetā yattha taṃ dānaṃ diyati, tattha samantato āgantvā samāgantvā, samodhāya vā ekajjhaṃ hutvāti vuttaṃ hoti, sammā āgatā samāgatā “ime no ñātayo amhākaṃ atthāya dānaṃ uddisissanti” ti etadatthaṃ

sammā āgatā hutvāti vuttaṃ hoti. **Pahūte annapānamhīti** tasmim attano uddissamāne pahūte annapānamhi. Sakkaccaṃ **anumodareti** abhisaddahantā kamma-phalaṃ avijahantā cittikāraṃ avikkhittacittā hutvā “idaṃ no dānaṃ hitāya sukhāya hotū”ti modanti anumodanti, pītisomanassajātā hontīti.

Pañcamagāthāparaddhachāṭṭhagāthāpubbaddhavaṇṇanā

5-6. Evaṃ bhagavā yathā pettivisayūpapannānaṃ taṅkhaṇe phalanibbattaṃ kusalaṃ kammaṃ hoti, taṃ dassento-

“Te ca tattha samāgantvā, ñātipetā samāgatā;
pahūte annapānamhi, sakkaccaṃ anumodare”ti.-

Vatvā puna ñātake nissāya nibbattakusalakammaphalaṃ paccanubhontānaṃ tesam ñātī ārabha thomanākāraṃ dassento “**ciraṃ jīvantū**”ti pañcamagāthāya pacchimaddhaṃ “**amhākañca katā pūjā**”ti chaṭṭhagāthāya pubbaddhañca āha.

Tesaṃ attho- **ciraṃ jīvantū**ti cirajīvino dīghāyukā hontu. **No ñātī**ti amhākaṃ ñātakā. **Yesam hetū**ti ye nissāya yesam kāraṇā. **Labhāmaseti** labhāma. Attanā taṅkhaṇaṃ paṭiladdhasampattiṃ apadisantā bhaṇanti. Petānañhi attano anumodanena, dāyakānaṃ uddesena, dakkhiṇeyyasampadāya cāti tīhi aṅgehi dakkhiṇā samijjhati, taṅkhaṇe phalanibbattikā hoti. Tattha dāyakā visesahetu. Tenāhaṃsu “yesam hetu labhāmase”ti. **Amhākañca katā pūjāti** “idaṃ vo ñātīnaṃ hotū”ti evaṃ imaṃ dānaṃ uddisantehi amhākañca pūjā katā. **Dāyakā ca anipphalāti** yamhi santāne pariccāgamayaṃ kammaṃ kataṃ, tassa tattheva phaladānato dāyakā ca anipphalāti.

Etthāha (..0177)- “kiṃ pana pettivisayūpapannā eva ñātayo labhanti,

udāhu aññepi labhanti”ti? Vuccate- bhagavatā evetaṃ byākataṃ jāṇussoṇinā brāhmaṇena puṭṭhena, kimettha amhehi vattabbaṃ atthi. Vuttaṃ hetama-

“Mayamassu, bho gotama, brāhmaṇā nāma dānāni dema, saddhāni karoma ‘idaṃ dānaṃ petānaṃ ñātisālohitānaṃ upakappatu, idaṃ dānaṃ petā ñātisālohitā paribhuñjantū’ti, kacci taṃ, bho gotama, dānaṃ petānaṃ ñātisālohitānaṃ upakappati, kacci te petā ñātisālohitā taṃ dānaṃ paribhuñjantīti. Ṭhāne kho, brāhmaṇa, upakappati, no aṭṭhāneti.

“Katamaṃ pana taṃ, bho gotama, ṭhānaṃ, katamaṃ aṭṭhānanti? Idha, brāhmaṇa, ekacco pāṇātipātī hoti ...pe... micchādiṭṭhiko hoti, so kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā nirayaṃ upapajjati. Yo nerayikānaṃ sattānaṃ āhāro, tena so tattha yāpeti, tena so tattha tiṭṭhati. Idaṃ kho, brāhmaṇa, aṭṭhānaṃ, yattha ṭhitassa taṃ dānaṃ na upakappati.

“Idha pana, brāhmaṇa, ekacco pāṇātipātī hoti ...pe... micchādiṭṭhiko hoti, so kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā tiracchānayoṇiṃ upapajjati. Yo tiracchānayoṇikānaṃ sattānaṃ āhāro, tena so tattha yāpeti, tena so tattha tiṭṭhati. Idampi kho, brāhmaṇa, aṭṭhānaṃ, yattha ṭhitassa taṃ dānaṃ na upakappati.

“Idha pana, brāhmaṇa, ekacco pāṇātipātā paṭivirato hoti ...pe... sammādiṭṭhiko hoti, so kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā manussānaṃ saḥabyataṃ upapajjati ...pe... devānaṃ saḥabyataṃ upapajjati. Yo devānaṃ āhāro, tena so tattha yāpeti, tena so tattha tiṭṭhati. Idampi kho, brāhmaṇa, aṭṭhānaṃ, yattha ṭhitassa taṃ dānaṃ na upakappati.

“Idha pana, brāhmaṇa, ekacco pāṇātipātī hoti ...pe... micchādiṭṭhiko hoti, so kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā pettivisayaṃ upapajjati. Yo pettivisayikānaṃ sattānaṃ āhāro, tena (..0178) so tattha yāpeti, tena so tattha tiṭṭhati. Yaṃ vā panassa ito anupaveccanti mittāmaccā vā ñātisālohitā vā, tena so tattha yāpeti, tena so tattha tiṭṭhati. Idaṃ kho, brāhmaṇa, ṭhānaṃ, yattha ṭhitassa taṃ dānaṃ upakappatīti.

“Sace pana, bho gotama, so peto ñātisālohito taṃ ṭhānaṃ anupapanno hoti, ko taṃ dānaṃ paribhuñjatīti? Aññepissa, brāhmaṇa, petā ñātisālohitā taṃ ṭhānaṃ upapannā honti, te taṃ dānaṃ paribhuñjantīti.

“Sace pana, bho gotama, so ceva peto ñātisālohito taṃ ṭhānaṃ anupapanno hoti, aññepissa petā ñātisālohitā taṃ ṭhānaṃ upapannā honti, ko taṃ dānaṃ paribhuñjatīti? Aṭṭhānaṃ kho etaṃ brāhmaṇa anavakāso, yaṃ taṃ ṭhānaṃ vivittaṃ assa iminā dīghena addhunā yadidaṃ petehi ñātisālohitehi. Apica brāhmaṇa dāyakopi anipphalo”ti (a. ni. 10.177).

Chaṭṭhagāthāparaddhasattamaḡāthāvaṇṇanā

6-7. Evaṃ bhagavā rañño māgadhassa pettivisayūpapannānaṃ pubbañātīnaṃ sampattiṃ nissāya thomento “ete te, mahārāja, ñātī imāya dānasampadāya attamanā evaṃ thomentī”ti dassento-

“Ciraṃ jīvantu no ñātī, yesaṃ hetu labhāmase;

amhākañca katā pūjā, dāyakā ca anipphalā”ti.-

Vatvā puna tesam pettivisayūpapannānaṃ aññassa kasigorakkhādino sampatti-
paṭilābhakāraṇassa abhāvaṃ ito dinnena yāpanabhāvañca dassento “**na hi tattha
kasi atthīti chaṭṭhagāthāya pacchimaddham vaṇijjā tādīsī**”ti imaṃ sattama-
gāthañca āha.

Tatrāyaṃ atthavaṇṇanā- na hi, mahārāja, tattha pettivisaye kasi atthi, yaṃ
nissāya te petā sampattiṃ paṭilabheyyuṃ. **Gorakkhettha na vijjātīti** na kevalaṃ
kasi eva, gorakkhāpi ettha pettivisaye na vijjati, yaṃ (..0179) nissāya te sampattiṃ
paṭilabheyyuṃ. **Vaṇijjā tādīsī natthīti** vāṇijjāpi tādīsī natthi, yā tesam sampatti-
paṭilābhahetu bhavēya. **Hiraññena kayākayanti** hiraññena kayavikkayampi tattha
tādīsāṃ natthi, yaṃ tesam sampatti-
paṭilābhahetu bhavēya. **Ito dinnena yāpenti,
petā kālagatā tahinti** kevalaṃ pana ito ñātīhi vā mittāmaccehi vā dinnena yāpenti,
attabhāvaṃ gamenti. **Petāti** pettivisayūpapannā sattā. **Kālagatāti** attano maraṇakā-
lena gatā, “kālakatā”ti vā pāṭho, katakālā katamaraṇāti attho. **Tahinti** tasmim petti-
visaye.

Aṭṭhamanavamagāthādvayaṇṇanā

8-9. Evaṃ “ito dinnena yāpenti, petā kālagatā tahin”ti vatvā idāni upamāhi
tamatthaṃ pakāseto “**unname udakaṃ vuṭṭhanti idaṃ gāthādvayamāha.**

Tassattho- yathā unnate thale ussāde bhūmibhāge meghehi abhivūṭṭhaṃ
udakaṃ ninnaṃ pavattati, yo yo bhūmibhāgo ninno oṇato, taṃ taṃ pavattati
gacchati pāpuṇāti, evameva ito dinnaṃ dānaṃ petānaṃ upakappati nibbattati,
pātubhavatīti attho. Ninnamiva hi udakappavattiyā ṭhānaṃ petaloko dānupakappa-
nāya. Yathāha- “idaṃ kho, brāhmaṇa, ṭhānaṃ, yattha ṭhitassa taṃ dānaṃ upaka-
ppati”ti (a. ni. 10.177). Yathā ca kandarapadarasākhāpasākhakusobbhamahāso-
bbhasannipātehi vārivahā mahānājjo pūrā hutvā sāgaraṃ paripūrenti, evampi ito
dinnadānaṃ pubbe vuttanayeneva petānaṃ upakappatīti.

Dasamagāthāvaṇṇanā

10. Evaṃ bhagavā “ito dinnena yāpenti, petā kālagatā tahin”ti imaṃ atthaṃ upa-
māhi pakāsetvā puna yasmā te petā “ito kiñci lacchāmā”ti āsābhibhūtā ñātigharaṃ
āgantvāpi “idaṃ nāma no dethā”ti yācituṃ asamatthā, tasmā tesam imāni anussa-
raṇavatthūni anussaranto (..0180) kulaputto dakkhiṇaṃ dajjāti dassento “**adāsi me**”-
ti imaṃ gāthamāha.

Tassattho- “idaṃ nāma me dhanam vā dhaññaṃ vā adāsi”ti ca, “idaṃ nāma me
kiccaṃ attanā uyyogamāpajjanto akāsi”ti ca, “amu me mātito vā pitito vā sambā-
ndhattā ñātī”ti ca sinehavasena tāṇasamatthatāya “mittā”ti ca, “asuko me saha
paṃsukīlako sakhā”ti ca evaṃ sabbamanussaranto petānaṃ dakkhiṇaṃ dajjā,
dānaṃ niyyāteyyāti. Aparo pāṭho “**petānaṃ dakkhiṇā dajjā**”ti. Tassattho- dāta-
bbāti dajjā. Kā sā? Petānaṃ dakkhiṇā, teneva “adāsi me”ti-ādinā nayena pubbe

katamanussaraṃ anussaratāti vuttaṃ hoti. Karaṇavacanappasaṅge paccattavacanaṃ veditabbaṃ.

Ekādasamagāthāvaṇṇanā

11. Evaṃ bhagavā petānaṃ dakkhiṇāniyyātane kāraṇabhūtāni anussaraṇavattthūni dassento-

“Adāsi me akāsi me, ñātimitā sakhā ca me;

petānaṃ dakkhiṇaṃ dajjā, pubbe katamanussaraṃ”ti.-

Vatvā puna ye ñātimaraṇena ruṇṇasokādiparā eva hutvā tiṭṭhanti, na tesam atthāya kiñci denti, tesam taṃ ruṇṇasokādi kevalaṃ attaparitāpanameva hoti, na petānaṃ kiñci atthaṃ nipphādetīti dassento “**na hi ruṇṇaṃ vā**”ti imaṃ gāthamāha.

Tattha **ruṇṇanti** rodanā roditattaṃ assupātanaṃ, **etena** kāyaparissamaṃ dasseti. **Sokoti** socanā socitattaṃ, etena cittaparissamaṃ dasseti. **Yā caññā**ti yā ca ruṇṇasokehi aññā. **Paridevanā**ti ñātibyasanena phuṭṭhassa lālappanā, “kahaṃ ekaputtaka piya manāpā”ti evamādinā nayena guṇasaṃvaṇṇanā, etena vacīparissamaṃ dasseti.

Dvādasamagāthāvaṇṇanā

12. Evaṃ (..0181) bhagavā “ruṇṇaṃ vā soko vā yā caññā paridevanā, sabbampi taṃ petānaṃ atthāya na hoti, kevalantu attānaṃ paritāpanamattameva, evaṃ tiṭṭhanti ñātayo”ti ruṇṇādīnaṃ niraṭṭhakabhāvaṃ dassetvā puna māgadharājena yā dakkhiṇā dinnā, tassā sātthakabhāvaṃ dassento “**ayañca kho dakkhiṇā**”ti imaṃ gāthamāha.

Tassattho- ayañca kho, mahārāja, dakkhiṇā tayā ajja attano ñātigaṇaṃ uddissa dinnā, sā yasmā saṅgho anuttaraṃ puññakkhettaṃ lokassa, tasmā saṅghamhi suppatiṭṭhitā assa petajanassa dīgharattaṃ hitāya upakappati sampajjati phalaṭīti vuttaṃ hoti. **Upakappatī**ti ca ṭhānaso upakappati, taṃkhaṇaṃyeva upakappati, na cirena. Yathā hi taṃkhaṇaṃñeva paṭibhantaṃ “ṭhānasovetaṃ tathāgataṃ paṭibhātī”ti vuccati, evamidhāpi taṃkhaṇaṃyeva upakappantā “ṭhānaso upakappatī”ti vuttā. Yaṃ vā taṃ “idaṃ kho, brāhmaṇa, ṭhānaṃ, yattha ṭhitassa taṃ dānaṃ upakappatī”ti (a. ni. 10.177) vuttaṃ, tattha khuppipāsikavantāsaparadattūpajīvinijjhāmataṇhikādibhedabhinne ṭhāne upakappatīti vuttaṃ yathā kahāpaṇaṃ dento “kahāpaṇaso detī”ti loke vuccati. Imasmiñca atthavikappe **upakappatī**ti pātubhāvati, nibbattatīti vuttaṃ hoti.

Terasamagāthāvaṇṇanā

13. Evaṃ bhagavā raññā dinnāya dakkhiṇāya sātthakabhāvaṃ dassento-

“Ayañca kho dakkhiṇā dinnā, saṅghamhi suppatiṭṭhitā;

dīgharattaṃ hitāyassa, ṭhānaso upakappatī”ti.-

Vatvā puna yasmā imaṃ dakkhiṇaṃ dentena ñātīnaṃ ñātīhi kattabbakiccakaraṇa-vasena ñātidhammo nidassito, bahujaṇassa pākaṭīkato, nidassanaṃ vā kato, tumhehi ñātīnaṃ evameva ñātīhi kattabbakiccakaraṇa-vasena ñātidhammo pari-pūretabbo, na niratthakehi ruṇṇādīhi attā paritāpetabboti ca pete dibbasampattiṃ adhigamentena petānaṃ pūjā katā uḷārā, buddhappamukhañca bhikkhusaṅghaṃ annapānādīhi santappentena bhikkhūnaṃ balaṃ anupadinnaṃ, anukampādiguṇa-parivārañca cāgacetanaṃ nibbattentena anappakaṃ puññaṃ (..0182) pasutaṃ, tasmā bhagavā imehi yathābhuccaguṇehi rājānaṃ sampahaṃsento-

“So ñātidhammo ca ayaṃ nidassito,
petāna pūjā ca katā uḷārā;
balañca bhikkhūnamanuppadinnaṃ,
tumhehi puññaṃ pasutaṃ anappakan”ti.-

Imāya gāthāya desanaṃ pariyosāpeti.

Atha vā “**so ñātidhammo ca ayaṃ nidassito**”ti iminā gāthāpadena bhagavā rājānaṃ dhammiyā kathāya sandasseti. Ñātidhammanidassanameva hi ettha sandassanaṃ **petāna pūjā ca katā uḷārā**ti iminā samādapeti. Uḷārāti pasamsana-
meva hi ettha punappunaṃ pūjākaraṇe samādapaṇaṃ. **Balañca bhikkhūnamanu-
ppadinnanti** iminā samuttejeti. Balānuppadānameva hi ettha evaṃ dānaṃ, balānu-
ppadānatāti tassa ussāhavaḍḍhanena samuttejanaṃ. **Tumhehi puññaṃ pasutaṃ
anappakanti** iminā sampahaṃseti. Puññappasutakittanameva hi ettha tassa yathā-
bhuccaguṇasaṃvaṇṇanabhāvena sampahaṃsanajananato sampahaṃsananti
veditabbaṃ.

yoniso padahataṃ caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhisamayo ahoṣi. Duti-
yadivasepi bhagavā devamanussānaṃ idameva tirokuṭṭaṃ desesi, evaṃ yāva
sattamadivasā tādiso eva dhammābhisamayo ahoṣīti.

Paramatthajotikāya khuddakapāṭha-aṭṭhakathāya

Tirokuṭṭasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

8. Nidhikaṇḍasuttavaṇṇanā

Nikkhepakāraṇaṃ

Idāni yadidaṃ tirokuṭṭānantaraṃ “**nidhiṃ nidheti puriso**”ti-ādinā nidhikaṇḍaṃ
nikkhittaṃ, tassa-

“Bhāsivā (..0183) nidhikaṇḍassa, idha nikkhepakāraṇaṃ;
aṭṭhuppattiñca dīpetvā, karissāmatthavaṇṇanaṃ”.

Tattha idha nikkhepakāraṇaṃ tāvassa evaṃ veditabbaṃ. Idañhi nidhikaṇḍaṃ
bhagavatā iminā anukkamena avuttampi yasmā anumodanavasena vuttassa tiro-
kuṭṭassa mithunabhūtaṃ, tasmā idha nikkhittaṃ. Tirokuṭṭena vā puññavirahitānaṃ
vipattiṃ dassetvā iminā katapuññānaṃ sampattidassanattampi idaṃ idha nikkhi-
ttanti veditabbaṃ. Idamassa idha nikkhepakāraṇaṃ.

Suttaṭṭhuppatti

Aṭṭhuppatti panassa- sāvattiyaṃ kira aññataro kuṭumbiko aḍḍho mahaddhano
mahābhogo. So ca saddho hoti pasanno, vigatamalamaccherena cetasā agāraṃ
ajjhāvasati. So ekasmiṃ divase buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa dānaṃ
deti. Tena ca samayena rājā dhanatthiko hoti, so tassa santike purisaṃ pesesi
“gaccha, bhaṇe, itthannāmaṃ kuṭumbikaṃ ānehī”ti. So gantvā taṃ kuṭumbikaṃ
āha “rājā taṃ gahapati āmanteti”ti. Kuṭumbiko saddhādiguṇasamannāgatena
cetasā buddhappamukhaṃ bhikkhusaṅghaṃ parivisanto āha “gaccha, bho purisa,
pacchā āgamissāmi, idāni tāvamhi nidhiṃ nidhento ṭhito”ti. Atha bhagavā
bhuttāvī pavārito tameva puññasampadaṃ paramatthato nidhīti dassetuṃ tassa
kuṭumbikassa anumodanattaṃ “**nidhiṃ nidheti puriso**”ti imā gāthāyo abhāsi.
Ayamassa aṭṭhuppatti.

Evamassa-

“Bhāsivā nidhikaṇḍassa, idha nikkhepakāraṇaṃ;
aṭṭhuppattiñca dīpetvā, karissāmatthavaṇṇanaṃ”.

Paṭhamagāthāvaṇṇanā

1. Tattha **nidhiṃ nidheti purisoti** nidhiyatīti nidhi, ṭhapīyati rakkhīyati gopīyati attho. So catubbidho thāvaro, jaṅgamo, aṅgasamo, anugāmikoti. Tattha **thāvaro** nāma bhūmigataṃ vā vehāsaṭṭhaṃ vā hiraññaṃ vā (..0184) suvaṇṇaṃ vā khettaṃ vā vatthu vā, yaṃ vā panaññaṃ evarūpaṃ iriyāpathavirahitaṃ, ayaṃ thāvaro nidhi. **Jaṅgamo** nāma dāsīdāsaṃ hatthigavassavaḷavaṃ ajeḷakaṃ kukkuṭasū-karaṃ yaṃ vā panaññaṃ evarūpaṃ iriyāpathapaṭisaṃyuttaṃ. Ayaṃ jaṅgamo nidhi **aṅgasamo** nāma kammāyatanaṃ, sippāyatanaṃ, vijjāṭṭhānaṃ, bāhusaccaṃ, yaṃ vā panaññaṃ evarūpaṃ sikkhitvā gahitaṃ aṅgapaccaṅgamiva attabhāva-ppaṭibaddhaṃ, ayaṃ aṅgasamo nidhi. **Anugāmiko** nāma dānamayaṃ puññaṃ silamayaṃ bhāvanāmayāṃ dhammassavanamayaṃ dhammadesanāmayāṃ, yaṃ vā panaññaṃ evarūpaṃ puññaṃ tattha tattha anugantvā viya iṭṭhaphalamanu-ppadeti, ayaṃ anugāmiko nidhi. Imasmiṃ pana ṭhāne thāvaro adhippeto.

Nidhetīti ṭhapeti paṭisāmeti gopeti. **Purisoti** manusso. Kāmañca purisopi itthīpi paṇḍakopi nidhiṃ nidheti, idha pana purisasīsenā desanā katā, atthato pana tesampi idha samodhānaṃ daṭṭhabbaṃ. **Gambhīre odakantiketi** ogāhetabba-ṭṭhena gambhīraṃ, udakassa antikabhāvena odakantikaṃ. Atthi gambhīraṃ na odakantikaṃ jaṅgale bhūmibhāge satikaporiso āvāṭo viya, atthi odakantikaṃ na gambhīraṃ ninne pallale ekadvividatthiko āvāṭo viya, atthi gambhīrañceva odaka-ntikañca jaṅgale bhūmibhāge yāva idāni udakaṃ āgamissatīti, tāva khato āvāṭo viya. Taṃ sandhāya idaṃ vuttaṃ “gambhīre odakantike”ti. **Atthe kicce samuppanneti** atthā anapetanti atthaṃ, atthāvahaṃ hitāvahanti vuttaṃ hoti. Kātabbanti kiccaṃ, kiñcīdeva karaṇīyanti vuttaṃ hoti. Uppannaṃ eva samuppannaṃ, katta-bbabhāvena upaṭṭhitanti vuttaṃ hoti. Tasmīṃ atthe kicce samuppanne. **Atthāya me bhavissatīti** nidhānappayojananidassanametaṃ. Etadatthañhi so nidheti “atthā-vahe kismiñcīdeva karaṇīye samuppanne atthāya me bhavissati, tassa me kiccassa nipphattiyā bhavissati”ti. Kiccanipphattiyeva hi tassa kicce samuppanne atthoti veditabbo.

Dutiyagāthāvaṇṇanā

Evaṃ nidhānappayojanaṃ dassento atthādhigamādhippāyaṃ dassetvā idāni anattāpagamādhippāyaṃ dassetumāha-

2. “Rājato (..0185) vā duruttassa, corato pīḷitassa vā.
iṇassa vā pamokkhāya, dubbhikkhe āpadāsu vā”ti.

Tassattho “atthāya me bhavissati”ti ca “iṇassa vā pamokkhāyā”ti ca ettha vuttehi dvīhi bhavissatipamokkhāya-padehi saddhiṃ yathāsambhavaṃ yojetvā veditabbo.

Tatthāyaṃ yojanā- na kevalaṃ atthāya me bhavissatīti eva puriso nidhiṃ

nidheti, kintu “ayaṃ coro”ti vā “pāradāriko”ti vā “suṅkaghātako”ti vā evamādinā nayena paccatthikehi paccāmittehi duruttassa me sato rājato vā pamokkhāya bhavissati, sandhicchedādīhi dhanaharaṇena vā, “ettakaṃ hiraññasuvaṇṇaṃ dehi”ti jīvaggāhena vā corehi me pīlitassa sato corato vā pamokkhāya bhavissati. Santi me iṇāyikā, te maṃ “iṇaṃ dehi”ti codessanti, tehi me codiyamānassa iṇassa vā pamokkhāya bhavissati. Hoti so samayo, yaṃ dubbhikkhaṃ hoti dussassaṃ dullabhapiṇḍaṃ, tattha na sukaraṃ appadhanena yāpetuṃ, tathāvidhe āgate dubbhikkhe vā me bhavissati. Yathārūpā āpadā uppajjanti aggito vā udakato vā appiyadāyādato vā, tathārūpāsu vā uppannāsu āpadāsu me bhavissatītipi puriso nidhiṃ nidhetīti.

Evam atthādhigamādhippāyaṃ anattāpagamādhippāyañcāti dvīhi gāthāhi duvidhaṃ nidhānappayojanaṃ dassetvā idāni tameva duvidhaṃ payojanaṃ nigamento āha-

“etadatthāya lokasmiṃ, nidhi nāma nidhiyati”ti.

Tassattho- yvāyaṃ “atthāya me bhavissati”ti ca “rājato vā duruttassā”ti evamā-
dīhi ca atthādhigamo anattāpagamo ca dassito. **Etadatthāya** etesaṃ nipphādana-
tthāya imasmiṃ okāsaloke yo koci hiraññasuvaṇṇādibhedo **nidhi nāma nidhiyati**
ṭhapīyati paṭisāmiyatīti.

Tatīyagāthāvaṇṇanā

Idāni (..0186) yasmā evaṃ nihitopi so nidhi puññavatamaṃyeva adhippetatthasā-
dhako hoti, na aññesaṃ, tasmā tamatthaṃ dīpento āha-

3. “Tāvassunihito santo, gambhīre odakantike.

na sabbo sabbadā eva, tassa taṃ upakappatī”ti.

Tassattho- so nidhi **tāva sunihito santo**, tāva suṭṭhu nikhaṇitvā ṭhapito samānoti
vuttaṃ hoti. Kīva suṭṭhūti? **Gambhīre odakantike**, yāva gambhīre odakantike nihi-
toti saṅkhaṃ gacchati, tāva suṭṭhūti vuttaṃ hoti. **Na sabbo sabbadā eva, tassa taṃ**
upakappatīti yena purisena nihito, tassa sabbopi sabbakālaṃ na upakappati na
sampaṇṇatīti, yathāvuttakiccakaraṇasamattho na hotīti vuttaṃ hoti. Kintu kocideva
kadācideva upakappati, neva vā upakappatīti. Ettha ca nti padapūraṇamatte
nipāto daṭṭhabbo “yathā taṃ appamattassa ātāpino”ti evamādīsu (ma. ni. 2.18-19;
3.154) viya. Liṅgabhedam vā katvā “so”ti vattabbe “tan”ti vuttaṃ. Evaṃ hi vucca-
māne so attho sukhaṃ bujjhatīti.

Catutthapañcamagāthāvaṇṇanā

Evam “na sabbo sabbadā eva, tassa taṃ upakappatī”ti vatvā idāni yehi kāra-
ṇehi na upakappati, tāni dassento āha-

4. “Nidhi vā ṭhānā cavati, saññā vāssa vimuyhati.

nāgā vā apanāmenti, yasmā vāpi haranti naṃ.

5. “Appiyā vāpi dāyādā, uddharanti apassato”ti.

Tassattho- yasmim̐ ṭhāne sunihito hoti nidhi, so vā **nidhi** tamhā **ṭhānā cavati** apeti vigacchati, acetanopi samāno puññakkhayavasena aññaṃ ṭhānaṃ gacchati. **Saññā vā assa vimuyhati**, yasmim̐ ṭhāne nihito nidhi, taṃ na jānāti, assa puññakkhayacoditā **nāgā vā** taṃ nidhiṃ **apanāmenti** aññaṃ ṭhānaṃ gamenti. **Yakkhā vāpi haranti** yenicchakaṃ ādāya (..0187) gacchanti. **Apassato vā assa appiyā vā dāyādā** bhūmiṃ khaṇitvā taṃ nidhiṃ **uddharanti**. Evamassa etehi ṭhānā cavanādīhi kāraṇehi so nidhi na upakappatīti.

Evam̐ ṭhānā cavanādīni lokasammataṇi anupakappanakāraṇāni vatvā idāni yaṃ taṃ etesampi kāraṇānaṃ mūlabhūtaṃ ekaññeva puññakkhayasaññitaṃ kāraṇaṃ, taṃ dassento āha-

“Yadā puññakkhayo hoti, sabbametaṃ vinassatī”ti.

Tassattho- yasmim̐ samaye bhogasampattinipphādakassa puññassa khayō hoti, bhogapārijuññasamvattanikamapuññamokāsaṃ katvā ṭhitaṃ hoti, atha yaṃ nidhiṃ nidhenta nihitaṃ hiraññasuvaṇṇādiddhanajātaṃ, sabbametaṃ vinassatīti.

Chaṭṭhagāthāvaṇṇanā

Evam̐ bhagavā tena tena adhippāyena nihitampi yathādhippāyaṃ anupakappantaṃ nānappakārehi nassanadhammaṃ lokasammataṃ nidhiṃ vatvā idāni yaṃ puññasampadaṃ paramatthato nidhīti dassetuṃ tassa kuṭumbikassa anumodanattamidaṃ nidhikaṇḍamāraddhaṃ, taṃ dassento āha-

6. “Yassa dānena sīlena, saṃyamena damena ca.

nidhī sunihito hoti, itthiyā purisassa vā”ti.

Tattha dānanti “dānañca dhammacariyā cā”ti ettha vuttanayeneva gahetabbaṃ. **Sīlanti** kāyikavācasiko avītikkamo. Pañcaṅgadasaṅgapātīmokkhasaṃvarādi vā sabbampi sīlaṃ idha sīlanti adhippetam̐. **Samyamoti** saṃyamanaṃ

saṃyamo, cetaso nānārammaṇagatinivāraṇanti vuttaṃ hoti, samādhissetaṃ adhi-
vacanaṃ. Yena saṃyamena samannāgato “hatthasaṃyato, pādasamṃyato, vācā-
samṃyato, saṃyatuttamo”ti ettha saṃyatuttamoti vutto. Apare āhu “saṃyamanaṃ
saṃyamo, saṃvaraṇanti vuttaṃ hoti, indriyasamvarassetaṃ adhivacanaṃ”ti.
Damoti damanaṃ, kilesūpasamananti vuttaṃ hoti, paññāyetaṃ adhivacanaṃ.
Paññā hi katthaci paññātveva (..0188) vuccati “sussūsā labhate paññan”ti evamā-
dīsu (saṃ. ni. 1.246; su. ni. 188). Katthaci dhammoti “saccaṃ dhammo dhiti cāgo”-
ti evamādīsu. Katthaci damoti “yadi saccā damā cāgā, khantiyā bhiyyo na vijjati”-
ti-ādīsu.

Evaṃ dānādīni ñatvā idāni evaṃ imissā gāthāya sampiṇḍetvā attho veditabbo-
yassa itthiyā vā purisassa vā dānena sīlena saṃyamena damena cāti imehi
catūhi dhammehi yathā hiraññena suvaṇṇena muttāya maṇinā vā dhanamayo
nidhi tesam suvaṇṇādīnaṃ ekattha pakkhipanena nidhiyati, evaṃ puññamayo
nidhi tesam dānādīnaṃ ekacittasantāne cetiyādimhi vā vatthumhi suṭṭhu karaṇena
sunihito hotīti.

Sattamaḡāthāvaṇṇanā

Evaṃ bhagavā “yassa dānenā”ti imāya gāthāya puññasampadāya parama-
tthato nidhibhāvaṃ dassetvā idāni yattha nihito, so nidhi sunihito hoti, taṃ vatthum
dassento āha-

7. “Cetiyamhi ca saṅghe vā, puggale atithīsu vā.
mātari pitari cāpi, atho jeṭṭhamhi bhātari”ti.

Tattha cayitabbanti **cetiyam**, pūjetabbanti vuttaṃ hoti, citattā vā cetiyam. Taṃ
panetaṃ cetiyam tividham hoti paribhogacetiyam, uddissakacetiyam, dhātukaceti-
yanti. Tattha bodhirukkho paribhogacetiyam, buddhapaṭimā uddissakacetiyam,
dhātugabbhathūpā sadhātukā dhātukacetiyam. **Saṅghoti** buddhappamukhādīsu
yo koci. **Puggaloti** gahaṭṭhapabbajitesu yo koci. Natthi assa tithi, yamhi vā tamhi
divase āgacchatīti **atithi**. Taṅkhaṇe āgatapāhunakassetam adhivacanaṃ. Sesam
vuttanayameva.

Evaṃ cetiyādīni ñatvā idāni evaṃ imissā gāthāya sampiṇḍetvā attho veditabbo-
yo so nidhi “sunihito hoti”ti vutto, so imesu vatthūsu sunihito hoti. Kasmā? Dīgha-
rattaṃ iṭṭhaphalānuppadānasamatthatāya. Tathā hi appakampi cetiyamhi datvā
dīgharattaṃ iṭṭhaphalalābhino honti. Yathāha-

“Ekapupphaṃ (..0189) yajitvāna, asītikappakoṭiyo;
duggatiṃ nābhijānāmi, pupphadānassidaṃ phalan”ti ca.

“mattāsukhapariccāgā, passe ce vipulaṃ sukhan”ti ca. (dha. pa. 290);

Evaṃ dakkhiṇāvisuddhivelāmasuttādīsu vuttanayena saṅghādivatthūsipi dāna-
phalavibhāgo veditabbo. Yathā ca cetiyādīsu dānassa pavatti phalavibhūti ca
dassitā, evaṃ yathāyogaṃ sabbattha taṃ taṃ ārabhitvā cārittavārittavasena
sīlassa, buddhānussativasena saṃyamassa, tabbatthukavipassanāmanasikārapa-
ccavekkhaṇavasena damassa ca pavatti tassa tassa phalavibhūti ca veditabbā.

Atthamagāthāvaṇṇanā

Evam bhagavā dānādīhi nidhiyamānassa puññamayanidhino cetiyādibhedam vatthum dassetvā idāni etesu vatthūsu sunihitassa tassa nidhino gambhīre odakantike nihitanidhito visesaṃ dassento āha-

8. “Eso nidhi sunihito, ajeyyo anugāmiko.

pahāya gamanīyesu, etaṃ ādāya gacchatī” ti.

Tattha pubbapadena taṃ dānādīhi sunihitanidhiṃ niddisati “**eso nidhi sunihito**” ti. **Ajeyyoti** parehi jetvā gahetuṃ na sakkā, acceyyotipi pāṭho, tassa accitabbo accanāraho hitasukhatthikena upacitabboti attho. Etasmiñca pāṭhe eso nidhi acceyyoti sambandhitvā puna “kasmā” ti anuyogaṃ dassetvā “yasmā sunihito anugāmiko” ti sambandhitabbaṃ. Itarathā hi sunihitassa acceyyattaṃ vuttaṃ bhavēyya, na ca sunihito accanīyo. Accito eva hi soti. Anugacchatīti **anugāmiko**, paralokaṃ gacchantampi tattha tattha phaladānena na vijahatīti attho.

Pahāya gamanīyesu etaṃ ādāya gacchatīti maraṇakāle paccupaṭṭhite sabba-bhogesu pahāya gamanīyesu etaṃ nidhiṃ ādāya paralokaṃ gacchatīti ayaṃ kira etassa attho. So pana na yujjati. Kasmā? Bhogānaṃ (..0190) agamanīyato. Pahātabbā eva hi te te bhogā, na gamanīyā, gamanīyā pana te te gativisesā. Yato yadi esa attho siyā, pahāya bhoge gamanīyesu gativisesesu iti vadeyya. Tasmā evamettha attho veditabbo- “nidhi vā ṭhānā cavatī” ti evamādinā pakārena pahāya maccaṃ bhogesu gacchantesu etaṃ ādāya gacchatīti. Eso hi anugāmikattā taṃ nappajahatīti.

Tattha siyā “gamanīyesūti ettha gantabbesūti attho, na gacchantesū” ti. Taṃ na ekaṃsato gahetabbaṃ. Yathā hi “ariyā niyyānikā” ti (dī. ni. 2.141) ettha niyyantāti attho, na niyyātabbāti, evamidhāpi gacchantesūti attho, na gantabbesūti.

Atha vā yasmā esa maraṇakāle kassaci dātukāmo bhoge āmasitumpi na labhati, tasmā tena te bhogā pubbaṃ kāyena pahātabbā, pacchā vihatāsena cetasā gantabbā, atikkamitabbāti vuttaṃ hoti. Tasmā pubbaṃ kāyena pahāya pacchā cetasā gamanīyesu bhogesūti evamettha attho daṭṭhabbo. Purimasmiṃ atthe niddhāraṇe bhummavacanaṃ, pahāya gamanīyesu bhogesu ekamevettaṃ puññanidhivibhavaṃ tato nīharitvā ādāya gacchatīti. Pacchime atthe bhāvenabhāvalakkhaṇe bhummavacanaṃ. Bhogānañhi gamanīyabhāvena etassa nidhissa ādāya gamanīyabhāvo lakkhiyatīti.

Navamagāthāvaṇṇanā

Evam bhagavā imassa puññanidhino gambhīre odakantike nihitanidhito visesaṃ dassetvā puna attano bhaṇḍaguṇasaṃvaṇṇanena kayajanassa ussāhaṃ janento uḷārabhaṇḍavāṇiyo viya attanā desitapuññanidhiguṇasaṃvaṇṇanena tasmim puññanidhimhi devamanussānaṃ ussāhaṃ janento āha-

9. “Asādhāraṇamaññesaṃ, acorāharaṇo nidhi.

kayirātha dhīro puññāni, yo nidhi anugāmiko” ti.

Tattha (..0191) **asādhāraṇamaññesanti** asādhāraṇo aññesaṃ, **makāro** padasa-
ndhikaro “adukkhamasukhāya vedanāya sampayuttā” ti-ādīsu viya. Na corehi āha-
raṇo **acorāharaṇo**, corehi ādātabbo na hotīti attho. Nidhāttabboti **nidhi**. Evaṃ dvīhi
padehi puññanidhiguṇaṃ saṃvaṇṇetvā tato dvīhi tattha ussāhaṃ janeti “**kayirātha
dhīro puññāni, yo nidhi anugāmiko**” ti. Tassattho- yasmā puññāni nāma asādhā-
raṇo aññesaṃ, acorāharaṇo ca nidhi hoti. Na kevalaṅca asādhāraṇo acorāharaṇo
ca nidhi, atha kho pana “eso nidhi sunihito, ajeyyo anugāmiko” ti ettha vutto yo
nidhi anugāmiko. So ca yasmā puññāniyeva, tasmā kayirātha kareyya dhīro
buddhisampanno dhisampanno ca puggalo puññānīti.

Dasamagāthavaṇṇanā

Evaṃ bhagavā guṇasaṃvaṇṇanena puññanidhimhi devamanussānaṃ
ussāhaṃ janetvā idāni ye ussahitvā puññanidhikiriyāya sampādentī, tesāṃ so yaṃ
phalaṃ deti, taṃ saṅkhepato dassento āha-

10. “Esa devamanussānaṃ, sabbakāmadado nidhī” ti.

Idāni yasmā patthanāya paṭibandhitassa sabbakāmadadattaṃ, na vinā
patthanaṃ hoti. Yathāha-

“Ākaṅkheyya ce gahapatayo dhammacārī samacārī ‘aho vatāhaṃ kāyassa
bhedā paraṃ maraṇā khattiyamahāsālānaṃ sahabyataṃ upapajjeyyan’ ti,
ṭhānaṃ kho panetaṃ vijjati yaṃ so kāyassa bhedā paraṃ maraṇā khattiyamahā-
sālānaṃ sahabyataṃ upapajjeyya. Taṃ kissa hetu? Tathā hi so dhammacārī
samacārī” (ma. ni. 1.442).

Evaṃ “anāsavaṃ cetovimuttiṃ paññāvimuttiṃ diṭṭheva dhamme sayaṃ
abhiññā sacchikatvā upasampajja vihareyya. Taṃ kissa hetu? Tathā hi so
dhammacārī samacārī” ti (ma. ni. 1.442).

Tathā (..0192) cāha-

“Idha, bhikkhave, bhikkhu saddhāya samannāgato hoti, sīlena, sutena,
cāgena, paññāya samannāgato hoti, tassa evaṃ hoti ‘aho vatāhaṃ kāyassa
bhedā paraṃ maraṇā khattiyamahāsālānaṃ sahabyataṃ upapajjeyyan’ ti. So
taṃ cittaṃ padahati, taṃ cittaṃ adhiṭṭhāti, taṃ cittaṃ bhāveti. Tassa te
saṅkhārā ca vihārā ca evaṃ bhāvitā evaṃ bahulikatā tatrūpapattiyā saṃvatta-
ntī” ti (ma. ni. 3.161) evamādi.

Tasmā taṃ tathā tathā ākaṅkhapariyāyaṃ cittapadahanādhiṭṭhānabhāvanāpari-
kkhāraṃ patthanaṃ tassa sabbakāmadadatte hetuṃ dassento āha-

“Yaṃ yadevābhipatthenti, sabbametena labbhatī” ti.

Ekādasamagāthavaṇṇanā

11. Idāni yaṃ taṃ sabbam etena labbhati, taṃ odhiso odhiso dassento “**suva-**

ṇṇatā susaratā” ti evamādigāthāyo āha.

Tattha paṭhamagāthāya tāva **suvaṇṇatā** nāma sundaracchavivaṇṇatā kañcana-sannibhattacatā, sāpi etena puññanidhinā labbhati. Yathāha-

“Yampi, bhikkhave, tathāgato purimaṃ jātiṃ ...pe... pubbe manussabhūto samāno akkodhano ahosi anupāyāsabahulo, bahumpi vutto samāno nābhisajji na kuppi na byāpajji na patitthīyi, na kopañca dosañca appaccayañca pātvā-kāsi, dātā ca ahosi sukhumānaṃ mudukānaṃ attharaṇānaṃ pāvuraṇānaṃ khomasukhumānaṃ kappāsika ...pe... koseyya ...pe... kambalasukhumānaṃ. So tassa kammaṃ katattā upacitattā ...pe... itthattaṃ āgato samāno imaṃ mahāpurisalakkhaṇaṃ paṭilabhati. Suvaṇṇavaṇṇo hoti kañcanasannibhattaco”-ti (dī. ni. 3.218).

Susaratā nāma brahmassaratā karavīkabhāṇitā, sāpi etena labbhati. Yathāha-

“Yampi (..0193), bhikkhave, tathāgato purimaṃ jātiṃ ...pe... pharusamaṃ vācaṃ pahāya pharusāya vācāya paṭivirato ahosi, yā sā vācā nelā kaṇṇasukhā ...pe... tathārūpiṃ vācaṃ bhāsītā ahosi. So tassa kammaṃ katattā upacitattā ...pe... itthattaṃ āgato samāno imāni dve mahāpurisalakkhaṇāni paṭilabhati. Pahutajivho ca hoti brahmassararo ca karavīkabhāṇī”ti (dī. ni. 3.236).

ṅgānaṃ samacitavaṭṭitabhāvena sannivesoti vuttaṃ hoti. Sāpi etena labbhati. **Susaṅṭhānāti** suṭṭhu saṅṭhānatā, samacitavaṭṭitayuttaṭṭhānesu aṅgapacca-ṅgānaṃ samacitavaṭṭitabhāvena sannivesoti vuttaṃ hoti. Sāpi etena labbhati. Yathāha-

“Yampi, bhikkhave, tathāgato purimaṃ jātiṃ ...pe... pubbe manussabhūto samāno bahujanassa atthakāmo ahosi hitakāmo phāsukāmo yogakkhemakāmo ‘kinti me saddhāya vaḍḍheyyuṃ, sīlena sutena cāgena paññāya dhanadha-ññaena khattavatthunā dvipadacatuppadehi puttadārehi dāsakammakarapori-sehi ñātīhi mittehi bandhavehi vaḍḍheyyun’ti, so tassa kamma ...pe... samāno imāni tīṇi mahāpurisalakkhaṇāni paṭilabhati, sīhapubbaḍḍhakāyo ca hoti citantaraṃso ca samavaṭṭakkhandho cā”ti (dī. ni. 3.224) evamādi.

Iminā nayena ito paresampi iminā puññanidhinā paṭilābhasādhakāni sutta-pa-dāni tato tato ānetvā vattabbāni. Ativithārabhayena tu saṃkhittaṃ, idāni avasesa-padānaṃ vaṇṇanaṃ karissāmi.

Surūpatāti ettha sakalasarīraṃ rūpanti veditabbaṃ “ākāso parivārito rūpaṃ-veva saṅkhaṃ gacchatī”ti-ādīsu (ma. ni. 1.306) viya, tassa rūpassa sundaratā surūpatā nātidīghatā nātirassatā nātikisatā nātithūlatā nātikāḷatā naccodātātī vuttaṃ hoti. **Āhipaccanti** adhipatibhāvo, khattiyamahāsālādibhāvena sāmikabhā-voti attho. **Parivāroti** agārikānaṃ sajanaparijanasampatti, anagārikānaṃ parisasa-mpatti, āhipaccañca (..0194) parivāro ca **āhipaccaparivāro**. Ettha ca suvaṇṇatā-dīhi sarīrasampatti, āhipaccena bhogasampatti, parivārena sajanaparijanasa-mpatti vuttāti veditabbā. **Sabbametena labbhatīti** yaṃ taṃ “yaṃ yadevābhipa-tthenti, sabbametena labbhatī”ti vuttaṃ, tattha idampi tāva paṭhamaṃ odhiso vutta-suvaṇṇatādi sabbametena labbhatīti veditabbanti dasseti.

Dvādasamagāthāvaṇṇanā

12. Evamimāya gāthāya puññānubhāvena labhitabbaṃ rajjasampattito oraṃ devamanussasampattiṃ dassetvā idāni tadubhayarajjasampattiṃ dassento “**padesarajjanti imaṃ gāthamāha**.”

Tattha **padesarajjanti** ekadīpampi sakalaṃ apāpuṇitvā pathaviyā ekamekasmim padese rajjaṃ. Issarabhāvo **issariyaṃ**, iminā dīpacakkavattirajjaṃ dasseti. **Cakka-vattisukhaṃ piyanti** iṭṭhaṃ kantaṃ manāpaṃ cakkavattisukhaṃ. Iminā cāturanta-cakkavattirajjaṃ dasseti. Devesu rajjaṃ **devarajjaṃ**, etena mandhātādīnampi manussānaṃ devarajjaṃ dassitaṃ hoti. **Api dibbesūti** iminā ye te divi bhavattā “dibbā”ti vuccanti, tesu dibbesu kāyesu uppannānampi devarajjaṃ dasseti. **Sabba-metena labbhatīti** yaṃ taṃ “yaṃ yadevābhipatthenti, sabbametena labbhatī”ti vuttaṃ, tattha idampi dutiyaṃ odhiso padesarajjādi sabbametena labbhatīti vedita-bbanti dasseti.

Terasamagāthāvaṇṇanā

13. Evamimāya gāthāya puññānubhāvena labhitabbaṃ devamanussarajjasa-mpattiṃ dassetvā idāni dvīhi gāthāhi vuttaṃ sampattiṃ samāsato purakkhatvā nibbānasampattiṃ dassento “**mānussikā ca sampatti**” ti imaṃ gāthamāha.

Tassāyaṃ **padavaṇṇanā**- manussānaṃ ayanti mānussī, mānussī eva **mānussikā**. **Sampajjanaṃ sampatti**. Devānaṃ loko devaloko. Tasmim **devaloke**. **Yāti** anavase-sapariyādānaṃ, ramanti etāya ajjhattaṃ uppannāya bahiddhā vā upakaraṇabhūtā-yāti **rati**, sukhasa sukhavatthuno cetaṃ (..0195) adhivacanaṃ. **Yāti** aniyatava-canaṃ **casaddo** pubbasampattiyā saha sampiṇḍanatto. Nibbānaṃyeva **nibbāna-sampatti**.

Ayaṃ pana **atthavaṇṇanā**- yā esā “suvaṇṇatā”ti-ādīhi padehi mānussikā ca sampatti devaloke ca yā rati vuttā, sā ca sabbā, yā cāyamaṃparā saddhānusāribhāvādivasena pattabbā nibbānasampatti, sā cāti idam tatiyampi odhiso sabbameta-tena labbhatīti.

Atha vā yā pubbe suvaṇṇatādīhi avuttā “sūrā satimanto idha brahmacariyavāso”-ti evamādinā (a. ni. 9.21) nayena niddiṭṭhā paññāveyyattiyādibhedā ca mānussikā sampatti, aparā devaloke ca yā jhānādirati, yā ca yathāvuttappakārā nibbānasam-patti cāti idampi tatiyaṃ odhiso sabbameta-tena labbhatīti. Evampettha atthava-ṇṇanā veditabbā.

Cuddasamagāthāvaṇṇanā

14. Evamimāya gāthāya puññānubhāvena labhitabbaṃ saddhānusāribhāvādiva-sena pattabbaṃ nibbānasampattimpi dassetvā idāni tevijja-ubhatobhāgavimu-ttabhāvavasenapi pattabbaṃ tameva tassa upāyañca dassento “**mittasampadamā-gammāti imaṃ gāthamāha**.”

Tassāyaṃ **padavaṇṇanā**- sampajjati etāya guṇavibhūtiṃ pāpuṇātīti sampadā, mitto eva sampadā mittasampadā, taṃ **mittasampadam**. **Āgammāti** nissāya. **Yoni-soti** upāyena. **Payuñjatoti** yogānuṭṭhānaṃ karoto. Vijānāti etāyāti vijjā, vimuccati etāya, sayam vā vimuccatīti vimutti, vijjā ca vimutti ca vijjāvimuttiyo, vijjāvimuttisu vasībhāvo **vijjāvimuttivasībhāvo**.

Ayaṃ pana **atthavaṇṇanā**- yvāyaṃ mittasampadamāgamma sathhāraṃ vā añña-taraṃ vā garuṭṭhāniyaṃ sabrahmacāriṃ nissāya tato ovādañca anusāsaniñca gahetvā yathānusiṭṭhaṃ paṭipattiyā yoniso payuñjato pubbenivāsādīsu tisu vijjāsu “tatha katamā vimutti? Cittassa ca adhimutti nibbānañcā” ti (dha. sa. 1381) evaṃ āgatāya aṭṭhasamāpattinibbānabhedāya vimuttiyā ca tathā tathā adandhāyitattena (..0196) vasībhāvo, idampi catutthaṃ odhiso sabbameta-tena labbhatīti.

Pannarasamagāthāvaṇṇanā

15. Evamimāya gāthāya pubbe kathitavijjāvimuttivasībhāvabhāgiyapuññānubhā-vena labhitabbaṃ tevijja-ubhatobhāgavimuttatabhāvavasenapi pattabbaṃ nibbāna-

sampattiṃ dassetvā idāni yasmā vijjāvimuttivasībhāvappattā tevijjā ubhatobhāga-
vimuttāpi sabbe paṭisambhidādiguṇavibhūtiṃ labhanti, imāya puññasampadāya
ca tassā guṇavibhūtiyā padaṭṭhānavasena tathā tathā sāpi labbhati, tasmā tampi
dassento “**paṭisambhidā vimokkhā cā**” ti imaṃ gāthamāha.

“Yato sammā katena yā cāyaṃ dhammatthaniruttipaṭibhānesu pabhedagatā
paññā paṭisambhidā” ti vuccati, ye cime “rūpī rūpāni passatī” ti-ādinā (dī. ni. 2.129;
3.339) nayena aṭṭha vimokkhā, yā cāyaṃ bhagavato sāvakehi pattabbā sāvaka-
mpattisādhikā sāvaka-pāramī, yā ca sayambhubhāvasādhikā paccekabodhi, yā ca
sabbasattuttamabhāvasādhikā buddhabhūmi, idampi pañcamaṃ odhiso sabbame-
tena labbhatīti veditabbaṃ.

Soḷasamaḡāthāvaṇṇanā

16. Evaṃ bhagavā yaṃ taṃ “yaṃ yadevābhipatthenti, sabbametenā labbhatī” ti
vuttaṃ, taṃ imāhi pañcahi gāthāhi odhiso odhiso dassetvā idāni sabbamevidaṃ
sabbakāmadadanidhisaññitaṃ puññasampadaṃ pasaṃsanto “**evaṃ mahatthikā
esā**” ti imāya gāthāya desanaṃ niṭṭhapesi.

Tassāyaṃ **padavaṇṇanā-** evanti atitathānidassanaṃ. Mahanto attho assāti
mahatthikā, mahato atthāya saṃvattatīti vuttaṃ hoti, mahiddhikātipi pāṭho. **Esāti**
uddesavacanaṃ, tena “yassa dānena silenā” ti ito pabhuti yāva “kayirātha dhīro
puññānī” ti vuttaṃ puññasampadaṃ uddisati. **Yadidanti** abhimukhakarāṇatthe
nipāto, tena esāti uddiṭṭhaṃ niddisituṃ yā esāti abhimukhaṃ karoti. Puññānaṃ
sampadā **puññasampadā** (..0197). **Tasmāti** kāraṇavacanaṃ. **Dhīrāti** dhitimanto.
Pasaṃsantīti vaṇṇayanti. **Paṇḍitāti** paññāsampannā. **Katapuññatanti** katapuñña-
bhāvaṃ.

Ayaṃ pana **atthavaṇṇanā-** iti bhagavā suvaṇṇatādiṃ buddhabhūmipariyosānaṃ
puññasampadānubhāvena adhigantabbamatthaṃ vaṇṇayitvā idāni tamevatthaṃ
sampiṇḍetvā dassento tenevatthena yathāvuttappakārāya puññasampadāya
mahatthikattaṃ thunanto āha- evaṃ mahato atthassa āvahanena mahatthikā esā,
yadidaṃ mayā “yassa dānena silenā” ti-ādinā nayena desitā puññasampadā,
tasmā mādisā sattānaṃ hitasukhāvahāya dhammadesanāya akilāsutāya yathā-
bhūtaguṇena ca dhīrā paṇḍitā “asādhāraṇamaññesaṃ, acorāharaṇo nidhī” ti-ā-
dīhi idha vuttehi ca, avuttehi ca “mā, bhikkhave, puññānaṃ bhāyittha, sukha-
ssetaṃ, bhikkhave, adhivacanaṃ, yadidaṃ puññānī” ti-ādīhi (a. ni. 7.62; itivu. 22;
netti. 121) vacanehi anekākāravokāraṃ katapuññataṃ pasaṃsanti, na pakkhapā-
tenāti.

Desanāpariyosāne so upāsako bahujanena saddhiṃ sotāpattiphale patitṭhāsi,
rañño ca pasenadikosalassa santikaṃ gantvā etamatthaṃ ārocesi, rājā ativiya
tuṭṭho hutvā “sādhu, gahapati, sādhu kho tvaṃ, gahapati, mādisehipi anāhara-
ṇīyaṃ nidhiṃ nidhesi” ti saṃrādhettvā mahatiṃ pūjamakāsīti.

Paramatthajotikāya khuddakapāṭha-aṭṭhakathāya

Nidhikaṇḍasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

9. Mettasuttavaṇṇanā

Nikkhepappayojanam

Idāni nidhikaṇḍānantaram nikkhittassa mettasuttassa vaṇṇanākkamo anu-
ppatto. Tassa idha nikkhepappayojanam vatvā tato param-

“Yena vuttam yadā yattha, yasmā cetesa dīpanā;
nidānam sodhayitvāssa, karissāmatthavaṇṇanam”.

Tattha (..0198) yasmā nidhikaṇḍena dānasīlādipuññasampadā vuttā, sā ca
sattesu mettāya katāya mahapphalā hoti yāva buddhabhūmiṃ pāpetum samatthā,
tasmā tassā puññasampadāya upakāradassanatham, yasmā vā saraṇehi sāsane
otaritvā sikkhāpadehi sīle patiṭṭhitānam dvattiṃsākārena rāgappahānasamattham,
kumārapañhena mohappahānasamatthāñca kammaṭṭhānam dassetvā, maṅgala-
suttena tassa pavattiyā maṅgalabhāvo attarakkhā ca, ratanasuttena tassānurūpā
pararakkhā, tirokuṭṭena rattanasutte vuttabhūtesu ekaccabhūtaḍassanam vutta-
ppakārāya puññasampattiyā pamajjantānam vipatti ca, nidhikaṇḍena tirokuṭṭe
vuttavipattiṇipakkhabhūtā sampatti ca dassitā, dosappahānasamattham pana
kammaṭṭhānam adassitameva, tasmā tam dosappahānasamattham kamma-
ṭṭhānam dassetum idam mettasuttam idha nikkhittam. Evañhi suparipūro hoti
khuddakapāṭhoti idamassa idha nikkhepappayojanam.

Nidānasodhanam

Idāni yāyam-

“Yena vuttam yadā yattha, yasmā cetesa dīpanā;
nidānam sodhayitvāssa, karissāmatthavaṇṇanam”ti.-

Mātikā nikkhittā, tattha idam mettasuttam bhagavatāva vuttam, na sāvakādīhi,
tañca pana yadā himavantapassato

devatāhi ubbāḷhā bhikkhū bhagavato santikaṃ āgatā, tadā sāvattiyaṃ tesam bhikkhūnaṃ parittatthāya kammaṭṭhānatthāya ca vuttanti evaṃ tāva saṅkhepato etesaṃ padānaṃ dīpanā nidānasodhanā veditabbā.

Vitthārato pana evaṃ veditabbā- ekaṃ samayaṃ bhagavā sāvattiyaṃ viharati upakaṭṭhāya vassūpanāyikāya, tena kho pana samayena sambahulā nānāve-
rajjakā bhikkhū bhagavato santike kammaṭṭhānaṃ gahetvā tattha tattha vassaṃ upagantukāmā bhagavantaṃ upasaṅkamanti. Tatra sudaṃ bhagavā rāgacari-
tānaṃ saviññāṇaka-aviññāṇakavasena ekādasavidhaṃ asubhakammaṭṭhānaṃ, dosacaritānaṃ catubbidhaṃ mettādikammaṭṭhānaṃ, mohacaritānaṃ maraṇassa-
tikammaṭṭhānādīni, vitakkacaritānaṃ ānāpānassatipathavīkasiṇādīni, saddhācari-
tānaṃ buddhānussatikammaṭṭhānādīni, buddhicaritānaṃ catudhātuvavatthānādī-
nīti (..0199) iminā nayena caturāsītisahassappabhedacaritānukūlāni kammaṭṭhā-
nāni katheti.

Atha kho pañcamattāni bhikkhusatāni bhagavato santike kammaṭṭhānaṃ ugga-
hetvā sappāyaseṇāsanañca gocaragāmañca pariyesamānāni anupubbena
gantvā paccante himavantena saddhiṃ ekābaddhaṃ nīlakācamaṇisannibhasilā-
talaṃ sītalaghanacchāyanīlavanasaṇḍamaṇḍitaṃ muttājālarajatapaṭṭasadisavālu-
kākiṇṇabhūmibhāgaṃ sucisātasītalajalāsayaaparivāritaṃ pabbatamaddasaṃsu.
Atha te bhikkhū tatthekarattiṃ vasiṭvā pabhātāya rattiyā sarīraparikammaṃ katvā
tassa avidūre aññataraṃ gāmaṃ piṇḍāya pavisiṃsu. Gāmo ghananivesanasanni-
viṭṭhakulasahassayutto, manussā cettha saddhā pasannā te paccante pabbajitad-
assanassa dullabhatāya bhikkhū disvā eva pītisomanassajātā hutvā te bhikkhū
bhojetvā “idheva, bhante, temāsaṃ vasathā”ti yācitvā pañca padhānakuṭṭisatāni
kāretvā tattha mañcapīṭhapānīyaparibhojanīyaghaṭṭādīni sabbūpakaraṇāni paṭiyā-
desuṃ.

Bhikkhū dutiyadivase aññaṃ gāmaṃ piṇḍāya pavisiṃsu. Tatthapi manussā
tatheva upaṭṭhahitvā vassāvāsaṃ yāciṃsu. Bhikkhū “asati antarāye”ti adhivā-
setvā taṃ vanasaṇḍaṃ pavasiṭvā sabbarattindivaṃ āradhaviṇṇiyā yāmaghaṇḍikaṃ
koṭṭetvā yonisomanasikārabahulā viharantā rukkhamūlāni upagantvā nisīdiṃsu.
Sīlavantānaṃ bhikkhūnaṃ tejena vihatatejā rukkhadevatā attano attano vimānā
oruyha dārake gahetvā ito cito vicaranti. Seyyathāpi nāma rājūhi vā rājamahāma-
ttehi vā gāmakāvāsaṃ gatehi gāmavāsīnaṃ gharesu okāse gahite gharamanu-
ssakā gharā nikkhamitvā aññatra vasantā “kadā nu gamissanti”ti dūratova olo-
kenti, evameva devatā attano attano vimānāni chaḍḍetvā ito cito ca vicarantiyo
dūratova olokenti “kadā nu bhadantā gamissanti”ti. Tato evaṃ samacintesuṃ
“paṭhamavassūpagatā bhikkhū avassaṃ temāsaṃ vasissanti, mayaṃ pana tāva
ciraṃ dārake gahetvā okkamma vasituṃ na sakkoma, handa mayaṃ bhikkhūnaṃ
bhayānakaṃ āramaṇaṃ dassemā”ti. Tā rattim bhikkhūnaṃ samaṇadhamma-
kaṇavelāya bhiṃsanakāni yakkharūpāni nimminivā purato (..0200) purato
tiṭṭhanti, bheravasaddaṃ karonti. Bhikkhūnaṃ tāni rūpāni disvā tañca saddaṃ
sutvā hadayaṃ phandi, dubbaṇṇā ca ahesuṃ uppaṇḍuppaṇḍukajātā. Tena te
bhikkhū cittaṃ ekaggaṃ kātuṃ nāsakkhiṃsu, tesam anekaggacittānaṃ bhayena

ca punappunaṃ saṃviggānaṃ sati sammussi, tato tesaṃ muṭṭhasatīnaṃ dugga-
ndhāni ārammaṇāni payojesaṃ, tesaṃ tena duggandhena nimmathiyamānamiva
matthaluṅgaṃ ahosi, gāḷhā sīsavedanā uppajjimsu, na ca taṃ pavattiṃ añña-
maññaṃ ārocesuṃ.

Athekadivasāṃ saṅghattherassa upaṭṭhānakāle sabbesu sannipatitesu saṅgha-
tthero pucchi “tumhākaṃ, āvuso, imaṃ vanasaṅgaṃ pavitṭhānaṃ katipāhaṃ ati-
viya parisuddho chavivaṇṇo ahosi pariyodāto, vipprasannaṃ ca indriyāni, etarahi
panattha kisā dubbaṇṇā uppaṇḍuppaṇḍukajātā, kiṃ vo idha asappāyaṃ”ti. Tato
eko bhikkhu āha- “ahaṃ, bhante, rattiṃ idisañca idisañca bheravārammaṇaṃ
passāmi ca suṇāmi ca, idisañca gandhaṃ ghāyāmi, tena me cittaṃ na samādhya-
ti”ti, eteneva upāyena sabbeva te taṃ pavattiṃ ārocesuṃ. Saṅghatthero āha-
“bhagavatā, āvuso, dve vassūpanāyikā paññattā, amhākañca idaṃ senāsanaṃ
asappāyaṃ, āyāmāvuso, bhagavato santikaṃ gantvā aññaṃ sappāyaseṇāsanaṃ
pucchāma”ti. “Sādhu, bhante”ti te bhikkhū therassa paṭissuṇitvā sabbeva senā-
sanaṃ saṃsāmetvā pattacivaramādāya anupalittatā kulesu kañci anāmantetvā
eva yena sāvatti tena cārikaṃ pakkamiṃsu. Anupubbena sāvattiṃ gantvā
bhagavato santikaṃ āgamiṃsu.

Bhagavā te bhikkhū disvā etadavoca- “na, bhikkhave, antovassaṃ cārikā carita-
bbāti mayā sikkhāpadaṃ paññattaṃ, kissa tumhe cārikaṃ carathā”ti. Te bhaga-
vato sabbamārocesuṃ. Bhagavā āvajjento sakalajambudīpe antamaso catupāda-
pīṭhakaṭṭhānamattampi tesaṃ sappāyaseṇāsanaṃ nāddasa. Atha te bhikkhū āha-
“na, bhikkhave, tumhākaṃ aññaṃ sappāyaseṇāsanaṃ atthi, tattheva tumhe viha-
rantā āsavakkhayaṃ pāpuṇissatha, gacchatha, bhikkhave, tameva senāsanaṃ
upanissāya viharatha, sace pana devatāhi abhayaṃ icchatha, imaṃ parittaṃ
uggaṇhatha. Etañhi vo parittañca kammaṭṭhānañca bhavissati”ti idaṃ suttama-
bhāsi.

Apare (..0201) panāhu- “gacchatha, bhikkhave, tameva senāsanaṃ upanissāya
viharathā”ti idañca vatvā bhagavā āha- “apica kho āraññaṃ pariharaṇaṃ
ñātabbaṃ. Seyyathidaṃ- sāyaṃ pātaṃ karaṇavasena dve mettā dve parittā dve
asubhā dve maraṇassatī aṭṭhamahāsaṃvegavatthusamāvajjanañca, aṭṭha mahā-
saṃvegavatthūni nāma jātijarābyādhimaraṇaṃ cattāri apāyadukkhānīti, atha vā
jātijarābyādhimaraṇāni cattāri, apāyadukkhāṃ pañcamaṃ, atīte vaṭṭamūlakaṃ
dukkhaṃ, anāgate vaṭṭamūlakaṃ dukkhaṃ, paccuppanne āhārapariyeṭṭhimūlakaṃ
dukkhaṃ”ti. Evaṃ bhagavā pariharaṇaṃ ācikkhitvā tesaṃ bhikkhūnaṃ metta-
tthañca parittatthañca vipassanāpādaṃ kammaṭṭhānatthañca idaṃ suttamabhāsi. Evaṃ
vitthāratopi “yena vuttaṃ yadā yattha, yasmā ce”ti etesaṃ padānaṃ dīpanā nidā-
nasodhanā veditabbā.

Ettāvata ca yā sā “**yena vuttaṃ yadā yattha, yasmā cetesa dīpanā. Nidānaṃ
sodhayitvā**”ti mātikā ṭhapitā, sā sabbākārena vitthāritā hoti.

Paṭhamagāthavaṇṇanā

1. Idāni “**assa karissāmatthavaṇṇanan**” ti vuttattā evaṃ katanidānasodhanassa assa suttassa **atthavaṇṇanā** ārabbhate. Tattha **karaṇīyamatthakusalenā**ti imissā paṭhamagāthāya tāva ayaṃ **padavaṇṇanā- karaṇīyanti** kātabbaṃ, karaṇārahanti attho. **Atthoti** paṭipadā, yaṃ vā kiñci attano hitaṃ, taṃ sabbaṃ araṇīyato atthoti vuccati, araṇīyato nāma upagantabbato. Atthe kusalena **atthakusalena** atthachekenāti vuttaṃ hoti. **Yanti** niyamitapaccattaṃ. Nti niyamita-upayogaṃ, ubhayampi vā **yaṃ tanti** paccattavacanaṃ. **Santaṃ padanti** upayogavacanaṃ, tattha lakkhaṇato santaṃ, pattabbato padaṃ, nibbānassettaṃ adhivacanaṃ. **Abhisameccā**ti abhisamāgantvā. Sakkotīti **sakko**, samattho paṭibaloti vuttaṃ hoti. **Ujūti** ajjavayutto. Suṭṭhu ujūti **suhuju**. Sukhaṃ vaco tasminti **suvaco**. **Assā**ti bhavēyya. **Mudūti** maddavayutto. Na atimānīti **anatimāni**.

Ayaṃ panettha **atthavaṇṇanā- karaṇīyamatthakusalena, yantaṃ santaṃ padaṃ abhisameccā**ti ettha tāva atthi karaṇīyaṃ, atthi akaraṇīyaṃ. Tattha saṅkhepato (..02) sikkhattayaṃ **karaṇīyaṃ**. Sīlavipatti, diṭṭhivipatti, ācāravipatti, ājīvavipattīti evamādi **akaraṇīyaṃ**. Tathā atthi atthakusalo, atthi anatthakusalo. Tattha yo imasmiṃ sāsane pabbajitvā na attānaṃ sammā payojeti, khaṇḍasīlo hoti, ekavīsatividhaṃ anesanaṃ nissāya jīvikaṃ kappeti. Seyyathidaṃ- veḷudānaṃ pattadānaṃ pupphadānaṃ phaladānaṃ dantakaṭṭhadānaṃ mukhodakadānaṃ sinānadānaṃ cuṇṇadānaṃ mattikādānaṃ cāṭukamyataṃ muggasūpyataṃ pāribhaṭayataṃ jaṅghapesanikaṃ vejjakammaṃ dūtakammaṃ paḥiṇṇagamaṇaṃ piṇḍapaṭipīṇḍaṃ dānānuppadānaṃ vatthuvijjaṃ nakkhattavijjaṃ aṅgavijjanti. Chabbidhe ca agocare carati. Seyyathidaṃ- vesiyāgocare vidhavathullakumārikapaṇḍakabhikkhunīpānā-gāragocareti. Saṃsaṭṭho ca viharati rājūhi rājamahāmattehi titthiyehi titthiyasāva-kehi ananulomikena gihisaṃsaggena, yāni vā pana tāni kulāni assaddhāni appasannāni anopānabhūtāni akkosakaparibhāsakāni anatthakāmāni ahita-aphāsukayogakkhemakāmāni bhikkhūnaṃ ...pe... upāsikānaṃ, tathārūpāni kulāni sevati bhajati payirupāsati. Ayaṃ **anatthakusalo**.

Yo pana imasmiṃ sāsane pabbajitvā attānaṃ sammā payojeti, anesanaṃ pahāya catupārisuddhisīle paṭiṭṭhātukāmo saddhāsīsena pātīmokkhasaṃvaramaṃ satisīsena indriyasaṃvaramaṃ vīriyasīsena ājīvapārisuddhiṃ, paññāsīsena paccaya-paṭisevanaṃ pūreti. Ayaṃ **atthakusalo**.

Yo vā sattāpattikkhandhasodhanavasena pātīmokkhasaṃvaramaṃ, chadvāre ghaṭṭitārammaṇesu abhijjhādīnaṃ anuppattivāsena indriyaṃvaramaṃ, anesana-pari-vajjanavasena viññuppasatthabuddhabuddhasāvakaṃvapaṇṇitapaccaya-paṭiseva-vena ca ājīvapārisuddhiṃ, yathāvuttapaccavekkhaṇavasena paccaya-paṭisevanaṃ, catu-iriyāpathaparivattane sātthakatādipaccavekkhaṇavasena sampajaññaṃca sodheti. Ayampi **atthakusalo**.

Yo vā yathā ūsodakaṃ paṭicca saṃkiliṭṭhaṃ vatthaṃ pariyodāpayati, chārikaṃ paṭicca ādāso, ukkāmuḥkaṃ paṭicca jātarūpaṃ, tathā ñāṇaṃ paṭicca sīlaṃ vodāyatīti ñatvā ñāṇodakena dhovanto sīlaṃ pariyodāpeti. Yathā ca kīkī sakuṇikā aṇḍaṃ, camarī migo vāladhiṃ, ekaputtikā nārī (..0203) piyaṃ ekaputtakaṃ, ekanayano puriso taṃ ekanayanaṃca rakkhati, tathā ativiya appamatto attano sīla-

kkhandham rakkhati, sāyaṃ pātaṃ paccavekkhamāno aṇumattampi vajjaṃ na passati. Ayampi **atthakusalo**.

Yo vā pana avippaṭisārakare sīle paṭiṭṭhāya kilesavikkhambhanapaṭipadaṃ paggaṇhāti, taṃ paggaṇhitvā kasiṇaparikkammaṃ karoti, kasiṇaparikkammaṃ katvā samāpattiyo nibbatteti. Ayampi **atthakusalo**.

Yo vā pana samāpattito vuṭṭhāya saṅkhāre sammāsivā arahattaṃ pāpuṇāti, ayaṃ atthakusalānaṃ aggo. Tattha ye ime yāva avippaṭisārakare sīle paṭiṭṭhānena yāva vā kilesavikkhambhanapaṭipadāyapaggahaṇena vaṇṇitā atthakusalā, te imasmiṃ atthe **atthakusalā**ti adhippetā. Tathā vidhā ca te bhikkhū. Tena bhagavā te bhikkhū sandhāya ekapuggalādhiṭṭhānāya desanāya “karaṇīyamatthakusalenā”ti āha.

Tato “kiṃ karaṇīyan”ti tesaṃ sañjātakaṅkhānaṃ āha “**yantaṃ santaṃ padaṃ abhisameccā**”ti. Ayamettha adhippāyo- taṃ buddhānubuddhehi vaṇṇitaṃ santaṃ nibbānapadaṃ paṭivedhavasena abhisamecca viharitukāmena yaṃ karaṇīyanti. Ettha ca **yanti** imassa gāthāpadassa ādito vuttameva karaṇīyanti adhikārato anuvattati, taṃ santaṃ padaṃ abhisameccāti. Ayaṃ pana yasmā sāvasesapāṭho attho, tasmā viharitukāmenāti vuttanti veditabbaṃ.

Atha vā **santaṃ padaṃ abhisameccā**ti anussavādivasena lokiyapaññāya nibbānapadaṃ “santaṃ”ti ñatvā taṃ adhigantukāmena yantaṃ karaṇīyanti adhikārato anuvattati, taṃ karaṇīyamatthakusalenāti evampettha adhippāyo veditabbo. Atha vā “karaṇīyamatthakusalenā”ti vutte “kin”ti cintentānaṃ āha “**yantaṃ santaṃ padaṃ abhisameccā**”ti. Tassevaṃ adhippāyo veditabbo- lokiyapaññāya santaṃ padaṃ abhisamecca yaṃ karaṇīyaṃ kātappaṃ, taṃ karaṇīyaṃ, karaṇārahameva tanti vuttaṃ hoti.

Kiṃ pana tanti? Kimaññaṃ siyā aññatra tadadhigamupāyato, kāmañcetaṃ karaṇārahaṭṭhena sikkhattayaḍipakena ādipadeneva vuttaṃ. Tathā hi tassa atthavaṇṇanāyaṃ avocumhā “atthi karaṇīyaṃ, atthi akaraṇīyaṃ. Tattha (..0204) saṅkhepato sikkhattayaṃ karaṇīyan”ti. Atisaṅkhepena desitattā pana tesaṃ bhikkhūnaṃ kehici viññātaṃ, kehici na viññātaṃ. Tato yehi na viññātaṃ, tesaṃ viññāpanatthaṃ yaṃ visesato āraññakena bhikkhunā kātappaṃ, taṃ vitthārento “**sakko ujū ca suhujū ca, suvaco cassa mudu**

anatimānī” ti imaṃ tāva upaḍḍhagāthamāha.

Kiṃ vuttaṃ hoti? Santaṃ padaṃ abhisamecca viharitukāmo, lokiyapaññāya vā taṃ abhisamecca tadadhigamāya paṭipajjamāno āraññako bhikkhu dutiyacattutthapadhāniyaṅgasamannāgamena kāye ca jīvite ca anapekkho hutvā saccappaṭivedhāya paṭipajjitum sakko assa, tathā kasiṇaparikkammavattasamādānādīsu attano pattacīvarappaṭisaṅkharāṇādīsu ca yāni tāni sabrahmacārīnaṃ uccāvacāni kiṃ karaṇīyāni, tesu aññesu ca evarūpesu sakko assa dakkho analaso samattho. Sakko hontopi ca tatiyapadhāniyaṅgasamannāgamena uju assa. Uju hontopi ca sakiṃ ujubhāvena daharakāle vā ujubhāvena santosaṃ anāpajjitvā yāvajīvaṃ punappunaṃ asithilakaraṇena suṭṭhutamaṃ uju assa. Asaṭhatāya vā uju, amāyāvītāya suhujū. Kāyavacīvaṅkappahānena vā uju, manovaṅkappahānena suhujū. Asantaguṇassa vā anāvīkaraṇena uju, asantaguṇena uppannassa lābhassa anadhivāsanaṃ suhujū. Evaṃ ārammaṇalakkhaṇūpanijjhānehi purimadvayatatiyasi-kkhāhi payogāsayasuddhīhi ca uju ca suhujū ca assa.

Na kevalaṅca uju ca suhujū ca, apica pana **suvaco ca assa**. Yo hi puggalo “idaṃ na kattabban” ti vutto “kiṃ te diṭṭhaṃ, kiṃ te suttaṃ, ko me sutvā vadasi, kiṃ upajjhāyo ācariyo sandiṭṭho sambhatto vā” ti vadeti, tuṅhībhāvena vā taṃ viheseti, sampaṭicchitvā vā na tathā karoti, so visesādhigamassa dūre hoti. Yo pana ovadiyamāno “sādhu, bhante suṭṭhu vuttaṃ, attano vajiṃ nāma duddasaṃ hoti, punapi maṃ evarūpaṃ disvā vadeyyātha anukampaṃ upādāya, cirassaṃ me tumhākaṃ santikā ovādo laddho” ti vadati, yathānusiṭṭhaṅca paṭipajjati, so visesādhigamassa avidūre hoti. Tasmā evaṃ parassa vacanaṃ sampaṭicchitvā karonto suvaco ca assa.

Yathā (..0205) ca suvaco, evaṃ **mudu assa**. **Mudūti** gahaṭṭhehi dūtagamanapa-hiṇagamanādīsu niyujjamāno tattha mudubhāvaṃ akatvā thaddho hutvā vattapaṭipattiyaṃ sakalabrahmacariye ca mudu assa suparikammakatasuvaṇṇaṃ viya tattha tattha viniyogakkhama. Atha vā mudūti abhākuṭiko uttānamukho sukhasambhāso paṭisanthāravutti sutitthaṃ viya sukhāvagāho assa. Na kevalaṅca mudu, apica pana **anatimānī assa**, jātigottādīhi atimānavatthūhi pare nātimaññeyya, sārīputtatthero viya caṇḍālakumārakasamena cetasā vihareyyāti.

Dutiyagāthāvaṇṇanā

2. Evaṃ bhagavā santaṃ padaṃ abhisamecca viharitukāmassa tadadhigamāya vā paṭipajjamānassa visesato āraññakassa bhikkhuno ekaccaṃ karaṇīyaṃ vatvā puna tatuttaripi vattukāmo “**santussako cā**” ti dutiyagāthamāha.

Tattha “santuṭṭhī ca kataññutā” ti ettha vuttappabhedena dvādasavidhena santosena santussatīti **santussako**. Atha vā tussatīti tussako, sakena tussako, santena tussako, samena tussakoti santussako. Tattha **sakaṃ** nāma “piṇḍiyālopabhojanaṃ nissāyā” ti evaṃ upasampadamaṇḍale uddiṭṭhaṃ attanā ca sampaṭicchitaṃ catupaccayajātaṃ, tena sundarena vā asundarena vā sakkaccaṃ vā asakkaccaṃ vā dinnena paṭiggahaṇakāle paribhogakāle ca vikāraṃ adassetvā yāpento “sakena

tussako”ti vuccati. **Santaṃ** nāma yaṃ laddhaṃ hoti attano ‘vijjamānaṃ, tena santeneva tussanto tato paraṃ na patthento atricchataṃ pajahanto “santena tussako”ti vuccati. **Samaṃ** nāma iṭṭhāniṭṭhesu anunayapaṭighappahānaṃ, tena samena sabbāramaṇesu tussanto “samena tussako”ti vuccati.

Sukhena bhariyatīti **subhara**, suposoti vuttaṃ hoti. Yo hi bhikkhu manussehi sālīmaṃsodanādīnaṃ patte pūretvā dinnepi dummukhabhāvaṃ anattamanabhāvameva ca dasseti, tesaṃ vā sammukhāva taṃ piṇḍapātaṃ “kiṃ tumhehi dinnan”-ti apasādentō sāmaṇeragahaṭṭhādīnaṃ deti, esa dubbhara. Etaṃ disvā manussā dūratova parivajjenti “dubbhara bhikkhu na sakkā posetun”ti (..0206). Yo pana yaṃ kiñci lūkhaṃ vā paṇītaṃ vā appaṃ vā bahuṃ vā labhitvā attamano vippasannaṃ mukho hutvā yāpeti, esa subhara. Etaṃ disvā manussā ativiya vissatthā honti, “amhākaṃ bhadanto subhara, thokathokenāpi tussati, mayameva naṃ possessāmā”ti paṭiññaṃ katvā posenti. Evarūpo idha subharoti adhippeto.

Appaṃ kiccamaṣṣāti **appakicco**, na kammārāmatābhassārāmatāsaṅgaṇikārāmatādi-anekakiccabyāvaṭo, atha vā sakalavīhāre navakammasaṅghaparibhogasāmaṇera-ārāmikavosaṇādīkiccavirahito, attano kesanakhacchedanapattacīvarakammādiṃ katvā samaṇadhammakiccaparo hotīti vuttaṃ hoti.

Sallahukā vutti assāti **sallahukavutti**. Yathā ekacco bahubhaṇḍo bhikkhu disāpakkamanakāle bahuṃ pattacīvarapaccattharaṇatelaḡuḷādiṃ mahājanena sīsabhārakaṭṭhābhārādīhi ubbahāpetvā pakkamati, evaṃ ahutvā yo appaparikkhāro hoti, pattacīvarādi-aṭṭhasamaṇaparikkhāramattameva pariharati, disāpakkamanakāle pakkhī sakuṇo viya samādāyeva pakkamati, evarūpo idha sallahukavuttīti adhippeto. Santāni indriyāni assāti **santindriyo**, iṭṭhāramaṇādīsū rāgādivasena anudhatindriyoti vuttaṃ hoti. **Nipakoti** viññū vibhāvī paññavā, sīlānurakkhaṇapaññāya cīvarādivicāraṇapaññāya āvāsādisattasappāyaparijānanapaññāya ca samannāgatoti adhippāyo.

Na pagabbhoti **appagabbho**, aṭṭhaṭṭhānena kāyapāgabbhiyena catuṭṭhānena vacīpāgabbhiyena anekena ṭhānena manopāgabbhiyena ca virahitoti attho.

Aṭṭhaṭṭhānaṃ kāyapāgabbhiyaṃ (mahāni. 87) nāma saṅghagaṇapuggalabhojanasālājantāgharanhānatitthabhikkhācāramagga-antaragharappavesanesu kāyena appatirūpakaraṇaṃ. Seyyathidaṃ- idhekacco saṅghamajjhe pallatthikāya vā nisīdati pāde pādmodahitvā vāti evamādi. Tathā gaṇamajjhe catuparisasannipāte, tathā vuḍḍhatāre puggale. Bhojanasālāyaṃ pana vuḍḍhānaṃ āsanaṃ (..0207) na deti, navānaṃ āsanaṃ paṭibāhati. Tathā jantāghare, vuḍḍhe cettha anāpucchā aggijālanādīni karoti. Nhānatitthe ca yadidaṃ “daharo vuḍḍhoti pamāṇaṃ akatvā āgatapaṭipāṭiyā nhāyitabban”ti vuttaṃ, tampi anādiyanto pacchā āgantvā udakaṃ otaritvā vuḍḍhe ca nave ca bādheti. Bhikkhācāramagge pana aggāsana-aggodaka-aggapiṇḍatthaṃ vuḍḍhānaṃ purato purato yāti, bāhāya bāhaṃ paharanto. Antaragharappavesane vuḍḍhānaṃ paṭhamataraṃ pavisati, daharehi kāyakiḷanaṃ karotīti evamādi.

Catuṭṭhānaṃ vacīpāgabbhiyaṃ (mahāni. 87) nāma saṅghagaṇapuggala-antaragharesu appatirūpavācānicchāraṇaṃ. Seyyathidaṃ- idhekacco saṅghamajjhe

anāpucchā dhammaṃ bhāsati, tathā pubbe vuttappakāre gaṇe vuḍḍhatare puggale ca, tattha manussehi pañhaṃ puṭṭho vuḍḍhataraṃ anāpucchā vissajjeti, antaraghare pana “itthannāme kiṃ atthi, kiṃ yāgu udāhu khādanīyaṃ vā bhojanīyaṃ vā, kiṃ me dassasi, kiṃ ajja khādissāmi, kiṃ bhuñjissāmi, kiṃ pivissāmi” ti evamādiṃ bhāsati.

Anekaṭṭhānaṃ manopāgabbhiyaṃ (mahāni. 87) nāma tesu tesu ṭhānesu kāyavācāhi ajjhācāraṃ anāpajjitvāpi manasā eva kāmavitakkādinānappakāraṃ appatirūpavitakkaṃ.

Kulesvananugiddhoti yāni tāni kulāni upasaṅkamati, tesu paccayataṇhāya vā ananulomikagihisaṃsaggavasena vā ananugiddho, na sahasokī, na sahanandī, na sukhitesu sukhitō, na dukkhitesu dukkhito, na uppannesu kiccakaraṇīyesu attanā vā uyyogamāpajjitāti vuttaṃ hoti. Imissāya ca gāthāya yaṃ “suvaco cassā” ti ettha vuttaṃ assāti vacanaṃ, taṃ sabbapadehi saddhiṃ santussako ca assa, subharo ca assāti evaṃ yojetabbaṃ.

Tatīyagāthāvaṇṇanā

3. Evaṃ bhagavā santaṃ padaṃ abhisamecca viharitukāmassa tadadhigamāya vā paṭipajjitukāmassa visesato āraññakassa bhikkhuno taduttaripi karaṇīyaṃ ācikkhitvā idāni akaraṇīyampi ācikkhitukāmo “**na ca khuddamācare kiñci, yena viññū pare upavadeyyun**” ti imaṃ upaḍḍhagāthamāha.

Tassattho (..0208)- evamimaṃ karaṇīyaṃ karonto yaṃ taṃ kāyavacīmanoduccaritaṃ khuddaṃ lāmakanti vuccati, taṃ na ca khuddaṃ samācare, asamācaranto ca na kevalaṃ oḷārikaṃ, kintu kiñci na samācare, appamattakampi aṇumattakampi na samācareti vuttaṃ hoti.

Tato tassa samācāre sandiṭṭhikamevādīnavaṃ dasseti “**yena viññū pare upavadeyyun**” ti. Ettha ca yasmā aviññū pare appamāṇaṃ. Te hi anavajjaṃ vā sāvajjaṃ karonti, appasāvajjaṃ vā mahāsāvajjaṃ. Viññū eva pana pamāṇaṃ. Te hi anuvicca pariyogāhetvā avaṇṇārahassa avaṇṇaṃ bhāsanti, vaṇṇārahassa vaṇṇaṃ bhāsanti. Tasmā “viññū pare” ti vuttaṃ.

Evaṃ bhagavā imāhi aḍḍhateyyāhi gāthāhi santaṃ padaṃ abhisamecca viharitukāmassa tadadhigamāya vā paṭipajjitukāmassa visesato āraññakassa, āraññakasīsena ca sabbesampi kammaṭṭhānaṃ gahetvā viharitukāmānaṃ karaṇīyākaraṇīyabhedam kammaṭṭhānūpacāraṃ vatvā idāni tesam bhikkhūnaṃ tassa devatābhayassa paṭighātāya parittatthaṃ vipassanāpādakajjhānavasena kammaṭṭhānattāñca “**sukhino khemino hontū**” ti-ādinā nayena mettakathaṃ kathetumā-raddho.

Tattha **sukhinoti** sukhasampannā. **Kheminoti** khemavanto, abhayā nirupaddavāti vuttaṃ hoti. **Sabbeti** anavasesā. **Sattāti** paṇino. **Sukhitattāti** sukhitacittā. Ettha ca kāyikena sukkena sukhuṇo, mānasena sukhitattā, tadubhayenāpi sabbabhayupaddavavigamena vā kheminoti veditabbo. Kasmā pana evaṃ vuttaṃ? Mettābhāvanākāradassanattam. Evañhi mettā bhāvetabbā “sabbe sattā sukhuṇo hontū” ti

vā, “khemino hontū” ti vā, “sukhitattā hontū” ti vā.

Catutthagāthavaṇṇanā

4. Evaṃ yāva upacārato appanākoṭi, tāva saṅkhepena mettābhāvaṇṇaṃ dassetvā idāni vitthāratopi taṃ dassetuṃ “**ye keci**” ti gāthādvayamāha. Atha vā yasmā puthuttārammaṇe paricitaṃ cittaṃ na ādikeneva ekatte saṅghāti ārammaṇappabhedam pana anugantvā anugantvā kamena (..0209) saṅghāti, tasmā tassa tasathāvarādidukatikkappabhede ārammaṇe anugantvā anugantvā saṅghāna-tthampi “ye keci” ti gāthādvayamāha. Atha vā yasmā yassa yaṃ ārammaṇaṃ vibhūtaṃ hoti, tassa tattha cittaṃ sukhaṃ tiṭṭhati, tasmā tesaṃ bhikkhūnaṃ yassa yaṃ vibhūtaṃ ārammaṇaṃ, tassa tattha cittaṃ saṅghāpetukāmo tasathāvarādidu-
katikārammaṇabhadedāpakaṃ “ye keci” ti imaṃ gāthādvayamāha.

Ettha hi tasathāvaradukaṃ diṭṭhādiṭṭhadukaṃ dūrasantikadukaṃ bhūtasambha-
vesidukanti cattāro duke, dīghādīhi ca chahi padehi majjhimapadassa tisu aṇuka-
padassa ca dvīsu tikesu atthasambhavato dīgharassamajjhimatikaṃ mahantāṇu-
kamajjhimatikaṃ thūlāṇukamajjhimatikanti tayo tike ca dīpeti. Tattha **ye keci**ti ana-
vasesavacanaṃ. Pāṇā eva bhūtā **pāṇabhūtā**. Atha vā pāṇantīti pāṇā, etena assā-
sapassāsappaṭibaddhe pañcavokārasatte gaṇhāti. Bhavantīti bhūtā, etena ekavo-
kāracatuvokārasatte gaṇhāti. **Atthīti** santi saṃvijjanti.

Evaṃ “**ye keci pāṇabhūtatti**” ti iminā vacanena dukatikehi saṅgahetabbe
sabbasatte ekato dassetvā idāni sabbepi te **tasā vā thāvarā va navasesā**ti iminā
dukena saṅgahetvā dasseti.

Tattha tasantīti **tasā**, sataṅhānaṃ sabhayānañcetaṃ adhivacanaṃ. Tiṭṭhantīti
thāvarā, pahīnataṅhābhayānaṃ arahataṃ etaṃ adhivacanaṃ.

Natthi tesam avasesanti **anavasesā**, sabbepīti vuttam hoti. Yañca dutiyagāthāya ante vuttam, tam sabbadukatihehi sambandhitabham “ye keci pāṇabhūtatti tasā vā thāvarā vā anavasesā, imepi sabbe sattā bhavantu sukhittā. Evaṃ yāva bhūtā vā sambhavesī vā, imepi sabbe sattā bhavantu sukhittā” ti.

Idāni dīgharassamajjhimāditikattayadīpakesu **dīghā vā**ti-ādīsu chasu padesu **dīghā**ti dīghattabhāvā nāgamacchagodhādayo. Anekabyāmasatappamāṇāpi hi mahāsamudde nāgānaṃ attabhāvā anekayojanappamāṇā ca macchagodhādīnaṃ attabhāvā honti. **Mahantā**ti mahantattabhāvā jale macchakacchapādayo, thale hatthināgādayo, amanussesu dānavādayo (..0210). Āha ca “rāhuggaṃ attabhāvīna” ti (a. ni. 4.15). Tassa hi attabhāvo ubbedhena cattāri yojanasahassāni aṭṭha ca yojanasatāni, bāhū dvādasayojanasataparimāṇā, paññāsayojanaṃ bhamukantaram, tathā aṅgulantarikā, hatthatalāni dve yojanasatānīti. **Majjhimā**ti assaṅga-mahiṃsasūkarādīnaṃ attabhāvā. **Rassakā**ti tāsū tāsū jātīsu vāmanādayo dīghamajjhimehi omakappamāṇā sattā. **Aṇukā**ti maṃsacakkhussa agocarā dibbacakkhuvīsayā udakādīsu nibbattā sukhumattabhāvā sattā ūkādayo vā. Apica ye tāsū tāsū jātīsu mahantamajjhimehi thūlamajjhimehi ca omakappamāṇā sattā, te aṇukāti veditabbā. **Thūlā**ti parimaṇḍalattabhāvā sippikasambukādayo sattā.

Pañcamagāthāvaṇṇanā

5. Evaṃ tīhi tikehi anavasesato satte dassetvā idāni “**diṭṭhā vā ye va adiṭṭhā**” ti-ādīhi tīhi dukehipi te saṅgahetvā dasseti.

Tattha **diṭṭhā**ti ye attano cakkhussa āpāthamāgatavasena diṭṭhapubbā. **Adiṭṭhā**ti ye parasamuddaparaselaparacakkavāḷādīsu ṭhitā. “Ye vā dūre vasanti avidūre” ti iminā pana dukena attano attabhāvassa dūre ca avidūre ca vasante satte dasseti, te apadadvipadavasena veditabbā. Attano hi kāye vasantā sattā avidūre, bahikāye vasantā sattā dūre. Tathā anto-upacāre vasantā avidūre, bahi-upacāre vasantā dūre. Attano vihāre gāme janapade dīpe cakkavāḷe vasantā avidūre, paracakkavāḷe vasantā dūre vasantīti vuccanti.

Bhūtāti jātā abhinibbattā. Ye bhūtā eva, na puna bhavissantīti saṅkhyam gacchanti, tesam khīṇāsavānaṃ etaṃ adhivacanaṃ. Sambhavamesantīti **sambhavesī**. Appahīnabhavasamyojanattā āyatimpī sambhavaṃ esantānaṃ sekhaputhujjanānametaṃ adhivacanaṃ. Atha vā catūsū yonīsū aṇḍajajalābujā sattā yāva aṇḍakosaṃ vatthikosañca na bhindanti, tāva sambhavesī nāma, aṇḍakosaṃ vatthikosañca bhinditvā bahi nikkhantā bhūtā nāma (..0211). Saṃsedajā opapātikā ca paṭhamacittakkaṇe sambhavesī nāma, dutiyacittakkaṇato pabhutī bhūtā nāma. Yena vā iriyāpathena jāyanti, yāva tato aññaṃ na pāpuṇanti, tāva sambhavesī nāma, tato paraṃ bhūtāti.

Chaṭṭhagāthāvaṇṇanā

6. Evaṃ bhagavā “sukhino vā” ti-ādīhi aḍḍhateyyāhi gāthāhi nānappakārato

tesaṃ bhikkhūnaṃ hitasukhāgamapattanāvasena sattesu mettābhāvanaṃ dassetvā idāni ahitadukkhānāgamapattanāvasenāpi taṃ dassento āha “**na paro paraṃ nikubbethā**” ti. Esa porāṇo pāṭho, idāni pana “paraṃ hi” tipi paṭhanti, ayaṃ na sobhano.

Tattha **paroti** parajano. **Paranti** parajanaṃ. Na **nikubbethāti** na vañceyya. **Nātimaññethāti** na atikkamitvā maññeyya. **Katthacīti** katthaci okāse, gāme vā gāmakhette vā nātimajjhe vā pūgamajjhe vāti-ādi. **Nanti** etaṃ. **Kañcīti** yaṃ kañci khattiyaṃ vā brāhmaṇaṃ vā gahaṭṭhaṃ vā pabbajitaṃ vā sukhitam vā dukkhitam vāti-ādi. **Byārosanā paṭighasaññāti** kāyavacīvikārehi byārosanāya ca manovikārena paṭighasaññāya ca. “Byārosanāya paṭighasaññāyā” ti hi vattabbe “byārosanā paṭighasaññā” ti vuccati, yathā “sammadaññāya vimuttā” ti vattabbe “sammadaññā vimuttā” ti, yathā ca “anupubbasiikkhāya anupubbakiriyāya anupubbapaṭipadāyā” ti vattabbe “anupubbasiikkhā anupubbakiriyā anupubbapaṭipadā” ti. **Nāññamaññassa dukkhamiccheyyāti** aññamaññassa dukkhaṃ na iccheyya. Kiṃ vuttaṃ hoti? Na kevalaṃ “sukhino vā khemino vā hontū” ti-ādīmanasikāravaseneva mettaṃ bhāveyya, kintu “ahovata yo koci parapuggalo yaṃ kañci parapuggalaṃ vañcanādīhi nikaṭīhi na nikubbetha, jāti-ādīhi ca navahi mānavatthūhi katthaci padese kañci parapuggalaṃ nātimaññeyya, aññamaññassa ca byārosanāya vā paṭighasaññāya vā dukkhaṃ na iccheyyā” ti evampi manasikaronto bhāveyyāti.

Sattamaḡāthāvaṇṇanā

7. Evaṃ (..0212) ahitadukkhānāgamapattanāvasena atthato mettābhāvanaṃ dassetvā idāni tameva upamāya dassento āha “**mātā yathā niyaṃputtan**” ti.

Tassattho- yathā mātā niyaṃ puttaṃ attani jātaṃ orasaṃ puttaṃ, tañca ekapuṭtameva āyusā anurakkhe, tassa dukkhāgamappaṭibāhanatthaṃ attano āyumpi cajitvā taṃ anurakkhe, evampi sabbabhūtesu idaṃ mettākhyam mānasaṃ bhāvaye, punappunaṃ janaye vaḍḍhaye, tañca aparimāṇasattārammaṇavasena ekasmiṃ vā satte anavasesapharaṇavasena aparimāṇaṃ bhāvayeti.

Aṭṭhamagāthāvaṇṇanā

8. Evaṃ sabbākārena mettābhāvanaṃ dassetvā idāni tasseva vaḍḍhanaṃ dassento āha “**mettañca sabbalokasmīti**.”

Tattha mijjati tāyati cāti mitto, hitajjhāsayatāya siniyhati, ahitāgamato rakkhati cāti attho. Mittassa bhāvo **mettaṃ**. **Sabbalokasmīti** anavasese sattaloke. Manasi bhavanti **mānasaṃ**. Tañhi cittasampayuttatā evaṃ vuttaṃ. **Bhāvayeti** vaḍḍhaye. Na assa parimāṇanti **aparimāṇaṃ**, appamāṇasattārammaṇatāya evaṃ vuttaṃ. **Uddhanti** upari, tena arūpabhavaṃ gaṇhāti. **Adhoti** heṭṭhā, tena kāmabhavaṃ gaṇhāti. **Tiriyanti** vemajjhaṃ, tena rūpabhavaṃ gaṇhāti. **Asambādhanti** sambādhavirahitaṃ, bhinnasīmanti vuttaṃ hoti. Sīmā nāma paccatthiko vuccati, tasmimpi pavattanti attho. **Averanti** veravirahitaṃ, antarantarāpi veracetanāpātubhāvavira-

hitanti attho. **Asapattanti** vigatapaccatthikaṃ. Mettāvihārī hi puggalo manussānaṃ piyo hoti, amanussānaṃ piyo hoti, nāssa koci paccatthiko hoti, tenassa taṃ mānasaṃ vigatapaccatthikattā asapattanti vuccati. Pariyāyavacanañhi etaṃ, yadidaṃ paccatthiko sapattoti. Ayaṃ anupadato **atthavaṇṇanā**.

Ayaṃ (..0213) panettha **adhippetatthadīpanā**- yadidaṃ “evampi sabbabhūtesu mānasaṃ bhāvaye aparimāṇaṃ”ti vuttaṃ, tañcetaṃ aparimāṇaṃ mettaṃ mānasaṃ sabbalokasmiṃ bhāvaye vaḍḍhaye, vuḍḍhiṃ virūḷhiṃ vepullaṃ gamaye pāpaye. Kathaṃ? Uddhaṃ adho ca tiriyañca, uddhaṃ yāva bhavaggā, adho yāva avīcī, tiriyaṃ yāva avasesadisā. Uddhaṃ vā āruppaṃ, adho kāma-dhātuṃ, tiriyaṃ rūpadhātuṃ anavasesaṃ pharanto. Evaṃ bhāventopi ca taṃ yathā asambādhaṃ averaṃ asapattañca hoti, tathā sambādhavevasapattānaṃ abhāvaṃ karonto bhāvaye. Yaṃ vā taṃ bhāvanāsampadaṃ pattaṃ sabbattha okāsalokavasena asambādhaṃ, attano paresu āghātappaṭivīnayanena averaṃ, attani ca paresaṃ āghātavinayanena asapattaṃ hoti. Taṃ asambādhamaverama-sapattaṃ aparimāṇaṃ mettaṃ mānasaṃ uddhaṃ adho tiriyañcāti tivīdhapari-cchede sabbalokasmiṃ bhāvaye vaḍḍhayeti.

Navamagāthāvaṇṇanā

9. Evaṃ mettābhāvanāya vaḍḍhanaṃ dassetvā idāni taṃ bhāvanamanuyutta-ssa viharato iriyāpathaniyamābhāvaṃ dassento āha **“tiṭṭhaṃ caraṃ ...pe... adhiṭṭheyyā”** ti.

Tassattho- evametthaṃ mettaṃ mānasaṃ bhāvento so “nisīdati pallaṅkaṃ ābhujitvā ujjuṃ kāyaṃ paṇidhāyā”ti-ādīsu viya iriyāpathaniyamaṃ akatvā yathāsukhaṃ aññataraññatara-iriyāpathabādhanavinodanaṃ karonto tiṭṭhaṃ vā caraṃ vā nisīno vā sayāno vā yāvatā vigatamiddho assa, atha etaṃ mettājhānasatiṃ adhi-ṭṭheyya.

Atha vā evaṃ mettābhāvanāya vaḍḍhanaṃ dassetvā idāni vasībhāvaṃ dassento āha **“tiṭṭhaṃ caran”** ti. Vasippatto hi tiṭṭhaṃ vā caraṃ vā nisīno vā sayāno vā yāvatā iriyāpathena etaṃ mettājhānasatiṃ adhiṭṭhātukāmo hoti, atha vā tiṭṭhaṃ vā caraṃ vā ...pe... sayāno vāti na tassa ṭhānādīni antarāyakarāni honti, apica kho yāvatā etaṃ mettājhānasatiṃ adhiṭṭhātukāmo hoti, tāvatā vigata-middho hutvā adhiṭṭhāti, natthi tassa tattha dandhāyitattaṃ. Tenāha **“tiṭṭhaṃ caraṃ nisīno** va, sayāno yāvatāssa vitamiddho. Etaṃ satiṃ adhiṭṭheyyā” ti.

Tassāyamadhippāyo (..0214)- yaṃ taṃ “mettañca sabbalokasmi, mānasaṃ bhāvaye”ti vuttaṃ, taṃ yathā bhāveyya, yathā ṭhānādīsu yāvatā iriyāpathena ṭhānādīni vā anādiyitvā yāvatā etaṃ mettājhānasatiṃ adhiṭṭhātukāmo assa, tāvatā vigatamiddhova hutvā etaṃ satiṃ adhiṭṭheyyāti.

Evaṃ mettābhāvanāya vasībhāvaṃ dassento “etaṃ satiṃ adhiṭṭheyyā” ti tasmimmettāvihāre niyojetvā idāni taṃ vihāraṃ thunanto āha **“brahmametaṃ vihāramidhamāhū”** ti.

Tassattho- yvāyaṃ “sukhino vā khemino vā hontū”ti-ādi katvā yāva “etaṃ satiṃ

adhiṭṭheyyā”ti vaṇṇito mettāvihāro. Etaṃ catūsu dibbabrahma-ariya-iriyāpathavi-
hāresu niddosattā attanopi paresampi atthakarattā ca idha ariyassa dhammavi-
naye brahmavihāramāhu seṭṭhavihāramāhūti, yato satataṃ samitaṃ abbokiṇṇaṃ
tiṭṭhaṃ caraṃ nisinna vā sayāno vā yāvatāssa vigatamiddho, etaṃ satim adhiṭṭhe-
yyāti.

Dasamaḡāthavaṇṇanā

10. Evaṃ bhagavā tesam bhikkhūnaṃ nānappakārato mettābhāvanaṃ
dassetvā idāni yasmā mettā sattārammaṇattā attadiṭṭhiyā āsannā hoti, tasmā
diṭṭhigahananisedhanamukhena tesam bhikkhūnaṃ tadeva mettājhānaṃ
pādakaṃ katvā ariyabhūmippattiṃ dassento “**diṭṭhiñca anupaggammā**”ti imāya
ḡāthāya desanaṃ samāpesi.

Tassattho- yvāyaṃ “brahmametaṃ vihāramidhamāhū”ti saṃvaṇṇito mettājhā-
navihāro, tato vuṭṭhāya ye tattha vitakkavicārādayo dhammā, te tesañca vatthādi-a-
nusārena rūpadhamme pariggahetvā iminā nāmarūpaparicchena “suddhasa-
ñkhārapuñjoyaṃ, nayidha sattūpalabbhati”ti (saṃ. ni. 1.171; mahāni. 186) evaṃ
diṭṭhiñca anupaggamma anupubbena lokuttarasīlena sīlavā hutvā lokuttarasīlasa-
mpayutteneva sotāpattimaggasammādiṭṭhisaññitena dassanena sampanno, tato
paraṃ yopāyaṃ vatthukāmesu gedho kilesakāmo appahīno hoti, tampi sakadāḡā-
mi-anāḡāmi maggehi tanubhāvena anavasesappahānena (..0215) ca kāmesu
gedhaṃ vineyya vinayitvā vūpasametvā **na hi jātu gabbhaseyyaṃ puna reti** ekaṃ-
seneva puna gabbhaseyyaṃ na eti. Suddhāvāsesu nibbattitvā tattheva arahattaṃ
pāpuṇitvā parinibbātīti.

Evaṃ bhagavā desanaṃ samāpetvā te bhikkhū āha- “gacchatha, bhikkhave,
tasmimyeva vanasaṇḡe viharatha, imañca suttaṃ māsassa aṭṭhasu dhammassa-
vanadivasesu ghaṇḡiṃ ākoṭetvā ussāretha, dhammakathaṃ karotha sākacchatha
anumodatha, idameva kammaṭṭhānaṃ āsevatha bhāvettha bahulīkarotha, tepi vo
amanussā taṃ bheravārammaṇaṃ na dassessanti, aññadatthu atthakāmā hita-
kāmā bhavissanti”ti. Te “sādhū”ti bhagavato paṭissuṇitvā uṭṭhāyāsanaṃ bhaga-
vantaṃ abhivādetvā

padakkhiṇaṃ katvā tatha gantvā tathā akaṃsu. Devatāyo ca “bhadantā amhākaṃ atthakāmā hitakāmā”ti pītisomanassajātā hutvā sayameva senāsaṇaṃ samma-
jjanti, uṇhodakaṃ paṭiyādenti, piṭṭhiparikammaṃ pādaparikammaṃ karonti,
āraṅkhaṃ saṃvidahanti. Tepi bhikkhū tameva mettaṃ bhāvetvā tameva ca
pādakaṃ katvā vipassanaṃ ārabhitvā sabbe tasmiṃyeva antotemāse agga-
phalaṃ arahattaṃ pāpuṇitvā mahāpavāraṇāya visuddhipavāraṇaṃ pavāresunti.

Evampi atthakusalena tathāgatena,
dhammissarena kathitaṃ karaṇīyamattaṃ;
katvānubhuyya paramaṃ hadayassa santiṃ,
santaṃ padaṃ abhisamenti samattapaññā.
Tasmā hi taṃ amatamabbhutamariyakantaṃ,
santaṃ padaṃ abhisamecca viharitukāmo;
viññū jano vimalasīlasamādhipaññā-
bhedaṃ kareyya satataṃ karaṇīyamattanti.

Paramatthajotikāya khuddakapāṭha-aṭṭhakathāya

Mettasuttavaṇṇanā niṭṭhitā.

Nigamanakathā

Ettāvatā (..0216) ca yaṃ vuttaṃ-

“Uttamaṃ vandaneyyānaṃ, vanditvā ratanattayaṃ;
khuddakānaṃ karissāmi, kesañci atthavaṇṇanaṃ”ti.

Tattha saraṇasikkhāpadadvattiṃsākārakumārappañhamaṅgalasuttaratanasutta-
tirokuṭṭanidhikaṇḍamettasuttavasena navappabhedassa **khuddakapāṭhassa** tāva
atthavaṇṇanā katā hoti. Tenetaṃ vuccati-

“Imaṃ khuddakapāṭhassa, karontenatthavaṇṇanaṃ;
saddhammaṭṭhitikāmena, yaṃ pattaṃ kusalaṃ mayā.
tassānubhāvato khippaṃ, dhamme ariyappavedite;
vuddhiṃ virūhiṃ vepullaṃ, pāpuṇātu ayaṃ jano”ti.

Paramavisuddhasaddhābuddhivīriyaguṇappaṭimaṇḍitena sīlācārajjavamaddavā-
diguṇasamudayasamuditena sakasamayasaṃmayantaragahanajjhogāhaṇasama-
tthena paññāveyyattiyasamannāgatena tipīṭakapariyattidhammappabhede sātṭha-
kathe satthusāsane appaṭihatañāṇappabhāvena chamaḥāveyyākaraṇenachama-
hāveyyākaraṇena karaṇasampattijanitasukhaviniggatamadhurodāravacanalāva-
ṇṇayuttana yuttamuttavādinā vādīvarena mahākavinā chaḷabhiññāpaṭisambhidā-
dippabhedaguṇappaṭimaṇḍite uttarimanussadhamme suppaṭiṭṭhitabuddhīnaṃ
theravaṃsappadīpānaṃ therānaṃ mahāvihāravāsīnaṃ vaṃsālaṅkārabhūtena
vipulavisuddhabuddhinā **buddhaghosoti** garūhi gahitanāmadheyyena therena

katā ayaṃ **paramatthajotikā** nāma khuddakapāṭhavaṇṇanā-
Tāva tiṭṭhatu lokasmiṃ, lokanittharaṇesinaṃ;
dassentī kulaputtānaṃ, nayaṃ sīlādisuddhiyā.
Yāva buddhoti nāmappi, suddhacittassa tādino;
lokamhi lokajeṭṭhassa, pavattati mahesinoti.

Paramatthajotikāya khuddaka-aṭṭhakathāya

Khuddakapāṭhavaṇṇanā niṭṭhitā.